

అక్టోబరు 2013
రూ. 12/-

చతుర

★ సింహప్రసాద్ నవల
ఒక ఆడ + ఒక మగ .. 6

mohan
PUBLICATIONS

Mohanpublication.com

అద్భుతమైన, అద్భుతమైన, అద్భుతమైన,
మనోహరమైన, అద్భుతమైన
మోహన్ పబ్లికేషన్స్
హైదరాబాద్, ఆంధ్రప్రదేశ్ ఎడ్యుకేషన్,
రాజ్ గోపాలాచారి - 533101.

grantha nidhi
THE TREASURE OF PAGES
FOREVER TELUGU BOOKS & BOOKS
DOWNLOADING WEB PORTAL

www.granthanidhi.com

Granthanidhi.blogspot.in

అక్షరధార

వేల ఏళ్ల క్రితం మన ప్రాచీనులు మనిషి ప్రవర్తనా నియమావళిని నిర్దేశిస్తూ వాటిని శ్లోకబద్ధం చేశారు. అవి అన్ని కాలాలకీ, అన్ని ప్రదేశాలకీ చెందిన అందరికీ సమానంగా వర్తించే నిత్య సత్యాలు.

ధనం - దానం

దానం చ విధినా దేయం దేశే పాత్రే గుణాన్యితే
న్యాయాగతం ధనం చైవ న్యాయేనైవ వివర్జితం!
సంరక్త్యం యత్న మస్థాయ ధర్మార్థ మితి నిశ్చయః!!

భావం: దానాన్ని విధియుక్తంగా, దేశ కాల పాత్ర లని తెలుసుకొని చేయాలి. న్యాయంగా సంపాదించి న్యాయంగా వృద్ధి పరిచిన ధనాన్ని ధర్మంకోసం ప్రయత్నపూర్వకంగా కాపాడాలి.

ఇంద్రియ జాగరూకత

మాత్రా స్వస్థా దుహిత్రా వా న వివిక్తా సనే భవేత్!
బలవానింద్రియగ్రామో విద్యాంస మపి కర్తత్వి!!

భావం: మగాడు తన తల్లి, చెల్లి, కూతురు విషయంలో కూడా జాగ్రత్తగా ఉండాలి. ఎందుకంటే ఇంద్రియాలు ఎంత బలమైనవంటే, అవి అవకాశం దొరికితే పండితులని కూడా కబళిస్తుంటాయి.

పుణ్యాలే రక్షకాలు

వనేరణే శత్రు జలాగ్ని మధ్యే
మహర్షవే పర్యత మస్త కేవా ।
సుప్తం ప్రమత్తం విషయం స్థిరంవా
రక్షంతి పుణ్యాని పురాకృతాని ॥

భావం: కీకారణ్యం, యుద్ధం, శత్రుకూటమి, జలం, అగ్ని- వీటి మధ్య ఇరుక్కున్నప్పుడు, సముద్రంలోను, పర్వతాల మీద ఉన్నప్పుడు, నిద్రావస్థలో మత్తుగా ఉన్నప్పుడు, భయానక స్థితిలోనూ మనిషిని కాపాడేవి పూర్వం చేసుకున్న పుణ్యాలే.

భావ శుద్ధి

గంగా తోయేన సర్వేణ
మృద్ధాదైః పర్యతోపమైః ।
అమృత్యోః అచరేచ్ఛచం
భావదృష్టో న శుద్ధ్యతి ॥

భావం: సమస్త గంగా తీర్థంతో, కొండంత మట్టితో తోమి, మరణించే దాకా శుద్ధి చేసినా, భావ శుద్ధి లేనివాడు ఎప్పటికీ శుద్ధుడు కాడు.

సత్యం విలువ

అశ్వమేధ సహస్రం తు
సత్యం చ తులయాం ధృతం ।
అశ్వమేధ సహస్రాద్ధి
సత్యమేకం విశిష్యతే ॥

భావం: నూరు అశ్వమేధయాగ ఫలితాలని, ఒక సత్యాన్ని త్రాసులో చెరోవైపు వేసి తూచితే సత్యం వైపు మొగ్గు ఉంటుంది.

చదువు లేనివాడు

దివి పశ్యతి నౌలాకః
కాకో నక్తం న పశ్యతి
విద్యావిహీనో మూఢస్త
దివా నక్తం న పశ్యతి

భావం: గుడ్డగుబా పగలు చూడలేడు. కాకి రాత్రి వేళల్లో చూడలేడు. చదువు లేనివాడు రేయింబవళ్ళూ చూడలేడు.



స్త్రీ స్వేచ్ఛను పెళ్లి
 హరిస్తుందనేది సాఫ్ట్‌వేర్
 ఇంజనీర్ స్వప్నిక దృఢ
 విశ్వాసం. సాంప్రదా
 యిక వివాహం స్త్రీని
 బంధనాలకు గురిచే
 స్తుందనీ, అందులో
 సుఖసంతోషాలు ఉండవని
 భావిస్తుంటుంది. అలాగే స్త్రీ పురుష
 సంబంధాలకు సంబంధించి తను
 నమ్మిన పంథాలో పయనించి నలుగురికీ
 ఆదర్శంగా నిలవాలనుకుంది.
 తన అభిప్రాయాలను తెలియజేస్తూ తనలాగే
 ఆలోచించే మగాళ్లకోసం ఇంటర్నెట్‌లో ప్రకటన ఇచ్చింది.

ఆ తర్వాత ఏమైంది?

ఇంతకీ ఆమె నమ్మిన సిద్ధాంతమేంటి?

ఆచరణలో ఆమె గ్రహించిన దేమిటి?

ఆధునిక యువత పోకడలను అద్భుతంగా విశ్లేషించిన

సింహప్రసాద్

జీక **ఆడ**
+
మగ



మె రాధ.

అతడు కృష్ణుడు.

యమునా తీరంలో పిల్లనగ్రోవిని పెదాల కానించి మోహనరాగం సమ్మోహనంగా ఆలపిస్తున్నాడతడు.

ఆ రాగలహరిలో యమునా తరంగ వృందంగ నాదాలతో పోటీపడుతూ నర్తిస్తోందామె. ఆమె కాలి మువ్వలు ఘల్లు ఘల్లుమని మోగుతూ అతడి గుండెల్ని రుల్లు రుల్లు మనిస్తున్నాయి.

అతడు తాళలేక దూరంగా నిలవలేక ఆమెని సమీపించి, సన్నని నడుమును పిడికిట్లో బంధించాలని చూశాడు. కనీసం సందిట్లో బందీ చేయాలని యత్నించాడు.

ఊహు... ఆమె అందలేదు. అందుకోమని వూరిస్తూ కళ్ళతో రెచ్చగొడుతూ దూరంగా జరిగింది. వగలు చూపి కవ్విస్తూ హాయిలాలికించింది. సయ్యాటకు సై అంటూ సిద్ధపడ్డాడు.

ఆమె ఊరిస్తోంది. ఊగిస్తోంది. అతడు ఊరుకోలేదు. వెనుకనుంచి చుట్టేశాడు. మెడమీద ముద్దుల ముద్దరేశాడు. ఆమె వెన్నముద్దలా కరిగిపోయింది. అతడ్ని నిలువరించాలని చూసింది. జడ పట్టుకుని లాగాడు. అల్లరిగా నవ్వేడు. అతడి చూపుల చిక్కింలో చిక్కుకుపోయి గిలగిల్లాడింది.

మరుక్షణం చిత్రంగా అతడి చేతుల్లో కవ్వమై గిరాగిరా తిరిగింది.

అతడామెతో సరాగాలాడాడు. కోలాట మాడాడు. ఆమె అతడి మురళీనాదానికి నాగినియై ఆడింది. రాసలీలకు సంసిద్ధమైంది.

అంతలోనే తేరుకుని తల విదిలించి దూరంగా జరిగింది. ఆగ్రహజ్వాలుల్ని వెలిగక్కాలని చూసింది. అతడి సన్నని అర నవ్వు అల్లరి చూపులూ చల్లని నీళ్లు కుమ్మ

రించాయి. ఆగ్రహం కాస్తా అనుగ్రహంగా మారిపోయింది. మెత్తబడిపోయింది. మదిలోని అలజడిని అణచుకోలేక బేలగా చూసింది.

అతడు నవ్వేడు. లాలించాడు. దాసాను దాసుడ్చున్నాడు. దాసోహమయ్యాడు.

ఆమె వరదయమునయ్యింది. చుట్టేసింది. ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసింది.

జంటగా చిందులు వేసి వేసి ఒకరిలో ఒకరు ఐక్యమైపోయారు.

ఇద్దరం కాదు ఒక్కరమే అన్నారు. ఆత్మ పరమాత్మల సంయోగమిదే అన్నారు.

నేపథ్యగానం లేదు. కేవలం వివిధ సంగీత వాయిద్యాల శబ్దాల కనుగుణంగా మైమరచి నర్తించారు.

ప్రేక్షకులు మంత్రముగ్ధులై చూశారు.

ప్రదర్శన ముగియడం ఆలస్యం కరతాళ ధ్వనులు మిన్నుముట్టాయి. ఆ అద్భుత ప్రదర్శనకి నిలబడి చప్పట్లు కొట్టారు.

‘టెక్ పీపుల్’ అనే సాఫ్ట్‌వేర్ సంస్థ ఏర్పాటు చేసిన ‘టెక్ మీట్’ కార్యక్రమంలోని ఓ సాంస్కృతిక అంశమిది.

“వావ్!” అంటూ స్టేజి మీదికొచ్చింది యాంకర్.

“మనల్నందర్నీ యమునా నదీతీర విహారం చేయించిన రాధాకృష్ణులు - సారీ.. స్వప్నిక అండ్ అనురాగ్ లకు స్వాగతం! సుస్వాగతం!”

వారిద్దరూ స్టేజిమీద కొస్తోంటే మళ్ళీ చప్పట్లు మార్మోగాయి. ఇద్దరూ వినయంగా నమస్కరించారు.

కంపెనీ ఎం.డి. స్టేజి ఎక్కి మైక్ అందుకున్నాడు.

“మన టెక్ పీపుల్ లో ఇంతగొప్ప కళా కారులున్న సంగతి ఇప్పుడే తెలిసింది. వారికి నా హార్టీ కంగ్రాట్స్. మన విదేశీ క్లయింట్లు వచ్చేరు గనుక మన కల్చర్ని చాటే ఐటమ్స్ వుంటే బావుంటుందని చెప్పేను. ఒన్ వీక్ లోనే ఇంత గొప్ప ఐట

మీని ప్రివేర్ చేసి, ప్రదర్శించారు! ఇందుకు కారకులైన వారందరినీ మనస్ఫూర్తిగా అభినందిస్తున్నాను”

కొందరు విదేశీయులు స్టేజి మీదికొచ్చి రాధాకృష్ణుల వేషాల్లో వున్న స్వప్నిక, అనురాగ్‌లతో ఫోటోలు దిగారు.

మేకప్ తీసేసుకునొచ్చింది స్వప్నిక.

“హాయ్ ‘వండ్రపుల్’, ‘ఫెంటాస్టిక్ ఫీట్’ అంటూ అభినందనలతో ముంచెత్తారు కొలీగ్స్.

కించిత్తు గర్వంగా ఫీలవుతూనే చిన్నగా నవ్వింది స్వప్ని.

“స్వప్నీ! నీ పెర్ఫార్మెన్స్ అదుర్స్!”

“నువ్వేమీ అనుకోనంటే ఒక్కమాట. మీ జోడీ అదిరింది. మీ కెమిస్ట్రీ చూస్తోంటే మీ మధ్య ఏదో ఫిజిక్సు వున్నట్టే వుంది” కొంటెగా నవ్వింది మనస్వి.

“కలర్స్ వెయ్యకే బాబూ, అతగాడు వింటే లవ్ గేలం పట్టుకునొచ్చేస్తాడు” మరొకరన్నారు.

“స్వప్ని సంగతి నీకు తెలీదు. ఎరని కొరికేసి చక్కగా ఈదుకుంటూ వెళ్ళిపోయే రకం. నువ్వు సరిగ్గా అబ్జర్వ్ చేశావో లేదో స్వప్నిలో రాధకన్నా సత్యభామ ఎక్కువగా కన్పించింది. రాధలా సబ్మిసివ్ కాదు స్వప్ని. యామై కరెక్ట్? ” రూమ్మేట్ గాయత్రి అడిగింది.

“అఫ్ కోర్స్...” గలగలా నవ్వేసింది స్వప్నిక.

★ ★ ★

‘ఇట్టె బ్యాడ్ బ్యాడ్ వరల్డ్’ సెల్ ఫోన్ కాలర్ ట్యూన్ విని దానివంక చూసింది

స్వప్నిక. తండ్రిపోటో కనిపించింది.

“హలో డాడ్..”

“ఏమ్మా.. ఎలా ఉన్నావు?”

“ఫైన్ డాడ్. మీరెలాగున్నారు? బీబీ, మగరీ టాబ్లెట్లు టైం ప్రకారం వేసుకుంటున్నారా? మమ్మీ మోకాళ్ళ నొప్పులెలా వున్నాయి?”

“యోగా చేస్తున్నాంగా.. కొంచెం నయమేలే. నీకు హాస్టల్లో సౌకర్యంగా వుందా?”

“నాట్ బ్యాడ్. ఒక్క పూటేగా. డిన్నర్ కేంటీన్లో చేసేస్తున్నా”

“బాగా లేటవుతోందా స్వప్నీ?”

“అమెరికాలో ఆఫీసులు మూస్తేగాని మేం ఇక్కడ కంప్యూటర్లు షట్ డౌన్ చెయ్యడానికి లేదుకదా!” నవ్వింది.

“ఈ కంప్యూటర్ ఉద్యోగాలతో వచ్చిన చిక్కి ఇది! జీతాలు బాగా ఇస్తారన్న మాటేగాని మనిషికి సుఖముండదమ్మా. అధికారిదాకా ఆఫీసులో చాకిరీ చెయ్యా లంటే- రేపు పెళ్ళయ్యాక మరీ కష్టం”

“లీవిట్ డాడ్. ఐటీలో నాలాటి వాళ్లు లక్షలమందున్నారు. ఇంకేమిటి డాడ్?”

“ఏలూరు సంబంధం వద్దనేశాం. అతగాడి జీతం పాతిక వేలేనట. నెలకి నలభై వేలు సంపాదిస్తున్న నీకతడు సరిపోడని చెప్పేశా”

“ఓకే డాడ్. పెళ్లికేం తొందరేదు”

“కాని అబ్బాయిల పేరెంట్స్ వెంటాడుతున్నారంటే నమ్ము. అందంగా వుంటావు. బీటక్ చేసి సాఫ్ట్వేర్ ఇంజనీర్గా జాబ్ చేస్తున్నావు. నిన్ను కోడలిగా ఎగరేసుకుపోవాలని చూస్తున్నారంతా. అవునూ.. మొన్న ఈ-మెయిల్లో ఫోటో పంపేనే.. చింతా వారబ్బాయి ఎలా వున్నాడు?”

“ఘ్. నలుపు తెలుపు సినిమాల్లోని విలన్లా వున్నాడు”

“అయితే డ్రాప్ చేసేద్దాంలే. నిన్న

మ్యారేజ్ బ్యూరోవాళ్లు పంపించారే.. అతడెలా వున్నాడు?”

“ఓకేగాని హాయిట్ 5.6 ఇంచెస్. కనీసం నాకన్నా సిక్స్ ఇంచెస్ ఎక్కువ లేకపోతే బాగుండదు డాడ్”

“సరేనమ్మా. అలా వున్నవాళ్లనే చూద్దాం. నీకన్నివిధాలా నచ్చిందే చేస్తాను. పిల్లల ఇష్టాయిష్టాల్ని కాదనే అందర్లాటి తండ్రిని కాదు”

“ఐనో ఇట్ డాడ్. అయామ్ ప్రొడాఫ్ యూ..”

లైన్లో కొచ్చింది తల్లి.

“ఇందాకట్నుంచి మీ మాటలన్నీ వింటూనే వున్నాను. అబ్బకి తగ్గ కూతురు, కూతురికి తగ్గ అబ్బాయి! ఒకరు తానా అంటే రెండోవారు తందానా అంటూ తాళం వేస్తున్నారు. మీ పద్ధతేం బావో లేదు. ఆడపిల్లన్నాక అణకువగా వుండాలి”

“మమ్మీ దండకం చదవొద్దు, ప్లీజ్”

“ఏ వయస్సుకా ముచ్చటన్నారు. వచ్చిన సంబంధానికల్లా వంకలు పెడితే నీకింక పెళ్లెలా అవుతుందే?!”

“అవ్వకపోతే పోనియ్.. హాయిగా ఫ్రీగా వుంటాను”

“నోర్క్యూ. పైన తథాస్తు దేవతలుంటారు!”

“వాళ్ళు తథాస్తు అంటే బావుణ్ణి” తల్లిని ఉడికించడానికంది.

“సరిసరే. నీ నోటికి హద్దూపద్దూ లేకుండా పోయింది. మరీ నేల విడిచి సాము చెయ్యడం మంచిది కాదు. వచ్చిన వాటిల్లో నీకు నచ్చిందేదో చెబితే మాట్లాడి ముహూర్తం పెట్టిస్తాం. ఇదివరకట్లా మగ పెళ్లివారు కట్నాలూ లాంఛనాలూ అంటూ గొంతెమ్మ కోర్కెలు కోరడం లేదు. అందుకు సంతోషించాలి”

“మైడియర్ మమ్మీ. కాలం కాంతి వేగంతో మారిపోతోంది. అమ్మాయిలే ఎదురు కట్నం డిమాండ్ చేసే రోజులొ

చ్చాయి. ప్రతి పదిమంది మగాళ్లకి ఎనిమిది మందే ఆడవాళ్లున్నారు!” పకపకా నవ్వింది స్వప్నిక.

“చాలే సంబంధం. వయసొచ్చిన ప్రతి ఆడపిల్లా మెడ నిండాలనీ ఆపైన ఒడి నిండాలనీ కోరుకుంటుంది. నువ్వేమిటే ఇలా తలతిక్కుగా తయారయ్యావ్!”

“మమ్మీ! ఇది అమ్మల కాలమూ అమ్మమ్మల కాలమూ కాదు. మీకు లేని స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలు మాకున్నాయి. మాకు ఆర్థిక స్వేచ్ఛ వుంది. సమాజంలో గుర్తింపు వుంది. గౌరవం వుంది. పురుషుడితో సమానంగా పోటీ పడగల అవకాశాలు ఉన్నాయి. మాకేది బావుంటే అలా,

ఎలా బావుంటే అలా జీవించగల హక్కు వుంది”

“అలా అని విర్రవీగడం తప్పు. ఆడదైనా మగాడైనా ఎవరి హద్దుల్లో వాళ్లుంటేనే సుఖం, సంతోషం. నలుగుర్లో నారాయణ కులంతో గోవింద అని పెద్దలు పూరికే అన్నేదు. అందరిలానే మనమూ.. అందరితోబాటే మనమూనూ!”

“నీకో కొటేషన్ చెప్పనా? నలిగిన దారిలో నడిచేవాళ్లు సామాన్యులు. కొత్త దారి తొక్కేవాళ్లు వైతాళికులు. మొదటి వారు చరిత్రలో జీవిస్తారు. రెండోవారు

చరిత్ర సృష్టిస్తారు”

“మనకా చరిత్రలా చట్టుబంధాలూ ఎందుకే తల్లీ.. పసుపుకుంకాలతో పిల్లా పాపల్లో నిండునూరేళ్లు చల్లగా వర్షిల్లితే అంతేశాన!”

“నిన్నింక ఆ దేవుడు కూడా మార్చలేడు. మీ బూజు పట్టిన మెదళ్లని యాసిడ్తో కడిగినా అవి శుద్ధి కావుగాని నన్ను వదిలే సెయ్యి మమ్మీ!”

“ఓ అయ్య చీతిలో పెట్టేదాకా ఎలా వదులొస్తాను, చెప్పు?”

తలపట్టుకుంది. “డాడీ సేవ్ మీ...”

ఆమె గట్టిగా అరిచేసరికి తండ్రి లైన్లో కొచ్చాడు.

“మీ అమ్మ చాదస్తాన్నేం పట్టించుకోకు స్వప్నీ. నీకెలా బావుంటే అలా వుండు. నా సపోర్టు నీకే”

“థాంక్యూ డాడ్. ఐ లవ్ యూ డాడ్” ఉత్సాహంగా సెల్ ఆఫ్ చేసింది.

వారి సంభాషణంతా విన్న గాయత్రి మెల్లగా అంది “మీ అమ్మగారి ఆరాటాన్ని అర్థం చేసుకోడానికి ప్రయత్నించు”

“ట్రాష్. ఆవిడంటే సత్తెకాలపు మనిషి. నీకేమయ్యందే!”

“లోకాన్ని చూసిన అనుభవం వారిది. మనం చిన్న వయస్సులో పెద్ద జీతాలు సంపాదిస్తున్న వాళ్ళం. మన సంపాదన మన విలువల్ని తొక్కియ్యకూడదు”

“చేతినిండా డబ్బుండటం వల్ల నిర్లక్ష్యంగా బిహేవ్ చేస్తున్నానంటావ్?”

“నీది మనీ ఇచ్చిన భరోసా. తెగింపు. భద్రత. కాదంటావా?”

“నాకవన్నీ అనవసరం. సంప్రదాయాల సంకెళ్లని ఫట్ ఫట్ మని తెంపేసి కొత్త మార్గం పట్టాలని వుంది. సరికొత్త జీవన విధానానికి నాంది పలకాలని వుంది. ఆడది తలచుకుంటే ఏం చేయగలదో, ఈ సమాజాన్నెలా ఆటాడించగలదో ఎలుగెత్తి ఈ జనానికి చాటాలని వుంది. స్త్రీ శక్తి ఏ

మిటో ప్రపంచానికి చూపించాలనుంది!”

స్వప్నిక వంక విస్మయంగా చూసింది గాయత్రి.

★ ★ ★

కూకట్ వల్లి జె.ఎన్.టి.యు. దగ్గర కంపెనీ క్యాబ్ ఎక్కింది స్వప్నిక. అను రాగ్ విష్ చేశాడు.

“హామ్! మీరెక్కడుంటున్నారు?”

“ప్రగతిగర్ కి ఈ మధ్యే మారాను. అక్కడి పద్ధతులూ, ఆ గ్రీనరీ నాకు బాగా నచ్చాయి. మీకు తెలుసా? ప్రగతిగర్ లో సిగరెట్లూ, బ్రాండ్ వీస్కీలు అమ్మరు. ప్లాస్టిక్ బ్యాగ్స్ వాడరు. ఐడియల్ విలేజ్” అన్నాడతను.

“విన్నాను. మా ఫ్రెండోకరు అక్కడ ఫ్లాట్ కొనుక్కున్నారు”

“మీరూ కొనండి. చీప్ అండ్ బెస్ట్” స లహా ఇచ్చాడు.

“మెల్లగా ఫ్లాన్ చెయ్యాలి”

“మన డాన్స్ ప్రోగ్రాంకి మంచి అప్లాజ్ వచ్చింది. నాకంటే మీకే ఎక్కువ మార్పు లేశారు మా ఫ్రెండ్స్”

కించిత్తు గర్వంగా ఫీలయ్యింది. తిరిగి తనని పొగుడుతుందని ఆశించిన అను రాగ్ కాస్తంత నిరాశపడ్డాడు.

“మీ బ్లాగ్ లో లేడీస్ గురించి బాగా రాశారు. మీ భావాలతో మనస్ఫూర్తిగా ఏకీ భవిస్తున్నాను. మీరన్నట్లు ఆడవాళ్ళ మైండ్ సెట్ మారాలి. మగవారితో సమా నంగా అన్ని రంగాల్లోనూ విజయం సాధి స్తున్నారు. అటువంటప్పుడు తమని తాము తక్కువగా భావించుకోవడం, అర్థం లేని నీతుల్ని సంప్రదాయాన్నీ పట్టుకు వేలాడటం అనవసరం. అసలు పూర్వకా లపు స్త్రీకి, ఆధునిక మహిళకి పోలికే లేదు. వారి దృష్టి, దృక్పథం ఆ మేరకు మార్పు చెందాల్సిందే”

తన అభిప్రాయాలని ఒక మగాడు మెచ్చుకునేసరికి పొంగిపోయింది స్వప్నిక.

తన భావాలు సరియైనవన్న సమ్మతం పెరిగింది. తను సవ్యమైన దారిలో నడు స్తోందన్న విశ్వాసమూ బలపడింది.

“మగాళ్లు మారాలి.. మగవారి దృక్పథం మారాలి.. బుద్ధి మారాలి.. అంటారు గాని నిజానికి మారాల్సింది ఆడవారే. నూతిలోని కప్పల్లా ఆలోచించడం మాను కోవాలి. అన్నివిధాలా మగాడితో సమాన మన్న భావనని పెంచుకోవాలి. విశ్వసిం చాలి. ఆచరణలో పెట్టాలి”

“ఐ సపోర్ట్ యూ”

హైటెక్ సిటీలోని టెక్ పీపుల్ కంపెనీ ముందు క్యాబ్ ఆగింది.

ఇద్దరూ చిర్నవృలతో వీడ్కోలు చెప్పు కుని ఐడీ కార్డ్స్ పైప్స్ చేసి లోపలికి ప్రవేశించారు.

ట్రయల్ ప్రాజెక్టుని రన్ చేస్తోంటే టీమ్ లీడ్ గా బాధ్యతని అప్పగిస్తున్నట్లు హెచ్చార్ నుంచి ఉత్తర్వు అందింది స్వప్నికకు.

‘చేయగలనా?’ సందిగ్ధపడింది. ఒక్క క్షణమే. ఆ వెంటనే ‘ఐ కెన్ డూ’ అను కుంది స్థిర చిత్తంతో.

థాంక్స్ చెప్పి టెక్నికల్ డైరెక్టర్ని కలిసింది.

“నువ్వు గూడ్స్ డెలివర్ చేస్తావన్న సమ్మతం వుంది. అందుకే కొత్త ప్రాజెక్టు లోని ఓ పార్ట్ నీకప్పగిస్తున్నాం. ఫైవ్ మంత్స్ టైముంది. కాని నేన్నీకు ఫోర్ మంత్స్ ఇస్తున్నాను. యూహేవ్ టు ప్రూవ్ యువర్ సెల్ఫ్”

భరోసా ఇస్తూ చూసింది.

“ఇందులో టెక్నికల్ డీటెయిల్స్ వున్నాయి. నీ టీమ్ లోకి ఎవరెవర్ని తీసు కుంటానంటావో హెచ్చార్ కి చెప్పు. మీ విల్ ఇమ్యూ నెసెసరీ ఆర్డర్స్”

ఏసుగెక్కినంత సంబరంగా వుంది

స్వప్నికకి. తనిప్పుడు టీమ్ లీడ్! లీడ్! లీడ్!!

తనకున్నలాటి క్వాలిఫికేషన్లే వున్న ఓ గ్రూప్ కి తను లీడ్. తను చెప్పినట్టు వాళ్ళు చేస్తారు. తనక్కావాల్సింది చెప్పి, వాళ్ళచేత చేయిస్తుంది. డెడ్లైన్ లోపే ప్రాజెక్టుని పూర్తి చేయిస్తుంది.

కేంటిన్లోకెళ్లి వేడివేడి టీ సిప్ చేస్తూ తండ్రికి ఫోన్ చేసి తన ఆనందాన్ని పంచింది.

“ఓహ్ గ్రేట్. నాకు తెలుసు మై బేబీ. యూ ఆర్ గ్రేట్. ఇంకా గొప్ప పేరు తెచ్చుకుంటావు. నాకే కాదు, మన వంశానికి గొప్పపేరు తీసుకొస్తావు”

“ఇదంతా మీరిచ్చిన ప్రోత్సాహం వల్లే

సాధ్యమైంది డాడ్. ఆడపిల్లనని తక్కువగా చూడకుండా అబ్బాయిలా పెంచారు. చదివించారు. నా వ్యక్తిత్వాన్ని తీర్చిదిద్దారు. యూ ఆర్ మై మెంటర్ డాడ్”

“చదివిన చదువును సార్థకం చేసుకుంటున్నావు. నాకు చాలా ఆనందంగా వుంది తల్లీ. నువ్వో ఇంటిదానివైతే చాలు.. హాయిగా కృష్ణా రామా అనుకుంటూ కూర్చుంటాం” అంది తల్లీ.

“ఆఫీసులో వున్నాను మమ్మీ, పెళ్లి భారతం విప్పొద్దు...”

“త్వరగా ఇన్ని అక్షింతలు వేస్తే మా

బాధ్యత తీరిపోతుంది. మా తపన అర్థం చేసుకోవే. జీవితం లెక్కల ప్రకారం నడవదు. కాస్త అటూ ఇటూ అవుతుంది. మనమే సర్దుకుపోవాలి”

“సారీ మామ్. ఎడ్జస్టువడం అన్న పదం నా డిక్షనరీలో లేదు. బై” నవ్వుతూ కట్ చేసింది స్వప్నిక.

ఆ వెంటనే అనురాగ్ ని తన టీమ్ లోకి తీసుకోవాలని నిశ్చయించుకుంది.

అతడి పని నచ్చా? లేక అతడు తన అభిప్రాయాలను బలపరుస్తున్నాడనా? లేక తనతో డ్యాన్స్ చేసినందున ఏర్పడిన సాన్నిహిత్యమా? అదీ ఇదీగాక అతడంటే ఏర్పడిన సాఫ్ట్ కార్నరా?

ఇందులో ఏదైనా కారణం కావొచ్చు. లేదా అన్నీ కావొచ్చు ఏమైతేనేం ఆమె నిర్ణయం తీసేసుకుంది!

★ ★ ★

‘టెక్ వీవుల్’లోనే పనిచేసే నీహారిక, కామేశ్వరావు ఆత్మహత్య చేసుకున్నారన్న వార్త సహోద్యోగుల్ని కుదిపేసింది. మరో కొలీగ్ వెంకట్ ఆందోళన పడుతూ “సూయిసైడ్ నోట్ దొరికిందిట” అన్నాడు.

“డౌరీ హెరాస్ మెంటా?” స్వప్నిక ప్రశ్నించింది.

“నోనో. లైఫ్ బోర్ గా, నిస్సారంగా వుందిట. మొనాటనీ భరించలేకపోతున్నారట. బతుకంటే విసుగు, రోత కలిగాయట. ఇల్లు, ఆఫీసు, కంప్యూటర్లు, ప్రాజెక్టులు, డెడ్లైన్లు, పరుగులు, తినడం, పడుకోవడం, మళ్లీ పరుగుపెట్టడం- ఈ రొటీన్లో విసిగిపోయారట. సూయిసైడ్ చేసుకుంటే వాటినుంచి విముక్తి లభిస్తుందనీ..”

ఉలిక్కిపడ్డారంతా. మొఖమొఖాలు చూసుకున్నారు. గుండెల్లో సన్నని బాధ. మరేదో కలవరపాటు!

“సంతానముంటే ఇలాంటి సమస్య రాదు” గాయత్రి అంది జనాంతికంగా.

“ఉమ్మడి కుటుంబాలు చితికిపోవడం

వల్ల వచ్చిన అనర్థాలివి” అని ఒకరంటే, “హబీలుంటే నిర్లిప్తత చోటు చేసుకోదు. లైఫ్ ఉత్సాహంగా వుంటుంది” అన్నారినొకరు.

“అసలు వివాహ వ్యవస్థలోనే ఏదో లోపముందనిస్తోంది. ఇవాళ రేపు భార్య భర్తల సంబంధం బానిస యజమాని రిలే షన్లా వుంటోంది” సాలోచనగా అన్న స్వప్ని వంక చిత్రంగా చూశారంతా.

“మరి వక్రంగా ఆలోచించకు. ఒకటి రెండు చెదురుమదురు సంఘటనల్ని బట్టి మొత్తం మ్యారేజ్ సిస్టంనే తప్పు బట్టడం సరికాదు. లోపాలుండకపోవు. సమస్యలు రాకపోవు. సంయమనంతో చక్కదిద్దుకో వాలి”

గాయత్రి మాటలకి అసహనంగా చూసింది స్వప్ని.

స్వప్ని, గాయత్రి మరికొందరు కొలీగ్స్ వివిధ వాహనాల మీద నిజాంపేట్ రోడ్ లోని నీహారిక ఇంటికెళ్లారు.

అప్పటికే చాలామంది జనం పోగైవున్నారు. పోలీసువారూ డ్రెస్ వారూ హడావిడి చేస్తున్నారు.

విగతజీవుల్ని చూశాక స్వప్ని మెదడులో సంఘర్షణ! వివాహ వ్యవస్థ మీద పెల్లుబికిన క్రోధం! ఇలాటి వాటికతీతంగా ఏదో చేసేయ్యాలన్న తపన!

కన్నీరు మున్నీరుగా విలపిస్తూ నీహారిక తల్లిదండ్రులొచ్చారు.

“నా బిడ్డ పిరికిది కాదు. దాని చావుకి అత్తమామలే కారణం. ఇంకా కట్నం తెమ్మని నా బిడ్డని వేధించారు. ఆ బాధ పడలేక, మాకు చెప్పలేక ఈ అఘాయిత్యానికి పాల్పడింది నా బిడ్డ” అని ఒకటే ఏడుస్తోంది తల్లి.

నీహారిక తల్లి మాటలకు ఉలిక్కిపడ్డారంతా. కొత్తకోణం కన్పించడంతో ఆమెనో పక్కకి తీసుకెళ్ళి ప్రశ్నించసాగారు పోలీసులు.

‘నిస్సందేహంగా ఇది కట్నంకోసం చేసిన హత్య’ అనుకుంది స్వప్ని. మరింకక్కడ నిలబడలేకపోయింది.

“మూడ్ ఖరాబయ్యింది. హాస్టల్ కెళ్లిపోతాను. కంపెనీకి ఫోన్ చేసి చెబుతాన్నే” గాయత్రికి చెప్పి బయటికి నడిచింది.



ఓటో ఎక్కబోతోంటే ఫోన్ మోగింది.

“స్వప్నికా ఎక్కడున్నావ్?”

బావ పరాంకుశం గొంతు విని తొట్రుపడింది. “ఇక్కడే.. నిజాంపేట రోడ్ లో..”

“ఆఫీస్ గొట్టి ఎక్కడెక్కడో చక్కెర్లు కొడుతున్నావా? ఎవరూ దగ్గర్లేరు కదాని నీ ఇష్టం వచ్చినట్లు తిరుగుతున్నావన్నమాట. ఆడది తిరిగి చెడిందీ, మగాడు తిరక్క చెడ్డాడూ అని వూరికే అన్నేదు”

ఆమె మనస్సు చేదుగా అయ్యింది. ఆయనెప్పుడూ అంతే. చేస్తోంది బడిపంతులు ఉద్యోగమైనా సరే, అధార్టీ చేస్తూ మాట్లాడతారు. ఆడవాళ్ళనైతే మరి తీసికట్టుగా చూస్తారు.

“ఎందుకు ఫోన్ చేశారు?”

“నేనేమీ పనిలేనివాణ్ని కాదులే. ఫెడరేషన్ పనిమీద హైదరాబాద్ వచ్చాను. సువ్వెలాగున్నావో చూసిరమ్మని మీ నాన్న గోల పెడితే చూట్టానికొస్తున్నాను”

మరో నాలుగు కాలన్స్ ఖర్చయ్యాక బావ

గార్ని కలిసింది స్వప్నిక.

“అక్కా పిల్లలూ, బావున్నారా బావా? ”

“బావుండకేంజేస్తారు? ! ఎప్పుడో పదేళ్ళ క్రితం కూకట్‌పల్లి వచ్చాను. అప్పుడు నిద్ర పోతున్న గ్రామంలా వుండేది. ఇప్పుడు హైటెక్కుల సోకుల్లో ఓ వెలుగు వెలుగు తోంది”

ఆమె వంక తేరిపార చూస్తూ “నువ్వు నునుపు దేరేవు గాని చిక్కేవు. జీతం నగ లకీ చీరలకీ తగలేస్తున్నావా.. ఏమైనా దాస్తున్నావా? మీ నాన్నేమీ పెద్ద కట్నాలి వ్వలేదు. నువ్వే కూడబెట్టుకోవాలి” అన్నాడు పరాంకుశం.

‘కట్నం అడిగేవాడు నాకక్కర్లేదు’ అన బోయి, ఆ మాటలు మింగేసి “హోటల్లో కూర్చుని మాట్లాడుకుందాం, రండి” అంది.

“మీకేం కావాలో ఆర్డరివ్వండి” మెనూ కార్డు అందిచ్చింది.

“ఇయన్నీ మనుషులు తిండానికేనా? అలా అస్పించట్లేదు. ఎందుకొచ్చిన తిప్పలు గాని భోజనం తెచ్చును”

“సౌత్ ఇండియనా.. నార్త్ ఇండి యనా? ” ఉడికించాలని అడిగింది.

“నార్త్ తిండ్లు కూడా తింటున్నావన్న మాట. చేతిలో రూపాయలుంటే ఆడది ఎగిరెగిరి పడుద్ది. ఎక్కడెక్కడికో ఎగిరి పోద్ది. నేలని వదిలిన మొక్కు బతకదు, ఏంటనుకున్నావో!”

ఆమెమొహం ఎర్రగా కందింది. ముక్కు పుటాలదుర్లోంటే కోపం కంట్రోలు చేసు కుంటూ అంది “మీ మాటలకు అర్థం పర్థం ఏమైనా వుందా? స్కూల్లోనూ ఇలాగే పాఠాలు చెబుతున్నారా? ”

“ఎవరికెలా పాఠాలు చెప్పాలో నాకు తెలుసులే. నీ సంగతేంటి. పెళ్లి చేసుకో మంటే మంత్రాలు చదువుతున్నావంట? నువ్వేదో ఆకాశం నుంచి వూడిపడ్డనను

కుంటున్నావా? నువ్వేం చదివినా.. ఎంత సంపాదిస్తున్నా మొదట ఆడదానివి. ఆ సంగతి గుర్తెట్టుకో. నీకోసం రాకుమారులు రెక్కల గుర్రాలెక్కిరారు. మేం చూసినోడి చేత మూడు ముళ్ళేయించుకో. నువ్వు సుఖపడ్డావు. ముసలాళ్ళు సంతోషిస్తారు”

ఒళ్ళంతా ఎర్ర చీమలు పాకుతున్నట్టుగా వుండామెకి.

అతడంటే వున్న అసహ్యం రెట్టింప య్యింది. పురుగులా చూసింది.

“నేన్నెప్పేది ఒళ్ళు దగ్గరెట్టుకుని విను. ఆడది పెళ్ళయ్యేదాకా తండ్రి చెప్పినట్టు వినాలి. పెళ్ళయ్యాక మొగుడు చెప్పినట్టు నడుచుకోవాలి. నడుం వంగేక పిల్లలు కోరినట్టు ఉండాలి. అప్పుడే ఆడబతుకు సుఖంగా తెల్లారుతుంది”

“స్త్రీకి నోరు, కళ్ళు, చెవులు, మెదడు ఏమీ వుండకూడదు. ఉన్నా ఉపయోగించ కూడదు. చదువుకున్నవాడివీ, టీచరు ఉద్యోగం చేస్తున్నవాడివీ నువ్వు చెప్పాల్సిన మాటలేనా ఇవి? ” అంది స్వప్నిక.

నిటారుగా అయ్యి సూటిగా చూశాడు పరాంకుశం.

పొరపాటున ఏకవచనం ప్రయోగించిన సంగతి గుర్తొచ్చి పెదవి కొరుక్కుంది స్వప్ని.

“గుడ్డొచ్చి పిల్లని వెక్కిరించడవంటే ఇదే. మనిషి చూపెప్పుడూ కిందికి వుండాలి. పైకి కాదు!”

ఆమె మాట్లాడలేదు. లోలోన ఉడికిపో తోంది. అతడి ధోరణి మాటలు ప్రవర్తన ఆమెకి అసహ్యం పుట్టిస్తున్నాయి. అతడి మీదపడి రక్తయ్యాలున్నిస్తోంది.

వెళ్ళబోతూ సంచిలోంచి స్టీలు డబ్బా తీసిచ్చాడు. “నున్నుండలు. నీకిష్టమని మీ అక్క నిన్ననే వెన్నకాచి చేసిచ్చింది”

మౌనంగా అందుకుంది.

“శ్రావణంలోపు వీలైన సంబంధం చూస్తాం. తకరాలు చెయ్యకుండా తలొం

చుకుని తాళి కట్టించుకో. మా బాధ్యత తీరిపోయింది. ఆనక నీ మొగుడై కలిసి ఎన్ని వేషాలేస్తావో, ఎన్ని ఎగుర్లు ఎగుర్తావో నీ ఇష్టం. అండాకా ఒళ్ళు దగ్గరెట్టుకుని జాగ ర్తగా వుండు”

స్టీలుడబ్బాని అతడి మీదకి విసిరెయ్యా లన్నంత ఆవేశమొచ్చింది.

అక్క అమాయకపు ముఖం గుర్తురాగా నిగ్రహించుకుంది. ‘ఈయన్నో ఎలా వేగు తున్నావే అక్కా! నేనైతే నిద్రపోతున్నప్పుడు మొండికత్తితో పొడిచి చంపేసేదాన్ని!’ కసిగా అనుకుంది స్వప్నిక.

★ ★ ★

“వావ్!”

సంతోషం పట్టలేక అరిచింది స్వప్నిక.

నిద్రపోతోందల్లా చటుక్కున లేచి కూర్చుంది గాయత్రి.

“ఏవయ్యిందే? ” గాభరాగా అడిగింది.

“సుప్రీంకోర్టు హిస్టారికల్ జడ్జ్మెంట్ ఇచ్చిందే. కమాన్.. గెటప్” దినపత్రిక చూపిస్తూ ఎగ్జయిటింగా చెప్పింది.

“దేని గురించే..?”

“లవ్ ఇన్ రిలేషన్ షిప్ గురించి. అదేనే పెళ్లి చేసుకోకుండా సహజీవనం చేయడం గురించి. వివాహానికన్నా ముందే సెక్స్ అనుభవం కలిగి వుండటం గురించి”

“నాకేం అర్థం కావట్లేదు. అయినా అదేదో పెద్ద సంతోషకరమైన వార్త అయి నట్లు అంతలా అరవాలా? బంగారం లాంటి నిద్ర పాడుజేశావ్ కదే!” ఆవులిస్తూ అంది.

“నిద్రకి గోలీమారో. ఇంత గొప్ప తీర్పు వస్తే అలా నిమ్మకి నీరెత్తినట్టు వున్నా వేంటే?”

“ఏం చెయ్యను? నీలా అరుస్తూ డాన్సె య్యనా?”

“అంతవని చెయ్యనక్కర్లేదు. సినినటి ఖుష్మాని అభినందిస్తూ మెయిల్ పంపించు చాలు” ల్యాప్ టాప్ లో దేనికో

సమో సెర్ప్ చేస్తూ అంది స్వప్నిక.

“మధ్యలో ఈ ఖుష్మా గొడవేంటే?”

“మైగాడ్! నీకా విషయాలేవీ తెలీదా?” ఆశ్చర్యబోతూ అడిగింది.

“ఉహూ..”

“అప్పుడెప్పుడో.. ఎప్పుడంటే..” న్యూస్ పేపర్లోకి తొంగి చూసి చెప్పింది

“2005లో నటి ఖుష్మా ఒక చర్చలో పాల్గొని ‘గర్భం రాకుండా, లైంగిక వ్యాధులు సోకకుండా తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకుంటే వివాహానికి ముందు సెక్స్ తప్పం కాదు’ అని బాలికలకు సలహా ఇచ్చింది. తర్వాత ఓ పత్రికకు ఇంటర్వ్యూ

ఇస్తూ ‘చదువుకున్న మొగాడెవరూ తన భార్య కన్యగానే తన జీవితంలోకి అడుగు పెడుతుందని ఆశించడు’ అని ఓ బాంబు పేల్చింది. అంతేగాక వివాహ బంధం లేకుండా యువతీయువకులు కలిసి జీవించడాన్ని కూడా సమర్థించింది. ఆమె వ్యాఖ్యలకు తమిళనాడులోని సంప్రదాయ వాదులు భగ్గుమన్నారు. కొన్ని రాజకీయ పక్షాలు తోడయ్యాయి. ఖుష్మామీద మొత్తం 22 కేసులు దాఖలయ్యాయి”

“బాగానే వుంది. సుప్రీం కోర్టు ఏమని తీర్పు ఇచ్చిందేవిటి?”

“ఆ కేసులన్నీ కొట్టేసింది. ఇద్దరు పెద్ద

వాళ్ళు కలిసి జీవించడం నేరం కాదంది. పురాణాల ప్రకారం రాధాకృష్ణులు కూడా అలా కలిసి వున్నారుంది. స్త్రీ పురుషుల సహజీవనాన్నిగాని, వివాహత్యూర్పు సెక్స్‌ని గాని నిషేధిస్తోన్న చట్టమేదీ లేదని పేర్కొంది. సహజీవనం చేయడం జీవించే హక్కు. తప్పు నేరం కానే కాదంది”

సంబరంగా చెబుతోన్న స్వప్నిక వంక చిత్రంగా చూసింది గాయత్రి.

“కేసు గెలిచినందుకు ఖుష్చా సంతోష పడితే అర్థముంది గాని నువ్వే గెలిచినట్టు పొంగి పోతున్నావేంటి? ”

“యస్, దటీజ్ ద పాయింట్. నా అభి ప్రాయమూ అదేనే. సో.. నా భావాలకి విజయం లభించినట్టే కదా!”

పిచ్చిగా చూసింది గాయత్రి. “ఆర్యా సీరియస్? ”

“డ్యామ్ సీరియస్. పెళ్ళనే సంకెళ్ళు తగి లించుకోకుండా, పెళ్ళివల్ల సంక్రమించే రుంఠూటంలో పడకుండా ఒక ఆడ, ఒక మగ కలిసి వుండొచ్చు. సహజీవనం చేయొచ్చు ఎవరి హక్కులూ స్వేచ్ఛలూ పోకుండా కలిసి బతకొచ్చు సమాన భాగ స్థులుగా వుండొచ్చు. వివాహ వ్యవస్థ ఇవ్వ లేని సమానత్వాన్ని స్వేచ్ఛని లివ్ ఇన్ రిలేషన్‌షిప్ ఇస్తుంది. ఐ లైకిట్! ఐ లవ్విట్!!”

స్వప్నిక కళ్ళల్లో మెరుపుల్ని చూసి స్థాణువయ్యింది గాయత్రి. పిమ్మట భయ విహ్వలయై చూసింది.

“పిచ్చివాగుడు కట్టిపెట్టు. నువ్వు వేస వేల సంవత్సరాల వివాహ వ్యవస్థని తప్పు పట్టేంత గొప్పదానివి కాదు”

ఆమె అహం దెబ్బతిందా మాటలకి. నిరసనగా నవ్వింది.

“మన వివాహ వ్యవస్థ అవుట్‌డేట్ అయ్యింది. స్త్రీని మగాడికి బానిస చేస్తోన్న

ఆ దుర్మార్గపు వ్యవస్థని ఎత్తి చూపడానికి కావాల్సింది వయస్సు కాదు, ఆలోచించగల మెదడు. ఎదిరించగల స్థైర్యం!”

“పుస్తకాల కబుర్లు కట్టిపెట్టు. ఏదో తప్పుచేసి ‘అన్ డు’ అని సరిదిద్దుకోడానికి ఇదేం కంప్యూటర్ కాదు, జీవితం. ఆచి తూచి అడుగెయ్యకపోతే అగాధంలో పడి పోయే ప్రమాదముంది”

“ఐడోంట్ కేర్. సిసీ ఫీల్డులో ఎంతో మంది అలా కలిసి వుంటున్నారు తెలుసా? మొన్నటిదాకా బిపాసాబసు, జాన్ అబ్రహం వగైరాలంతా పెళ్లి చేసుకో కుండా కలిసి జీవించారు. ఎక్కువ తక్కు వలు లేకుండా, స్వేచ్ఛాస్వాతంత్ర్యాలు కోల్పోకుండా, ఆత్మాభిమానాన్ని తాకట్టు పెట్టాల్సిన పనిలేకుండా, భయం అసూయ లాంటివేం లేకుండా చాలామంది హ్యాపీగా వుంటున్నారు. ఒకర్నొకరు గౌరవించు కుంటూ చక్కని స్నేహితుల్లా మసల్తు న్నారు. నేనూ అలాంటి లోపరహిత సహ జీవనాన్ని కోరుకుంటున్నాను. పెళ్ళి అనే ఉచ్చులో ఇరుక్కోకూడదనుకుంటున్నాను. సంప్రదాయ పాత్రని తుడిచేసి స్త్రీకి కొత్త పాత్రనివ్వాలనుకుంటున్నాను. కొత్త నిర్వచ నమై నిలవాలనుకుంటున్నాను!”

ఆందోళనగా చూసింది గాయత్రి.

స్వప్నికలో కొత్త మనిషి కన్పిస్తోంది. ఆవేశపు జలపాతంలో పడి కొట్టుకుపోతోం దన్నించింది.

అడ్డు వెళ్తే మరింత రెచ్చిపోవచ్చను కుంది.

‘ఊరుకోవడమంత ఉత్తమం లేదు. మెల్లగా తనే సర్దుకుంటుందిలే. ఆవేశం తగ్గేక సెకండ్ థాట్ వచ్చేక స్థిమితపడు తుందిలే’ అనుకుంది గాయత్రి.

మారుమాట్లాడకుండా దుప్పటి కప్పుకుని పడుకుంది.

ఆమె మౌనాన్ని ఓటమిగా భావించింది స్వప్ని.

రెట్టించిన ఉత్సాహంతో రెండు పిడి కిళ్ళూ బిగించి “ఐ గాట్ ది పాయింట్!” అంది బిగరగా.

★ ★ ★

స్వప్నిక ఇ-మెయిల్ బాక్స్ చెక్ చేసు కొంటోంటే రియల్ ఎస్టేట్ వారి ప్రకటన కనిపించింది.

‘ఫ్లాట్ ఎట్ ప్రగతి నగర్. గోయింగ్ చీప్’

అనురాగ్ చెప్పిన మాటలు గుర్తొచ్చి వెంటనే బిల్డర్ కి ఫోన్ చేసింది.

“అంభీర్ చెరువుని ఆనుకునే వున్నాయి ఎపార్ట్ మెంట్స్. మొన్నటిదాకా చదరపు అడుగు రెండువేల రూపాయలకు అమ్మాం. చివరి ఫ్లాట్ గనక చదరపు అడుగుకు వంద తగ్గించి ఇస్తాను. లోన్ ఫెసిలిటీ వుంది. ఆల్రెడీ ఐసిఐసిఐ బ్యాంకు

వాళ్ళు ప్రాజెక్టుని అప్రైజ్ చేశారు. మీ పేస్లిప్పు, బ్యాంక్ ఎకౌంట్ కాపీ, అపాయింట్ మెంట్ ఆర్డర్ కాపీ తెచ్చిస్తే చాలు.. మూడ్రోజుల్లో లోన్ శాంక్షన్ చేసేస్తారు”

“ఇచ్చే రేటు చెప్పండి”

“మీరొచ్చి చూడండి మేడం. మీకు నచ్చితే మాట్లాడుకుందాం”

ఫ్లాట్ కొంటే మంచిదా కాదా? ఆలోచనలో పడిందామె.

తన ఫ్రెండ్స్, కొలీగ్స్ చాలామంది బ్యాంకులోన్లు తీసుకుని ఫ్లాట్లూ, సైట్లూ కొన్నారు. కొందరు ఇన్సూరెన్సు పాలసీలు తీసుకుంటే మరి కొందరు షేర్లమీద ఇన్వెస్ట్ చేశారు.

తనే ఏమీ కొనకుండా బ్యాంకులో

దాస్తోంది. పెళ్లికి ఉపయోగపడుతుందని దాచింది. కానిప్పుడు ‘పెళ్లి’ని పక్కన పెట్టాలనుకొంటోంది గనుక ఫ్లాట్ కొనేస్తేనే మంచిదనిపించింది.

అదీగాక ‘నా ఇల్లు’ అనేది మనిషికెంతో ఊతమిస్తుంది, ఉత్సాహమిస్తుంది. సంతృప్తినిస్తుంది. భద్రతనిస్తుంది!

హ్యాపీ హోమ్! అవునదే ‘తనింటి’ పేరు! పెదాలమీద చిరునగవు కదిలింది. అనురాగ్ కి ఫోన్ చేసింది.

“మీ ప్రగతినిగర్లో ఫ్లాట్ చదరవు అడుగు నైంటీన్ హండ్రెడ్ కి వస్తే మంచి డీలేనంటావా?”

అతడు తన టీం మెంబర్. సబార్డినేట్. అంచేత కించిత్తు దర్పంగానే అడిగింది.

“ఇంకేం ఆలోచించక్కర్లేదు. కొనేసేయ్యండి స్వప్నికా”

“మీరిప్పుడు ఖాళీగానే వున్నారా?”

“వెళ్లింటు ప్రగతినిగర్. మీకోసం వెయిట్ చేస్తూంటాను..”

హాస్టల్లోంచి బయటపడి ఆటో ఎక్కింది. ప్రగతినిగర్ చెరువు దగ్గర వెయిట్ చేస్తూ కన్పించాడు అనురాగ్.

టూ బెడ్ రూం పోర్ట్. రెండు వైపులా బాల్కనీ వుంది. ఫోన్లో చెప్పినట్లుగానే చెరువు పుల్ వ్యూ కన్పిస్తోంది.

ముచ్చటగా అన్పించింది.

“కార్ పార్కింగ్ ఉంది కదా?” అనురాగ్ ఆరా తీశాడు.

“ఉందిగాని దానికి యాభైవేలు అదనంగా అవుతుంది. ట్రాన్స్ఫార్మర్ కీ, డ్రైయి నేజ్ కీ, డ్రింకింగ్ వాటర్ కీ, జనరేటర్ కీ లక్షా యాభైవేలివ్వాలి”

“టూ లాక్స్ ఎక్స్ట్రాగా ఇవ్వాలా?” ఆశ్చర్యబోతూ అడిగింది.

“ఎక్కడైనా అంతే మేడం. వాటిని రేటులో కలపం”

“నేనుకున్న దానికన్నా ఎక్కువవుతుంది. రిజిస్ట్రేషన్ చార్జీలు కూడా బాగా పెరిగాయి...”

“ఆస్తి మీ స్వంతం కావాలంటే రిజిస్ట్రేషన్ తప్పనిసరి. ఆ ఖర్చు గురించి ఆలోచిస్తారేమిటి? ఫ్లాట్ ని వాస్తూ ప్రకారం కట్టాను. మీరిద్దరూ ఈ ఇంట్లో ఎంతో హ్యాపీగా వుంటారు. నాదీ గ్యారంటీ”

అతడి మాటలకు ఉలిక్కిపడ్డారు. మొఖమొఖాలు చూసుకున్నారు. ఎంబ్రాస్సింగా ఫీలయ్యారు కొన్ని క్షణాలు.

“ఇంకేం అడగాల్సినవి లేవు కదా?” అనురాగ్ ని అడిగింది.

తల అడ్డంగా వూపాడు.

“ఎయిటీన్ హండ్రెడ్ ఫ్లాన్ టూ లాక్స్ కి ఒప్పుకుంటే చెప్పండి ఇప్పుడే ఎడ్వాన్స్ ఇచ్చేస్తాను”

మొదట బెట్టు చేసినా తర్వాత అంగీకరించాడు.

వస్తూ వస్తూ బ్యాంకులోంచి డ్రా చేసి తెచ్చిన లక్ష రూపాయల్ని ఎడ్వాన్సుగా ఇచ్చి అగ్రిమెంటు రాయించుకుంది.

“థాంక్యూ అనురాగ్. అయామ్ గోయింగ్ టు బీకమ్ ప్రొడ్ ఓనరాఫ్ ఏ ఫ్లాట్. దీనికి ప్రేరణ మీరే”

“కంగ్రాట్స్. మనమిక్కడుంటే క్యాబ్ లో కలిసి వెళ్ళొచ్చు రావొచ్చు. ఆటోలు త్వరగా దొరకవు. నేను డ్రాప్ చేస్తాను,

రండి” చొరవగా బైక్ స్టార్ట్ చేశాడు.

“కాస్సేపు ఇక్కడ కూర్చుందాం. మా గోదావరి ఒడ్డున కూర్చున్న అనుభూతి కలుగుతుందేమో!” దారిలో అంది.

ఇద్దరూ చెరువు ఒడ్డున బండరాయి మీద కూర్చున్నారు.

“వెన్నెల్లో మీ ఫ్లాట్ బాల్కనీలో నిలబడి ఈ చెరువునీ గుట్టల్ని ప్రకృతినీ చూస్తూ సర్వం మరచిపోవచ్చు”

“అబ్బో భావుకత్వం చిందులేస్తోందే. భావకవిత్వం రాస్తారా?”

“అప్పుడప్పుడూ..” సిగ్గుపడ్డాడు.

“ఒక కవిత వినిపించండి”

“ఇప్పుడు కాదు. ఇంకోసారిప్పుడైనా..”

“మీ గురించి చెప్పుండి. సారీ.. మొదట నా గురించి చెప్పడం ధర్మం. మా డాడీ రిటైర్డ్ సీనియర్ క్లర్క్. పోస్టాఫీసులో చేసే వారు. మా చదువులకి ఇబ్బందవుతుంద న్నెప్పి ప్రమాదం వదులుకుని నర్సాపురం చుట్టుపక్కలకే పరిమితమైపోయారు. మమ్మీ హౌస్ వైఫ్. మేం ఇద్దరం. అక్క దీపిక. బావగారు మొగల్తూరులో టీచర్ గా పనిచేస్తున్నారు. అక్కడే నాకు పదేళ్ళు తేడా వుంది. డాడీ నన్ను అబ్బాయిలాగే పెంచారు. స్వర్ణాంధ్రలో బీఈ చేశాను. క్యాంపస్ సెలక్షన్. రెండేళ్ళ సర్వీసు..”

“బ్రదర్స్ లేరన్నమాట”

“ఊహా. కజిన్స్ కూడా ఎవరూ లేరు. మీ గురించి చెప్పుండి”

“మాది గుడివాడ. నాన్న బిజినెస్మేన్. రెడిమేడ్ గార్మెంట్స్ షాపు వుండక్కడ. మేం ముగ్గురం బ్రదర్స్, ఒక సిస్టర్. అన్నయ్య ఆంధ్రా బ్యాంక్ లో పనిచేస్తున్నాడు. తమ్ముడు బీటెక్ ఫైనల్ ఇయర్. అమెరికా వెళ్ళి ఎమ్మెస్ చెయ్యాలని చూస్తున్నాడు. నాకూ తమ్ముడికీ మధ్యన చెల్లెలు. ఎమ్మెస్సీ చేసి అక్కడే కాలేజీలో పనిచేస్తోంది. ప్రస్తుతం తనకి సంబంధాలు చూస్తున్నాం”

“చెల్లి పెళ్లైతే మీకు లైన్ క్లియరైపోతుందన్నమాట” నవ్వుతూ అంది, పిమ్మట నాలిక్కరచుకుంది.

జవాబుగా నవ్వేడతడు.

“మీ యాంబిషనేమిటి?”

“బాగా డబ్బు సంపాదించడం. బిజినెస్ మేన్ కొడుకుని కదా! మీ సంగతేంటి?”

“హ్యాపీగా బతకడం. సృష్టిలోని ఆనందాన్ని స్వంతం చేసుకోవడం. పక్షిలా స్వేచ్ఛగా ఎగుర్తూ వినూత్న తీరాలని చుట్టేసి రావడం. వెన్నెల్లో విహరిస్తూ నీటిలో ఈదుతూ గాలిలో తేలిపోతూ నాకునేనే సాటి కావడం. నన్ను చూసంతా ఈర్ష్యపడేలా వుండటం”, బుగ్గలు సొట్ట పడేలా నవ్వి మళ్ళీ అడిగిందామె “నా స్వప్నం సత్యమవుతుందంటారా?”

“మనసుంటే మార్గమూ వుంటుంది కదా!”

“థాంక్యూ. థాంక్యూ వెరీ మచ్” అప్రయత్నంగా అతడి చేతులు పట్టుకుని ఊపేసింది.

దిమ్మెరపోయాడు అనురాగ్.

★ ★ ★

ఋష్యా వ్యాఖ్యల్ని సుక్రీంకోర్టు తీర్పునీ యథాతథంగా తన బ్లాగులో పెట్టింది స్పష్టిక.

తన వ్యాఖ్యానాన్ని వివరణనీ అభిప్రాయాల్నీ కూడా నిస్సంకోచంగా జత చేసింది. ఆమె ఊహించిన దానికన్నా అధికంగా సంచలనం సృష్టించింది.

మిత్రులూ, మిత్రుల మిత్రులూ, క్లాస్ మేట్లూ, వారి మిత్రులూ అంతా ఘాటుగా స్పందించారు.

అమ్మాయిలు- ఇంచుమించు అంతా ఆమె అభిప్రాయాలని ఏకిపారేశారు.

పెళ్లికి ముందు శృంగారం అధర్మం, అనైతికం అన్నారు. పెళ్లి చేసుకునే ప్రతివారూ



ఒకర్నొకరికి పవిత్రంగా అర్పించుకోవాలన్నారు. నైతిక విలువలకు తిలోదకాలిచ్చిన జాతి మనలేదన్నారు. భారతీయ సంస్కృతీ సాంప్రదాయాలకు ఇది వ్యతిరేకమన్నారు. చట్ట ప్రకారం శిక్షార్థం కానంత మాత్రాన నైతిక విలువల్ని మంటగలపడం సహించలేనిదన్నారు.

‘పాశ్చాత్య విషసంస్కృతి ప్రభావం వల్ల చేసిన పిచ్చి ప్రేలాపన’ అంటూ దుయ్యబట్టారు. ఆమెలాంటి కుక్కమూతి పిందెల్ని ఏరి పారెయ్యాలని అన్నవారూ వున్నారు.

భారతదేశంలోని అన్ని మతాలవారూ వివాహ వ్యవస్థని పవిత్రంగా భావించి గౌరవిస్తారని మరికొందరు పేర్కొన్నారు. అలాంటి సమాజ రక్షక వ్యవస్థమీద దాడి

చేయబూనటం దుస్సాహసం, అవివేకం, హేయం అంటూ ఖండించారు.

విపరీతకామంతో శృంగారమే పరమావధిగా భావించే వారి రాతల్నీ చేతల్నీ పట్టి చుకోనక్కర్లేదని, ఇలాటివాటికి ‘చెదిరే’ ‘బెదిరే’ ‘అదిరే’ స్థితిలో మన వివాహ వ్యవస్థ లేదన్నారు మరికొందరు. భారతీయ సాంప్రదాయం అత్యంత పవిత్రమైనది కనుకనే పాశ్చాత్య దేశాలు కూడా మన సాంప్రదాయాన్ని గౌరవిస్తూ పాటించేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నాయని వివరించారు కొందరు.

అధికశాతం యువకులు స్వప్నిని ప్రశంసల్లో ముంచెత్తారు.

ఆమె ‘బోల్డ్ నెస్’ని అభినందించారు.



హిపోక్రసీతో కుళ్ళిపోయే వారికిది చెంప పెట్టు అన్నారు. ఆమె 'రేపటి మహిళ', 'డేరింగ్ లేడీ' అన్నారు.

ఆమె ఆశించినట్టు సమానత్వం వునాది మీద ఏర్పడే సహజీవన వ్యవస్థ కను చూపు మేరలో వుండన్నారు. ఆమెలాంటి వారు చొరవగా ధైర్యంగా ముందడుగు వేసి మహిళలకి ఆదర్శం కావాలని పేర్కొన్నారు.

“నీ బ్లాగుకొచ్చిన పోస్టు చూస్తున్నావా?” అంటూ వచ్చింది గాయత్రి.

తలాడిస్తూ అంది “ట్రేమెండ్స్ రెస్పా

న్సెస్. నన్ను తిట్టిపోస్తారనుకున్నాను. ఫర వాలేదు. నా ధోరణిని అభినందించేవాళ్లు చాలామందే వున్నారు. పిల్లిమెడలో ఎవరు గంట కడతారా అని చూస్తున్నారు”

“వాళ్ళు రాసిందంతా నిజమనుకోకు. నోటితో అభినందించి, నొసటితో వెక్కిరించేవాళ్ళు చాలామంది వుంటారు”

“ఉంటే వుండనీ. అమ్మాయిలంతా సభ్యతా సంస్కృతీ సమాజం అంటూ కల వరపడ్డారు. అబ్బాయిలేమో 'కొత్తదారి',

‘సరికొత్త ఆలోచన’, ‘పెళ్లికి ప్రత్యామ్నాయం’ అంటూ అభినందించారు”

“వాళ్ళు అభినందించింది నిన్ను కాదు, ఫ్రీ సెక్స్ ని!”

“గాయత్రీ!”

“మగాడికి మగువ ఓ బలహీనత. ఆమె నెలాగైనా లోబరచుకోవాలని, అనుభవించాలని ప్రయత్నిస్తుంటాడు. అలా సాధ్యం గాకపోతే ఎత్తుకుపోవడానికి సిద్ధపడతాడు. రావణాసురుడు చేసిందదేగా. ఎత్తులు, పైఎత్తులు అవసరం లేకుండా ఆడది తనంతానుగా వచ్చి ఒళ్ళోవాలతానంటే చొంగకారుస్తూ చంకలు గుద్దుకోరూ? విశ్వామిత్రుడంతటివాడే తపస్సుని గాలి కొదిలేశాడు!”

స్వప్న మొహం ఎర్రబడింది. కోపంతో బుసలు కొట్టింది.

“నేన్నీకంటికెలా కన్పిస్తున్నాను? పది మందికీ పక్కపరిచే పడుపుకత్తెలా కన్పిస్తున్నానా? మైండ్ యువర్ లాంగ్వేజ్”

గాయత్రీ కళ్ళల్లో నీళ్ళు చిప్పిల్లాయి!

మరి రెండ్రోజులదాకా ఇద్దరూ ముఖావంగానే వున్నారు. పొడిపొడి మాటలు తప్ప ఇదివరకటి కబుర్లు లేవు. ఉత్సాహమూ లేదు. ఒకరి ముఖంలోకి ఒకరు చూసుకోలేకుండా వున్నారు.

తను అతిగా రియాక్టయ్యానని అర్థం కాగా ఎంతో సిగ్గుపడింది స్వప్న.

గాయత్రీ తన స్నేహితురాలు. శ్రేయోభిలాషి. నలుగురూ లోపలనుకునేదాన్ని తను పైకి చెప్పింది. తను జాగ్రత్త పడుతుందని, అవసరమైతే సరిదిద్దుకుంటుందని హెచ్చరించింది.

దానికి తనంత తీవ్రంగా ప్రతిస్పందించాల్సిన అవసరంలేదు.

కాని తను రియాక్టయ్యింది. తన గురించి ‘చీప్’గా అనుకుంటారేమోనన్న

భావన లోలోపలెక్కడో వుండి వుంటుంది. అది చటుక్కున బయటపడిందంతే.

“సారీ గాయత్రీ! ఎక్స్ప్రీమ్ లీ సారీ. అవాళ నేనలా ప్రవర్తించాల్సింది కాదు. కళ్ళు మూసుకుని కన్నుమన్నాను”

“నేనర్థం చేసుకోగలను. నువ్వు కళ్ళు తెరవాలనే బాధించేట్లు మాట్లాడేను”

నుదురు ముడివేసి చూసింది మిత్రురాలి వంక.

“ఆవేశాన్ని కంట్రోలు చేసుకుని, ఆలోచనల్ని బాగా మధించు. సత్యమార్గం బోధపడుతుంది. అవసరమైతే పురాణకథల్ని గుర్తుతెచ్చుకో. మనిషి సత్యమార్గంలో నడవడానికి రచించబడినవే రామాయణ భారతాలు. అవెప్పటికీ మానవాళికి దిక్కు చీలే”

సాలోచనగా చూస్తుండిపోయింది స్వప్న.

ఆఫీసుకెళ్లింది. మునుపటిలా ఉత్సాహంగా పనిలో నిమగ్నం కాలేకపోయింది.

అనురాగ్ తనని తప్పించుకుని తిరుగుతున్నట్టనించింది. పిలిచి, ప్రాజెక్టు వర్క్ గురించి అడిగింది. తలించుకుని జవాబిచ్చాడు.

అతడికేమయ్యింది? ఇదివరకట్లా సరదాగా, ఫ్రీగా ఎందుకుండలేకపోతున్నాడు? జ్ఞాగులోని తన రాతల్ని అపార్థం చేసుకున్నాడా? కొంపదీసి తనని స్వైరిణిగా భావించట్లేదు కదా?

ఏనీ పనిచేస్తోన్నా ముచ్చెమటలు పోశాయి. కలవరపడింది. అటూ ఇటూ తిరిగింది.

అంతా తనవంక ‘అదోలా’ చూస్తున్నట్టు అనిపించింది. వారి చూపుల్లో మాటల్లో నవ్వుల్లో ‘ఇంకో అర్థం’ కన్పించసాగింది. అభిప్రాయాలు స్వేచ్ఛగా వెల్లడించి తప్పు చేశానా? అంతా నా మాటల్ని అపార్థం చేసుకున్నారా? మరోరకంగా రిసీవ్ చేసుకున్నారా?

తల పగిలిపోతోంటే హెల్త్ బాగోలేదని చెప్పి కంపెనీలోంచి బయటపడింది.

తండ్రి ఫోన్ చేశారు “పెళ్ళిళ్ళ పేరయ్య రెండు సంబంధాలు తీసుకొచ్చాడమ్మా. అబ్బాయిల ఫొటోలూ, బయోడేటా నీకు మెయిల్ చేశాం. చూసి.. నీ అభిప్రాయం చెప్పు”

“నాకిప్పుడప్పుడే పెళ్ళి చేసుకోవాలని లేదు డాడీ”

“అదేంమాట. ఇప్పటికే ఆలస్యం చేశా నంటున్నాడు పరాంకుశం”

“కంపెనీవాళ్ళు అమెరికా పంపిస్తామంటున్నారు. ఎసైన్మెంట్ రెండేళ్ళదాకా వుండొచ్చు” అబద్ధమాడేసింది.

“అమెరికా పంపిస్తారా? చాలా సంతోషం. మన వంశంలో అమెరికా వెళ్తోన్న మొట్టమొదటిదానివి నువ్వే. నాకు చాలాచాలా ఆనందంగా వుంది. మా అమ్మాయి అమెరికాలో వుంది, మేమూ అమెరికా వెళ్తాం- అని గర్వంగా చెప్పుకునే రోజొస్తుందన్నమాట!

“డాడీ!”

“చెప్పు బేబీ. సంకోచమెందుకూ, నువ్వు అదృష్టజాతకురాలివి. నువ్వు పుట్టినప్పుడు నీ జాతకచక్రం వేసిన శాస్త్రిగారేమన్నారో తెలుసా? పదిమందికి ఆదర్శం అవుతావన్నారు. నీ జాతకంలో నిచ్చెన్నేగాని పాములు లేవన్నారు”

“రియల్ ఎస్టేట్ మళ్ళీ ఊపందుకొంది. ఇప్పుడే ఓ ఫ్లాట్ కొంటే మంచిదంటున్నారు (ఫ్రెండ్స్)”

“నీ ఇష్టం. నువ్వేం చేసినా కరెక్టుగా చేస్తావని నాకు తెలుసు. అలాగే కొనే సెయ్. వాస్తుపండితుడికి చూపించేకే కొనుగోలు చెయ్యి సుమా?”

గుండెల మీంచి పెద్ద బరువేదో దిగిపోయినట్టు ఫీలయ్యింది.

“థాంక్యూ డాడ్. మా (ఫ్రెండ్స్) ప్రగతిని గర్లో ఫ్లాట్స్ కొన్నారు. అందులోనే ఇంకోటి

వుందిట. చూసి నచ్చితే, వాస్తు బాగుంటే కొంటాను. బై డాడ్. మమ్మీకి సాయంత్రం ఫోన్ చేస్తానని చెప్పండి”

హాస్టల్ కెళ్ళి ల్యాప్ టాప్ ఆన్ చేసింది.

తన బ్లాగులోని విషయాలని మళ్ళీ చదివింది. జాగ్రత్తగా చదివింది. రీడర్స్ రెస్పాన్స్ చదువుతూ అనురాగ్ పేరు చూసి ఉలిక్కిపడింది. కళ్ళు పెద్దవి చేసి చదివింది.

“మీ భావజాలాన్ని దోసిళ్ళకొద్దీ తాగి దప్పిక తీర్చుకోవాలని వుంది. మీ భావజాలంలో చిక్కుకుని ఊయలలగాలని వుంది. మీ భావ తరంగిణిలో తరంగమై

పడిలేవాలని వుంది. మీ భావగానంలో సవరాగమై విచ్చి మ్రోయాలని వుంది. మీ భావనా జగత్తులో మీతో కలిసి విహరించాలని వుంది”

మళ్ళీ మళ్ళీ మళ్ళీ చదివింది. అతడి భావం లీలగా అర్థమైంది.

అనురాగ్ తనతో సహజీవనం చెయ్యాలనుకుంటున్నాడు.

పెనుకెరటం మొహాన్ని తాకినట్టు తుళ్ళి పడింది. నిశ్శబ్దం అయింది. అయోమయంగా చూసింది.

మెదడు బ్లాంక్ అయ్యింది. తేరుకుని

ఆలోచనల్ని ప్రోది చేసి పేర్పొంది.

అతడి అభిప్రాయం అదే అయితే తన సమాధానం ఏమిటి?

తల్లిదండ్రులు, అక్కాబావలు, బంధువులు, మిత్రులంతా కళ్ళముందు తిరిగారు.

ఏం చెయ్యాలి?

మన్సిష్కాన్ని తొలిచేస్తోందా ప్రశ్న. అనేక ముక్కలవుతూ, ప్రతిముక్కా మరో ప్రశ్నగా రూపుదిద్దుకుంటూ! ల్యాప్‌టాప్‌ని 'షట్‌డౌన్' చేసింది. కానామె మనస్సులో సుళ్ళు తిరుగుతున్న ప్రశ్న మాత్రం మూత పడలేదు!

★ ★ ★

“నా మ్యారేజ్ ఫిక్సయ్యింది”

చాటంత మొహం చేసుకుని చెప్పిన గాయత్రి వంక గుడ్లప్పగించి చూసింది స్వప్నిక. శుభాకాంక్షలు చెప్పడం మరచి అపనమ్మకంగా చూస్తుండిపోయింది.

“ఏదో కొత్తదాన్ని అయినట్టు చూస్తున్నా వేంటి స్వప్ని”

“కొత్తగా వున్నావు. రెండేళ్ళ నుంచి నా రూమ్మేట్‌గా వున్న గాయత్రే ఈ గాయత్రి అంటే నమ్మకశక్యం గావట్టేదు. ఆ మహత్యం పెళ్లిలోనే వుండేమో!” మల్లెలు విచ్చినట్లు నవ్వింది.

“వాడ్డా యూ మీన్?”

“నాన్నా, అన్నయ్యా ఏడాది నుంచీ పెళ్లి సంబంధాలు చూస్తున్నారు. రెండుసార్లు పెళ్లి చూపులూ అయ్యాయి. అప్పుడెప్పుడూ కలగని ఫీలింగ్స్ ఇప్పుడు- ఫిక్సయ్యేసరికి కలిగి, ఉక్కిరి బిక్కిరి చేస్తున్నాయి!”

“నీ మొహంలో కళ వచ్చింది. కళ్ళల్లో సంబరం తొణికిసలాడుతోంది. ఒంట్లో ఆనందం ప్రవహిస్తున్నట్లుంది. కేవలం పెళ్లి కుదిరినందుకే ఇంత మార్పా?”

“పెళ్లికళ అంటే ఇదేనేమో. జీవితాంతం కలసి నడిచే తోడు లభించాడు. అండగా, అర్థభాగంగా నిలిచే మనిషి లభించాడు. నీకు నేనున్నానంటూ భరోసా ఇస్తూ భద్రత కల్పించే ఆదరువు దొరికాడు. నన్ను నన్నుగా ప్రేమించేవాడు, తనదానిని చేసుకుని చేయూతనిచ్చి నడిపించేవాడు లభించాడు. కష్టంలో, సుఖంలో తోడునీడగా వుండే ఆజన్మమిత్రుడు లభించాడు. ఈ భావాలన్నీ కలసి నాలో వింత అనుభూతుల్ని రగిలిస్తూ పెన్నిధి లభించిన ఆనందానుభూతి కలిగిస్తున్నాయేమో!”

మరింతగా విస్తుబోయింది.

ఎన్ని కబుర్లు చెబుతోందీ! హఠాత్తుగా ఇంత మార్పు పెళ్లి నిశ్చయమవడం వల్లే వచ్చిందా? పెళ్లిలో నిజంగా అంత మహత్తు వుందా? నమ్మలేకుండా వుంది స్వప్ని!

“పెళ్లయితేనే జీవితంలో స్థిరపడ్డట్టు అంటారు. పెళ్లయితే బాధ్యతలు తెలిసొస్తాయంటారు. ఆలోచిస్తోంటే అదెంత నిజమో అనిస్తోంది!”

“పెళ్లంటే మూడు ముళ్ళూ, వేల లాంఛనాలు, లక్షల కట్నమూ కదా? ఎంత కట్నం పోసి కొనుక్కుంటున్నావేంటి?”

“కట్నం వద్దన్నారు. పెళ్లి బాగా చేస్తే చాలన్నారు”

“నువ్వు లక్ష్మి. పాపం నీహారిక సంగతి చూశావుగా, కట్నదాహానికి బలయ్యింది”

“అలా అని ఆమె తల్లి ఆరోపించింది.

కూతురు పోయిన దుఃఖంలో న్యాయాన్యా

య విచక్షణ కోల్పోయి ఆమె అలా భైమ్ చేసివుండవచ్చు నిజానిజాలు ఆ దేవుడికే తెలియాలి. కాని ఒక్కటి మాత్రం నిజం..” ఆగింది గాయత్రి, ఊపిరి పీల్చుకోడానిక న్నట్టు.

ఆసక్తిగా చూసింది స్వప్ని.

“సాఫ్ట్వేర్ ఉద్యోగాలు, చిన్న వయస్సులో పెద్దజీతాలు ఇవ్వడమే కాదు, లేత వయస్సులో పెద్ద బరువులు తలకెత్తుతున్నాయి. ఒత్తిడి.. మరే ఉద్యోగాల్లోనూ లేనంత అధికంగా వుంటోంది. యోగా, ఆర్ట్ ఆఫ్ లివింగ్ వగైరాలవైపు వెళ్తేగాని తట్టుకోలేనంత మానసిక ఒత్తిడితో సతమ తమవుతున్నాం. సుఖజీవనానికి ఇంత ఒత్తిడి భరించడం అవసరమా, చెప్పు?”

ఏం చెప్పాలో తోచలేదు. పొడిగా నవ్వింది. అనురాగ్ మాటలు గుర్తురాగా అంది “డబ్బు. డబ్బులో సుఖం వుంది. డబ్బు కోసం ఈ పాట్లు తప్పవు..”

“డబ్బు సౌకర్యాలు కల్పించగలదు గాని సుఖాన్నిస్తుందన్న భరోసా లేదు. డబ్బు కొంతమేర ఆనందాన్ని, భద్రతని ఇవ్వచ్చు గాని ఒక గీత దాటేక దానివల్ల అదనంగా లభించే సుఖమేమీ వుండదు. ఈ సాఫ్ట్వేర్ ఉద్యోగాల వల్ల బీపీలూ హార్డ్ఎటాక్లూ నిద్రలేని రాత్రులూ టాక్స్ గొడవలూ మాత్రమే దక్కుతాయి!”

“నువ్వెక్కడో శాడిస్టువి! చోడో యార్. నీ వుడ్ బీ గురించి చెప్పు. అతడెం చేస్తాడు? ఎక్కడుంటున్నాడు? ఇండియాలోనా.. యు.ఎస్.లోనా?”

“ఇక్కడే.. బిర్లా సాఫ్ట్వేల్ చేస్తున్నారు”

“వావ్! ఫెంటాస్టిక్. కంగ్రాచ్యులేషన్స్. ఇద్దరూ హైటెక్ సిటీ చుట్టూ జంటగా చక్కర్లు కొడతారన్నమాట”

“నువ్వేమీ అనుకోనంటే ఓ మాట చెప్పనా?”

చెప్పమన్నట్టు చూసింది స్వప్ని.

“మనిషి జీవితానికి తోడూనీడ, స్ఫూర్తి,

లక్ష్యం, సుఖదుఃఖాలు, సంతోషం, విచారం- ఇచ్చేదే పెళ్లి. పెళ్లివల్లే మనిషికి సంపూర్ణత్వం లభిస్తుంది. పిచ్చి పిచ్చి ఆలోచనలకి స్వస్తి చెప్పి పెళ్లి చేసుకోవే. నీ జీవితానికి అర్థం పరమార్థం కల్పించుకోవే”



గాయత్రి మాటలకి బాగా డిస్టర్బ్ అయ్యింది స్వప్నిక.

ఆమె ఎదుట, ఆమెతోబాటు- వీకెండ్ గడపలేక ఫ్రెండ్ శృతి రూంకి ఒక రకంగా పారిపోయింది. శృతి బీఈలో సీనియర్, కెపిహెచ్బిలోనే సింగిల్ బెడ్రూం పోర్షన్ అద్దెకు తీసుకుని వుంటోంది.

“రెండ్రోజులు నీ గెస్ట్గా వుందామనో చ్చాను”

“ఉండుగాని అతిథి మర్యాదలాశించకు. నాకు ఒళ్ళంతా బద్దకమే. నా ఇల్లు దెయ్యాల కొంపలా వుంటుంది”

“మరీ దారుణంగా లేదులే” అడ్డదిడ్డంగా పడివున్న దుస్తుల్ని, సామాన్లని పరిశీలిస్తూ అంది స్వప్ని.

“నా పేరు శృతిగాని, నేను శృతి పెట్టని వీణని అంటూ వుంటాడు జగ్గి”

“జగ్గి?”

“జగన్లే. నా బాయ్ ఫ్రెండ్. నువ్వలా వున్నావేంటి?”

“బాగానే వున్నానే”

“ఊహ. వీక్కుపోయిన మొహం, కాంతి లేని కళ్ళతో నీరసంగా ఉన్నావు. ప్రోబ్లం అయితే చెప్పు, నాకు తెలిసిన డాక్టర్ వున్నారు.. తీసుకెళ్తాను”

“డాక్టరెండుకు?”

“ఎందుకేవీటే నీ మొహం. నాటువాళ్ళని నమ్మి నరకయాతన పడేకన్నా డాక్టర్ మేలు. సునాయాసంగా అబార్షన్ చేసే స్తారు. తర్వాత ప్రోబ్లమ్స్ ఏమీ వుండవు”

స్వప్ని మొఖంలోని రక్తమంతా ఒక్కసారిగా ఇంకిపోయింది. ఆమె మాటలు జుగుప్స కలిగిస్తోంటే మౌనంగా వుండిపోయింది.

ఆమెని పట్టించుకోకుండా డ్రెస్సప్ అవుతూ చెప్పుకుపోయింది శృతి. “మన వాళ్ళకి చదువుల జ్ఞానం వుంటుంది గాని లోకజ్ఞానం వుండదు. ముందు జాగ్రత్తగా కాంట్రాసెప్టివ్స్ వాడరు. పోనీ తర్వాతైనా ప్రెగ్నెన్సీ రాకుండా పిల్స్ వాడతారా అంటే అదీ లేదు. థర్డ్ మంత్ వచ్చేక లబోదిబో మంటారు...”

“నాకు బాయ్ ఫ్రెండ్స్ లేరు”

వినకూడనిదేదో విన్నట్టు చూసింది. పిమ్మట అదోలా నవ్వింది శృతి.

“ఇవాళ రేపు ఇంటర్మీడియట్ పిల్లల క్లూడా బాయ్ ఫ్రెండ్స్ వుంటున్నారు. రెండేళ్ళ నుంచి జూబ్ చేస్తున్నావు. సిటీలో వుంటున్నావు. అయినా బాయ్ ఫ్రెండ్స్ లేరంటే.. ఘ్. ఐ పిటీ యూ!”

ఓ క్షణమాగి తిరిగి తనే అంది “కంపె నీలో నైటవుట్లు చేస్తుంటావుగా. అయినా ఎవరూ లేరంటే నీలోనే ఏదో లోపముం దన్న మాట!”

“శృతీ!”

“ఉన్నమాటన్నాను ఊరికే ఉలిక్కిపడకు. బాయ్ ఫ్రెండ్స్ లేకపోవడమంటే మనలో

ఎట్రాక్షన్ లేదనే అర్థం. సినిమా పరిభాషలో చెప్పాలంటే గ్లామర్ లేదన్నమాట. నీ భాషలో చెప్పాలంటే ఆడతనం లేదన్నమాట. తెనెటిగల్ని ఆకర్షించేవాటినే ఫ్లవర్స్ అంటారు” అంటూ పడి పడి నవ్వింది శృతి.

ముడుచుకుపోయింది స్వప్ని.

“జగ్గీ వెయిట్ చేస్తున్నాడు. నేవెళ్ళాలి. ఏదో ప్రోగ్రాం వేశాళ్ళే. ఇవాళ రేపు హాలి డేస్ కదా! ఇంట్లో బ్రెడ్డు, జామూ, ఎగ్స్ రెడీ టు ఈట్ కర్రీస్ గత్రా వున్నాయి. వాటితో ఎడ్జస్ట్ అయినా సరే, బయట తినొచ్చినా సరే. నేనొచ్చేసరికి లేటవ్వొచ్చు బయటికెళ్ళేట్టయితే లాక్ చేసి వెళ్ళు. నాకు ఫోన్ చేసి చెప్పడం మర్చిపోకే?”

“నేనెక్కడికీ వెళ్ళను”

“ఓకే బందిగా వుండైతే.. బై...”

హడావిడిగా వెళ్ళిపోయింది శృతి. ఆమె వెనకె వచ్చి వరండాలో నిలబడి బయటికి చూసింది.

జగ్గీ బైక్ ఎక్కి వెళ్ళిపోయింది శృతి.

‘వ్యవహారం చాలా దూరం వెళ్ళినట్టుంది’ అనుకొని నిట్టూర్చి లోపలి కొచ్చింది.

మెయిల్ చెక్ చేసుకుందామని కంప్యూటర్ ఆన్ చేసింది. జేమెయిల్లోకెళ్ళబోయి ఆగింది. శృతి విజిట్ చేసిన సైట్లేవిటో చూడాలనించి క్లిక్ చేసింది.

స్క్రీన్ మీద ప్రత్యక్షమైన పేర్లు చూసి ఆదిరిపడింది.

అన్నీ పోర్న్ సైట్లు!

నోటి తడి ఆరిపోయింది. తలుపులు గడియపెట్టిందో లేదో చూసొచ్చి కూర్చుంది.

క్షణకాలం తటపటాయించింది. కొన్ని సైట్లలోకెళ్ళింది.

స్త్రీ పురుషుల నగ్న చిత్రాలు!

ఏవిటోగా అనించి క్లోజ్ చేసేసింది.

నోరు పిడచకట్టుకుపోయింది. ఫ్రీజ్

లోంచి చల్లని వాటర్ బాటిల్ తీసుకుని తాగింది. అయినా ఒంట్లోంచి వస్తోన్న ఆవిర్లు చల్లారలేదు.

తను శృంగారమంటే తెలీని అమాయకురాలు కాదు. కాని మరీ అంత పచ్చిగా..!

ఒళ్ళు గగుర్పడిచింది.

ఆమె గొడవలు తనకనవసరం. ఎవరి గొడవ వారిదే. ఎవరికి వారే యమునా తీరే!

పడుకుంది. నిద్రారలేదు. కింకర్తవ్యం?

ఆమె మనస్సులో త్రాసు పైకి కిందికీ ఊగుతోంది.

ఒక పక్కన గాయత్రి, రెండో పక్కన శృతి.

తల అడ్డంగా విదిలించింది. రెండూ లాభం లేదు.

తనది మూడోదారి. అదే కరెక్టు!

అనురాగ్ గుర్తొచ్చాడు.

తన స్నేహితుల్ని పరిచయస్థుల్ని గుర్తు చేసుకుంది. అందరికన్నా అనురాగ్ 'ది బెస్ట్' అనుకుంది.

సరదాగా వుంటాడు. సబ్మిసివ్ గా వుంటాడు. హాస్యంగా మాట్లాడతాడు. కవిత్వం అల్లుతాడు. చూపులకి బావుంటాడు. ప్రాక్టికల్ నాలెడ్జీ ఎక్కువ. పైపెచ్చు తనంటే అభిమానం, కొంత ఆరాధన వుంది. తన భావాల్ని నూటికి నూరు పాళ్ళూ ఆమోదిస్తున్నాడు. సపోర్టు చేస్తున్నాడు.

అతడికంటే బెటర్ ఛాయిస్ వుండదు.

సో.. అతడితో స్నేహం కొనసాగిస్తే?

'స్నేహం' సరియైన పదం కాదు.

'డేటింగ్' కరెక్ట్ వర్డ్.

అమెరికాలోని యువతీ యువకులు పెళ్లికి ముందు డేటింగ్ చేస్తారు. ఒకర్ని కరు అర్థం చేసుకుంటారు. ఒకరికొకరు అన్చిరకాలుగా సరిపోతారనుకుంటే పెళ్లి చేసుకుంటారు. లేకుంటే మరొక పార్ట్ నర్ని వెదుక్కుంటారు.

అయినా చిత్రం! అక్కడ విడాకులెక్కువే. లోపం ఎక్కడుందో మరి!

కాని తనందుకాస్కారం ఇవ్వదు. తమ మధ్య 'పెళ్లి' అనే బంధమే వుండదు. ఒకరు పనిచేయడం, మరొకరు విశ్రాంతి తీసుకోవటం అనేది లేదు. ఇద్దరూ సంపాదిస్తారు. ఇంటిపని ఇద్దరూ కలిసి చేసుకుంటారు.

అన్నిటా, అంతటా సమానత్వం!

ఆ ఊహకెంతో ఎగ్జయిటింగ్ ఫీలయింది స్వప్నీక. సంతోషం ఉప్పెనలా పొంగివచ్చింది.

నూతన జీవన విధానానికి నాంది పలకబోతోంది!

కథానాయిక అవబోతోంది! నిజంగానే చరిత్ర సృష్టించబోతోంది!

పరమానందం పట్టలేక లేచింది. హైపిచ్ లో మ్యూజిక్ పెట్టుకుని పిచ్చిగా నర్తించింది. అలసిపోయేవరకు అరుస్తూ చిందు లేస్తూనే వుంది!

★ ★ ★

"రాత్రి నీకు లేట్ అయినట్లుంది" అడిగింది స్వప్నీక.

అల్లరిగా నవ్వింది శృతి. "జగ్గీ తన రూమ్ కి లాక్కుపోయాడు" అంది.

సంశయిస్తూనే అడిగింది "అతడు నిన్ను

పెళ్లి చేసుకుంటాడా? ”

పడీ పడీ నవ్వింది. “గుడ్ క్వశ్చనే గా ని నేనసలతద్దీ మ్యారేజ్ చేసుకుంటానా లేదా అన్నది బెస్ట్ క్వశ్చన్”

“నీకభ్యంతరాలు ఉన్నాయా? ”

“ఇప్పుడే ఎలా చెప్పగలను? ఆ టైమొచ్చే సరికి రావొచ్చు కదా! అప్పటి డెసిషన్ అప్పటి పరిస్థితుల మీద ఆధారపడి వుంటుంది”

“మరి తిరుగుళ్లు?”

శృతి గంభీరంగా మారింది. “చూడు బే బీ! లైఫ్ ఈజ్ ఫర్ ఎంజాయ్మెంట్. ఎలా.. ఎందుకూ.. అన్న క్వశ్చన్స్ వద్దు. నీకెలా బావుంటే అలా ఎంజాయ్ చెయ్. దటీజ్ లైఫ్. వారానికీ అయిదు రోజులు గొడ్డలా పనిచేస్తాను. రెండ్రోజులు హ్యాపీగా, జాలీగా గడుపుతాను. తింటాను, తాగుతాను, సిగరెట్లు ఊదుతాను, బాయ్ ఫ్రెండ్తో పొర్లుతాను.. ఎందులో ఎంజాయ్మెంట్ వుంటే అవన్నీ చేస్తాను. నా కోసం.. సిర్స్ నా ఆనందం కోసమే నేను బతుకుతాను”

“కానీ.. నీకు కాబోయే భర్త నువ్వు పవిత్రంగా వుండాలని ఆశిస్తాడు కదా? ”

“ట్రాష్! కండరాల మధ్య కండరాల రాపిడికి అంత ఇంపార్టెన్స్ ఎందుకిస్తారో అర్థం కాదు. శీలంగీలం, పవిత్రత గివిత్రత ఇవన్నీ వట్టి ట్రాష్. రెండు కాళ్ళ మధ్య శీలం వుంటుందనుకోవటం మూర్ఖత్వం. ఆత్మవంచన. ఐ హేట్ హిపోక్రసీ. ఎలా బతకాలనుకుంటే అలా.. ఎలాంటి ఇన్సిబిషన్లూ లేకుండా బతికెయ్. ఎందెందులో సుఖముంటే అదల్లా జుర్రేసుకో. అంతే గాని, అడుగుడుగునా గిరిగీసుకుని అందరికీ భయపడ్తు చావొద్దు. దటీస్ మై ఫిలాసఫీ!”

ఆలోచనల్లో పడింది స్వప్ని!

★ ★ ★

హాసింగ్ లోన్ శాంక్షనవడం, రిజిస్ట్రేషన్ పూర్తవడం చకచకా జరిగిపోయాయి.

“కంగ్రాచ్యులేషన్స్! గృహప్రవేశం ఎప్పుడు? నన్ను పిలుస్తారా? ”

కించిత్తు సంతోషంతో అంది “నీతో కొంచెం పర్సనల్ గా మాట్లాడాలి అనురాగ్”

ప్రప్రథమంగా ఏకవచనం ప్రయోగించా నన్న స్పృహ లేదామెకి. అతడు తనకెంతో దగ్గరన్నట్టుగా ఉంది.

“నేనూ మాట్లాడాలనుకుంటున్నాను. శిల్పారామంలో హాండ్ క్రాఫ్ట్స్ ఎగ్జిబిషన్ జరుగుతోంది. కంపెనీ నుంచి నేరుగా అటు వెళ్దాం”

ఫోన్ ఆఫ్ చేసిందో లేదో మళ్ళీ మోగింది.

బావ పరాంకుశం!

“ఏంటి అమెరికా వెళ్తున్నావంట. రెండేళ్ళదాకా రావంట”

“నేను వెళ్ళటం లేదు. కంపెనీ వాళ్ళు పంపిస్తున్నారు”

“ఏ రాయి అయితేనేం పళ్ళాడగొట్టుకో డానికి. ఇక్కడుంటేనే కాపలా కాయలేక చస్తున్నాం.. ఇంక అమెరికా వెళ్తే నల్లోళ్ళతో తిరుగుతున్నావో, తెల్లోళ్ళతో తిరుగుతున్నావో కూడా తెలీదు. తెలిస్తే మీ అమ్మానాన్నా ప్రాణాలు తీసుకుంటారు. వాళ్ళకి ప్రాణంకన్నా పరువెక్కువ.. తెల్సినదా? ”

“అసహ్యంగా మాట్లాడకండి”

“నావి నిక్కచ్చి మాటలు. మేకతోలు కప్పుకోని మాటలు. నీకలాగే అనిస్తాయి. రేపు తెల్లోడ్ని వెంటేసుకునో, కడుపు తెచ్చుకునో తిరిగొస్తే అప్పుడు తెలుస్తుంది ఎవరి రంగు ఎలాటిదో!”

“నన్ను అమెరికా వెళ్ళొద్దంటారు. అంతే కదా? ”

“అంతేమరి. మరి నువ్వు నీ బాసుకాళ్ళే పట్టుకుంటావో, గెడ్డమే పట్టుకుంటావో

నాకు తెల్లు. నీ అమెరికా ప్రయాణం కాన్సిలవ్వాలి. వింటున్నావా? నేను మీ నాన్నలా మెత్తగా మాటాడ్చు. ఆయనలా 'ఆహా.. నా కూతురు' అంటూ నెత్తికెక్కించుకోను. ఆడది కాలికింది చెప్పులా వుండాలి గాని నెత్తిమీది కిరీటంలా వుండకూడదు. వెధవ్వేపాలెయ్యకుండా బుద్ధిగా వుండు”

“.....”

“ఒళ్ళు దగ్గరెట్టుకుని విను. వచ్చే నెలలో మంచి ముహూర్తాలున్నాయి. ఈలోగా సంబంధం ఖాయం చేసేసి నీ నెత్తిన ఇన్ని అక్షింతలేసేస్తాం. అది లేదు, ఇది బాగో లేదు అంటూ సాగదీస్తూ నంగనాచి కబుర్లు చెప్పేవంటే పూరుకోను. ముందే చెప్పేను. నేను మీ నాన్నని కాదు, బావని. అంకుశంలాంటి పరాంకుశాన్ని!”

లైన్ కట్ చేశాడతడు. కసిగా పెదవి కొరుక్కుంది. శరీరమూ మనస్సునూ కుతకుత ఉడికిపోతున్నాయి.

‘మధ్యన నీ పెత్తనం ఏంట్రా బోడి! ఇంకా నెలరోజులు టైముంది కదా.. అది చాలు. నేనెలాంటి రులక్ ఇస్తానో నువ్వే చూద్దవు గాని! అప్పుడు నీ తలకాయ ఎక్కడ దాచుకుంటావో నేను చూస్తానురా!’ అనుకుంది స్వప్నిక.

★ ★ ★

“స్వప్నికా! యు డిడ్ ఎ మార్వలెస్ జాబ్. మీ ప్రాజెక్టుని క్లయింట్ యాజిటీజ్ యాక్సెప్ట్ చేశారు”

టెక్నికల్ డైరెక్టర్ అభినందనలకి పొంగి పోయింది. తనమీద తన శక్తిమీద తన ప్రతిభ మీద తనకు గల సమ్మతం రెట్టింపయ్యింది. ఆత్మవిశ్వాసం మూడింతలయ్యింది.

“కంగ్రాట్స్ టు యూ అండ్ యువర్ టీం మెంబర్స్. రేపట్నుంచి నీకింకో ప్రాజెక్టు అప్పగిస్తున్నాం. ఇది ప్రెస్టేజియస్ ఒన్. క్లయింట్ కార్పొరేట్ జెయింట్.

‘చతుర’లో డేజీను పూర్తి!



సింహప్రసాద్

నా పూర్తిపేరు చెలంకూరి వరహ సరసిం హప్రసాద్. కలంపేరు సింహప్రసాద్. పశ్చిమగోదావరి జిల్లా నర్సాపురం మండలం లోని మల్లవరం మా స్వగ్రామం. నా తొలి కథ ‘కథగా ముగియని కథ’ ఏప్రిల్ 1973లో ప్రచురితమైంది. ఇంతవరకూ 249 కథలు, 50 నవలలు, కొన్ని కవితలు, నాటి కలు అచ్చయ్యాయి. చాలా కథలు కన్నడ, తమిళ భాషల్లోకి అనువాదమయ్యాయి. 37 కథలకు, 11 నవలలకు, కొన్ని కవితలకు, నాటికలకు వివిధ పోటీలలో బహుమతులు అందుకున్నాను. ‘వేళ్లు’, ‘బోన్సాయ్ మనుషులు’, ‘విశ్వమానవుడు’, ‘బ్రహ్మానందల హరి’ పేర్లతో కథా సంపుటాలు వెలువడ్డాయి. టి.టి.డే. ఆర్థిక సాయంతో ప్రచురించిన హిందూ వివాహ విజ్ఞాన సర్వస్వం ‘వివాహ వేదం’ గ్రంథానికి పొట్టి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం పురస్కారం లభించింది. నా నవలల మీద శ్రీ వెంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయంలో ఓ విద్యార్థి పీహెచ్డీ నిమిత్తం పరిశోధన చేస్తున్నారు. ‘ఒక ఆడ + ఒక మగ’ నా 51వ నవల, ‘చతుర’లో పన్నెండో నవల.

చిరునామా:

సింహప్రసాద్,

401, మయూరి ఎస్టేట్స్,

M.I.G- 2-650,

కె.పి.హెచ్.బి. కాలనీ,

హైదరాబాద్-500072

డెడ్లైన్లోపు డెలివరీ ఇవ్వకపోతే చాలా పెద్ద మొత్తంలో పెనాల్టీ చెల్లించాల్సి ఉంది. మైండిట్”

“అలాంటి పరిస్థితి రానివ్వను. దీన్నే ఛాలెంజ్ గా భావించి పూర్తి చేస్తాను”

“ఐనో యువర్ కెపాసిటీ అండ్ కేపబిలిటీ. కేరీ ఆన్.. వివ్వా ఆల్ ద బెస్ట్”

ఆమె తన కేబిన్ కి టిరిగోచ్చేసరికే వార్త అందరికీ తెలిసిపోయింది. టీం సభ్యులంతా జూబిలెంట్ మూడ్ లో ఉన్నారు. మిగతావారిలా అనురాగ్ ఆమెకి షేక్ హేండ్ ఇచ్చి పూర్తిచేశాడు. పూలబోకే ఇచ్చి అభినందించాడు.

“లెటజ్ సెలబ్రేట్ ది అకేషన్.. కమాన్” అని చెప్పి అందరినీ సంబ్రమపర్చాడు అనురాగ్.

★ ★ ★

శిల్పారామంలో ఎదురెదురుగానే కూర్చున్నారు స్వప్నిక, అనురాగ్. అయినా వారి మధ్య మౌనానిదే రాజ్యమయింది.

“మనం ఒకరినొకరం చూసుకోడానికొచ్చామా?” నిశ్శబ్దాన్ని బద్దలు గొడుతూ నవ్వింది.

“మిగతాప్పుడు బోల్డు బోల్డు మాట్లాడేస్తాను. ఇప్పుడేవిటో మాటలు కరువయ్యాయి”

“కమ్ టు ది పాయింట్. మనం టీనేజ్ వాళ్ళం కాదు. వి ఆర్ గ్రేన్ అప్ అండ్ మెచ్యూర్డ్ వీవుల్. వాస్తవాలను ఓపెన్ గా మాట్లాడుకుందాం”

“సరే, అయితే నా గురించి మీకంతా తెలుసు. సుమారు ఒన్ అండ్ హాఫ్ ఇయర్స్ నుంచి ఒకరికొకరం తెలుసు. కలిసి క్యాబ్ లో ప్రయాణించాం. కంపెనీలో కలిసి పనిచేశాం. డాన్సు కూడా చేశాం. పర్సనల్ వివరాలూ తెలుసు. తెలియాలివని ఇంకేమీ ఉన్నాయనుకోను”

“నా సమాధానమూ డిటోయే. మనకి మన సంగతులు కావాలి గాని బ్యాక్ గ్రౌండ్ అనవసరం. భవిష్యత్తు కావాలి గాని భూతం అక్కర్లేదు..” నవ్వింది.

“సో.. ఒకరినొకరం బాగానే అర్థం చేసుకున్నాం. వాట్ నెక్స్ట్?”

“పెళ్లిమీద నాకు నమ్మకం లేదు. అదొక బందీఖానా. అందులో నాకు ఊపిరాడదు. ప్రతిదానికి సర్దుకుపోవడం, మరొకరి అభీష్టానుసారం నడవడం, తలవంచడం నాకు అసహ్యం. నేను నేనుగా, స్వేచ్ఛగా, నా ఇష్టానుసారం తలెత్తుకుని జీవించాలన్నది నా కోరిక”

“నా అభిప్రాయమూ అదే. సంప్రదాయ వివాహం ఈ కాలానికి సరిపడదు. భరించేవాడు భర్త, భరించబడేది భార్య అనేవి కాలం చెల్లిన పదాలు. ఒక ఆడ ఒక మగ కలిసి సమాన ప్రాధాన్యతతో సమానులుగా సహజీవనం చెయ్యాలి. ఎవరి స్వేచ్ఛకీ ఇష్టానికి భంగం కలక్కాడదు. ఒకరికొకరు అడ్డు తగలకూడదు. ఒకరి మీదొకరు పెత్తనం చెయ్యకూడదు. ఒకే ఇంట్లో ఉన్నా ఎవరి పరిధిలో వారు, ఎవరి స్పేస్ లో వారు ఉండాలి. ఒకరి కొకరు సహకరించుకుంటూ ప్రయాణించాలి”

“ఎగ్జాట్లీ, లివ్ ఇన్ రిలేషన్ షిప్. కలిసి జీవించే బాంధవ్యం సహజీవనం. అదే పెళ్లిలోని లోపాలకి, బలహీనతలకి విరుగుడు. పెళ్లి ఇవ్వలేని స్వేచ్ఛనీ, స్వంతగౌరవాన్ని, స్వీయ ఆనందాన్నీ అది ఇస్తుంది. ఇది సరికొత్త జీవన విధానం. ఉపన్యాసాలివ్వడం గాక ఆచరణలో చూపాలన్నది నా ఆకాంక్ష”

“అంటే ఎలాంటి ఒత్తిళ్ళూ లేకుండా కలిసి ఉంటాం. ఇంటి పనుల్ని సమంగా పంచుకుంటాం. ఖర్చునీ షేర్ చేసుకుంటాం. ఒకరికొకరం తోడుగా ఉంటాం. కోపాలు, పెత్తనాలు, బలవంతాలు ఏమీ

వుండవు. ఎవరి స్వేచ్ఛకీ, ఇష్టానికీ భంగం కలక్కుండా ప్రవర్తిస్తాం. ఎంతకాలం కలి సుండాలనుకుంటే అంతకాలం కలి సుంటాం. ఇష్టం లేకపోతే స్నేహితుల్లా విడిపోతాం. ఆస్తుల గోల, బాధ్యతల గొడవా వుండదు. ఎవరి సంపాదన వారిదే. ఎవరి జీవితం వారిదే”

“ఇష్టమున్నంతకాలం ఇష్టంగా కలిసుం డటం, కష్టం కలిగితే ఇష్టంగా విడిపో వడం. నో కమిట్మెంట్స్ టు ఈచ్ అదర్. వీటన్నిటినీ కాగితం మీద రాసు కుంటే మంచిదేమో? ”

“అప్పుడది అగ్రిమెంట్ పెళ్లీ, కాంట్రాక్టు పెళ్లీ అవుతుంది” నవ్వేడతడు.

మొట్టికాయ వేసుకుని నవ్విందామె.

“బంధనాల్లేని బంధం ఏర్పరచుకోడానికి నేను రెడీ. మీ సంగతేవీటి? మీ తల్లిదండ్రులు, బంధువులు ఒత్తిడి చేస్తారు. సమాజం విమర్శిస్తుంది. వాటన్నిటినీ తట్టు కుని శిలలా దృఢంగా నిలబడగల ధైర్యస్థు ర్వాలు మీకున్నాయా? ” అన్నాడు.

“నాకున్న అస్త్రాలే అవి. పిడికిలి బిగించా నంటే ముంజేతిని ఖండించినా వదల్చు”

“నేనూ అంతే. మిన్ను విరిగి మీద పడ్డా వెన్ను చూపను. నమ్మిన ఆశయం నుండి అరంగుళం కూడా పక్కకి తొలగను”

“నాకు చాలా చాలా సంతోషంగా వుంది అనురాగ్. ఆకాశం అందినట్టు వుందంటే నమ్ము. నా ఆశయం ఇంత ఈజీగా నెర వేర్తుందని కలలో కూడా అనుకోలేదు” అతడి చేతిని తన చేతుల్లోకి తీసుకుని ఆప్యాయంగా నొక్కింది.

“నా పరిస్థితి అలాగే వుంది. ఇది కలో నిజమో తెలీదండ లేదు. ఆకాశం నుంచి నా కోసం ప్రత్యేకంగా దిగివచ్చిన దేవకన్యలా కన్పిస్తున్నావు”

ఆమె అతడి మీదకు ఒరిగింది. అతడా మెను పొదివి పట్టుకున్నాడు.

“రాధాకృష్ణుళ్ళలా నటించాం. అలాగే

జీవిస్తాం అనుకోలేదు”

“అనుకోనిది జరగటమే జీవితమట”

“అన్నట్టు అనురాగ్! మరి.. పిల్లలు పుడితేనో? ” కలవరపడ్డా ప్రశ్నించింది.

“ఇప్పుడప్పుడే పిల్లలకోసం ప్లాన్ చెయ్యొద్దు. కొంతకాలమయ్యాక ఆ సంగతి ఆలోచిద్దాం. ఏం చెయ్యటం, ఎలా చెయ్యటం అన్నది అప్పుడాలోచించుకో వచ్చు”

“అదే బెటర్. నా ఫ్లాట్ ఇంకో ఇరవై రో జుల్లో హేండ్‌వర్ చేస్తాడు. మనిద్దరం కలిసి గృహప్రవేశం చేద్దాం”

“అది మామూలు గృహం కాదు, హ్యాపీ

హోమ్!”

“నా మనస్సులోని మాటని భలేగా తెలు సుకున్నావ్” చటుక్కున వంగి అతడ్ని ముద్దు పెట్టుకుంది స్వప్నిక.

★ ★ ★

స్వప్నిక కొత్త ఇంట్లోకి కావాల్సిన సామాన్ల లిస్టు రాస్తోంటే తండ్రి ఫోన్ చేశారు.

“ఊర్నించి పొద్దున వచ్చే నేనూ మీ అమ్మా. పిన్నీ వాళ్ళింట్లో దిగాం. రెండు మంచి చీరలు తీసుకుని ఇక్కడికి రామ్మా”

“దేని గురించి డాడీ? ” గుండెలు గుభి ల్లుమంటోంటే అడిగింది.

“వచ్చేక నీకే తెలుస్తుందిలే. త్వరగా బయల్దేరి రా”

తన తలమీదికేదో ముసలం వచ్చి పడిందని అద్దమయ్యగిది. ఎలా తప్పించుకోవాలా అని పరిపరివిధాల ఆలోచిస్తూ వెళ్ళింది.

“ఇంతలా చిక్కిపోయావేమిటే? ” అంది తల్లి దగ్గరకి తీసుకుంటూ.

“పెళ్లి గురించి బెంగ పెట్టుకుందేమో!” పిన్ని వరసయ్యే శాంతమ్మ అంది.

“మా స్వప్నికకి సుమారు పాతిక సంబంధాలొచ్చాయి. అమ్మాయి ఒప్పుకోక గాని లేకపోతే ఎప్పుడో పెళ్లిపోయేది” అన్నాడు స్వప్ని తండ్రి సుబ్బారావు.

“మా అమ్మాయిదంతా మేనమామ పోలిక. ఏదో సాధించాలి, ఎన్నో ఎత్తులకి ఎదగాలి అని ఆరాట పడుతుంటుంది”

తల్లి ఇంకా ఏం చెబుతుందోనని భయపడి అంది “ఇంత హఠాత్తుగా వచ్చారేంటి డాడీ? ”

“ఫస్ట్ క్లాస్ సంబంధం వచ్చిందమ్మా. పెద్దవాళ్ళతో అన్ని మాటలూ మాట్లాడేశాం. నువ్వు అబ్బాయి ఒకరొకరు చూసుకుని ఓకే చెబితే ముహూర్తం పెట్టించేస్తాం”

“అమెరికా వెళ్ళిచ్చేదాకా పెళ్ళిని వాయిదా వేద్దామనుకున్నాం కదా డాడీ”

“అలా అనుకున్నమాట నిజమేగాని మీ బావ వినటం లేదు. పట్టుంగాలి అలా తగిల్చేవాలు, అమ్మాయిలు ఇలా మారిపోతారంటూ ఒకటే రాద్ధాంతం చేస్తున్నాడు. మధ్యతరగతి వాళ్ళం, మనకి పరువు మర్యాద ముఖ్యం. మన ఆస్తులు అవే కదా!”

మొఖం గంటు పెట్టుకుంది. ‘బావ మూర్ఖుడు. టీచరు ఉద్యోగం ఎవరిచ్చారో గాని వాళ్ళని తిట్టాలి’ అనుకుంది.

“మాట పెకుసుగాని మనిషి మంచోడే నమ్మా. మొఖాన కొట్టినట్టు మాట్లాడతాడు గాని ఆవులిస్తే పేగులు లెక్కపెట్టేస్తాడు పరాంకుశం”

పెళ్లివారు వచ్చారు. అబ్బాయి, అతడి మిత్రుడూ- ఇద్దరే వచ్చారు. ఫుల్ సూట్లో వున్నాడు అబ్బాయి.

ఆడవాళ్ళు లోపలికెళ్ళిపోయారు. టీ ఫలహారాలయ్యాక స్వప్నికని అలంకరించి తీసుకొచ్చి కూర్చోబెట్టారు.

ముళ్ళమీద కూర్చున్నట్టు కూర్చుంది. పిన్ని చెప్పగా తలెత్తి చూసింది. అతడై క్కడో చూసినట్టనించింది. ఎక్కడ చూసిందో గుర్తు రాలేదు. ఈ సంబంధం తప్పించుకోవడం ఎలాగా అని ఆలోచిస్తోంటే ఆమెతో పర్సనల్ గా మాట్లాడాలన్నాడు అబ్బాయి.

వేరేగదిలో సమావేశం ఏర్పాటు చేశారు.

“పెళ్ళయ్యాక జాబ్ చేస్తారా, చెయ్యరా? ” “చేస్తాను” అందామె.

“నాకిష్టం లేకపోతే? ” అన్నాడు. తుళ్ళిపడింది.

“మిమ్మల్నైక్కడో చూసినట్టుంది” అంది స్వప్నిక.

“సోషల్ బర్డ్ ని. ఏ సోషల్ ఈవెంట్లోనో చూసుంటారు. నాపేరు జగన్.. యూనో? ”

ఆమె బుర్రలో ఫ్లాష్ వెలిగింది. “జగన్.. జగ్గీ..? !”

“నా ఫ్రెండ్స్ అలాగే పిలుస్తారు. నీకెలా తెలుసు? ”

“శృతి నా ఫ్రెండ్” “గుడ్. నా గురించి అన్ని విషయాలూ తెలిసే వుంటాయి గనుక నేను మళ్ళీ ఏక రువు పెట్టక్కర్లేదు”

“సారీ. మీరు నాకు నచ్చలేదు”

“జోకా? నేనంటే అమ్మాయిలు పడి చస్తారు.. తెల్సా? ”

“నేను వాళ్ళలా చావను. నాక్కావా బ్లింది క్యారెక్టర్. అది మీకు లేదు”

“క్యారెక్టరనేది ఛేంజ్ కాని పదార్థం కాదు. టైమ్ ని బట్టి, సిచ్యుయేషన్ ని బట్టి, కెటలి స్టుల ప్రభావాన్ని బట్టి మారిపోతూం టుంది”

“బట్ ఐ హేటిట్. ఐ హేట్టూ టూ!”

ఆమె లేచేసరికి విసురుగా లేచి వినవినా వెళ్ళిపోయాడు.

“నా ఫ్రెండ్ శృతితో తిరిగిన రోగ్ ఇతడే డాడీ”

“అలాగా! ఎర్రగా, బుర్రగా వుంటే మంచివాడనుకున్నాం. చెట్టు మంచిదైతే చాలదు, కాయ కూడా మంచిదవ్వాలంటా రిందుకే. పోనీలే. వెధవ సంబంధం తప్పి పోతే పోనియ్. దీని బాబులాంటి సంబంధం చూస్తాను. మనిషికి డబ్బు కన్నా ఆస్తి ఐశ్వర్యాలకన్నా నీతి వర్తనం ముఖ్యం. నైతిక విలువలు ముఖ్యం. అవి లేనివాళ్ళు పశువుల్లో సమానం!”

చెళ్ళిన కొరడాతో కొట్టినట్టు అదిరి పడింది స్వప్నిక తండ్రి మాటలకి.

“ఆ మధ్యన ఇల్లు కొంటానన్నావు.. కొన్నావా స్వప్నీ? ” తల్లి రేపతి అడిగింది.

“కొన్నాను.. అహ కొంటాను.. కొనే స్తాను”

ఆమె తొట్రుపాటు చూసి ఆశ్చర్యబో యారు సుబ్బారావు.

“ప్రతీదీ ధీమాగా చెబుతావు. ఇవాళేమి టీలా కంగారు పడుతున్నావు? ”

“సంబంధం చెడిపోయిందని అప్పెట్ అయినట్టుంది బిడ్డ” తల్లి ఆడుకోగా తలా డించింది స్వప్ని.

“మా అమ్మాయి అని చెప్పడం కాదు గానీ స్వప్ని చాలా తెలివైంది. టెన్త్ లో ఇప్పటికీ స్కూలు రికార్డు దీనిదే. ఎవరూ దాటించలేకపోయారు. క్యాంపస్ సెలక్షన్ కి ఇరవైమంది హాజరైతే మా స్వప్ని ఒక్కతే సెలక్షయింది. చదువులోనేమిటి వ్యవహా

రంలోనేమిటి ప్రతీడాన్లోనూ మా స్వప్నిదే పైచెయ్యి. ప్రతీదీ ఆచితూచి నిర్ణయం తీసుకుంటుంది. ఒకసారి తీసుకుందంటే మరి దానికి తిరుగుండదు. లక్ష్యం ఛేదించి తీర్తుంది” కూతురి వంక అభినందన పూర్వకంగా చూస్తూ పిసరంత గర్వంగానే చెప్పారాయన.

గతుక్కుమంది స్వప్ని.

వారి నమ్మకాలను వమ్ము చేస్తోందా? నిజాలు దాచి మోసగిస్తోందా?



కొత్త ఫ్లాట్ గుమ్మం దగ్గర కొబ్బరి కాయ కొట్టి జంటగా లోపల అడుగుపెట్టారు స్వప్నిక, అనురాగ్.

వినాయకుడి ఫోటోని ఈశాన్యం మూలలో తగిలించి దణ్ణం పెట్టుకుంది స్వప్ని.

చేయీ చేయీ పెనవేసి ఇల్లంతా కలియ తిరిగారు. డాన్స్ చేశారు. రెక్కలు మెలిచి నట్టుగా వుంది ఇద్దరికీ.

“ఇవాళ్ళకి హోటల్లో తినేద్దాం. ఆ తర్వాత బజారుమీద పడదాం” హేండ్ బ్యాగ్ లోని క్రెడిట్ కార్డునీ డెబిట్ కార్డునీ సరి చూసుకుంటూ అంది.

“ఫస్ట్ చేయూల్సిన పని అదే. ఫలో ఫలో” బెడ్, మ్యాట్రెస్, సోఫా, డైనింగ్ టేబుల్, చెయిర్స్, బీరువా, టీవీ, ఫ్రిజ్

కొన్నారు. వంటింటోకి కావాల్సిన పస్తువులు మిక్సీ, స్టా, వాటర్ఫిల్టర్ వగైరా ఖరీదు చేశారు. కప్పులూ గ్లాసుల్లో బాటు పప్పులూ ఉప్పులూ బియ్యం వగైరాలన్నీ చకచకా కొనేశారు.

మొత్తం బిల్లుని చెరిసగం చొప్పున చెల్లించారు. సామాన్లని చక్కగా సర్దుకునేసరికి బాగా అలసిపోయారద్దరూ.

“ఇప్పుడు నిండుగా హోమ్లా వుంది..”

“మన ఇల్లా మజాకా!” అన్నాడతడు.

“నాకెంత సంతోషంగా వుందో మాటల్లో చెప్పలేను. గ్రాఫిక్ వర్క్ లా ఉందంతా. ఒక్కరోజులో ఎంత మార్పు”

“మన జీవితాలని మలుపు తిప్పిన రోజిది. సెలబ్రేట్ చేసుకోవద్దా? ”

“ఏం చేద్దాం? ”

“అలోచించు” కొంటేగా నవ్వుతూ కన్ను గీటాడు.

సిగ్గుగా నవ్వి అతడి బుగ్గ పొడిచి టవల్ తీసుకుని బాత్ రూం కెళ్ళిపోయింది స్వప్ని.

“హుర్రే” అని చిన్నగా అరిచాడు అసురాగ్.

నైటీ ధరించి టవల్ తో తల తుడుచుకుంటూ వచ్చింది.

రెప్ప వేయడం మరచి ఆమెనే చూడసాగాడు.

“చూపుల్ని సెన్సార్ చెయ్యి” నవ్వుతూ అంది.

“నిన్నలేని అందమేదో నిదుర లేచెనెందుకో...” చిన్నగా పాడుకుంటూ బాత్ రూంలో కెళ్లాడు.

ఈలవేస్తూ వంటింటోకొచ్చాడు. పరమాన్నం వండుతోంది స్వప్ని.

ఆమె వెనుక రాసుకుంటూ నిలబడ్డాడు.

ఇద్దరి నరాల్లోనూ కదలిక- కాదు సంచలనం!

మెల్లగా ఆమె నడుం చుట్టూ చేతులేశాడు.

“నన్ను పని చేసుకోనివ్వవా?” అతడి చేష్టల్ని వారించకుండా అంది.

అవి ఆమెకీ ఇష్టంగానే వున్నాయి.

మత్తుగా వున్నాయి. మైమరపిస్తున్నాయి.

“నీ పని నువ్వు చేసుకో, నా పని నేను చేసుకుంటా” అంటూ ఆమె మెడమీద ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

ఆమె శరీరం రుల్లుమంది. చిన్నగా కంపించింది. అతడామె శరీరాన్ని తమ కంతో తడిమెయ్యసాగాడు.

నిలువరించలేని అశక్తురాలయ్యింది.

తిన్నగా వుండలేని బలహీనురాలయ్యింది.

పాలు పొంగాయి. స్టా కట్టెని అతడివైపు తిరిగింది.

గట్టిగా కొగిట్లో బిగించేశాడు. అల్లుకుపోయిందామె. చెలరేగి పోయారద్దరూ.

ఒకరి దుస్తులు ఒకరు ఒలిచేస్తూ బెడ్ మీది కెళ్ళిపడ్డారు. ద్వంద్వ యుద్ధం మొదలైంది.

హోరాహోరీ పోరాడారు. కడకి ఇద్దరూ గెలిచారు.

అలసి సొలసి ఒగురుస్తూ విడిపడ్డారు.

ఎంత బావుందీ అనుభవం!

మర్నాడు ఉదయమే అతడెళ్ళి న్యూస్ పేపర్, పాల ప్యాకెట్లూ తెచ్చాడు.

ఆమె ఇల్లు చిమ్మింది.

అతడు అంటు తోమాడు. ఆమె కాఫీ చేసింది.

ఇద్దరూ టీవీ వార్తల్ని, న్యూస్ పేపర్ కబుర్లనీ నంజుకుంటూ కాఫీ తాగారు.

అతడు ఉమ్మా చేశాడు. ఆమె టీ కలిపింది. ఫ్రెషప్ అయి ఉత్సాహంగా బయల్దేరారు.

కంపెనీకెళ్ళి ఎవరి పనుల్లో వారు పడ్డారు. లంచ్ టైంలో కలిసి క్యాంటీన్ కెళ్ళి భోంచేశారు. ఎవరి బిల్లు వారి పేచేసుకున్నారు. సాయంత్రం త్వరగా పని తెము

ల్లుకుని బయటపడ్డారు.

దారిలో కాయగూరలూ, పండ్లూ, మల్లె పూలూ కొన్నారు. చెట్టాపట్టాలేసుకుని ఇల్లు చేరారు.

ఆమె స్నానం చేస్తాచ్చేసరికి బియ్యం కడిగి కుక్కల్లో పెట్టి కాయగూరలు కోశాడు. ఆమె కూర వండుతోంటే అతడు స్నానానికెళ్ళాడు. స్వీట్ సఫింగ్స్ చెప్పు కంటూ భోంచేశారు.

సోఫాలో రాసుకుంటూ కూర్చుని 'డీ' డాన్సులు చూస్తూ చూస్తూ చేతులకు పని చెప్పారు. మరి కూర్చోలేని స్థితికి చేరుకున్నాక టీవీ పీకనాక్కి గదిలోకెళ్ళి లైటు ప్రాణం తీసేశారు!

★ ★ ★

స్వప్నిక అక్షరాలా ఆనందపు తేరుమీద ఊరేగుతోంది.

ఇన్ని ఆనందాలు, ఇన్ని అనుభూతులు ఇన్ని మధురిమలు- ఎన్నడూ చవిచూడ లేదు.

తనెలాంటి జీవనం కోరుకుందో అచ్చం అదే లభించింది.

కోపాలు లేవు. విసుక్కోవడాలూ లేవు. సణుగుళ్ళు లేవు. ఆధిక్యతలు లేవు. ఆధిపత్యాలు లేవు. దెప్పుళ్ళు లేవు. హెచ్చుతగ్గులు లేవు.

ఉన్నదల్లా సద్భావన. సహకారం. సరసాలు. సమభావం. సమధర్మం.

ఎలాంటి భేదాభిప్రాయాలూ లేకుండా కలిసి వుంటున్నారు. కలిసి చేసుకుంటున్నారు. కలిసి తింటున్నారు. కలిసి అనుభవిస్తున్నారు.

ఎప్పటికీ ఇలాగే వుంటుంది, ఇలాగిలాగే సాగుతుందన్న భావన ఆమెని నిలవనీయటం లేదు. నేలమీద కాళ్ళని ఆసనివ్వటంలేదు.

జోరుగా హుషారుగా సాగిపోతోంది కాలం!

★ ★ ★

బిగ్ బజార్లో షాపింగ్ చేస్తున్నారు స్వప్నిక, అనురాగ్.

స్వప్ని చూసి పరుగున వచ్చింది గాయత్రి. చేతులు పట్టుకుని కుదిపేసింది.

“నా మ్యారేజీకి రానేలేదు” నిష్ఠూరంగా అంది గాయత్రి.

“ప్రాజెక్ట్ డెడ్ లైన్ దగ్గర పడటంతో రాలేకపోయాను. సారీ యార్”

ఇదివరక్కన్నా నిండుగా, నిబ్బరంగా, తృప్తిగా ఉన్న గాయత్రి వంక ఆశ్చర్యంగా చూసింది స్వప్ని.

మునుపటికన్నా చలాకీగా, ఉత్సాహంగా, చొరవగా వున్న స్వప్ని వంక అపనమ్మకంగా చూసింది గాయత్రి.

అనురాగ్ గాయత్రి ఒకర్నికరు విష్

చేసుకున్నారు.

“అయితే మీరిద్దరూ..” ఆపైన మింగేసింది గాయత్రి.

అవునన్నట్టు తలాడిస్తూ చిన్నగా నవ్వింది స్వప్ని.

“నా బెస్ట్ ఫ్రెండ్ స్వప్ని. కొలీగ్, రూమ్మేట్, ఎప్రి థింగ్. బట్ మన మ్యారేజీకి డుమ్మా కొట్టింది” హబ్బీతో అంది.

“ఆఫీస్ కంపల్లెన్సేమో” అన్నాడు సతీష్.

“కరెక్ట్ గా గెస్ చేశారు. గ్లాడ్ టు మీట్యూ. అనురాగ్ మై కంపానియన్”

అంటూ పరిచయం చేసింది స్వప్ని.

సతీష్ నుదురు ముడివడింది. చురుక్కు మనేలా చూసి ఏదో అనబోతోంటే చిన్నగా గిచ్చి నవ్వింది గాయత్రి.

సంజ్ఞ అర్థం కాగా మాటమార్చి అనురా గ్తో కబుర్లలో పడ్డాడతడు. స్వప్నిని పక్కకు తీసుకెళ్ళింది.

“మొత్తానికి పంతం నెగ్గించుకున్నావు. ఎలాంటి ఇబ్బందులూ లేకుండా చక్కగా గడిచిపోతోంది కదా?”

“నో వర్రీస్.. ఓనీ హ్యాపీస్”

“హమ్మయ్య! గుండెలమీంచి పెద్ద బరువు దిగిపోయిందనుకో. నువ్వేమవు తావో అని ఒకటే బెంగగా వుందనుకో”

“భలేదానివే. నేను తప్పటడుగు వెయ్యను. నలుగురికీ స్ఫూర్తిసమతాను తప్ప నవ్వుల పాలవ్వను”

“నీ ధీమా చూస్తోంటే ముచ్చటేస్తోంది. నువ్వెప్పటికీ ఇలాగే వుండాలి”

“ఆ విషయంలో నీకెలాంటి సందే హమూ అక్కర్లేదు. నీ హబ్బీ ఎలా వుంటున్నార?”

“స్టైస్ పర్ఫెక్ట్”

“ఇన్-లాస్?”

“వాళ్ళూ ఆదరంగా చూస్తున్నారు. దేనికీ లోటులేదు”

“మరి జాబ్ మానేశావే? శ్రీవారి కిష్టం లేదా?” జగన్ మాటలు గుర్తు తెచ్చుకుంటూ అడిగింది.

“అదేంకాదు గాని ఇద్దరివీ ఆడ్ అవర్స్ డ్యూటీలైతే ఇంట్లో ఇబ్బందిగా వుంటోంది. కలిసివుండే సమయం తగ్గిపోతోంది. పైగా ఆఫీసులోని ఒత్తిళ్ళు భరిస్తూ ఇంట్లో పని చేసుకోవడం కష్టంగా వుంది. అంచేత టెన్ టు ఫైవ్ జాబ్ అయితే అందరికీ అన్ని పనులకీ అనుకూలంగా వుంటుందని కంపెనీలో మానేసి కాలేజీలో చేరాను”

“జీతం తక్కువేమో?”

“తక్కువేగాని కన్వీనియంట్ టైమింగ్స్. నో ప్రెజర్స్. నో స్ట్రెస్. ఫుల్ శాటిస్ఫాక్షన్. నీ సంగతి మీ ఇంట్లో తెలుసా?”

“తెలీదు. అతడింట్లో వారికీ తెలీదు”

“రేపు తెలిస్తే?”

“తుపానొస్తుంది”

“స్వప్నీ!”

“భయపడకు. తుపాన్నే కాదు సునా మీని సైతం తట్టుకుని స్థిరంగా నిలబడ గలం”

“ఆ ధైర్యం వుంటే ఫర్లేదు. పోనీ రిజిస్టర్డ్ మ్యారేజ్ చేసుకోకపోయారా, ప్రొటెక్షన్ వుండేది”

“ఎవరికి ప్రొటెక్షన్.. ఎవర్నూంచి ప్రొటెక్షన్? నాకెవరి రక్షణ అక్కర్లేదు. నన్ను నేను రక్షించుకోగలను. నన్ను నేను పోషించుకోగలను”

“నీకు తోచదు. ఇంకొకరు చెబితే వినవు. కనీసం నీ జాగ్రత్తలోనైనా నువ్వుండు”

“పెళ్లి చేసుకున్న వారందరికీ ఈ జాగ్రత్తలు చెబుతావా? వూహు. నాకు మాత్రమే చెబుతున్నావు. మీరంతా ఆమోదించని కొత్తదారి తొక్కాననే కదా?”

“పెళ్లికి సమాజపు రక్షణ వుంది. చట్టపు సపోర్టు వుంది. భద్రత వుంది. బంధుమిత్రుల సహకారం వుంది. కాని నీకవేమీ లేవు. ఒంటరి ప్రయాణం చేస్తున్నావు. ఒడిదుడుకులు రాకుండా జాగ్రత్తపడు”

సాలోచనగా చూస్తుండిపోయింది స్వప్ని.

ఆమె వద్ద సెలవు తీసుకుని భర్తతో కలిసి హుందాగా అడుగులేసుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది గాయత్రి.

“గాయత్రి నీకేదో బ్రెయిన్ వాష్ చేసిన ట్టుంది” సమీపిస్తూ అన్నాడు అనురాగ్.

“ప్రతివాళ్ళూ సలహాలిచ్చేవారే. జాగ్రత్తలు చెప్పేవారే. ఎవరి బాగు వారికి తెలీ



దనుకుంటారో ఏమో!”

“అలాటివారి మాటలు ఈ చెవితో విని ఆ చెవితో వదిలెయ్యాలి”

“నేనేదో కష్టాలపాలైతే చూడాలనుకుంటున్నారని తప్పు సుఖంగా వుండాలని కోరుకోవట్లేదు”

“వాళ్ళమైనా కోరుకోనీ, ఏమైనా అనుకోనీ ఉయ్యార్ ఒన్. మనం ఒక్కటి. మనది సహజీవనం కాదు, అన్యోన్య జీవనం” అన్నాడు.

అభినందిస్తూ చూసి, స్పృహగా నవ్వింది స్వప్నిక.

★ ★ ★

స్వప్నిక మెయిల్ చెక్ చేసుకొంటోంటే పక్కనే కూర్చుని చూస్తున్నాడు అనురాగ్.

ఓ మాట్రీమోనియల్ నుంచి వచ్చిన మెయిల్ చూసి “ఇంకా వస్తున్నాయా?” అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా.

ఆమె ఎంబ్రాస్సింగా ఫీలవుతూ “నా ప్రొఫైల్ తీసెయ్యమని ఇన్సార్మ చెయ్యలేదు. అందుకని పంపిస్తున్నారు. ఇప్పుడే అందరికీ ఇన్సార్మ చేసేస్తాను” అంది.

వెంటనే తన ప్రొఫైల్ రిజిస్టర్ చేసిన అన్ని మ్యారేజ్ బ్యూరోలకి మెసేజ్ పంపించింది. తనకి మ్యారేజ్ అయ్యిందనీ అంచేత తన ప్రొఫైల్ తీసెయ్యమని కోరింది.

అదెలాంటి పరిణామాలకు దారి తీస్తుందోనన్న ఊహ ఆమెకి కలగనేలేదు!

“రేపు చూసుకోవచ్చు గాని ఇంక నెట్ కట్టయ్. ఇవాళ రాధాకృష్ణుల డాన్స్ చేద్దామా? ఒంటిమీద దుస్తుల్లేకుండా...”

“నిన్నూ...” కొట్టడానికి మీదికెళ్ళింది. అతడు గదిలోకి పారిపోయాడు. ఆమె వెంటబడించింది. అమాంతం ఆమెని ఎత్తేసి గిరగిరా తిప్పేశాడు.

మర్నాడు కాఫీ తాగుతోంటే నెట్ లో

చూచిన అడల్ట్ జోక్ చెప్పేడు అనురాగ్. నవ్వుకూడదనుకుంటూనే పెద్దగా నవ్వేసింది.

“నీకు సెన్సాఫ్ హ్యూమర్ ఎక్కువే. సరదాగా మాట్లాడి ఎలాంటి వాతావరణాన్నినా తేలిక చేస్తావు” అందామె.

“నవ్వు ఆరోగ్యానికీ ఆనందానికీ చిహ్నం. నవ్వుటం ఓ భోగం అన్నాడు జంధ్యాల. జంతువులెలాగూ నవ్వులేవు. వాటి బదులు కూడా మనమే నవ్వేద్దాం. ఖుషీ ఖుషీగా నవ్వుతూ చలాకి మాటలు రువ్వుతూ...” పాటందుకున్నాడు.

“బాగానే పాడుతున్నావు. నీకిది అదనపు ఎన్ఫైజ్”

“నేను బాత్ రూం సింగర్నై”

“ఇది డ్రాయింగ్ రూం మహాశయా!” నవ్వుతూ అంది.

“అవునూ కదూ.. నువ్వెదురుగా వుంటే నేనింకేదో ధ్యాసలోకెళ్ళిపోతూంటాను”

“మరీ అంత యావ పనికిరాదు. అతి అనర్థదాయకం”

“స్పృష్టిలో కిక్కిచ్చేవి, ఆహ్లాదపరిచేవి, ఆనందపులోతులు చూపేవి రెండే రెండు. ఒకటి హాస్యం రెండు శృంగారం”

“స్టాప్ స్టాప్..”

“శృంగారం బహిరంగంగా చేయకూడదు గాని శృంగార విషయాలు బహిరంగంగానే చర్చించాలి. ఇది ఎక్కడో చదివింది తప్పు నా స్వకపోల కల్పితం కాదు. ప్రామిస్!”

“మంచి విషయాలే చదువుతున్నావ్..” అని ఇంకేదో చెప్పబోతోంటే కాల్కింగ్ బెల్ మోగింది.

పక్కింటావిడ “తోడు పెట్టడానికి మజ్జిగ లేదు, చెంచాడు మజ్జిగ గాని, పెరుగు గాని ఇస్తారా?” అంది.

పెరుగుతో తిరిగొచ్చేసరికి ఇల్లంతా పరిశీలిస్తోందావిడ. “మీఇల్లు ఎంతో పొందిగ్గా వుంది. మీరిద్దరూ చిలకాగోరింకల్లా

వుంటున్నారు. లవ్ మ్యారేజీ? ”

“అలాంటిదే..”

“అప్పుడే అనుకున్నాను. లేకపోతే ఇంత అన్యోన్యంగా వుండరు”

మందహాసం చేసింది.

“ఏ ఇంట్లో చూసినా రుసరుసలూ, ముక్కుచీదుళ్ళే కదా! ఏ మాటకామాటే చెప్పుకోవాలి. చదువుకున్నవాళ్ళ జ్ఞానం, సంస్కారం.. చదువునంద్యాలేనిదాన్ని నాకెలా వస్తాయి, చెప్పు. అదేంటమ్మాయ్ నీ మెడ బోసిగా వుందీ? ”

“చెయిన్ ఎక్కడో పెట్టాను..”

“చౌప్సా.. మంగళసూత్రాన్ని ఎక్కడబడితే అక్కడ పెట్టకూడదు. అసలు మెడలోంచి తీయనేకూడదు. పదికాలాలపాటు నీ పసుపు కుంకాలు చల్లగా వుండాలని రోజూ నిద్ర లేవగానే సూత్రాలని కళ్ళకద్దు కని కోరుకో. దేవుడు చల్లగా చూస్తాడు. మొగుడికి సింహాసనం దక్కితే అందులో సగం పెళ్లనిదే కదా. వస్తానమ్మా. పప్పు ఉప్పు ఏం అవసరమైనా మొహమాటపడకుండా నన్నుడుగు. నీ అక్కలాంటిదాన్నీ” అంది రమణి.

“రమణి.. కాదు జిడ్డు..” ఆవిడేశ్శేక అంది స్వప్నిక.

“నీకేదో సర్టిఫికేట్ ఇచ్చినట్టుంది..”

“నాకు కాదు మనకి. మనమెంతో అన్యోన్యంగా వుంటున్నామంది. ఒక్కరితో కాదు, వందమంది చేత అలా పొగడ్తలు అందుకోవాలి”

“నో డౌట్ ఎబ్బాటిట్. ఈవెనింగ్ బయటికెళ్తాను. డిన్నర్ కి రాను”

“ఎక్కడి కెళ్తున్నావ్? ” అడక్కుడదను కుంటూనే అడిగేసింది.

“రాంపండు అని నా హైస్కూల్ క్లాస్ మేట్. వాడి పెళ్లి మలక్ పేటలో. కంపెనీ నుంచి తిన్నగా అటెన్జి వస్తాను”

“నేనూ రానా? ”

“నువ్వా? !” అర్థోక్తితో చూశాడు.

నాలిక్కురుచుకుంది.

ఏ మొఖం పెట్టుకెళ్తుంది? పెళ్లి చేసుకుంటే భార్య హోదాలో వెళ్లేది. వారూ ఆప్యాయంగా ఆహ్వానించేవారు. కానిప్పుడో గాళ్ ఫ్రెండ్ గా, కంపెనియన్ గా!

“వద్దులే. ఫ్రెండ్ పెళ్లికి ఇంకో ఫ్రెండ్ ని వెంటేసుకెళ్ళడం బావోదు” చిన్నబోయిన మొఖంతో అంది.

“నలుగురి దృష్టిలో పడటం.. నలుగురూ నాలుగు రకాలుగా అనుకోవడానికా స్కారం ఇవ్వడం అనవసరం కదా!”

“పాయింటే. అసలే ఆడవాళ్ల దృష్టి మెడ మీదా కడుపుమీదా వుంటుంది. ఇందాక

ఆవిడ చూశావుగా మంగళసూత్రం తీసేశా వెంటంటూ క్లాసు పీకింది”

“ఆ సెంటిమెంటు అలాంటిది. వరలక్ష్మి వ్రతం చేసేదీ భర్త సుఖసౌఖ్యాల కోసమే కదా? భర్తక్షేమంలో తమ క్షేమం చూసుకుంటారు”

అతడి మాటల వెనుక అసంతృప్తి తాలూకు నీడ వుందేమోనని తరచి చూసింది. యధాలాపంగా అని వుంటాడని సరిపెట్టుకుంది.

“మనం ఆలోచించలేదు గానీ, అనురాగ్.. నీ ఫ్రెండ్స్ నా ఫ్రెండ్స్ కావచ్చు. నా ఫ్రెండ్స్ నీ ఫ్రెండ్స్ కావచ్చు. కాని నీ

బంధువులు నా బంధువులు కారు. నా బంధువులు నీ బంధువులు కారు. చిత్ర మైన పరిస్థితి కదూ? ”

“అంతా మనవాళ్ళే అనుకుంటే ఏ బాధా వుండదు. వచ్చే నెలలో మా అన్నయ్యా, వదినా వస్తున్నారు. నువ్వు ఆదరించవా చెప్పు? ”

“గెస్ట్స్ లా చూస్తాను”

“అది చాలు. అదనపు ఖర్చు లెక్కగట్టి నేనిచ్చేస్తాను”

“అలాటివాటికి లెక్కలెందుకులే? ” నొచ్చుకుంది.

“ఇదిగో ఈ పేపర్లో ఓ కొటేషనుంది చూడు. మానవ సంబంధాలన్నీ ఆర్థిక సంబంధాలే అన్నాట్టు మార్క్స్ మహాశ యుడు”

తుళ్ళిపడి చూసింది స్వప్ని.

అంతేనా? అంతకు మించి మరేమీ లేదా? వుండదా? ఉంటే అదేమిటి?

★ ★ ★

ప్రాజెక్టు ప్రోగ్రెస్ ని సమీక్షిస్తూ, తమ అసంతృప్తిని వెలిగెక్కారు టెక్నికల్ డైరె క్టరూ తదితరులూ.

“సీ.. స్వప్నికా.. ముందే వార్ని చేశాం. ఇది పెనాల్టీ క్లాజులున్న ప్రిస్టేజియస్ ప్రాజెక్ట్. డెడ్లైన్ కి ముందే ఫినిష్ చెయ్యాలి. లేటయితే వుయ్ హావ్ టు లూజ్ హ్యూజ్ మనీ. దట్ మే క్రియేట్ హారిబుల్ సిచ్యుయేషన్ ఫర్ ది కంపెనీ” అన్నారు బాసులు.

స్వప్నికకి కన్నీళ్లు ఉబికి రాబోయాయి. అతికష్టం మీద నిగ్రహించుకుంది.

“అటువంటి సిచ్యుయేషన్ రానివ్వను. మెంబర్స్ ని పరిగెత్తిస్తాను. సాటర్ డే, సండే కూడా వస్తాం. టైమ్ కి డెలివరీ ఇస్తాం. ప్లీజ్ బిలివ్ మీ”

‘ఓ ఛాన్స్ ఇచ్చి చూద్దాం’ అనుకున్నారు.

అదే మాట ఆమెకి చెప్పారు.

“బీ సిన్సియర్ అండ్ సీరియస్. ప్రాజెక్టు తప్ప ఇంకదేన్నీ నీ మైండ్ లో ఎంటర్ కాని వ్వద్దు. నీ ఎనర్జీనంతా ప్రాజెక్టు మీదే కేంద్రీకరించు. పదిరోజులు పోయాక మళ్ళీ రివ్యూ చేస్తాం. అప్పటికి గుడ్ ప్రోగ్రెస్ చూపించాలి”

కాన్ఫరెన్స్ హాల్లో ఒంటరిగా మిగిలిపో యింది.

కళ్ళ నుండి ఇంతదాకా అదుముకున్న కన్నీరు కట్టలు తెంచుకుని ప్రవహించనా గింది.

మొదట్లో త్వరగా ఇంటికెళ్ళిపోయింది. అనురాగ్ తోబాటే తనూ షట్ డౌన్ చేసే సింది. క్లయింట్ తో పెద్దగా ఇంటరాక్ట్ అవ్వలేదు. అమెరికన్ టైమింగ్స్ పట్టించు కోనేలేదు!

తను త్వరగా వెళ్ళిపోతూండటం వల్ల కాబోలు టీం మెంబర్స్ సీరియస్ గా పని చెయ్యలేదు. ప్రాజెక్టు స్లో అవడం గ్రహించి కంగారుపడింది. స్పీడు పెంచాలని చూసింది. కాని మనస్సుని డిస్టర్బ్ చేసే చిన్న చిన్న విషయాలు వరుసగా జరిగేస రికి కాన్ఫ్రంట్ చేషన్ దెబ్బతింది.

దానికి మూలం అనురాగ్ ప్రవర్తన!

ఒక్కోసారి తాగి వస్తున్నాడు. ‘మనకెం దుకులే? ’ అనుకుంది మొదట. కానది తరచూ రిపీటువుతోంటే భరించలేకపో తోంది. ఆ దరిద్రపు వాసనంటే తనకి అసహ్యం!

ఆ వాసనకి కడుపులో తిప్పుతోందని చెప్పింది. దూరంగా జరిగి పడుకున్నాడు.

“ఇంకెప్పుడూ తాగకు” అంది తీక్షణంగా చూస్తూ.

కరకుగా చూశాడు. “గీత దాటొద్దు. ఎవ రిష్టం వాళ్ళది. నో జోక్స్. నో హెచ్చరి కలు!”

“అందుకు చెప్పటం లేదు. నీ ఆరోగ్యం పాడవుతుందనీ...”

“పాడయ్యేది నా ఆరోగ్యమే కదా.. నీకేం నష్టం? లీవ్ మీ ఎలోన్”

మరి మాట్లాడలేక ఏదో తెలీని ఉక్రోషంతో ఊగిపోయింది. ఏదేదో అనేసే య్యాలనిపించింది. తమాయించుకుంది. ఈ మధ్య చెప్పాపెట్టకుండా ఎక్కడెక్కడికో వెళ్తున్నాడు. అడగకూడదని పూరుకుంది.

కాని ఫోన్ వస్తే చాలు టెర్రెస్ మీదకెళ్ళి మాట్లాడి వస్తున్నాడు. గంటలు గంటలు మాట్లాడుతున్నాడు. తిరిగొచ్చేసరికి మొహం అప్రసన్నంగా వుంటోంది. దేని గురించో తీవ్రంగా తనలో తను ఘర్షణ పడుతున్నట్టుగా వుంటున్నాడు.

తన వెనుక ఏం జరుగుతోందో తెలీదు! వాళ్ళ వాళ్ళనుంచి తాము చూసిన అమ్మాయిని పెళ్లి చేసుకోమని ఒత్తిడి వస్తోందేమోనని అనుమానం.

నోరు తెరచి అడగలేకుండా వుంది. ఇదీ సంగతి అని అతడూ చెప్పట్లేదు.

ఏవేవో వూహించుకుంటూ భయపడ్తోంది. ఆ భయాలు భూతాలై జుట్టు విరబోసుకుని కలల్లో నర్కిస్తూ భయపెడుతున్నాయి. నిద్రని, ప్రశాంతతని, నమ్మకాన్ని ఏకాగ్రతని- తరిమేస్తున్నాయి!

ఒకవేళ అనురాగ్- వెళ్ళదులే గాని- కర్మ కాలి వెళ్ళిపోతే?

తన పరిస్థితేమిటి?

ఆదరించేవారు, అక్కున చేర్చుకునేవారు, ఓదార్చేవారు, భరోసా ఇచ్చేవారు ఒక్కరూ లేరు.

తను ఒంటరి. ఒంటి స్తంభం మేడలో వుంది.

అందర్నీ దూరం చేసుకుని, అందరికీ దూరమై, ఎవరో ఏ అవసరం లేదు.. రాదు.. అనుకుని తన జీవనమే, తన జీవితమే తనకి ప్రధానం అనుకుని..

అగాధంలోకి జారిపోతున్న భావన కలిగింది. చేయి అందించేవారు లేని అనహాయురాలినన్న ఫీలింగ్ భయపెట్టింది.

బావురుమంది. ఎవరో వస్తున్నట్టు అడుగుల చప్పుడు వినిపించి కళ్ళు తుడుచుకుంది.

“మణిరత్నం రావణ్ పార్ట్ టూలో వేషం ఇస్తానన్నాడా.. రిహార్సల్స్ చేస్తున్నారూ!”

ఎదురుగా రుషి. ఈ మధ్యే మరో కంపెనీ నుంచొచ్చి ‘టెక్ పీపుల్’లో చేరాడు. సరదా మనిషి.

బలవంతాన నవ్విందతడి మాటలకి.

“అబ్బే, కాగితప్పుల నవ్వు వద్దు. అప్పుడే విచ్చిన గులాబీలా నవ్వండి”

“నా సిచ్చయేషన్ మీకు తెలీదు”

“బాస్లు తలంటేశారని తెలుస్తూనే వుంది. ఇక్కడ ఒత్తిడి. ఇంట్లో ఒత్తిడి.

మద్దెల దరువైపోయింది మీ పని. కేంటీన్ కెళ్ళి లెమన్ టీ తాగుదాం, రండి. లెమన్ టీ నరాలమీద బాగా పని చేస్తుంది. స్ట్రెస్ తగ్గిస్తుంది. కమాన్ రండి”

కేంటీన్ కెళ్ళారు. రెండు కప్పులు తెచ్చి ఒకటి అందిచ్చాడు.

“నా పేరు రుషి, కాని రుషీశ్వరుడ్ని కాదు. జస్ట్ ఆమ్ ఆడ్మిని. ఆర్గే- లక్ష్మిణ్ సామాన్యుడ్ని”

“బాగా మాట్లాడతారు” రిలీఫ్గా నవ్వుతూ అంది.

“మాటల్ని కొనాల్సిన రోజులింకా రాలేదు కదా.. అంతదాకా ఇష్టం వచ్చినట్లు ఖర్చు పెట్టేద్దాం”

హాయిగా నవ్వింది.

“ఇప్పుడు మీ ముఖం గులాబీలా వికసించింది. మాటే మంత్రమయ్యింది, చూశారా. మాటలుంటే చాలు.. గొడవలు, అపార్థాలు, అనుమానాలు, యుద్ధాలు ఏమీ వుండవు”

“పాయింటే...”

“మీ ఇంట్లో మాటలేనితనం, అరమరికలు, అడ్డుగోడలు ఎట్టెట్టా ఎట్టెట్టాలంటి వున్నాయా? చొరప తీసుకున్నానని అపార్థం చేసుకున్నా ఫర్లేదు”

“అదేం కాదుగాని అలాటిదే.. ఏవో భేదాభిప్రాయాలు, అంతఃసంఘర్షణ, అర్థం లేని భయాలు. ఫలితంగా ద్యూటీమీద దృష్టి కేంద్రీకరించలేకపోవడం”

“దీనికి పరిష్కారం వెరీ సింపుల్. ఆఫీసు గుమ్మమెక్కగానే ఇల్లా మొగుడూ పిల్లలూ పనులూ సమస్తం మీ బుర్రలోంచి తుడిచెయ్యండి. పనే ముఖ్యం, పనే దైవం అనుకోండి. ఆఫీసు గడప దాటగానే ఇంటి గురించీ ఇంట్లోవారి గురించీ మాత్రమే ఆలోచించండి. దాని ప్రభావం దీనిమీద పడదు. దీని ఎఫెక్ట్ దానిమీద పడదు. అప్పుడు రెండు చోట్లా హ్యాపీయే”

“అది మీరు చెప్పినంత సులభం కాదు”

“సాధనమున పనులు సమకూరుధరలోన- అని చిన్నప్పుడు నేను చదివిన పద్యం మీకేమైనా ఉపయోగపడుతుందేమో ఆలోచించండి”

“ఎడారిలో పన్నీటి జల్లుల్లా వున్నాయి మీ మాటలు. థాంక్యూ వెరీమచ్” లేస్తూ అంది.

“మీ పేరు...?”

“స్వప్నిక”

“స్వప్నికగారూ! స్వప్నం అబద్ధం జీవితం సత్యం!”



తన టీంమెంబర్లతో సమావేశమయ్యింది స్వప్ని.

మరింత శ్రద్ధగా పట్టుదలతో చెయ్యాల్సింది. శని, ఆదివారాల్లో సైతం పని చెయ్యాల్సిందేనంది. టైమ్ కి డెలివరీ ఇవ్వకపోతే పింక్ స్లిప్ కి సిద్ధపడాలన్నదని హెచ్చరించింది.

ఆకలి వెయ్యలేదు. లంచ్ స్కిప్ అయ్యింది. రాత్రి తొమ్మిదింటిదాకా ప్రాజెక్టు వర్క్ తప్ప మరేదీ మెదడులోకి ప్రవేశించనివ్వలేదు.

అమెరికాలోని క్లయింట్ తో మాట్లాడింది. వారి అభిప్రాయాలూ సూచనలూ స్వీకరించింది. కొన్నిటికి వివరణ ఇచ్చింది. ఇకపై స్పీడ్ అవుతుందని చెప్పేసరికి వారెంతో సంతోషించారు.

తృప్తిగా ఫీలవుతూ కంపెనీలోంచి బయటపడుతూ వాచీ వంక చూసింది. పదిన్నర. పేగులు ఆవురావురుమంటున్నాయి. ‘ఏమైనా తిందామా?’ అని తటపటాయించి, అనురాగ్ వెయిట్ చేస్తూంటాడనిపించి ఆ ప్రయత్నం విరమించింది.

రెండుసార్లు బెల్ మోగిస్తేగాని తలుపు తీయలేదు. “అప్పుడే నిద్రపోయావా?”

జవాబివ్వకుండా వెళ్ళిపడుకున్నాడు. స్నానం చేసి వచ్చింది. చప్పుడు చేయ

కుండా డైనింగ్ టేబుల్ మీది ప్లేటూ గ్లాసూ తీసుకుంది. డిపెన్ ఏమీ కన్పించ లేదు. కిచెన్లో వుంచేశాడేమోననుకుని వెళ్ళి చూసింది.

అన్నీ ఖాళీ. వండిన దాఖిలాలే లేవు. సర్రున కోపం, ఉక్రోషం దూసుకొచ్చాయి. విసవిసా గదిలోకెళ్ళి అనురాగ్ కప్పు కున్న దుప్పటి లాగేసింది.

“ఏయ్.. ఏంటిది?”

“వంట చెయ్యకుండా దున్నపోతులా నిద్రపోతున్నావా?”

“ఇవాళ వంట డ్యూటీ నీది కదా? నువ్వే చేసుకో”

“నేను చేసిపెడితే నువ్వు తేరగా మెక్కు తావుగాని నా కోసం నువ్వు ఎక్స్ట్రాగా ఒక్కరోజు చెయ్యలేవా?”

“నేను బయట తిన్నాను. లేటయ్యింది కదా కేటీన్లో తినుంటావనుకున్నాను”

“నాకో ఫోన్ కొట్టొచ్చుగా. నేను తిన్నానో లేదో, చచ్చానో బతికానో నీకనవ సరమన్న మాట. నువ్వుంత స్వాధీనరుడివ నుకోలేదు” ఏడ్చేసింది.

“అర్ధరాత్రి అంకాలమ్మ శివాలేంటి? నువ్వు తినకుండా వస్తావని కలగ న్నానా? వండాల్సిన నీ డ్యూటీని నువ్వు చెయ్యకుండా ఎదురు నన్నంటావేమిటి?”

“వెదవ డ్యూటీలు.. డ్యూటీ తప్ప ఇంకేం లేదా?”

“ఇంకేముంది మన మధ్య?”

అగ్నికెరటం మొఖాన తాకినట్టు అదిరి పడింది. నిశ్చేష్టురాలయింది. పిచ్చిగా చూసింది.

తలగట్లో మొఖం దాచుకుని భోరున విలపించింది. సానుభూతిగా చూస్తుండి పోయాడు.

రోజులానే ఉదయం ఆలస్యంగా లేచారు. గుడ్ మాణింగ్ లు చెప్పుకోలేదు. యాంత్రికంగా పనులు చేసుకోసాగారు.

రుషి మాటలు గుర్తొచ్చాయి స్వప్నికి.

“మనం స్థిమితంగా కూర్చుని మాట్లాడు కుంటే బావుంటుంది అనురాగ్”

ఇద్దరూ ఎదురెదురుగా కూర్చున్నారు. టీవీ పెట్టలేదు. పేపర్ మడత విప్పలేదు.

కాఫీ తాగుతూ అపరాధ భావనతో నలి గిపోతూ మెల్లగా అంది “రాత్రి నేనలా బరస్ట్ అయి వుండాల్సింది కాదు. ఫూలి ష్ గా సీన్ క్రియేట్ చేశాను. తప్పుతా నాడే. అయాం వెరీ సారీ అనురాగ్”

“నా తప్పు వుందిలే. నీ గురించి ఎంక్వైర్ చేసుండాల్సింది. లేటవుతుందంటే బయల్పించి ఫుడ్ పాకెట్ తేవాల్సింది. ఎంత ఆకలి మీదున్నావో పాపం. మినిమం కస్టర్ని చూపించలేకపోయాను. అయామ్ సారీ”

“లంచ్ చెయ్యలేదు. ఆకలి మీదున్నా నేమో వెరికోపం వచ్చేసింది. కళ్ళు మూసు కుని నీ మీద పడ్డాను.. సారీ”

“అయాం రియల్లీ సారీ. లంచ్ ఎందుకు స్కిప్ అయ్యావు?”

“ప్రాజెక్టు వర్క్ స్లో అయ్యిందని తిట్టి పోశారు” బుంగమూతి పెట్టుకుని చెప్పింది.

“మన డైరెక్టర్లు మరీ దారుణంలే. తక్కువ మందితో ఎక్కువ పని చేయించా లని చూస్తారు. ఈ మధ్య ఆర్డర్స్ లేవని చెప్పి ఇరవైమందిని తీసేశారు. ఆర్డర్లు రాక కాదు, ఆ లోడ్ అంతా మిగతా వాళ్ల నెత్తికెత్తుదామని!”

“ఏ మేనేజ్ మెంటు అయినా అంతేలే”

“మిగతా కంపెనీల్లో ఇంత వర్క్ లోడ్ లేదు. మా ఫ్రెండ్లు కొందరికి అయిదారు గంటల పని కూడా వుండట్లేదుట. మంచి ప్యాకేజ్ ఆఫర్ వస్తే జంప్ చేయడం బెటర్. వీళ్ళేమో డాలర్లు మూటగట్టు కుంటూ మనకి రూపాయలు కాదు, పైసలు బిచ్చమేస్తున్నారు!”

“కంపెనీ సంగతి వక్కన బెట్టు. రాత్రి జరిగిన ఘటనలాంటివి రిపీట్ కాకుండా జాగ్రత్త పడదాం. ఇంకెప్పుడూ అలా బిహేవ్ చెయ్యనని ప్రామిస్ చేస్తున్నాను”

“ఐ టూ. ఇదంతా కమ్యూనికేషన్ గ్యాప్ వల్ల వచ్చింది తప్పు మరేం కాదు”

“అయితే అదంతా మరచిపోయినట్టే కదా?”

“రాత్రే మరచిపోయాను. చిన్నచిన్న తప్పులూ లోపాలూ వుంటే సర్దుకుపోదాం. చిన్న విషయాన్ని పెద్ద ఇష్యూ చేసి రాద్ధాంతం చేసుకోవద్దు”

ఉల్కిక్కిపడిందామె. ఎడ్జస్ట్మెంట్? సర్దుకుపోవడం?

ఇక్కడా తనకి తప్పుదా?

“ఎంటలా అయిపోయావు? నేనేమైనా తప్పుగా మాట్లాడానా?”

“అహం. ఈ సర్దుబాట్లూ సరిపెట్టుకోదాలూ పెళ్లిలోనే వుంటాయనుకొన్నాను”

“ఇద్దరు కలిసి వుంటున్నప్పుడు అభిప్రాయాల్లో అలవాట్లలో అభిరుచుల్లో తేడాలు సహజం. సర్దుకుపోక తప్పుడు. అవే పట్టుకువేశాడితే బీటలు ఏర్పడతాయి తప్పు పాలు నీళ్ళలా కలిసిపోలేరు!”

కొత్త సంగతులు అర్థమవుతోంటే జీర్ణించుకోడానికి ప్రయత్నిస్తూండి పోయింది.

“ఇంకా అలా మూడీగా వున్నావేంటి వాన వెలిసిందిగా!”

“వానెప్పుడు కురిసింది?” తలతిప్పి బయటికి చూస్తూ అడిగింది.

“ఇంకా కురవలేదు. ఇప్పుడు కురుస్తుంది ముద్దుల వాన!”

ఆమెని సమీపించి ఆమె మోముని చేతుల్లోకి తీసుకొని ముద్దుల్తో ముంచెత్తాడు.

★ ★ ★

ఆదివారం.

స్వప్నిక, అనురాగ్ చెరో ల్యాప్ టాప్

ఒళ్లో పెట్టుకొని దానిలో లీనమైపోయారు.

వారి మధ్యదూరం మూడడుగులే. కాని విభిన్న లోకాల్లో వున్నారు.

అనురాగ్ ఆర్క్యట్, ఫేస్ బుక్ లో విహరిస్తున్నాడు. దేశవిదేశాల్లో వున్న మిత్రుల్తో ‘చాట్’ చేస్తున్నాడు.

స్వప్నిక కొన్నాళ్ళ గ్యాప్ తర్వాత తన బ్లాగులో వివాహం కన్నా సహజీవనం ఎన్ని విధాల మేలైనదో ఏకరువుపెడుతోంది. స్త్రీకి సంపూర్ణ స్వేచ్ఛ, ప్రత్యేక అస్తిత్వం సహజీవనం వల్లే లభిస్తాయని డంకా బజాయించి చెబుతోంది. స్త్రీ పురుష సమానత్వానికి, స్నేహ పూర్వక సంబంధానికి సహజీవనం ఒక్కటే మార్గమని నొక్కివక్కాణిస్తోంది.

పక్కింటావిడ ఉల్లిపాయలకోసం వచ్చి తీసుకుని వెళ్తూ ఆగి “కూర ఘుమ ఘుమలేమీ లేవేంటి” అంది ముక్కు ఎగరేస్తూ.

“బిర్యానీ ఆర్డరిచ్చాం. వచ్చేస్తుంటుంది”

ఆవిడేశ్ క “ఆడవాళ్ళని గూఢచారుగా నియమిస్తే ఎక్కడెక్కడున్న టెర్రరిస్టుల్ని పట్టేద్దురు” అన్నాడు.

“వారిదృష్టి పక్కింటి వాళ్ళమీంచి తమ స్థితిగతుల మీదకి మళ్ళిస్తే స్త్రీ స్థానం గొప్పగా మారిపోయేది!”

“అప్పుడు ‘లేచింది మహిళాలోకం’ అని గాక ‘పరుగెత్తింది మహిళా లోకం’ అని పాడతాను”

“చూస్తూ వుండు.. ప్రమీలారాజ్యం వచ్చినా వస్తుంది”

“రానియ్యి. అన్నట్టు రేపు మా అన్నయ్యా వదిలా వస్తున్నారూ స్వప్నీ!”

చటుక్కున లేచి కూర్చుందామె.

“రేపేనా?”

“పూం. చాలా జాగ్రత్తగా హేండిల్ చెయ్యాలి. మా వదిల దేవాంతకురాలు”

“మన రిలేషన్ గురించి తెలుసా?”

“లవ్ మ్యారేజ్ చేసుకున్నానని

చెప్పేను...” కించిత్తు గిట్టిగా ఫీలవుతూ
అన్నాడు.

స్థాణువయ్యింది. ఇంతింత కళ్ళతో
చూసింది.

“అపార్థం చేసుకోవడం నాకిష్టం లేదు”

“నీ పద్ధతి నాకు నచ్చలేదు”

“నీకు నచ్చాల్సిన పనేముంది? ” ఎదురు
దాడికి దిగాడు.

అయోమయంగా చూసింది స్వప్ని.

“ఇది నా ప్రోబ్లం. మా వాళ్ళకి నేనేం
చెప్పుకుంటానో, ఎలా కన్విన్స్ చేసుకుం
టానో నీకనవసరం. వాళ్ళనుంచి మనకె
లాంటి సమస్య రాకుండా చూసుకోవటమే
నాకు ముఖ్యం”

ఆమె మొఖం తిప్పేసుకుంది “అటువం
టప్పుడు నాకు చెప్పడం ఎందుకో”

“నీ కోఆపరేషన్ కోసం. మా అన్నయ్య
వదినెల ముందు మనమెంతో హ్యాపీగా
వున్నట్లు ప్రవర్తించాలి”

“హ్యాపీగానే వున్నాం కదా!”

“అఫ్ కోర్స్. వాళ్ళన్న రెండ్రోజులూ
రోల్డ్ గోల్డ్ మంగళ సూత్రాలు మెడలో
వేసుకుంటే బావుంటుంది. నీ స్థానం
గురించే.. నీ విలువ పెరగాలనే!”

ఆమె మోము జేవురించింది. భారంగా
నిట్టూరుస్తూ చూసింది.

“సారీ.. తాళిని ఎగతాళి చేసే నేను- నా
అంతట నేను- నా మెడకి తగిలించుకో
లేను”

“పోనీ నేను వేస్తాను”

“సారీ. నీకు నమ్మకం సడలుతూండ
వచ్చు కానీ సహజీవనం మీద నా
విశ్వాసం రోజురోజుకీ పెరుగుతోంది. ఇదే
సరియైన విధానమంటూ నా బ్లాగులో
కూడా రాశాను...”

“ఎవ్వైనా రాసుకో. కానీ ఈ రెండ్రో
జులూ...”

“ఇంకేమైనా అడుగు అది తప్ప”

“సరే.. ఏం జేస్తాం. కులాంతర వివాహ

మని ఎలాగూ చెప్పేను గనుక మీ
కులంలో తాళి ఆచారం లేదని ఇంకో
అబద్ధం ఆడేస్తాను”

“నీ ప్రోబ్లం.. నీ ఇష్టం”

“ఈ రెండ్రోజులూ నేను ఇంటి పని
చెయ్యను. వాళ్లేదేదో అనుకుంటారు.

తర్వాత నాలుగురోజులు అన్ని పనులూ నేనే చేస్తాను”

“డిగ్నిటీ ఆఫ్ లేబర్. మనపని మనం చేసుకోవడంలో తప్పేముంది? న్యూనతే ముంది? ఇది ఆడపని, అది మగపని అని విభజించడం అనాగరికం. అమెరికాలో వుంటోన్న ఇండియన్ కవుల్ని కూడా ఇంటిపని పంచుకుంటున్నారు తెలుసా? అదే నువ్వు చేస్తున్నావు. ఇందులో ఎవరైనా ఏమైనా అనుకోడానికి, చిన్నచూపు చూడ్డానికి ఆస్కారమేముంది? ”

“అక్కడి కల్చర్ అది. అక్కడలా చెయ్యకపోతేనే తప్పు అదింకా మనకి వంటబట్టలేదు. ఇద్దరూ ఉద్యోగాలు చేస్తున్నా వంటింటి బాధ్యతంతా నీదే!”

“అలాంటిది వుండకూడదనేగా మనం కొత్త బాట తొక్కిందీ, కొత్త జీవన విధానం అవలంబించిందీనూ!”

“నిజమే. కాని వాళ్ళున్నప్పుడు సంప్రదాయబద్ధంగానే వుండాం. వాళ్ళెళ్ళిపోయాక మనిష్టం....”

“ఆ నటనెందుకంటాను? ఆడామగా సమానమా, కాదా? ” సూటిగా ప్రశ్నించింది.

“సమానమే. కాదంటే మగాడు కాస్తా క్లుప్త సమానం!”

“ఆ తిరకాసేవిటి? !”

గబుక్కునామె గెడ్డం పట్టేసుకున్నాడు అనురాగ్.

“ఫ్లీజ్ స్వప్నీ. నువ్వు చాలా మంచిదానివి. గొప్పదానివి. సమర్థురాలివి. సవ్యసాచివి. కొత్త జీవన విధాన సృష్టికర్తవి. ఇంకా చాలా చాలావి. ఈ ఒక్కసారికీ నా మాట మన్నించు. నా పరువు దక్కించు”

ఆమె బింకం సడలింది. “ఒకసారి తలొంచితే మళ్ళీ మళ్ళీ అడుగుతారు”

“అడగను. ప్రామిస్. మీ వాళ్ళవరొచ్చినా

వంట పనంతా నేనే చేసి వడ్డిస్తాను. సరేనా? ”

పూర్తిగా కరిగిపోయింది.

★ ★ ★

సికింద్రాబాద్ స్టేషన్ కెళ్ళి అన్నా వది నెల్లి రిసీవ్ చేసుకుని తీసుకొచ్చాడు అనురాగ్.

సాదరంగా ఆహ్వానించింది స్వప్నిక.

ఆమెను నఖశిఖపర్యంతం పరీక్షగా చూశారు.

“హోమ్లీ”గా వుంది అని తృప్తిపడ్డాడు రవిశంకర్.

‘లవ్ మ్యారేజ్’ అంటే జగదేకసుందరి కాబోలనుకున్నాను. నాలాగే వుంది’ అనుకుని తృప్తిపడింది అనసూయ.

“మీది సర్సాపురమా? నాన్నగారేం చేస్తారు? ” వివరాలు కూపీ లాగబోతోంటే అడ్డుపడ్డాడు అనురాగ్.

“అవన్నీ తాపీగా మాట్లాడుకోవచ్చు. నువ్వు ముందు ఫ్రెషప్ అవ్వు అన్నయ్యా. పదింటికెల్లా మీ బ్యాంక్ హెడ్డాఫీసు కెళ్ళాలన్నావుగా..”

అతికష్టం మీద అవాళ్ళొక్కరోజుకీ సెలవు పెట్టింది స్వప్ని. ఆ మర్నాడు అనురాగ్ పెడతానన్నాడు.

టిఫిన్ చేసి రవిశంకర్, అనురాగ్ వెళ్ళిపోయారు. వంట పూర్తవుతోంటే కిచెన్లోకి వచ్చింది అనసూయ.

“కాసిని కాఫీ నీళ్ళియ్యి. ఆరగా ఆరగా తాగకపోతే నాకు నీరసం వచ్చేస్తుంది”

కాఫీ కలుపుతూ, “ఏమైనా తేడాయేమో డాక్టర్ కి చూపించుకోలేకపోయారా? ” అంది.

“ఆ సంబంధమూ అయ్యింది. టెన్షు లంటూ పదివేలు గుంజి కడకే రోగము లేదన్నారు”

ఫర్నీచరంతా పట్టిపట్టి చూసింది.

“అంతా కొత్తదే. మీ వాళ్ళు పెట్టేరా.. మీరు కొనుక్కున్నారా? ”

“మేమే కొనుక్కున్నాం”

“మీ మంచం బొత్తిగా సాదా నీదాగా వుంది. మా మంచం ఎంత బావుంటుందో చెప్పలేను. మా నాన్న స్వయంగా రాజ మండ్రి వెళ్ళి ఒరిజినల్ రోజ్ వుడ్ కొనుక్కొచ్చి దగ్గరుండి తయారుచేయించారు” విసుగు దాచుకుంటూ వింటోంది స్వప్ని.

“కట్నం ఏ మాత్రం ఇచ్చారేమిటి? ”

“జీరో”

అవాక్కై చూసింది. “ఒక్క రూపాయా ఇవ్వలేదా? ! ఎంత ప్రేమ పెళ్ళైతే మాత్రం కట్నం ఇవ్వొద్దా! ఆస్తి హస్తలేమైనా ఇచ్చారా.. అదీ సున్నాయేనా? ”

“సున్నాయే”

“ఎంత చిత్రం! గొప్పలకి పోయే మావ గారి రెండో కోడలు చెల్లని కానీని కూడా కట్నంగా తీసుకురాలేదు! అనురాగ్ చెప్పేడో లేదో మా నాన్న అయిదెకరాల పొలమూ నాలుగొందల గజాల స్థలమూ అరకేజీ బంగారమూ పెట్టేరు..” ఆగి, స్వప్నిక మెడవంకా చేతులవంకా చూసింది.

“మెడలో బొత్తిగా సన్నని గొలుసు వేసుకున్నావు.. నీకేమాత్రం బంగారం వుందీ? ”

“ఈ చెయ్యనూ.. ఈ గాజులూ.. అంతే”

బుగ్గలు నొక్కుకుంది అనసూయ.

“నీ చోద్యం సంతకెల్ల! మీ నాన్న పెట్టకపోతే మానె, నువ్వు కొనుక్కోవద్దా! మీరిద్దరూ కలిసి నెలకి లక్షరూపాయలు సంపాదిస్తున్నారుగా? ఇదే నేనైతే నెలకి రెండు తులాల బంగారమూ ఓ పట్టుచీర చొప్పున కొనేసేదాన్ని. ఇప్పుడైనా మించిపోయింది లేదులే. జ్యూయలరీ షాపుకెళ్ళి ఒక నెక్లెస్, ఒక కానుల పేరు, లావుపాటి బొందూ, రాళ్ళ గాజులూ కొనుక్కొద్దాం.. పద”

“బంగారంమీద నాకంత ఇంట్రెస్ట్ లేదు. వేరే వాటిమీద ఇన్వెస్ట్ చేశాను”

ఎనిమిదో వింతని చూసినట్లు చూసింది అనసూయ.

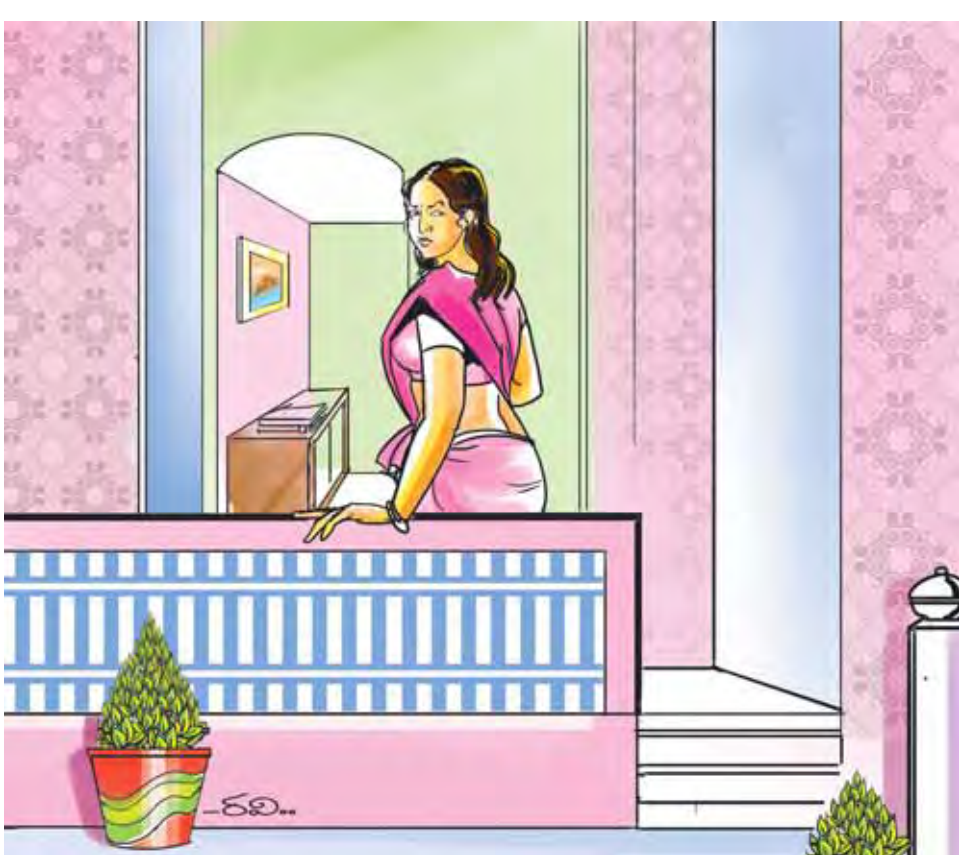
“బంగారమన్నా చీరలన్నా ఇష్టం లేనిదానివి ఈ భూప్రపంచం మొత్తం మీద నువ్వొక్కదానివే అయ్యుంటావ్”

స్వప్ని బదులివ్వలేదు.

“నువ్వొక్కడో పిచ్చిదానా వున్నావు. ఆడ వాళ్ళని లక్ష్యీదేవి అని ఎప్పుడంటారో తెలుసా? ఒళ్ళంతా బంగారం వుంటేనే. వయస్సు మినమినలు తగ్గినా నగల ధగ ధగలు నిన్ను మెరిపిస్తాయి. అప్పుడే మగాడు మన గుప్పిట్లో వుంటాడు. లేక పోతే పక్కచూపులు చూస్తాడు”

“అనురాగ్ అలాటివాడు కాదు. అతడి సంగతి నాకు బాగా తెలుసు”

“నువ్వు పిచ్చిదానిలా వున్నావు. కుక్కతోక వంకరైనా పోద్దేమోగాని మగాడి బుద్ధి వంకర ఎప్పటికీ పోదు. సృష్టి మొదలైనప్పట్నుంచీ ఇదే కథ. ఎర్రగా బుర్రగా కన్పిస్తే చాలు ఎగేసుకుపోతారు. తాళి కట్టిన పెళ్లాం గనక ఇంట్లోనే అఘోరిస్తుందని వారి ధీమా. మగాడ్ని నమ్మకూడదు. వాళ్ళకన్నా ఊసరవెల్లి నయమనుకో. అందితే జుట్టు, అందకపోతే కాళ్ళు” అనసూయ వాక్రవాహం అడ్డా అదుపూ లేకుండా సాగిపోతోంది.



విభ్రమంగా వినసాగింది స్వప్ని. వింటో న్నకొద్దీ ఏవో తెలీని భయాలు గుండెల్లో ఊపిరి పోసుకోసాగాయి!

“కడుపు చించుకుంటే కాళ్ళమీద పడు తుందిగానీ మీ బావగారికీ రెండో సెటపు వుంది. పైకి ఎంత పెద్ద మనిషిలా వున్నారో చూశావుగా. చేసేదీ అల్లాటప్పా ఉద్యోగం కాదు.. బ్యాంకు మేనేజరు!”

షాక్ తిన్నదా మాటలకి. ఆవిడ మాటల వెనుక దాగివున్న బాధ అర్థ మైంది. సానుభూతిగా చూసింది.

పక్కంటి రమణి “చుట్టాలొచ్చారా?” అంటూ వచ్చింది.

పరిచయాలయ్యాక “వీళ్ళది ముచ్చటైన జంట. ఎంత కలివిడిగా వుంటారో చెప్ప

లేను. ఏం కావాల్సిచ్చినా అక్కయ్యా అంటూ వస్తుందీ అమ్మాయి. అబ్బాయి అంతే. మా వారినెన్నో సలహాలడుగు తూంటాడు. ఇద్దరికిద్దరే. ఉద్యోగాలు చేస్తున్నా పిసరంత గర్వం లేదు” అంటూ సొరకాయలు పరపరా కోసేసింది.

“మీరెన్నైనా చెప్పండి. మా మరిదికి ఈ అమ్మాయి మీద ప్రేమ లేదు” అంటూ బాంబు పేల్చింది అనసూయ.

అదిరిపడ్డారు స్వప్ని, రమణి.

ఆందోళనగా చూస్తోన్న స్వప్నిని చూపిస్తూ, “మీరే చూడండి. సన్నని దార పోగులాంటి చెయిన్ వేసుకుంది. ప్రేమ వున్న ఏ మగాడైనా ఇలా వుండనిస్తాడా చెప్పండి” అంది.

సంగతి అర్థమవడంతో హాయిగా నిట్టూర్చింది స్వప్నిక.



“బాగా చెప్పేరు. మీ మరిదికో మాట చెప్పి బొందూ, నల్లపూసల గొలుసు కొని పించి వెళ్ళండి” రమణి అంది.

“రేపు ఆ పనే పెట్టుకున్నాను”

రమణి వెళ్లక మళ్లీ ఇల్లంతా కలయజూసింది. “మంచం ఒకటేగాని గదిలోనూ బాత్ రూంలోనూ అన్నీ రెండేసీ సెట్లు ఉన్నాయేంటి?”

గతుక్కుమంది స్వప్ని. “అదా.. అదీ.. టేస్టులు వేరువేరు కదా.. అందుకన్నమాట”

“ఇంకా ఇద్దరూ పూర్తిగా కలిసిపోలేదన్నమాట”

ఆ రాత్రి భోజనాలయ్యాక ఇద్దర్నీ కూర్చోబెట్టి హితబోధ చేశాడు రవిశంకర్. ఎన్నో జాగ్రత్తలు చెప్పాడు. మధ్య మధ్య అనసూయ కూడా కల్పించుకుని సుద్దులు చెప్పింది. ఎదురుప్రశ్న వెయ్యకుండా బుద్ధి

మంతుల్లా విన్నారు.

వాళ్లకి తమగది ఇచ్చి రెండో గదిలో చాప వేసుకున్నారు స్వప్ని అనురాగ్.

“హమ్మయ్య. ఒకరోజు గడిచింది. రేపు కూడా ఇలా గడిచిపోతే ఒడ్డున పడిపోతాం” అన్నాడు అనురాగ్.

“రేపు ఇంట్లో వుండేది నువ్వేకదా.. బాగానే మేనేజ్ చేస్తావులే”

మర్నాడు వంటచేసి ఆఫీసుకెళ్లి పోయింది స్వప్నిక.

“నేనేదో భయపడ్డాను గాని నీ భార్య కుదురైందే. ఉద్యోగం చేస్తున్నానన్న పొగరు, గర్వం, లెక్కలేనితత్వం ఏమీ లేవు. అనుకూలవతే” అన్నాడు రవిశంకర్.

“వేదింటి పిల్ల అన్నమాటే గాని మిగతా పద్ధతులన్నీ పద్ధతిగానే వున్నాయి” అంది అనసూయ.

“వేదవాళ్ళమని చెప్పిందా?”

భర్త ప్రశ్నకి “నోరు తెరచి ప్రత్యేకంగా చెప్పాలేంటి? ఫైసా కట్నం ఇవ్వలేదు. అర్థణా సామాను పెట్టలేదు” అందామె.

“ఈ ఫ్లాట్ కి అద్దె ఎంత?”

“అ.. అయిదు వేలు” తడబడ్డాడు అను రాగ్.

“మీ మావగారికి బాగా ఆస్తి వుంటే ఇలాటి ఫ్లాట్ ఒకటి కొనిపెట్టమనరా. ఈ వేడిలోనే రాబట్టాలి. తర్వాత ర్వాత బూడిద కూడా విదల్చురు. చుట్టూ ఎన్ని ఎపార్ట్ మెంట్లో. ఆలస్యం చెయ్యకుండా నువ్వైనా ఒకటి కొనెయ్. మా బ్యాంక్ ట్రాంచి ఇక్కడా వుంది. వాళ్ళకి చెబుతాను. లోన్ త్వరగా శాంక్షన్ చేస్తారు” బాల్కనీ లోకెళ్లి చూస్తూ అన్నాడు రవిశంకర్.

“వందలు కాదు, వేల ఎపార్ట్ మెంట్లున్నాయి. అయినా అద్దె అయిదు వేలిస్తున్నావంటే ఎక్కువే మరి” మళ్ళీ తనే అన్నాడు.

ఆ మాటలు రమణి చెవిలో పడ్డాయి. గబుక్కున ముందుకొచ్చింది.

“మావాడు అయిదేవేలు ఇస్తున్నాట్ట”

“వాళ్ళు అద్దె ఇవ్వడమేమిటీ! ఈ ఫ్లాట్ వాళ్ళదేకదా? ఫ్లాట్ ఓనర్ స్వప్నిక అంటూ పెద్ద పెద్ద అక్షరాల్లో కింద గోడ మీద రాశారు. మీరు చూశ్చేదా?”

తమ్ముడి వంక చూశాడు రవిశంకర్. తల దించుకున్నాడతడు.

లోపలి కొచ్చేక అన్నాడు “మరీ ఇంత చాటేమిటా. నువ్వు ఫ్లాట్ కొన్నానంటే సంతోషపడేది మేమే కదా? నీ పెళ్లాం పేరున పెడతామంటే వద్దంటామా చెప్పు”

“మావగారు కట్టుబట్టల్లో కూతుర్ని

పంపేసినా పెళ్లానికి ఈ ఫ్లాట్ గిప్టుగా ఇచ్చాడు. మీ కన్నా మీ తమ్ముడే నయం!”

భార్య మాటలకి చురుగ్గా చూశాడు. గమ్మునుండి పోయిందామె.

“నీ గురించి వరీ అవ్వక్కర్లేదని నాన్నకి చెబుతాన్నే. యాభై లక్షలిస్తాం, కోటి రూపాయలిస్తాం అంటూ సంబంధాలొచ్చాయి గనుక నాన్నావాళ్ళకి బాధగా వుండటం సహజం. వాళ్ళు కోరేదీ, ఆశించేదీ నీ సుఖమే. చెప్పకుండా పెళ్లి చేసుకున్నావని కోపం వుందనుకో. మేం సర్ది చెబుతాంలే. మంచిరోజు చూసుకుని నీ పెళ్లాన్ని తీసుకుని గుడివాడ వెళ్ళు. అమ్మానాన్నల ఆశీర్వాదం తీసుకో. అన్ని బంధాలకన్నా రక్త సంబంధం చిక్కన. అది గుర్తుంచుకో”

బుద్ధిగా తలూపాడు అనురాగ్.

వాళ్ళు వెళ్ళడానికి సిద్ధమవుతోంటే వచ్చింది స్వప్నిక.

వస్తూ కొత్త బట్టలు కొనుక్కొచ్చింది. అవి వాళ్ళకి పెట్టి కాళ్ళకి దణ్ణం పెట్టుకుంది.

పరమానంద పడిపోయారు.

“సంప్రదాయం తెలిసిన పిల్ల” అంది అనసూయ.

“అనుకూలపతి లభించింది. అదృష్టవం తుడివిరా” అన్నాడు అన్న తమ్ముడితో.

వాళ్ళని రైలెక్కించి వచ్చేక అన్నాడు అనురాగ్ “అన్నావదినల్ని బాగానే బుట్టలో వేసుకున్నావు. అసల్నీకా ఐడియా ఎలా వచ్చింది?”

“గాయత్రి ఫోన్ చేస్తే చెప్పేను. బట్టలు కొనిమ్మంది. సద్భావన పెంచుకోవాలని సలహా ఇచ్చింది. మనింటికి తొలిసారిగా వచ్చిన అతిథులు కదాని కొన్నాను. బాగా క్లిక్ అయ్యింది” విజయహాసం కదలిండామె పెదాలమీద.

“మొత్తానికి లాస్ట్ మినిట్ టచన్ తో నాకన్నా ఎక్కువ మార్కులు కొట్టేశావు. నాకు చాలా సంతోషంగా వుంది స్వప్నీ.

అయామ్ ప్రొడాఫ్ యూ...”

అతడి మొఖంలో చిందులేస్తోన్న ఆనందం చూసి మురిసిపోయింది.

వాళ్ళ ఆనందక్షణాల్ని చిన్నాభిన్నం చేస్తూ ఫోన్ మోగింది.

సెల్ స్క్రీన్ మీద తండ్రి ఫోటో చూసి బెదిరింది. కంపిత స్వరంతో “హలో డాడీ” అంది స్వప్ని.

“చాలా ఘోరం! చాపకింద నీరులా దారుణం జరిగిపోయింది బేబీ. ఎవరో మనమీద కక్షకట్టి కావాలని చేస్తున్నారు”

“అసలేం జరిగింది డాడీ”

“నాలుగైదు మ్యారేజ్ బ్యూరోలకి డబ్బు కట్టి నీ బయోడేటా ఇచ్చాం కదా.. వాళ్లంతా మూకుమ్మడిగా నీ వివరాలు తీసేశారు!”

తేలిగ్గా నిట్టూర్చింది. అయినా బయట పడ దల్చుకోలేదు.

“ఎందుకు తీసేశారట?”

“నీకు పెళ్లైపోయిందని ఎవరో మెయిల్ ఇచ్చారట. పరాంకుశం వెళ్లి గొడవ చేశాడు. నీ మెయిల్ ఐడీ నుంచే వచ్చిందని వాళ్లు చెప్పారు. నీ చుట్టూ వున్నవాళ్లే ఎవరో నీకు తెలీకుండా నీ మెయిల్ నుంచి పంపించి వుంటారు. నీకు పెళ్లి కాకుండా చేసి ఏదో లబ్ధి పొందాలని ఎత్తు వేసుంటారు. వాళ్లని వదిలేస్తే మరీ రెచ్చిపోతా రంటున్నాడు పరాంకుశం. హైదరాబాద్ వచ్చి పోలీసుకేసు పెడతానంటున్నాడు..”

“వద్దొద్దు డాడీ. బావని పంపొద్దు. ఆయనకి సుతీ మతీ తెలీదు. ఏదో అనుకుని ఇంకేదో చేస్తారు” కలవరపడుతూ చెప్పింది. తన గొంతు తనకే వికృతంగా అనిపించింది.

“అలాటి బద్మాషుల్ని వదలకూడదు. పెళ్లిళ్ళు చెడగొట్టేవాళ్లు రాక్షసులకన్నా క్రూరులు. ఆ సంగతి విన్నప్పట్నుంచీ మీ మమ్మీ ఏడుస్తూ కూర్చుంది. నాకేమో కాళ్ళూ చేతులూ ఆడటం లేదు. బావేమో

రంకెలేస్తున్నాడు. నీకే ఎందుకిలా జరుగుతోందో అర్థం కావట్లేదు”

గుండె చిక్కబట్టుకుంటూ అంది, “ఎక్కడో ఏదో పొరబాటు జరిగి వుంటుంది. అంతా నేను చూసి చక్కదిద్దుతానై డాడీ. మీరనవసరంగా హైరాన పడకండి. అంతా మన మంచికే అనుకోండి”

“అదేంమాట. చెడు ఎదురోస్తోంటే మన మంచికే అని ఎలా సరిపెట్టుకోగలం? సంగతి విని నువ్వు అప్ సెట్టువుతావని మేం ఇదవుతూంటే నువ్వు నిమ్మకి నీరెత్తి నట్టు మాట్లాడుతున్నావేంటి స్వప్ని?”

“ఇటువంటి విషయాల్లో ఆచితూచి

వ్యవహరించాలి. తొందరపాటు నిర్ణయాలు మంచివి కాదు...”

“ఏంచేస్తే బావుంటుందో బావతో మాట్లాడు. రేపు సికింద్రాబాద్ ఎక్స్‌ప్రెస్‌కి బయల్దేరి వస్తున్నాడు”

“బావ వస్తున్నారా?!” పై ప్రాణాలు పైకెగిరిపోతోంటే కీచుగా అరిచింది.

“రిజర్వేషన్ చేయించేశాడు. నువ్వు ఫ్రెండ్‌రూంలో వుంటున్నానన్నావుగా.. ఆ ఎడ్రస్సు చెప్పు. బాబాయిని తీసుకుని నీ దగ్గరికొస్తాడు. మీ ముగ్గురూ ఆలోచించి ఎలా బావుంటుందంటే అలా చేద్దురు”

పరిస్థితి చేయి దాటిపోయిందని అర్థమై పోయింది స్వప్నికీ.

ఫేస్ చెయ్యక తప్పదు. ముఖాముఖీ తలపడక తప్పదు!

ఒక నిశ్చయానికొచ్చింది. గుండెల్నిండా ఊపిరి పీల్చుకుని వదిలింది.

“ఎవరూ రావద్దు. ఎల్లుండి నేనే అక్కడి కొస్తున్నాను. అంతా చెబుతాను. అన్ని డాట్లూ క్లియర్ చేస్తాను”

ఎలాంటి తొట్రుపాటు, ఉద్వేగం లేకుండా స్పష్టంగా, నింపాదిగా, స్థిర స్వరంతో చెప్పింది స్వప్నిక.



స్వప్ని కళ్ళు మానిటర్‌లోకి చూస్తున్నాయి గాని ఏం చూస్తోందో ఆమెకే

తెలిదు.

మర్నాడు ఎదుర్కోబోయే సంఘర్షణ రకరకాల రూపాలు పోసుకుని మెదడులో గజబిజి విన్యాసాలు చేస్తోంది.

నివ్వుల కొలిమిలోకి, కత్తుల బోనులోకి, పులిగుహలోకి ప్రవేశించబోతున్నట్టుగా వుంది. ముందుకేసిన అడుగు వెనక్కి తీసుకోవడానికి లేదు. తీసుకోవాలనే ఉద్దేశమూ లేదు. ముందుకే మున్నందుకే నడవాలి. కాని ఎవర్ని నోప్పించకూడదు. కన్నవాళ్ళు కన్నీరు పెట్టుకోకూడదు. అయినవాళ్ళు అసహ్యించుకోకూడదు.

అలాగని ఇంట్లోవారు తనని సమర్థించరు. తన వాదన వినరు. విన్నా అంగీకరించరు.

అయినా నెగ్గుకురావాలి. విజేతయై నిలవాలి. అదెలా సాధ్యం? ఎలా?

మెదడు కుతకుత ఉడికిపోతోంది. గుండెలవిసిపోతున్నాయ్. పరిష్కారం మాత్రం కనుచూపు మేరలో కన్పించడం లేదు.

“అడవిలో తపస్సు చెయ్యాలి గాని ఆఫీసులో చేస్తే ఎలాగా!”

తుళ్లిపడి ఆలోచనా సమాధిలోంచి బయటపడింది స్వప్ని. ఎదురుగా మందహాసం చేస్తూ రుషి!

“సారీ సర్.. ఇప్పుడే..”

“అరగంట నుంచి మీ పక్కకుర్చీలో కూర్చుని నిరీక్షిస్తున్నాను. మీ దృష్టి నా మీద పడలేదు”

“సారీ.. వెరీ సారీ. చెప్పండి సార్”

“నిర్విఘ్నంగా మీ ప్రాజెక్టు పూర్తవడానికి నన్ను ఎస్సైన్ చేయమన్నారు”

“సీనియర్ అయిన మీరు నాకు ఎస్సైన్ చేయడం... జోక్ చేస్తున్నారా!”

“పోనీ సూపర్వైజర్‌ననుకో.. ఇంకోట నుకో. మొత్తానికి టైమ్ ఫ్రేమ్‌లో ప్రాజెక్టు డెలివరీ ఇవ్వాలి. ఇచ్చేట్లు నేను చూడాలి” స్వప్ని కళ్ళల్లో కన్నీటిపొర కదిలింది.

కంపెనీ టాప్ బాన్స్ కి తన శక్తి సామర్థ్యాల మీద నమ్మకం సడలించన్నమాట!

“అతిగా ఆలోచించడం, ఏదేదో జరిగిపోయినట్లు ఊహించుకోవడం అనవసరం. వాస్తవాన్ని యథాతథంగా స్వీకరించడానికి గట్స్ కావాలి. అలాటివారే సవ్యంగా విశ్లేషించుకోగలరు. గమ్యం చేరుకోగలరు”

“నాకేం అర్థం కావట్లేదు. మీరు ఆఫీసు వ్యవహారం గురించి మాట్లాడుతున్నారా లేక నా స్వంత వ్యవహారం గురించా?”

“దేన్నైనా అదే వర్తిస్తుంది. సరే నేనూ మీ రూట్లో కొచ్చేస్తాను. మీ ప్రోజెం ఏమిటి?”

తటపటాయించింది స్వప్ని.

“కొన్నిసార్లు బయటికి చెప్పుకోవడం వల్ల అవి ఇంకా బాగా అర్థమవుతాయి. అవతలివారి సహకారం పరిష్కార సాధనకి ఉపయోగపడనూవచ్చు”

“నాది ప్రత్యేకమైన సమస్య..”

చిన్నగా నవ్వేడు. చిన్నపిల్లని చూసినట్లు చూశాడు.

“చాలామంది ఇలాగే ఆలోచిస్తారు. తాము వేరు తమ పరిస్థితులు సమస్యలు వేరువేరు అనుకుంటారు. ప్రపంచంలో తొలిసారిగా తమకే అది ఎదురైనట్లుగా భావిస్తారు”

“కానీ నాది నిజంగానే విభిన్నమైంది. నలుగురు నడిచే తోవలో గాక కొత్తదారి తొక్కాను”

“అప్పుడు సహజంగానే ముళ్లు గుచ్చుకుంటాయి. రాళ్లు గీరుకుంటాయి... ఆదుకునే వాళ్లుండకపోవచ్చు ఒంటరిగా సాగాల్సి రావచ్చు భయాలు చుట్టుముట్టచ్చు దిక్కుతోచకుండా వుండొచ్చు...”

“ఎగ్జిక్యూట్! అలాగే వుంది..”

“మీరు మీ లక్ష్యంపై నడుస్తున్నారని భావిస్తున్నారా? లక్ష్యానికి చేరుకోగలరన్న నమ్మకం వుందా?”

“కొండంత వుంది”

“మరెందుకీ బేలతనం? సమస్య ఎలా, ఎందుకొచ్చింది, ఎవరి వల్ల వచ్చిందీ తెలుసుకుంటే మంచు విడిపోతుందిగా? సత్యం సాక్షాత్కారమవుతుందిగా?”

ఎంతో తేలికగా చెప్పిన అతడి వంక ప్రశంసాపూర్వకంగా చూసింది.

“సమస్య నా వల్లే వచ్చింది. నిజానికి నాకే సమస్యాలేదు. ఇతరులకి మాత్రం సమస్యగా వుంది. వాళ్ల నెదుర్కోవడమెలా అన్నదే సమస్య. ఎలా రిసీవ్ చేసుకుంటారోనని ఆందోళన. పరుషామర్యాదా అంటూ ఏడుస్తూ కూర్చుంటారేమోనని బాధ”

నవ్వేడు రుషి. “గుడిగుడి గుంజంలోలా మీరక్కడక్కడే తిరుగుతున్నారు. బయటికి రండి. రంగుల్లో గాక బ్లాక్ అండ్ వైట్ లో చూడండి. ఒంటరిని, అసహాయురాలాని పిస్తే ఇంకొకరి సాయమో సహకారమో తీసుకోండి, కంపెనీ నన్ను మీ అసిస్టెన్స్ కి పంపినట్లు. ఏం చేసినా టార్గెట్ ఛేదించడం ముఖ్యం. ఇంకా కంపెనీ టైం వేస్ట్ చెయ్యలేను. ఖై”

“ధాంక్యూ. నా ఆలోచనల్ని ఒక గాడిలో పెట్టారు”

“మనం నిదానంగా నడుస్తున్నప్పుడు మన నీడ వంకరగా వుంటే, వుందంటే మనం కేర్ చెయ్యక్కర్లేదు. కానీ ఒక్కసారి ఆగి మనం ఎలా నడుస్తున్నామో పునఃపరిశీలించుకోవాలి. అవసరమైతే దిద్దుకోడానికి వెనుకాడకూడదు!”

★ ★ ★

“నా తల్లి వచ్చేసింది”

మొహం చింకి చేటంత చేసుకుని ఎదురెళ్ళింది స్వప్ని తల్లి రేవతి.

స్వప్నిక వెంట దిగిన యువకుణ్ణి చూసి ఆగిపోయింది. మొఖం తెల్లగా పాలిపోగా బెరుగ్గా చూస్తూ భర్తతో అంది “ఎవరో”

వెంటేసుకొచ్చింది...”

సుబ్బారావు గుమ్మంలోకొచ్చి నమ్మలేనట్లు చూశారు. పరాంకుశం అనుమానించినంతా అయ్యిందన్నమాట! గుండెల్లో సన్నని నొప్పి మొదలైంది. ఒళ్ళంతా ముచ్చెమటలు పోయసాగాయి. నిస్త్రాణగా కూర్చుండిపోయారు.

“రండి.. మా మమ్మీ.. డాడీ”

వినయంగా నమస్కరించాడు అనురాగ్.

బొమ్మల్లా తలలూగించారు.

తన రూంలోకి తీసుకెళ్ళి దింపి వచ్చింది స్వప్ని.

“అలా వున్నారేం డాడీ?”

“జీవచ్ఛవాలు ఇలాగే వుంటాయి!”

తొలిసారిగా తండ్రి నోట పరుషంగా వచ్చాయి మాటలు. గుండెల్లో గునపం గుచ్చుకున్నట్లు విలవిల్లాడింది.

“స్థిమితంగా ఆలోచించండి డాడీ. మీరు కోరుకుంటున్నది నా క్షేమ సౌఖ్యాలే కదా! అవి నాకు పుష్కలంగా లభించాయి” నవ్వుడానికి ప్రయత్నిస్తూ అంది.

“అన్నిసార్లు ఫోన్లు చేశాం. పెళ్లి చేయాలని ఎంతో తాపత్రయ పడుతున్నాం. పని గట్టుకుని హైద్రాబాద్ కూడా వచ్చాం. అయినా పిసరంత మాట మాకు చెప్పాల

నించలేదా స్వప్ని? అవున్నే. సువ్విప్పుడు ఈ గుండెలమీద ఆడుకుంటున్న పిల్లవి కాదు. గుండెల్ని తన్నేసేంత పెద్దదానివి. సరే. మేం ఏమైతే నీకేం? మా పరువు ఏ గంగలో కలిస్తే నీకేం?” బాధతో అన్నారు.

“ఇదెప్పుడో కొంప ముంచుతుందండీ అని నెత్తీ నోరూ కొట్టుకున్నాను. వినించుకున్నారా? చూడండి.. ఇప్పుడేవైందో! కాళ్ళు కడిగి కన్యాదానం చేయాల్సిన పనిలే కుండా ఏకంగా మొగుడ్ని వెంటబెట్టుకొచ్చేసింది. మనం తొందరపడకపోయివుంటే ఏకంగా మనవడ్ని మనవరాల్నో ఎత్తుకు నొచ్చేది!” పమిటతో కళ్ళొత్తుకుంటూనే ఏడవసాగింది రేవతి.

తలవంచుకుని శిలలా కూర్చుండిపోయింది స్వప్ని.

“చదువుల సరస్వతి, అందాల లక్ష్మి, సామర్థ్యాల పార్వతి అని మురిసిపోయాను. కడకి శత్రువు కూడా చెయ్యని పనిచేసింది. మనల్ని జీవితాంతం కుళ్ళి కుళ్ళి చావమని, అవమానభారంతో మగ్గి పొమ్మని శపించింది” జీరగా అన్నారు సుబ్బారావు.

“పుట్టగానే హరిమనివున్నా ఒక ఏడ్పు ఏడ్చి పూరుకునేదాన్ని. పెరిగి పెద్దదై ఉద్ధరిస్తుందనుకుంటే కడుపులో ఆరని చిచ్చు రగిలించింది. మీరు చెప్పిన బుద్ధులూ అది చదువుకున్న చదువులూ ఏ ఏట్లో కలిశాయో!” వెక్కిళ్ళు పడింది తల్లి.

“అడపిల్లని అదుపాజ్ఞల్లో ఉంచకపోతే విలయతాండవం చేస్తుందనే వాడు పరాంకుశం. అది అక్షరాలా నిజమని రుజువు చేసింది. నా కూతురు ఎంతో గొప్పది అవుతుందనుకున్నాను. కాని మనం ఊహించనంత గొప్పదవుతుందని ఇప్పుడే తెలిసింది!”

“విద్య విజ్ఞానం మనిషికి ఏది మంచో ఏది చెడో చెబుతుందంటారు. హంసలా

పాలు- నీరు వేరుచేసే శక్తినిస్తుందంటారు. దీనికేవిటో ఇలాటి బుద్ధి వుట్టింది. తెలిసి తెలిసే నిప్పులగుండం తొక్కుతోంది! మన మింకా బతికున్నామన్న ధ్యాసైనా లేకుండా బరితెగించి..” ఆ పైన మాటలు రాక బావురుమంది రేపతి.

“ఎన్ననుకుని ఏం లాభంలే! అడ్డాలనాడే బిడ్డలు, రెక్కలొచ్చేక గడ్డలు. పిల్లల్ని కన గలం గాని వాళ్ల రాతల్ని కనలేం కదా? ఇప్పుడు ఎన్నకునేం లాభంలే.. దీనికి మనమంటే గౌరవ మర్యాదలు లేకపోయినా అతిథి అంటే మనకి గౌరవముంది. అతగాడి స్నానానికి వేణ్ణీళ్ళు పెట్టి టిఫిన్ తయారు చెయ్యి”

“శోషోచ్చేలా కంఠశోష పెడుతున్నా బెల్లం కొట్టిన రాయిలా ఉలుకూ పలుకూ లేకుండా కూర్చున్నావేమే? చేయాకూడ నిదంతా చేసేసి నంగనాచిలా కూర్చుంది చూడండి!” నిష్ఠూరమాడింది రేపతి.

“నీ నోరు పడిపోయిందా స్వప్నీ? ”

తండ్రి మాటలకి బాధతో కమిలిన మొఖంతో, తడిసిన కళ్లతో చూసింది.

వారి గుండెలు విలవిల్లాడాయి. ‘అయ్యో ఎంత కష్టమొచ్చింది మా బిడ్డకీ!’ అనుకుంటూ చూశారు.

“అసలేం జరిగింది, ఎందుకలాటి నిర్ణయం తీసుకున్నావు, ఏ విషయ పరిస్థితులు నిన్నందుకు పురిగొల్పాయి- అని మీరడగలేదు. నన్ను దోషిగా నిలబెట్టి చిత్రవధ శిక్ష వేసి అమలు చేసేస్తున్నారు. కానివ్వండి. సంతోషంగా స్వీకరిస్తాను”

తల్లి పేగు ఆక్రోశించింది. తండ్రి గుండెలబలబలాడింది.

“ఏవిటో బుర్ర పనిచేయలేదు. ఆవేశంలో కొట్టుకుపోయాం. నా స్వప్నీ తప్పు చేయదని తెలుసు. అసలేం జరిగిందమ్మా” ఆప్యాయత కురిసిందా మాటల్లో.

ఆర్తిగా చూసింది తల్లి.

“మీరిప్పుడు సావధానంగా వినగల

స్థితిలో లేరు. నేను చెప్పినా అర్థం చేసుకోగల పరిస్థితిలో లేరు. తర్వాత చెబుతాన్నే డాడీ. అప్పుడు నాకు ఉరిశిక్ష వేసినా సరే నేను సిద్ధం”

లేచి గదిలోకెళ్ళిపోయింది స్వప్నీక. ముఖాముఖాలు చూసుకున్నారు సుబ్బారావు దంపతులు.

లోపలికొచ్చిన స్వప్నీ వంక వేదనగా చూశాడు అనురాగ్. కానామె విజయహాసం చేసింది.

“సక్సెస్! థాంక్స్ టు రుషి”

“మధ్యలో ఆయనేం చేశారు? ”

“సపోర్టుకి ఎవరి సాయమైనా తీసుకోమని సలహా ఇచ్చారు. నిన్ను తీసుకొచ్చాను. నేనేమీ చెప్పనక్కర్లేకుండానే వాళ్ళు గ్రహించేశారు. కడుపులోని బాధంతా కక్కేశారు. ఇంకోగంటకి క్షమించేస్తారు. నువ్వు రాకపోయివుంటే విషయం చెప్పడానికి నాకు చచ్చే చావొచ్చేది!”

“వాళ్ళు ఊహించుకుంటున్నది కరెక్టు కాదని చెబుతావా? ”

“అంత అవసరమేముంది? వాళ్ళ మనశ్శాంతిని కొల్లగొట్టి బాధించడమెందుకు? వాళ్ళేదో అనుకున్నందువల్ల మనకి వచ్చే నష్టం లేదుకదా! వాళ్ళనుంచి, బంధువులనుంచి మనకెలాంటి అడ్డంకులూ రావు. ఇక మా బావ ఒక్కడూ వున్నాడు. ఆయనో పరమ మూర్ఖుడు. ఆయన నోరు మూయించగలిగితే చాలు, ఇక మనం ఆడింది ఆట, పాడింది పాట”

“మీ పేరెంట్స్ మాటలు విన్నాను. పాపం వాళ్ళు చాలా బాధపడుతున్నారు. వాళ్ళ తపన ఆరాటం నీ క్షేమం గురించే. నువ్వు సుఖంగా వుండాలనే. నీ జీవితం ఒడిదుడుకులేకుండా సాగాలనే. నువ్వు పిల్లా పాపల్తో ఆనందంగా జీవించాలనే కదా? ”

అతడి ధోరణికి విస్తుబోయింది.

“అయితే? ”

“వాళ్ళని మోసం చేస్తున్నామేమో అన్ని స్తోంది. మనం తప్పు చేస్తున్నామన్నీ స్తోంది స్వప్నీ” ఆర్థితో అన్నాడతను.

విడ్డూరంగా చూసింది. చాదస్తూడిగా చూసింది. “ఈ పిచ్చి ఎక్కడుంచొచ్చింది? మనం కొత్త పద్ధతిని ఆవిష్కరిస్తున్నాం. ఇది పెళ్లికన్నా చాలా గొప్పది, కోరదగింది అంటూ నా బ్లాగులో రాశాను. అది నిజ మేనని మనం రుజువు చెయ్యాలి”

“ఏదో రాసుండొచ్చు. దాన్నే అనుసరించాలని లేదుకదా. పరిస్థితిని బట్టి అభిప్రాయాలని మార్చుకుంటే అది వెనకంజ వెయ్యటం కాదు”

“ముమ్మాటికీ వెనకడుగే. పిరికితనమే. ఓటమే” తీవ్ర స్వరంతో అంది.

“ఎన్నో అబద్ధాలు చెప్పి, ఎందర్నో మభ్యపెట్టి మనమేం సాధించబోతున్నామో అర్థం కావట్లేదు”

“పెళ్లే పరమావధి కాదు. ఆడమగ కలిసి జీవించడానికి పెళ్లికన్నా ఉత్తమ మార్గముంది. ఎలాంటి లోపాలు, ఒత్తిళ్ళు, ఆంక్షలు, అజమాయిషీలు లేని సరికొత్త జీవన విధానాన్ని- సహజీవనాన్ని సమాజానికి అందివ్వ బోతున్నాం. దిక్కుచులం కాబోతున్నాం” ఆనందోద్వేగంతో వూగి పోతూ అంది.

“ఆ సిస్టం ఆల్రెడీ కొన్ని దేశాల్లో వుంది. ముంబయి లాంటి మెట్రోపాలిటన్ నగరాల్లో వుంది. సెలబ్రిటీస్ ఎక్కువగా అలా వుంటున్నారు. వాళ్ళ జీవనదృక్పథం వేరు. నైతిక విలువలకి వాళ్ళు చెప్పుకునే అర్థం వేరు. వాళ్ళని చూసి మనం వాతలు పెట్టుకోకూడదు. మనం మధ్యతరగతి వాళ్ళం స్వప్నీ”

అమితాశ్చర్యంగా చూసింది.

“నువ్వు నువ్వేనా? హఠాత్తుగా నీకేవలయ్యింది అనురాగ్?”

“మీ వాళ్ల ఆక్రోశం చూశాక ఏదో తెలీని పశ్చాత్తాపం కలుగుతోంది”

“పిచ్చి సెంటిమెంట్లొద్దు. వ్యక్తి స్వేచ్ఛ కన్నా ఏవీ ఎక్కువ కాదు. మనం వున్నంత స్వేచ్ఛగా హ్యాపీగా పెళ్లైనవారెవరూ వుండటం లేదు. పిచ్చి పిచ్చి ఆలోచనలు రానివ్వకు. వస్తే వెంటనే గిల్లిపారెయ్. సహజీవనం సూత్రానికి నేనెప్పటికీ కట్టుబడి వుంటాను. నువ్వు వుండాలి. దటసాల్”

సాలోచనగా చూస్తూ తలపంకించాడు అనురాగ్. అతడికి తన తల్లిదండ్రులు గుర్తొస్తున్నారు.



సుబ్బారావు దంపతులు అడిగిన రకరకాల ప్రశ్నలకి వినయంగా జవాబిచ్చాడు అనురాగ్. ముఖ్యంగా అతడి గురించి, అతడి కుటుంబం గురించి ఎన్నో వివరాల డిగారు. అతడు భోంచేసి వెళ్ళేక స్వప్ని. ఆమె తల్లిదండ్రులూ భోజనాలకి కూర్చున్నారు.

“అబ్బాయి బుద్ధిమంతుడే” జనాంతి కంగా అన్నారు సుబ్బారావు.

“మేలిమి బంగారంలానే వున్నాడు. అదే నిజమైతే అమ్మాయి అదృష్టవంతురాలే. మనం మాత్రం ఇంతకంటే గొప్ప సంబంధం తెగల్గుదుమేంటి!” అంది తల్లి రేవతి.

“స్వప్నీ! అబ్బాయిది మన కులమే

కదా? ”

పొల మారినదామెకి. తలమీద ఇన్ని నీళ్లు కొట్టి “చిరంజీవ్ చిరంజీవ్! ఎవరో తలచుకుంటున్నారు” అంది తల్లి.

“మంత్రదండంతో మాయ చేసినట్టుగా ఇదంతా ఎలా జరిగిందే? ” అనునయంగా అడిగిందామె.

ఆ మాటల్లోని అప్యాయతకి స్వప్నీ కళ్లు చెమర్చాయి.

“నిన్ను బాధ పెట్టాలని కాదు స్వప్నీ, జరిగిందేదో తెలుసుకోవాలనీ.. నలుగురికీ సమాధానం చెప్పుకోవాలిగా. మనం వుంటోన్నది సభ్య సమాజంలోగాని అరణ్యంలో కాదు కదా!” తనందుకు ఆరా తీస్తున్నదీ వివరిస్తూ అన్నారు సుబ్బారావు.

“చెప్పేను కదా డాడ్... అనురాగ్ మా కంపెనీలోనే చేస్తున్నాడు. నేనంటే ఇష్టపడ్డాడు. మ్యారేజ్ ప్రపోజల్ తెచ్చాడు. అంతా మా అమ్మానాన్నల ఇష్టం అన్నాను. వాళ్ళు గీచిన గీటు దాటనన్నాను. తన తండ్రిని తీసుకుని ఇక్కడి కొచ్చి మీతో మాట్లాడతానన్నాడు. ఈలోగా ఓ ఘోరం జరిగిపోయింది”

“ఏం జరిగింది? ” ఇద్దరూ ఒక్కసారే అడిగారు.

“అనురాగ్ వాళ్ళ తాతయ్యకి క్యాన్సర్ హైదరాబాద్ తీసుకొచ్చారు. ఎక్కువ రోజులు బతకరని డాక్టర్లు తేల్చి చెప్పేసరికి మనవడి పెళ్లి చూడాలని పట్టుబట్టారు. ఆ సంగతి నాకు చెప్పి నా అంగీకారం కోరాడు. పెద్దాయన ఆఖరి కోరిక తీర్చడం కన్నా ఏం కావాలని ఒప్పుకున్నాను. ఆయనెదుట దండలు మార్చుకున్నాం. ఇది నిజాంc నాటకవోc తెలీదు గనుక రిజిస్టర్డ్ మ్యారేజ్ చేసుకురండన్నాడాయన. తప్పనిసరి పరిస్థితిల్లో చేసుకుని ఆ సర్టిఫికేట్

ఆయనకి చూపించాం”

“ఇంత తతంగం జరిగినా మాకు మాట మాత్రమైనా ఎందుకు చెప్పలేదు? ” పొయింటు లాగారు సుబ్బారావు.

“సెలవు పెట్టి వద్దామనుకునేంతలో అనురాగ్ తాతయ్య కాలం చేశారు. కర్మ కాండలు పూర్తయ్యాక శుభవార్త చెబుదాంలే అని ఆగాను. ఇంతలో నా ఆరోగ్యం వికటించింది”

“ఏవయ్యిందే? ” ఆందోళన పడింది తల్లి మనస్సు.

“ఇరవై నాలుగంటల నొప్పి వచ్చింది. రూమ్మేట్ ఊరెళ్ళింది. అనురాగ్ కి ఫోన్ చేశాను. హాస్పిటల్లో చేర్చి ఆపరేషన్ చేయించాడు. మధ్యలో ఇంకేవో కాంప్లికేషన్ లొచ్చాయి. అనురాగ్ కంటికి రెప్పలా చూసుకోవడం వల్లగానీ లేకపోతే బతికే దాన్నే కాదు” అప్రయత్నంగా ఆమె కళ్ళ లోంచి కన్నీళ్లు ఒలికాయి.

“అవేం మాటలే.. మేం చేసిన పూజలు వృథా పోతాయేంటి? దేవుడు నిన్ను చల్లగా చూస్తాడు” కూతురి తల నిమిరింది.

కథ వింటున్నట్లు వింటూ అన్నారు సుబ్బారావు “ఇంత జరిగిందా! అయినా నీకు మేం గుర్తురాలేదు. ఎప్పుడూ చేతిలో వుండే సెల్ ఫోన్ ని ఇలా నొక్కి అలా ఒక్క ముక్క చెప్పడానిక్కూడా నీకు నోరాలేదా? ”

తడబడింది స్వప్నీ. “స్పెషల్ కేర్ కావాలన్నారని నన్ను తన రూమ్ కి తీసుకుపోయాడు అనురాగ్”

“హాస్పిటల్ నుంచి మారానని చెప్పేవు గాని, ఈ కథేదీ చెప్పలేదు”

“చెప్పడానికి ముఖం చెల్లలేదు డాడీ. మీకు తెలీకుండా ఇంత చేసినందుకు నాలో నేనే కుళ్ళిపోయానంటే నమ్మండి. పైగా ప్రాజెక్టు బిజీ ఒకటి. రాత్రి పగలూ ఆఫీసు పనే అయ్యింది. ‘తీరిక చేసుకుని ఇద్దరం వెళ్ళి అంతా వివరిద్దాం, కన్నవాళ్ళు

అర్థం చేసుకుంటారు. పెద్ద మనస్సుతో ఆశీర్వాదిస్తారు' అన్నాడు అనురాగ్. అన్నీ తెముల్సుకుని ఇప్పటికీ రాగలిగేం!" నిట్టూర్చింది.

"పరాంకుశం అక్కడికొచ్చి సంగతేంటో తెల్పేస్తానన్నాక కదా మీరు బయల్దేరింది!" పూర్తిగా నమ్మకం చిక్కక అనుమానంగా చూస్తూ అడిగారు తండ్రి.

"అహహ... మేం ముందే ప్లాన్ చేసుకున్నాం. సరిగ్గా జావ వస్తానన్నప్పటికీ మేం రావడం కాకతాశీయమే"

"సరే, అయిందేదో అయ్యింది. దాని పెళ్లి చూసే యోగం మనకి లేదు. ఇంతే ప్రాప్తమని సరిపెట్టుకుందాం. సాయంత్రం యంబరమన్నారుస్వామి కోవెలకి తీసుకెళ్ళి ఇద్దరి పేరునా అభిషేకం చేయిద్దాం. దో షాలేమైనా వుంటే కొట్టుకుపోతాయి"

భార్య మాటలకి "ఇంకేదారి మిగిలుందిలే!" అన్నారు వేదనగా సుబ్బారావు.

"మా డాడీ గ్రేట్. డాడీకి అక్కకన్నా నేనంటేనే ఎక్కువిష్టం" ఉబ్బేసింది స్వప్ని.

బయట డొక్కు మోటారు సైకిలు ఆగిన శబ్దం వినిపించింది. స్వప్నిక గుండెలు గుబగుబలాడాయి.

పరాంకుశం లోపలికొచ్చాడు.

"వచ్చేవన్నమాట" అదోలా నవ్వుతూ అన్నాడు పరాంకుశం.

'రాక ఎక్కడికి పోతావులే' అన్న భావం కన్పించిందా నవ్వులో.

సన్నగా ముచ్చెమటలు పోయసాగాయామెకి.

"ఒంటరిగా రాలేదు. అల్లుడుగార్ని వెంటబెట్టుకుని మరీ వచ్చింది. అనుకోని పరిణామాల వల్ల హడావిడిగా పెళ్లి చేసుకోవాల్సి వచ్చిందట. అంతా చెప్పిందిలే. అదంతా తిరిగి తవ్వకోవడం ఎందుకులేగాని జరగాల్సింది చూద్దాం"

సుబ్బారావు మాటలు పట్టించుకోకుండా స్వప్నికని ఆసాంతం డేగ కళ్ళతో పరిశీలించాడు.

ఆమె కంగారు చూసి పెదాలు విడీ విడకుండా నవ్వాడు.

"రంకు నేర్చినమ్మ బొంక నేర్వదా అని అది కట్టు కథలు చెప్పడం, మీరు నమ్మేసి క్షమించెయ్యడం అన్నీ అయ్యాయన్నమాట" "కట్టుకథేం కాదు" రోషపడింది.

"అహ. అలాగా.. నాకు తెలీదు కదా మరదలు పిల్లా. పెళ్ళిప్పుడు చేసుకున్నారా?"

"రెండు మూడు.. నాలుగు నెలలయ్యింది" జేవరించిన మొఖంతో చెప్పింది.

"విన్నావా మావయ్యా. చేతిలో సెల్లుంది. ఇంట్లో కంప్యూటరుంది. దానికి

నెట్ కనెక్టనుంది. మన చెవినెయ్యడానికి వీలు కుదర్లేదు. మా చెవుల్లో కాలీష్లవర్లు కన్పిస్తున్నాయా?"

"నమ్మితే నమ్మండి, లేకపోతే లేదు. ఉన్నమాట చెప్పేసు కదా డాడీ"

"డాడీ కాదు నాన్నకూచీ.. నా వంక చూసి చెప్పు. ఇన్నాళ్ళూ లేనిది ఇప్పుడొచ్చి చెబుతున్నావంటే నీళ్ళోసుకున్నావా?"

తల అడ్డంగా వూపింది తత్తరపడుతూ.

"వేవిళ్ళ బాధ తట్టుకోలేక వచ్చావేమో అనుకున్నానే. పెళ్ళెక్కడ చేసుకున్నారూ.. ఆర్యసమాజ్ లోనా?"

"రిజిస్ట్రార్ ఆఫీసులోనట. సర్టిఫికేట్

వుందిట” సుబ్బారావు అందుకున్నారు.

“కావీ తెచ్చేవా? ఏలేదు, ఫోటో కట్టించి గోడకి తగిలిద్దావనీ...”

“మాకసలు ఆ రిజిస్ట్రేషన్లు, సర్టిఫికేట్లు ఏవీ అక్కర్లేదు. మాకు ఒకరిమీద ఒకరికి భూదేవంత నమ్మకం, ఆకాశమంత భరోసా వున్నాయి. మేమెవరికీ సంజాయిషీ ఇచ్చుకోవాల్సిన అవసరం లేదు”

“అబ్బో మనం అనుకున్న దానికన్న చాలా పెద్దదైపోయింది మావయ్యా మన స్వప్నిక. మెడలో తాళి, నల్లపూసలు, కాలికి మట్టెలు ఏమీ అక్కర్లేదుట. చాలా అడ్వాన్సుపోయారు”

“అవును, అక్కర్లేదు ఇప్పుడేంటంట? ” లేచి నిలబడి గద్దించింది స్వప్ని.

“బావతో మాట్లాడుతున్నావే” తల్లి వారింది.

“ఎవరైనా కావొచ్చు. నన్ను తప్పుబడితే సహించను” రోషంగా అంది.

“నాకంతా అర్థమయ్యింది మావయ్యా. మనం ఒకండుకు పోస్తే తనికోండుకు తాగింది. మనం ఒకటనుకుని స్వేచ్ఛ ఇస్తే తనికో రకంగా ఉపయోగించుకుంది. నా భయాలన్నీ నిజమయ్యాయి. అందులో సందేహమేమీ లేదు!”

“ఏంటి మీ భయం? బరితెగించి తిరుగుతున్నాననా? ” స్వప్ని సూటిగా ప్రశ్నించే సరికి కలవరపడ్డారంతా.

మందలించారు గాని ఆమె వినేస్థితిలో లేదు.

“నా ఇష్టం.. నా ఇష్టమొచ్చినట్లు బతుకుతాను. ఇష్టమైనవాళ్ళతో కలిసుంటాను. ఏం చేస్తారు? మెడకోసి మొలేస్తారా? !” పరాంకుశాన్ని సవాలు చేసింది.

“మా చేయిదాటిపోయాక ఇంక మేం చేయగలిగేది ఎంత వుంటుంది గానీ.. కూర్చో కూర్చో ఆవేశం కాదు ఆలోచన

కావాలి. లోకజ్ఞానం కావాలి”

బావగారి మాటలకు సంబాళించుకుని కూర్చుంది.

“చూడు స్వప్నికా.. నీకు అందముంది, వయస్సు వుంది. శక్తి వుంది. సాహస గుణం వుంది. కాని ఇవన్నీ రేపటికి వుండవు. అప్పుడు కూడా అతడు నిన్ను అంటిపెట్టుకునే వుండాలి. నీ సుఖసంతోషాల కోసం పాటుపడాలి. నిన్నెవరైనా అవమానిస్తే వాళ్ళకి బుద్ధి చెప్పాలి. నీ పిల్లలకి విద్యాబుద్ధులు నేర్పి పెద్ద చెయ్యాలి. నీ కోసం, నీ పిల్లల కోసమే బతకాలి. నిన్నెవరైనా ఎత్తుకుపోతే అతగాడితో యుద్ధం చేసి మరీ నిన్ను రక్షించాలి. అలా చెయ్యగలడా నువ్వు పెళ్లి చేసుకున్నా నంటున్నవాడు? ”

పెదవి కొరుక్కుంది. ఆలోచనలో పడింది. ఆ కోణం నుంచి ఆలోచించలేదు. నిజానికి తామూహించుకున్న సహజీవనంలో వాటికి స్థానమే లేదు!

“ఆ రామాయణం ఎందుకులే పరాంకుశం. మన భారతం చూడు!” అసహనంగా అన్నారు సుబ్బారావు.

“మనక్కావల్సింది రామాయణమే బావా. నీత ఎవరు? ఒక మహారాజు గారాల పుత్రిక. ఇంకో మహారాజు కోడలు. అలాటి ఆమె భర్త అరణ్యవాసం వెళ్ళాల్సిస్తే ఏం చేసింది? పుట్టింటికి పోయిందా? అత్తింట్లో ఆగిందా? వూహు.. భర్త తోడిదే తన సుఖం అనుకుంది. భర్త వున్నచోటే తన ఇల్లు అనుకుంది. ఇహ తనని నమ్మి వెన్నంటి వచ్చిన నీతకోసం రాముడేం చేశాడు? ఆమెకెలాంటి కష్టం కలక్కుండా చూశాడు. ఆమె బంగారులేడిని కోరింది. రాముడు మూర్ఖుడు కాదు. అన్నీ తెలిసినవాడు. అయినా భార్య కోరిక నెరవేర్చాలనుకున్నాడు. రిస్కు తీసుకున్నాడు” పరాంకుశం మాటలకి రామకథని నెమరు వేసు

కోసాగింది స్వప్ని.

కొత్త అర్ధాలు సురించసాగాయి.

“నీతని రావణుడు మోహించి అపహరించాడు. అతడూ రాజే. పరాక్రమమంతుడే. మహాభక్తుడే. అయినా ఆమె అతణ్ణి వరించలేదు. అసహ్యించుకుంది. ‘నా భర్త వస్తాడు. నిన్ను చంపి సగౌరవంగా నన్ను తీసుకెళ్తాడు’ అని చెప్పింది.

మనస్ఫూర్తిగా విశ్వసించి నిరీక్షించింది. ఆమె నమ్మకాన్ని వమ్ము చేయలేదు రాముడు. అదీ అలా వుండాలి భార్యాభర్తల బంధం. అందుకే సీతారాముళ్ళు ఆదర్శమూర్తులయ్యారు. ఏ కాలానికైనా సరే వాళ్ళే ఆదర్శం. స్ఫూర్తి!”

“అంత గొప్ప రాముడేజేశాడు? నీతని అనుమానించి అగ్నిలోకి దూకమన్నాడు!” వ్యంగ్యంగా అంది.

“పాయింటే. వనవాసం పూర్తయ్యింది. జనావాసానికి వెళ్ళబోతున్నాడు. రాజుగా పట్టాభిషిక్తుడు కాబోతున్నాడు. అంచేత నీత పవిత్రతని సమాజానికి ముఖ్యంగా తన ప్రజలకి చాటి చెప్పడం అవసరం. ఆమె నీతి తప్పనిదనీ, భార్యగా మహారాణిగా అర్హురాలనీ మెస్సేజ్ ఇవ్వాలివుంది. అందుకే అలా చేశాడు!”

“అయినా తర్వాతెప్పుడో ఎవడో వంకర కూతలు కూశాడుగా!”

“సమాజంలో అన్నిరకాలవాళ్ళూ వుంటారు. అందుకే మన జాగ్రత్తలో మనం వుండాలి. స్త్రీ పురుషుల ప్రవర్తనే సత్సమాజానికి గీటురాయి. మనసా వాచా కర్మణా స్త్రీ పురుషుల్ని బంధించేదే పెళ్లి”

“కరెక్ట్. ఒక ఆడనీ ఒక మగనీ విడిపోకుండా తాళ్ళతో బంధించి వుంచేదే పెళ్లి. అంతేకదా బావగారూ?”

పరాంకుశం తప్ప ఆమె వ్యంగ్యానికి, అప్పుడు నవ్వి నవ్వుకీ అదిరిపడ్డారంతా.

“పెళ్లి గురించి నీకు చాలా తెలుసే. అసలు వివాహ వ్యవస్థ ఎలా వుట్టిందో

నీకు తెలుసా స్వప్నీ?”

తల అడ్డంగా వూపింది. తెలియాల్సిన అవసరం లేదు అనబోయి మింగేసింది.

“శ్వేతకేతువు అనే సంస్కర్త వివాహ వ్యవస్థకి రూపకల్పన చేశాడు. ఆనాటి కాలంలో మగాడు ఆడదాన్ని ఎలావోలా ప్రలోభ పెట్టి తన కోరిక తీర్చుకునేవాడు. బలమైన వ్యవస్థ, కట్టుబాట్లు లేవు. శ్వేత

కేతువు తండ్రి ఉద్దాలకుడనే ముని. అతడింటికి వచ్చిన ఓ అతిథి మునిభార్యతో పొందు కోరాడు. సాధ్వియైన తన తల్లిని పరాయివాడు కామించడం శ్వేతకేతువుకి దుర్భరంగా తోచింది. తపశ్శాలియైన అతడు ఉగ్రుడయ్యాడు. వివాహితను ఇతరులు కోరడానికి వీలేదని కట్టుడి ఏర్పాటు చేశాడు. సామాజికమైన, నైతికమైన కట్టుబాట్లు విధించి వివాహ వ్యవస్థకి ప్రాణప్రతిష్ఠ చేశాడు”

“అంటే ఒక మగాడు మగజాతి కోసం ఏర్పాటు చేసిన ఇనుపపట్రం పెళ్లి. స్త్రీని బంధించి వుంచడానికి, ఆమె స్వేచ్ఛని హరించి అణగదొక్కడానికి, తన అదుపాజ్ఞలో ఉంచుకోవడానికి, తనకి వండి వార్చడానికి, తనకి సర్వసుఖాలందించడానికి, సేవకురాలిగా పడివుండటానికి, తనకే పిల్లల్ని కనడానికి మగాళ్ళు వన్నిన భయంకర కుట్ర పెళ్లి. స్త్రీ రెక్కల్ని కత్తిరించి, మెదడుని ట్రిమ్ చేసి, నైతిక కట్టుడి పేరిట బ్రెయిన్ వాష్ చేసి ఆమెను అసహాయురాలిగా, బానిసగా చేసిన దుర్వ్యవస్థ పెళ్లి. ఆడామగా కలిసుండడానికి ఎవరి వ్యక్తిత్వాన్ని వారు ఎవరి అస్తిత్వాన్ని వారు కాపాడుకుంటూ సహజీవనం సాగించడానికి మీరోప్పుకోరు. అదేదో అరాచకానికి, విశృంఖలత్వానికి దారి తీస్తుందని గగ్గోలు పెడతారు. హీనంగా చూస్తారు. ఈసడిస్తారు. ఫారిన్ కంట్రీస్ లో ఎందరో అలా హాయిగా జీవిస్తున్న సంగతి మీరు పట్టించుకోరు. ఎంచేతంటే మీరు మగమహారాజులు!”

ఆమె వాగ్ధోరణికి ఊపిరి పీల్చుకోవడం మర్చిపోయారంతా. తల్లి అయితే నోరెళ్ళ బెట్టిసింది. తండ్రి బుర్ర గోక్కున్నారు. పరాంకుశం మాత్రం నేనూహించగలనన్నట్టు చూశాడు.

“ఆడవాళ్ళు ఆర్థికస్వేచ్ఛ అభించేసరికి నేనే గ్రేట్ అనుకుంటారు. నేనొక్కడాన్నే చక్రం తిప్పేయ్యగలననుకుంటారు. అది ఓ అందమైన భ్రమ. ఆడామగా ఇద్దరికీ కూడా రెండోవారి తోడు కావాల్సిందే. అది ఒకరోజో రెండ్రోజులో కాదు. జీవితాంతం కావాలి. ఇద్దరూ రెండు రథచక్రాలా కలిసి వుంటేనే రథ గమనం ఒడిదుడుకుల్లేకుండా సాగుతుంది. రెండూ వేటి ఇష్టానుసారం అవి తిరిగితే రథం బోల్తా పడుతుంది!”

“అందుకని ఆడదే తన్ను తాను సమర్పించుకోవాలి. దానోహమనాలి. బానిసలా మారాలి. ఎంత సంపాదించినా ఎన్ని శక్తియుక్తులున్నా మరెన్ని అధికారాలు కలిగిన్నా సరే మగాడికి పాదాక్రంతం కావాలి. అప్పుడే ఆమె తరిస్తుంది. గొప్పదవుతుంది. మీలాటి వాళ్ళ చేత పతివ్రత అంటూ పొగడబడుతుంది. అంతేకదా? ”

“పిచ్చిదానా.. ప్రకృతి స్త్రీకి కొన్ని అదనపు బాధ్యతలు కల్పించింది. పితృస్వామిక సమాజం మగాడికి కొన్ని సౌకర్యాలు కొంత ఆధిక్యత ఇచ్చినమాట నిజమే. కాని ఆడామగా ఎలాంటి బంధం లేకుండా కలిసుంటే నష్టపోయేది ఆడదే. మగాడు చిత్తకారై కుక్కలాటివాడు. ఎవరోబడితే వాళ్ళతో పోతాడు. ఆపైన దులిపేసుకుంటాడు. ఆడది అలా చెయ్యలేదు. గర్భం మోయాలి. పిల్లల్ని కనాలి. పెంచాలి. మగాడు ఇలా అర్ధాంతరంగా వెళ్లిపోకుండా ఒక్క స్త్రీనే అంటిపెట్టుకునుండేలా చేస్తూనే కుటుంబ బాధ్యతని భుజాలకెక్కించింది పెళ్లి!”

“వెళ్లినా పక్కదార్లు తోక్కేవాళ్ళూ ఆడవాళ్ళకి అన్యాయం చేసేవాళ్ళూ సెకండ్, థర్డ్ సెటప్పులగాళ్ళూ లేరా? ”

“కుక్క-మూతిపిందెలెప్పుడూ వుంటాయి. వారిని సమాజం వెనకేసుకురాదు. గౌరవమివ్వదు. భార్యాభర్తలు విడిపోతామంటే

సమాజం హర్షించదు. ఎలాగోలా కలిసుం
డేలా చేస్తుంది. ఇద్దరితో బాటు ముడివ
డిన పిల్లల భవిష్యత్తు, తద్వారా సమాజ
ఉన్నతినీ దృష్టిలో పెట్టుకుని అలా ప్రవర్తి
స్తుంది. అవసరమైతే బంధుమిత్రులూ
రంగంలోకి దిగి ఒత్తిడి తెస్తారు. కోర్టు
సైతం విడాకులకెంతో సమయం తీసుకుం
టుంది. మరో అవకాశమిస్తుంది. గురకపె
డుతున్నాడని ఈమె, లావెక్కిందని
అతడు- చిన్న చిన్న కారణాలకే తేలిగ్గా
విడాకులు తీసుకుంటారు పాశ్చాత్యదేశాల
వారు. వారికి భౌతికసృఖాలు, స్వసంతో
షాలు ముఖ్యం. మనం అలా కాదు.
అందుకే భౌతిక సృఖలాలనే ప్రధానమను
కున్న అమెరికా ఆర్థిక సంక్షోభంలోపడి
కొట్టుకుపోతోంది. తృప్తి, పొదుపు, పర
లోక చింతన గల భారతదేశం రోజురో
జుకీ బలపడుతోంది. ప్రబలశక్తిగా ఎదుగు
తోంది”

స్వప్నికకి ఏం మాట్లాడాలో తెలీలేదు.
మొహం ఎర్రగా జేపురించింది. ముక్కుపు
టాలెగరేస్తూ నేలచూపులు చూస్తుండిపో
యింది.

కూతురి స్థితి చూసి సుబ్బారావుకి జాలే
సింది.

“ఇప్పుడీ చర్చలూ రాద్ధాంతాలూ మన
కెందుకు పరాంకుశం? వాళ్ళేదో చేశారు.
పెద్దవారిగా మనం ఏంచేస్తే వాళ్ళకి రక్ష
ణగా వుంటుందో చెప్పు. అలా చేద్దాం”

“వివాహం ఇద్దరు వ్యక్తుల మధ్యకాదు,
రుకుటుంబాల మధ్య జరుగుతుంది. రహ
స్యంగా గాక సమాజం ఎదుట బహిరం
గంగా జరిగే వేడుక అది. ఆ అబ్బాయి
తల్లిదండ్రులెవరో మనకి ఎదురుపడ్డా
గుర్తించలేం. ఇక బాంధవ్యం ఏం కలు
స్తుంది? అంచేత వాళ్ళూ మనం కలిసి
మాట్లాడుకుని వీళ్ళిద్దరికీ పెళ్ళి చేద్దాం”

సరైన లేచింది స్వప్ని. “నేనొప్పుకోను.
పెళ్లయ్యాక మళ్ళీ పెళ్ళివిటి. అతడు నా

గురించేవనుకుంటాడు? అతడి ముందు
తలెత్తుకోగలనా? ఫ్రెండ్లంతా నవ్వరూ?
ఇంక శంఖంలో పోయాల్సిన అవసరమేమీ
లేదు. మీకు నమ్మకం లేకపోతే చెప్పండి.
రిజిస్ట్రార్ ఇచ్చిన మ్యారేజ్ సర్టిఫికేట్
చూపిస్తాను. ఇంకెవరూ ఈ విషయంలో
జోక్యం చేసుకోవడం నేను సహించను...”
అక్కడ కూర్చున్నవారిలో ఎవరికీ మొ
ఖాన కత్తివేటుకి నెత్తురు చుక్కలేదు!

★ ★ ★

మర్నాటి ఉదయమే స్వప్నిక అక్క
దీపిక, పరాంకుశం, పిల్లలు బిలబిల
మంటూ వచ్చేశారు.

పులిహోర, చక్కెర పొంగలి, బొబ్బట్లు,
కారపూస చేసుకొచ్చింది దీపిక. అవాళ్ళి
సాయంత్రమే తిరుగు ప్రయాణం అని
చెప్పినా వినకుండా పిక్నిక్ పోగ్రాం
వేసింది.

అంతా గోదావరి దాటి అద్దరికెళ్ళి
తోటల్లో అనువైన ప్రదేశం చూసుకుని
సెటిలయ్యారు.

పెద్దల కబుర్లు, పిల్లల ఆటలు పాటలు
మధ్య చిరుతిళ్ళు- సందడిగా వుంది వాతా
వరణం.

స్వప్నిక ముభావంగా, కొంచెం రిజర్వ్
డుగా వుంది. కాని దీపిక కలుపుగోలు



మనిషి. అందర్ని కలేస్తోంది, గలగలా మాట్లాడుతోంది. ఎవర్ని తిన్నగా వుండని వ్యట్టేదు. ఏదోటి చేయిస్తోంది.

ఆమె చురుకుదనం, కలివిడితనం చూసెంతో ముచ్చటపడ్డాడు అనురాగ్.

పరాంకుశం కూడా జోకులేస్తూ స్కూలు కబుర్లూ ఊరి కబుర్లూ చెప్పడం పెద్ద విశేషంగా ఫీలయ్యింది స్వప్ని.

అనురాగ్ ని ఓ పక్కకి తీసుకెళ్ళాడు పరాంకుశం.

“స్వప్నిక తెలివైందేగాని చిన్నపిల్ల మనస్తత్వం. తను పట్టిన కుండేటికి మూడే కాళ్ళంటుంది. నువ్వు కొంచెం సర్దుకుపోతే చాలు దారిలో పడిపోతుంది. తను నాకు

మరదలు కాదయ్యా. చెల్లెలే. నా కళ్ళ ముందు పెరిగిన పిల్ల. తను పిల్లాపాపల్తో సుఖసంతోషాల్తో తులతూగాలి.. అది చూసి మేం సంతోషపడాలన్నదే మా కోరిక. స్వప్నికని కంటికి రెప్పలా చూసు కుంటానని మాటివ్వు బాబూ!”

ఆయన్లో బావగారు కాదు, తండ్రి కన్పించాడు. చేతిలో చెయ్యి వేశాడు అనురాగ్. కళ్ళు తుడుచుకున్నాడు పరాంకుశం.

“మీ వాళ్ళతో మాట్లాడి రిసెప్షన్ మరో ఫంక్షన్ ఏర్పాటు చేస్తారే” అని కూడా అన్నాడు.

అదే సమయంలో చెల్లికి హితబోధ చేసింది దీపిక.

“అయినదానికీ కానిదానికీ అతడ్తో వాదనలేసుకోకు. పంతాలకు పోకు. దేనికైనా



పట్టువిడువూ వుండాలి. మంచితనంతో ప్రేమతో ఆకట్టుకోవాలి. 'నాది.. నావాడు' అన్న భావన ఎంత బలంగా వేళ్లానితే అంత దృఢంగా వుంటుంది భార్యాభర్తల బంధం. బలహీనతల్ని అర్థం చేసుకోవడం, తప్పుల్ని సహించి సరిదిద్దిటం చెయ్యాలే తప్ప నామాటే నెగ్గాలంటూ తెగేడాకా లాక్కూడదు. ప్రేమాభిమానాలూ పిల్లలూ-మొగుడూపెళ్లాల బంధాన్ని శాశ్వతం చేస్తాయి, గుర్తుంచుకో"

"మాకలాటి భయాలూ జాగ్రత్తలూ ఆకట్టుకోవడాల్సా కట్టిపడేయ్యడాల్సా ఏమీ అక్కర్లేదు. నన్ను నన్నుగా అనురాగ్ ఇష్ట పడుతున్నాడు. నేనూ అంతే. ఎవరి పరిధిలో వాళ్ళుంటున్నాం. ఎవరి కక్ష్యలో వాళ్ళు తిరుగుతున్నాం. ఇక పట్టింపుకీ

భేదాలకీ సంఘర్షణకీ స్థానమే లేదు. బావ పురాణకథలు చెప్పుకోస్తూ భయపెడుతున్నారు గాని వాటి అవసరం మాకు లేదు"

తప్పుచేసి బుకాయిస్తోన్న చిన్నపిల్లని చూసి నవ్వే తల్లిలా నవ్వింది దీపిక.

"మీ బావని తక్కువగా అంచనా వెయ్యకు. నీ విషయాలన్నీ ఎప్పటికప్పుడు తెలుసుకుంటున్నారు. మీరిద్దరూ కలిసుంటున్న సంగతీ ఆయన చెవిన బడింది..."

ప్రాన్నడిపోయింది స్వప్నిక.

ఆ నేపథ్యంలో నిన్నటి ఆయన మాటల్ని, బోధనల్ని గబగబా సమీక్షించు కుంది.

మొఖం ఎర్రగా కందిపోగా సిగ్గుతో చితి

కిపోతూ గంభీరంగా మారిపోయింది.

ప్రయాణమై బయల్దేరుతూ “మీరంతా మా ఇంటికి రావాలి” అంటూ ఆహ్వానించాడు అనురాగ్.

“మా అమ్మాయికన్నా నువ్వే నయం. నా ఆయుష్షు కూడా పోసుకుని నూరేళ్ళు చల్లగా వర్తిల్లు నాయనా” అంది స్వప్నిక తల్లి మురిసిపోతూ.

కూతురికీ అల్లుడికీ కొత్తబట్టలు పెట్టేరు. స్వీట్లు పండ్లు కొనిచ్చారు.

అంతా స్టేషన్ కెళ్ళి రైలెక్కించారు.

అనురాగ్ ని పక్కకి పిలిచి యాభైవేల కట్ట అతడి చేతిలో పెట్టి అన్నారు సుబ్బారావు “చీరెసారె ఏమీ పెట్టలేదు. మీ

అంతా బుద్ధులు చెప్పేవాళ్ళే. మనం తప్పు మీద తప్పు చేస్తున్నట్టు తెగ ఫీలైపోతున్నారు!”

స్వప్నిక మొహంలోకోసారి చూసి తల తిప్పుకున్నాడు అనురాగ్.

“మా డాడీ ఏదో చెప్పినట్టున్నారు. ఏం చెప్పేరేంటి?”

“నిన్ను జాగ్రత్తగా చూసుకోమన్నారు”

“షీర్ ఫూలిష్ నెస్. ఆడదాని బాగోగులు మగాడి చేతుల్లోనే వున్నాయనుకుంటారు.. అప్పగింతలు పెడతారు. స్త్రీలు తమ బాగోగులు మంచి చెడ్డలు తామే చూసుకోగల స్థాయికి ఎదిగేరని ఎప్పుడు తెలుసుకుంటారో ఏమో!”

“వారి నమ్మకాలు వారివి. వారి ధైర్యం వారిది” అంటూ ఆమెతండ్రి ఇచ్చిన డబ్బు తీసివ్వడం కోసం జేబులో చెయ్యిపెట్టుకున్నాడు అనురాగ్.

“మా డాడీ ఇచ్చిన డబ్బు ఇచ్చేయ్. అది నాది” చేయి చాచింది.

అతడు ఖిన్నుడయ్యాడు.

మౌనంగా నోట్లకట్ట తీసి స్వప్నిక చేతిలో పెట్టాడు.

“ఫ్లాట్ లోన్ కి జమ కట్టేస్తాను. నెల నెలా ఇరవైవేలు చెల్లిస్తున్నా ఏమీ తగ్గటం లేదు. ఆ కటింగ్ వల్ల నాకెక్కువ మిగిల్లం లేదు. ఇకనుంచి ఇంటిఖర్చుకి ఇంటద్ద కూడా చేర్చి షేర్ చేసుకుందాం అనురాగ్”

“అలాగే” అన్నాడు మొఖాన గంటుపెట్టుకుని.

“లెక్కల విషయంలో నేను కచ్చితంగా వుంటాను. ఏమీ అనుకోకు..”

“అలవాటువుతోందిలే”

కళ్ళెగరేసి చూసింది.

తల తిప్పుకున్నాడు.

★ ★ ★

“వెరీగుడ్ ప్రోగ్రెస్” ప్రాజెక్ట్ ప్రోగ్రెస్ ని పరిశీలించి మెచ్చుకున్నాడు రుషి.

“థాంక్యూ” పరమానంద భరితురాలైంది

కొత్తింటికి కావాల్సిన ఏర్పాట్లూ చెయ్యలేక పోయాను. ఈ డబ్బుతో ఇంట్లోకి కావాల్సిన ఫర్నిచరూ బట్టలూ కొనుక్కోండి. పిల్లని జాగ్రత్తగా చూసుకోవయ్యా. తెలిక తప్పు చేస్తే క్షమించి కడుపులో పెట్టుకో”

అతడి కళ్ళు చెమర్చాయి. “మీరు నిశ్చింతగా వుండండి. స్వప్ని బాధ్యత నాది, సరేనా?”

“ఆ మాట చాలు. ఇంకో పదేళ్ళు నిశ్చింతగా బతికేస్తాం”

ట్రెయిన్ కదిలింది.

“హమ్మయ్య గాలివాన వెలిసింది.

స్వప్నిక.

“ఇదే స్వీడ్తో వెళ్తే డెడ్లైన్ కన్నా చాలా ముందే ప్రాజెక్టు వర్కు పూర్తవడం ఖాయం”

మందహాసం చేసింది. మీ సలహాల వల్ల పెద్ద భారం దిగిపోయిందని చెబుదా మనుకుంది. అహం అడ్డొచ్చి మింగేసింది.

“చల్లగాలికి చెదరిన కారుమేఘాల్లా మీ సమస్యలన్నీ పటాపంచలైనట్లున్నాయి కదూ?”

“అవునండీ.. భూతద్దంలో చూసి బెంబేలు పడ్డాను. తాడుని చూసి పామేమో.. కరుస్తుందేమోనని భయపడ్డాను. అది వట్టితాడే అని తెలిపోయింది. సమస్యని ఊఫ్మని ఊదేశాను” రెట్టించిన ఆత్మవిశ్వాసంతో చెప్పింది.

“ఆ ప్రభావం ప్రాజెక్టుమీద పడింది. జోరందుకుంది”

అవునంటూ తలాడిస్తూ నవ్వింది.

“ఏదైనా సరే, మనం చూసే దృక్పథాన్ని బట్టి వుంటుంది. హమ్మో గులాబీ కింద ముల్లు వుందే అని బాధపడొచ్చు. ముల్లుకి గులాబీ పూచిందే అని సంబరపడనూ వచ్చు. ఒకటే దృశ్యం. రెండు భావాలు, ఒకటి ఆశావాదం. రెండోది నిరాశావాదం. ఆశావాదమే మనిషిని గట్టెక్కిస్తుంది. గెలిపిస్తుంది. దాన్ని వదులుకుంటే అప్రశస్తా లన్నీ నిర్వీర్యమే అవుతాయి”

అతడెందుకు చెబుతున్నాడో అర్థం కాలేదు. అయినా అర్థమైనట్టు తలాడించింది.

“స్త్రీ విజయం పురుషుడి మీదా పురుషుడి విజయం స్త్రీ మీదా ఆధారపడి వుంటాయి. ఇంట్లో అంతా అనుకూలంగా, ప్రశాంతంగా, సంతోషంగా వుంటే బయట ఎన్నెన్నో విజయాలు సాధించొచ్చు. ఇంట గెలిస్తేనే రచ్చ గెలుపుంటుంది. ఇంట్లో చికాకులు, సమస్యలు, అసంతృప్తులు లేక పోతే ఎలాటివారైనా కార్యసాధకులవు

తారు. ఎంచేతంటే చేసే పనిమీద పూర్తి శ్రద్ధ పెట్టగలరు. శక్తులన్నిటినీ కేంద్రీకరించగలరు. ఆత్మవిశ్వాసంతో ఆశావాదంతో పనిచెయ్యగలరు”

అతడు వదిలేలా లేడనిపించి “అందుకు నేనే ఉదాహరణ” అంది మౌనాని కదిలిస్తూ.

“ఓ.కే. కీపిటప్. టెక్నికల్ డైరెక్టర్ కూడా తన అభినందనలు తెలియజేయమన్నారు. మీ వర్క్ గుర్తించబట్టే అంత ముఖ్యమైన ప్రాజెక్ట్ మీకప్పగించారని నాకిప్పుడర్థమైంది. టై..”

రుషి వెళ్ళిపోయాడు. సృష్టిలోని ఆనందమంతా తన స్వంతమైనట్టు పొంగిపోయింది.

ఇంటికొళ్ళిచ్చాక మనస్సు దూది పింజె అయింది. అనురాగ్ కూడా మరింత సాయపడ్తున్నాడు. శక్తియుక్తుల్ని ప్రాజెక్టు మీద కేంద్రీకరించింది. నిజం చెప్పాలంటే దానిమీదే మనస్సుని లగ్నం చేసింది. చక్కని ఫలితం కన్పించింది.

టైం ఫ్రేంలో ఈ ప్రాజెక్టు పూర్తిచేస్తే చాలు తన స్థాయి పెరిగిపోవడం ఖాయం!

సంతోషంతో ఉక్కిరి బిక్కిరయ్యింది. దాన్ని ఎవరోనైనా పంచుకోవాలనిపించింది. ఏం చేయాలో తోచలేదు. వెంటనే అనురాగ్ గుర్తొచ్చాడు. అతడి వింగ్లోకి వెళ్ళింది. సీట్లో లేడు.

“లీవ్ తీసుకున్నాడు. మీకు తెలీదా?”

ఆఫీసుకొచ్చేక లీవు పెట్టి వెళ్ళాల్సినంత అర్జెంట్ పనేమొచ్చింది? తనకెందుకు చెప్పలేదు?

రకరకాల ఆలోచనలు తేనెటీగల్లా చుట్టేస్తోంటే ఫోన్ చేసింది. రెస్టారెంట్లో వున్నానని చెప్పి కట్ చేశాడు.

తర్వాత పనిమీద శ్రద్ధ పెట్టలేకపో

యింది.

ఆ సాయంత్రం అనురాగ్ ఇంటికి రాగానే అడిగింది “లీవు తీసుకున్నావెందుకు? ”

“ఓ ఫ్రెండ్ ఇంటర్వ్యూ వుందని వచ్చింది. ఆమెనటు తీసుకెళ్ళాల్సివచ్చింది” క్యాజువల్ గా చెప్పేడు.

“గాయత్రి మనల్ని లంచ్ కి రమ్మని ఎప్పట్నుంచో పిలుస్తోంది. కమింగ్ సండే వెళ్దామా? ”

“నాకు కుదరదు. వేరే ప్రోగ్రాం వేసుకున్నాను. నువ్వెళ్ళు” అంటూ స్నానానికెళ్ళిపోయాడు.

ఆమె స్థాణువై అటే చూస్తుండిపోయింది.

★ ★ ★

లంచ్ టైంలో కొలీగ్ షీలా, ఇయర్ టాప్ తీసుకుంటాను.. సాయం రమ్మంటే వెళ్ళింది స్వప్నిక. ఆ పని చూసుకొస్తోంటే ఎవరో అమ్మాయిని టైక్ మీద ఎక్కించుకుని వెళ్తూ కన్పించాడు అనురాగ్.

ఆ అమ్మాయి మెరుపుతీగలా వుంది. అతడి మీదపడి నవ్వుతూ కబుర్లు చెబుతోంది!

అప్పట్నుంచీ ఏదో తెలిసి అశాంతి ఉద్వేగం ఆమెని కుతకుత వుడికిస్తోంది.

అనురాగ్ ఆ అమ్మాయి ఆకర్షణలో పడ్డాడా? ఆ ఆలోచన రుచించలేదు. పైగా ముచ్చెసుటలు పోయిస్తోంది. మరచిపోదామనెంత ప్రయత్నించినా మళ్ళీ మళ్ళీ గుర్తు వస్తోంది. మనస్సుని కలుషితం చేస్తోంది.

అతడొస్తే వాళ్ళ సంబంధం ఏమిటో, ఎలాంటిదో తెలుసుకోవాలని నిర్ణయించుకుంది. అదే సమయంలో ‘నేనెలా తిరిగితే నీకెందుకూ? ’ అంటాడేమోనని భయపడింది కూడా.

రాత్రి పడవుతోంటే వచ్చాడు అనురాగ్. అలసినట్టుగా వున్నాడు. నీరసంగా వున్నాడు.

“అడ్డమైన తిరుగుళ్ళు ఇప్పటికి పూర్తయ్యాయన్నమాట!”

ఆమె మాటలకు దెబ్బతిన్నట్టు చూశాడు. నడుం దగ్గర నొక్కుకుంటూ వచ్చి బాధగా కూలబడ్డాడు.

అదేమీ గమనించే స్థితిలో లేదామె. “నేనన్నది గోడనో సోఫానో ఉద్దేశించి కాదు, నీతోనే అన్నాను...”

“లీవ్ మీ”

బాధతో మెలికలు తిరుగుతూ అన్నాడు. అప్పుడామె గమనించింది.

“ఏమైంది అనురాగ్.. ఆర్యూ ఆల్ రైట్? ” ఆందోళనపడుతూ దగ్గరకెళ్ళి నుదుటిమీద చేయివేసి చూసింది.

“టెంపరేచర్ లేదు.. ప్రోబ్లం ఏమిటి? ”

“నొప్పి...” కడుపుకోపక్కా, వీపు కిందా చూపించాడు.

“బయటా నానాగడ్డీ తినటం వల్ల పుడ్ పాయిజనింగ్ అయ్యిందేమో. డాక్టర్ కి చూపించావా? ”

తల అడ్డంగా వూపాడు. “రెండ్రోజు ల్పించి వుంది. తగ్గిపోద్దనుకున్నాను. పెయిన్ కిల్లర్స్ వేసుకున్నాను. ఇవాళ ఎక్కువైపోయింది. నడవలేకపోతున్నాను. యూరిన్ వెళ్ళదు. మోషన్ అవ్వదు”

ఆమె భయపడింది. అలర్ట్ అయ్యింది. అతడి మాటలు విన్నించుకోకుండా ఆటోలో అపోలోకి తీసుకెళ్ళింది. రకరకాల పరీక్షలు చేశారు.

అతడికేం కాకూడదని, త్వరగా నయమవ్వాలని దేవుణ్ణి కోరుకుంటూ కూర్చుంది.

కంపెనీ వారిచ్చిన హెల్త్ ఇన్సూరెన్స్ కార్డు సంగతి మరిచి అడిగినప్పడల్లా డబ్బు చెల్లించింది.

కిడ్నీలో స్టోన్ వుందనీ, ఇన్ఫెక్షన్ సోకిందనీ చెప్పారు. ఆ స్టోన్ కూడా మెలికలో

చిక్కుబడినందున బయటికి రావట్లేదనీ, వైరులాటిది లోపలికి పంపి తీసేస్తామన్నారు. ఆందోళన పడింది స్వప్ని.

“బేలగా వున్నావేంటి? ధైర్యంగా వుండు. రాత్రి నుంచి తిండినిద్రా లేకుండా కూర్చున్నావు. అద్దంలో చూసుకో. మొఖం ఎలా పీక్కుపోయిందో” అనురాగ్ అన్నాడు బాధని దిగమింగుతూ.

“ఎక్కువ మాట్లాడకు. అంతా సెట్ రైట్ అవుతుందిలే.. ఇంకా బాధగా వుందా? ”
“లేదులే..”

అతణ్ణి ఆపరేషన్ థియేటర్లోకి తీసుకెళ్ళారు. కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంటూ కూర్చుంది.

నీరసంగా వుంది. అలసటగా వుంది. కాఫీ తాగితే బావుండ్లున్నించింది. కాని కదలేదు. ‘ఆపరేషన్ పూర్తవ్వనీ’ అనుకుంది.

థియేటర్లోంచి అనురాగ్ ని రూమ్ లోకి పిట్ట చేశారు. అతణ్ణి చూసి బోలెడు సంబరపడిపోయింది.

“రాత్రి నుంచి అనురాగ్ ఏమీ తినలేదు. డయిట్ ఏమైనా ఇవ్వొచ్చా? ” సిస్టర్ని అడిగింది.

“మేం ఆరేంజ్ చేస్తాం. డోంట్ వర్రీ. మీ హాజ్పెండ్ ని జాగ్రత్తగా చూసుకునే బాధ్యత మాది...”

ఆ పదం ఆమెని ముఖావంగా మార్చింది. ఏమిటోగా అన్సిస్తోంటే మౌనంగా మంచం పక్కన చతికిలబడింది.

ఆమె మోములో మారుతున్న భావాలని గమనిస్తూనే వున్నాడు అనురాగ్.

“ఇంక నువ్వు ఇంటికెళ్ళి ఫ్రెషప్ అవ్వు. ముందిక్కడ కాఫీ తాగివెళ్ళు. పది లంఖణాలు చేసిందానా వున్నావు”

“అయితే వెళ్ళనా? ఒక్క గంటలో వచ్చేస్తాన్నే గాని ఒంటరిగా వుండగలవా? ”

నవ్వేడు “నా గురించి వర్రీ కాకు.

అయామ్ ఆల్ రైట్ నా. లీవ్ పెట్టొద్దులే”

“నిన్నిక్కడ వదిలి నేనక్కడెలా పని చెయ్యగల్గు! ఏం కావాలిచ్చినా సిస్టర్ని అడుగు. ఇలా వెళ్ళి అలా వచ్చేస్తాను”

స్వప్నిక హడావిడిగా వెళ్తోంటే ఆమెనే చూస్తూ, ఆమె గురించే ఆలోచిస్తూండిపోయాడతను.

8



హాస్పిటల్నుంచి ఇంటికొస్తూనే అడిగింది స్వప్నిక “ఆ అమ్మాయి ఎవరు? ”

“ఏ అమ్మాయి? ” అనురాగ్ ఏమీ తెలీనట్టడిగాడు.

“నీ బైక్ మీద ఊరంతా ఊరేగించావే ఆ అమ్మాయి!”

“నా ఫ్రెండ్...”

“నేన్నమ్మను”

“సరే అయితే. మేనత్త కూతురు. ముది నేపల్లి నుంచి తిన్నగా హైదరాబాద్ చ్చింది. ఇక్కడి రూట్లా రేట్లా తెలీవు. మొన్న వెళ్ళిన ఇంటర్వ్యూలో సెలక్షన్ అయ్యింది. ఉండటానికీ వాటికీ ఏర్పాట్లు చేశాను”

“అంతేనా? ”

“నువ్వు నమ్మినా నమ్మకపోయినా అంతే. మా నాన్నా బంధువులూ కేర్ తీసుకోమని మరీ మరీ చెప్పడంతో తప్పలేదు. అవునూ- నువ్వా అమ్మాయిని

చూశావా? ఎలాగుంది? ” కళ్ళిగరేస్తూ అడిగాడు.

“అదో కోతి, నువ్వో చింపాంజి!”

పెద్దగా నవ్వేశాడు. “ఆడబుద్ధి పోనిచ్చు కున్నావు కాదు. నన్ను ఆపాల్సింది.. పరిచయం చేద్దును”

“నా గురించేమని చెబుదువు? ”

“ఫ్రెండ్ వని”

“గర్ల్ ఫ్రెండ్ వుండటం మగాళ్ళకి గొప్ప కదా.. అందుకనలా చెప్పేవాడివన్నమాట. మగబుద్ధి ఎక్కడికి పోతుందీ!”

“నీకిష్టం లేకపోతే నువ్వు చెప్పేట్టే కంపానియన్ అని చెప్పేవాణ్ణి”

“వాళ్ళకర్థమవుతుందా? ”

“అది వాళ్ళ కర్త. మనకేం? ”

“సరేలే గాని, నాలోజులు ఫుల్ రెస్ట్ అవ సరమన్నారు డాక్టర్. బుద్ధిగా ఇంట్లోనే వుండు. ఎవరు ఫోన్ చేసినా బైక్ వేసుకుని తెయేరంగా అంటూ వెళ్ళకు”

“యస్ మేడం” చేతులు కట్టుకుని అన్నాడు.

ఆ సరికే మనస్సు తేలికబడిందేమో ఫక్కున నవ్వేసింది.

“నువ్వు నవ్వితే భలే బావుంటావు స్వప్నీ. అమాంతం ముద్దు పెట్టేసుకోవాలనిస్తోంది”

“ముద్దులకీ ముచ్చట్లకీ చాలా టైముంది గాని ముందు రెస్టు తీసుకో. టీ కాచి తెస్తాను”

అతడి ఫోన్ మోగింది.

“ఆ అమ్మాయే అయితే కట్ చెయ్” గట్టిగా అరిచింది కిచ్చెన్చి.

టీ కప్పులో వచ్చేసరికతడు సీరియస్ గా వున్నాడు.

“ఎక్కడుంచి ఫోన్? ”

క్షణకాలం తటపటాయించి చెప్పేడు “మీ నాన్నా, బావా గుడివాడ వెళ్ళి మా పేరెంట్స్ ని కలిశాడ”

నడినెత్తిన నాటుబాంబు పడినట్లు బెంబేలు పడింది. “ఏవన్నార్ల? ” కంపిస్తూ అడిగింది.

“మా తాతయ్యలు నా చిన్నప్పుడే చని పోయారని చెప్పేర్ల”

“చచ్చింది గొర్రె!” తల పట్టుకుంది.

“ఒక నిజం దాచడానికి ఒక అబద్ధం చెప్పావు. దానికి సపోర్టుగా పది అబద్ధాలు చెప్పావు. ఇప్పుడు చూడు ఏమైందో, పేక మేడలా కుప్పకూలింది!”

“ఇలా బూమరాంగ్ అవుతుందనుకో లేదు. ఆ స్థితిలో ఆ గొడవలోంచి ఎస్కేప్ అయితే చాలనుకున్నాను”

“నిజం చెప్పడానికి చాలా గట్స్ కావాలి”

“నేనేమీ అబద్ధాలకోరుని కాదు. కాని

మన సంబంధం గురించి వాళ్ళకి తెలిసేలా చెప్పడం కష్టం. ఒప్పించడం అసాధ్యం”

“ఏటికెదురీదుతున్నప్పుడు కొన్ని కష్టాలూ నష్టాలూ నిష్కారాలూ తప్పవు”

“నా సంగతి వదిలేయ్. నువ్వు చెప్పగలిగేవా చెప్పు?”

“లేదు. నేనూ నీ బోటులోనే ప్రయాణిస్తున్నా కదా? మా అన్నయ్యా వదినలు చెప్పిన మాటలకి సంతృప్తిపడి క్షమించేస్తారనుకున్నాను. మీ వాళ్ళిప్పుడు ఇంకోలా చెప్పేసరికి కథ మొదటికొచ్చింది. మూడం వెళ్లక మా నాన్న ఇక్కడికొచ్చి అన్నీ సెటిల్ చేస్తానన్నార్థం”

తెల్లగా పాలిపోయిన మొహంతో అంది. “అయితే మన సమస్యికా సమసిపోలేదన్నమాట”

“మనం అనుకుంటున్నంత ఈజీగా అవ్వదు. రెండు జీవితాల సమస్య. రెండు కుటుంబాల సమస్య. ఇంకా చెప్పాలంటే సామాజిక సమస్య”

చిత్రంగా చూసింది. “ఇదంతా ఇదివరకు గుర్తు రాలేదా? ”

“వూహా. నీలాంటి చక్కని చుక్కతో కలిసుండటం.. అదీ.. హక్కులే తప్ప ఎలాంటి బరువూ బాధ్యతల్లేకుండా.. అంతా హ్యాపీయే కదా అని వూరిపోయాను” నవ్వేడు.

“ఇప్పుడలా లేదంటావా? !”

“వుందిగాని ఇందరు ఇన్ని రకాలుగా ప్రెజర్ తీసుకొస్తారని, ఇన్ని రకాల సమస్య లొస్తాయని ఊహించలేదు. ఇందాక ఫోన్ చేసింది మీ బావే”

సన్నగా వణికింది. “ఏవన్నారు? ” కీచుగా అంది.

“మీరు నిజంగా పెళ్లి చేసుకున్నారా? - అని అడిగారు”

“ఏమన్నావా? ”

“చేసుకున్నామన్నాను”

“థాంక్ గాడ్. బతికించావు” రిలీఫ్ గా ఫీలవుతూ అంది.

“పెళ్లి చేసుకుంటే బతికిపోతాం”

“అనురాగ్!”

“మొదట నేనూ నీలాగే అనుకున్నాను. ఇప్పుడన్నిస్తోంది.. పెళ్లి స్థిరత్వాన్నిస్తుంది. పెళ్లైతే మగాడికైనా ఆడదానికైనా మరి ఊగిసలాట వుండదు. చేసుకున్నవారితో ఎడ్జస్టయిపోతారు. కోరికలు నేల మీదికొచ్చేస్తాయి. ప్రేమాభిమానాలు ఇంటికి కట్టిపడేస్తాయి. పక్క చూపులుండవు. వీరిని చేసుకోవాలి, వారిని చేసుకుంటే బావుణ్ణు అనిపించదు”

“ఇప్పుడన్నిస్తోందా? ”

స్వప్ని సూటిగా అడిగేసరికి తడబడ్డాడు. ఆమె ముఖంలోకి చూడలేక ఎటో చూస్తూ అన్నాడు “నేనెప్పుడు అనుకుంటే అప్పుడు మన సహజీవన అరేంజ్ మెంట్లోంచి బయటికెళ్లిపోగలను. అలాటి వెసులుబాటున్నప్పుడు అలా అనిపించడంలో అసహజమే ముంది? ”

వెర్రిగా అతన్నే చూస్తుండిపోయింది.

మనస్సులో మాత్రం పెద్ద విస్ఫోటం!

★ ★ ★

స్వప్నిక రైతుబజార్లో పండ్లు కొంటోంటే ఆమె పక్కన ఆగింది మారుతి ఆల్టో.

“హే! కమాన్ యార్” డ్రైవింగ్ సీట్లో వున్న శృతి పిలిచింది.

డబ్బు చెల్లించి వచ్చి కారెక్కింది స్వప్ని.

“నా కారెలా వుంది? నా బుగ్గల్లా వుందన్నాడు ప్రదీప్, నా లేటెస్ట్ బాయ్ ఫ్రెండ్”

“నువ్వు అనురాగ్ పెళ్లి చేసుకున్నార్థం కదా, గాయత్రి చెప్పింది. నాకు చెప్పలేదేం, కొరుక్కుతినేస్తాననా? ”

గాయత్రి ఎందుకలా చెప్పిందో, వారి మధ్య తన ప్రసక్తి ఎందుకొచ్చిందో అని ఓ

పక్క ఆలోచిస్తూనే అంది “ఇంకా చేసుకో లేదు”

సడన్ బ్రేకు వేసింది.

“ఈజిప్ట్?”

“ఇటీజ్”

“నేనే కాదు, నువ్వు గ్రంథసాంగురాలివే నన్నమాట” కారు వెనకాల హారన్ మోత లెక్కువయ్యేసరికి ముందుకి పోనిస్తూ అంది.

స్వప్నికి చాలా ఎంబ్రాసింగ్గా వుంది. అనవసరంగా కారెక్కానేమోనని ఫీలయ్యింది.

“పెళ్లి కాకుండానే కలిసుంటూ యమగా ఎంజాయ్ చేస్తున్నారన్నమాట”

“డేటింగ్ చేస్తున్నాం”

ఇంతింత కళ్లు చేసుకుని చూసి ఆపైన మొఖమంతా నోరు చేసుకుని పెద్దగా నవ్వింది శృతి.

“అమెరికా కంపెనీల పనిని ఇక్కడ చేస్తూ అమెరికా కల్చర్ని ఇక్కడ అమలు చేస్తున్నావన్నమాట. గుడ్ ప్రోగ్రెస్. నోట్లో వేలు పెడితే కొరకలేని దానివనుకున్నాను. నా గెస్ తప్పు. వేలుతోబాటు చేతినీ కొరి కెయ్యగల నెరజాణవే”

చురుగ్గా చూసింది స్వప్ని.

“ఆ మధ్య జగ్గీ.. అదే జగన్ పెళ్లి చూపుల కొచ్చాట్ట. నువ్వేమో నైతికవర్తన ముఖ్యమంటూ క్లాసు పీకేవంట”

జవాబేమివ్వాలో తోచక బయటికి చూస్తూ కూర్చుంది.

“జగ్గీ డేటింగ్కి ఎవరెడీ. చక్కని బెడ్ పార్ట్నర్. ఒక బ్రయల్ వేస్తావా?”

“షట్టప్.. స్టాప్ ది నాన్సెస్” అరిచింది.

“అంత కోపమెందుకు? ఎస్ ఆర్ నో.. ఏదోకటి చెబితే చాలుగా?”

గంభీరంగా వుండిపోయింది స్వప్ని.

“అనురాగితో ఎలా వుంటుందో.. ఓ

సారి ఇంటికి రానా? లెటర్ షేర్. నారీ నారీ నడుమ మురారి!”

“స్టాప్ ది కార్..”

చటుక్కున దిగి “బై ఫరెవర్” అనేసి దడాలున డోర్ వేసేసింది స్వప్ని.

ఆమె మనశ్శరీరాలు కుతకుత ఉడికిపో తున్నాయి.

ఆటో పిలిచి ఎక్కి తిన్నగా ఇంటికెళ్లింది.

అనురాగ్ ఇంట్లోనే వున్నాడు.

ల్యాప్టాప్లోంచి తల ఎత్తలేదు.

చెప్పులో మూలకి, హేండ్ బ్యాగ్, ప్రూట్స్ బ్యాగ్ మరో పక్కకి విసిరేసి గదిలోకి వెళ్లి పడుకుంది.

అసలు శృతి తన గురించేమనుకొంటోంది? ఎంత అసహ్యంగా మాట్లాడింది! ఫ్రెండ్ గనుక వూరుకుంది గాని లేకపోతే కాలి చెప్పుతీసి చెంపలు వాయించేదే.

ఆమె బిచ్ గనుక తననీ అలాగే అను కుంటోంది కాబోలు.. డర్టీ క్రీపర్!

ఆమెకీ తనకీ.. ఆకాశానికీ భూమికీ వున్నంత తేడా వుంది.

శృతికి మంచీచెదులేవు. పద్ధతీ పాడూ లేదు. ఒకేసారి అనేక మందితో తిరుగు తుంది.

తను అలా కాదు. లివ్ ఇన్ పార్ట్నర్ కే అంకితం. మరొకరి వంక కన్నెత్తి చూడదు.

ఒకవేళ అనురాగ్ ఇంట్లోంచి వెళ్లిపోతే? తనింకొకర్ని లివ్ ఇన్ పార్ట్నర్ షిప్ లోకి ఆహ్వానిస్తుందా?

దానర్థం తను కూడా ఒకరికంటే ఎక్కువ మందితో- కాదంటే ఒకేసారి ఒక రోనే?!

ఎంతో జుగుప్సగా అస్పించింది స్వప్నికి.

అనురాగ్ కీ తనకీ ఒకరంటే ఒకరికెంతో ఇష్టం, అభిమానం, ప్రేమ. అది తమ బంధాన్ని ధృఢంగా వుంచడా? ఇద్దర్ని బంధించి వుంచలేదా?

బంధం!

ఏడడుగులు కలిసి నడిస్తే వారు వీరపు తారంటారు. గత కొన్ని నెలలుగా కలిసి జీవిస్తున్నారు. నిస్సందేహంగా తమ ప్రేమ బంధం వివాహబంధం కన్నా గొప్పదే.

తనేదో భయంకరంగా ఊహించుకుని భయపడటం భావ్యం కాదు.

కాని అనురాగ్ ఈ మధ్య అదోలా వుంటున్నాడు. మునుపటిలా ఉత్సాహంగా వుండటం లేదు. డల్ గా వుంటున్నాడు. బెడ్ మీదా యాంత్రికంగానే.. మాటలు కూడా తడిపొడిగా!

అక్కడికీ ఒక రోజున నిలదీసింది.

“ఇల్లు, ఆఫీస్ రొటీన్ గా, బోర్ గా వుంటోంది. నో థ్రిల్.. నథింగ్! ఐ థింక్ ఐ నీడ్ సమ్ ఛేంజ్”

“ఎలాంటి ఛేంజ్ ? ”

“తెలీదు. అయామ్ టోటల్లీ కన్ఫ్యూజ్డ్”

“మనస్సు విప్పి మాట్లాడుకుంటే అంతా క్లియరవుతుంది. నీకు గుర్తుందా? నీహా రికా ఆమె హజ్బిండ్ మొనాటినీ భరించ లేక సూయిసైడ్ చేసుకున్నారు”

తల విదిలించి చూశాడు. అతడి కళ్ల నిండా బెరుకు! భయం!

“వాళ్లంటే పెళ్లి చేసుకున్నారు. కొన్ని బాధ్యతలూ, కొన్ని రెస్టిక్షన్లూ వున్నాయి. మనకలాటివేం లేవు. ఫ్రీ బర్డ్స్ మి. సో - ఫ్రీగా ఇష్టమొచ్చినట్టుగా వుండొచ్చు కదా అనురాగ్. స్వేచ్ఛలో ఎంతో హ్యాపీనెస్ వుంటుంది”

“ట్రై చేస్తాను. ఎడ్జస్ట్ వ్యగలనేమో చూద్దాం”

“ఐ హేట్ దట్ వర్డ్ ‘ఎడ్జస్ట్ మెంట్’. ఎందుకు చేసుకోవాలి? ”

“ఫర్ స్కూత్ సెయిలింగ్” అనేసి వెళ్లి పోయాడప్పుడు.

ఆ తర్వాత కొంచెంగా మార్పు వచ్చిన మాట నిజమే కాని ఇదివరకటి అనురాగ్ కాలేదు.

గర్ల్ ఫ్రెండ్ అన్నాడు. మేనత్త కూతుర న్నాడు. లైఫ్ రొటీన్ గా వుందన్నాడు.. ఛేంజ్ కావాలనిస్తోందన్నాడు.

కర్మకాలి అతడు తనతో అనుబంధం వద్దనుకుని వెళ్లిపోతే?

బావ పరాంకుశం భయపెట్టినట్లు మగాడి నైజం బయటపెట్టుకుంటే?

తన పరిస్థితేమిటి? బతుకేమిటి? భవిష్యత్తేమిటి? ?

★ ★ ★

“స్వప్నికా! ప్రిగా వున్నావా? కొంచెం మాట్లాడాలి” అనురాగ్ ఫోన్.

“వర్క్కుందనుకో.. నీకన్నా ఇంపార్టెంట్ కాదులే. నా క్యాబిన్ కొస్తావా? ”

“ఆఫీసులో బాగోదు. ఏదైనా రెస్టారెంట్ కెళ్తాం. జస్ట్ హాఫ్ యాన్ అవర్. మళ్ళీ కంపెనీకొచ్చేద్దువు గాని..”

మరో పావుగంటకి ఇద్దరూ రెస్టారెంట్లో కూర్చున్నారు. ఇద్దరి మధ్య బిస్కెట్స్ వున్నాయి. పక్కనే పాగలు గక్కుతోన్న టీ వుంది. కాని ఇద్దరి ధృష్టి వాటిమీద లేదు. ఎదురెదురుగా గంభీరంగా కూర్చున్నారారు.

“ఆ మధ్య చెప్పేవు మీ పేరెంట్స్ వస్తానన్నారని. కాని ఇంత తొందరగా వస్తారనుకోలేదు”

“నేను డిటోయే. హోటల్లో దిగేం.. రమ్మని ఫోన్ చేసేసరికి షాకయ్యాను. సాటర్డే, సండే హాలిడేస్ కదా.. వాళ్లతో స్పెండ్ చేయగలనని వచ్చాడ”

“అన్నీగా ఇంటికి రమ్మనాల్సింది”

“అన్నాను. నా ఇల్లు అయితే వచ్చేవాళ్లట. ఇప్పుడేమిఖం పెట్టుకునిరావాలని అన్నారు”

“ఇల్లు నాదని చెప్పేవా? ”

“నిజమదే కదా!”

కొన్ని నిమిషాల అసంతరం అంది “ఏం మాట్లాడతారంటావు? ”

“మన గురించే. మన సంబంధం గురించే. మన ఫ్యూచర్ గురించే. అంత కన్నా ఏముంటుంది? ”

“నాకేమిటో భయంగా వుంది”

“డేరింగ్ లేడివి. నీకు భయమేమిటి నాన్నెన్”

“నిన్ను నా నుండి వేరుచేస్తారేమోనని. పెద్దవాళ్ల కిష్టంలేని పెళ్లి చేసుకుంటే వాళ్లు ప్రయోగించే మొదటి అస్త్రం అదేగా!”

“మీవాళ్లు వెళ్లటంతో మన కులాలు వేరన్న సంగతి కూడా తెలిసింది”

“అదొకటుంది కదూ.. కర్ణుడి చావుకి సవాలక్ష కారణాలన్నట్టు ఒక్కోటి.. పిల్లల సుఖసంతోషాలకన్నా కులానికి సాంప్రదాయానికి పెద్ద పీట వేస్తారీ ముసలాళ్లు!”

“వాళ్లు పెరిగిన సంస్కృతి ప్రభావం అలాటిది”

అతికష్టం మీద గొంతు పెగలుచునని అంది “మీవాళ్లు ఒత్తిడి తెస్తే నన్ను మోసం చేస్తావా? ”

“ఏయ్.. ఏమిటా మాటలు.. సిల్లీగా, ఉయార్ గ్రోన్ అప్.. యూ నో. మనం చిన్నపిల్లలం కాదు..”

“ఉయ్ లిప్ అవర్ లైఫ్ ఆన్ అవర్ టరమ్స్. మన బతుకులు మనం బతుకుతున్నాం. కాని వీళ్లంతా మనమీద కక్ష కట్టి..” ఆ పైన మాట్లాడలేకపోయింది. రెండు కన్నీటిబొట్లు కనుకొనకల్గుంచి జారిపడ్డాయి.

“ఇంత బేలగా నిన్ను చూడలేకపోతున్నాను స్వప్నీ. మనం భాగస్థులం. పార్ట్ నర్స్ ఇన్ హ్యాపీనెస్..”

“ఇన్ పర్సనల్ ఆఫ్ హ్యాపీనెస్, ఆనందాన్వేషణలో భాగంగా సహజీవనాన్ని ఎన్నుకున్నాం. ప్రయాణం హ్యాపీగా సాగిపోతోంటే అనుకోని అవాంతరాలు- ఒక దాని తర్వాత ఒకటి కాదు ఒకేసారి ఎన్నో ఎన్నెన్నో!”

“లైఫ్ ఈజె ఛాలెంజ్. ఫేసిల్. పలాయనం పరిష్కారం కాదు”

“సరే. నీకంతా తెలుసు. అన్నీ తెలుసు. నువ్వేం చేసినా సరే, ఎలాంటి డెసిషన్ తీసుకున్నా సరే” గాఢదిక స్వరంతో చెప్పింది.

“లెట్స్ ట్రై మై లెవెల్ బెస్ట్” లేస్తూ అన్నాడు అనురాగ్.

బిస్కెట్లూ టీ వదిలేసి డబ్బు చెల్లించి బయటపడ్డారు.

కంపెనీకెళ్ళి కంప్యూటర్ ఆన్ చేసి బొమ్మలా కూర్చుండిపోయింది.

అనురాగ్ అన్నావదినెలు తిన్నగా ఇంటి కొచ్చారు. తనని అభినందిస్తూ వెళ్ళారు. అవన్నీ వారు చెప్పేవుంటారు. అయినా అతడి పేరెంట్స్ ఎందుకు రాలేదు? కొడుకు ఇల్లు కాదనటం అదో వంక తప్పించి నిజంకాదు. వారికింకేదో ఉద్దేశం వుండి వుంటుంది.

అదేమయ్యుండొచ్చు?

లక్షలకి లక్షలు కట్టుం ఇస్తామని సంబంధాలొస్తున్నాయని అనురాగ్ అన్నయ్య చెప్పారు. ఆ మధ్య సిటీలో జాబ్ వచ్చిన అమ్మాయి మేనత్త కూతురని చెప్పేడు అనురాగ్. నిజమో లేక ఏడిపించడానికన్నాడో గాని ఆ అమ్మాయి సన్నగా, చక్కగా బాగుంది.

వేరుకులాలన్న అస్త్రం ఎలాగూ వుంది. తమకి పెళ్లవ్వలేదన్నది డాడీ, బావల మాటల్ని బట్టి తెలిసిపోయి వుంటుంది. చట్టప్రకారం తమ బంధానికి గుర్తింపు లేదు. సుప్రీంకోర్టు పేర్కొన్నట్టు ఇద్దరు పెద్దవాళ్ళు సహజీవనం చేయడం నేరం కాదు. చట్టవ్యతిరేకమూ కాదు. కాని పెళ్లి వల్ల సంక్రమించే హక్కులూ బాధ్యతలూ రక్షణలూ వుండవు. విడిపోవడానికి విడాకుల అవసరమూ లేదు.

తమ మధ్య ఇష్టం వుంది. ప్రేమ వుంది. శారీరక సంబంధం వుంది. కలిసి ఇంటిపని చెయ్యడం ఉంది. ఖర్చు పంచుకోవడమూ ఉంది.

అవి తమ బంధాన్ని పటిష్టపరుస్తాయా లేక విడగొట్టడానికి కారణమవుతాయా?

ఈ రెండ్రోజుల్లో ఏం జరగనుందో ఎవరైనా భవిష్యత్తు చూసొచ్చి చెబితే బావుణ్ణు!

“థాంక్ గాడ్! ఇవాళ ప్రైడే అయినా ఇంకా సీటుకి అతుక్కుపోయారేంటి? ” అంటూ పలకరించాడు రుషి.

“క్లోజ్ చేద్దామనుకొంటోంటే మీరొచ్చారు..” మొఖం అతడికి కనపడకుండా జాగ్రత్తపడుతూ అంది.

అయినా అతడు గమనించాడు.

“మనసున మనసై బ్రతుకున బ్రతుకై తోడొకరుండిన అదే భాగ్యమూ అదే స్వర్గమూ... ఎలా వుంది పాట? నా గానం గురించి కాదండోయ్ సాహిత్యం గురించడుగుతున్నా”

“బావుంది”

“నీరసంగా చెబుతారేంటి? అదృతం కదూ.. మహాకవి శ్రీశ్రీ రాశారు. ఇవాళంతా దాన్ని హమ్ చెయ్యండి. రేపటికి మీలో క్రొంగొత్త ఉత్సాహం చిందులేయక

పోతే నా పేరు మార్చేయ్యండి”

చిన్నగా నవ్వింది. “చిన్నప్పుడు చాలా సార్లు విన్నాను. పాడాను. గొప్ప పాటను గుర్తుచేశారు”

“ప్రతి భార్యా ప్రతి భర్తా నిత్యపారాయణం చేయాల్సిన పాటండీ. ఒడిదుడుకు లొచ్చినప్పుడు గుర్తుచేసుకుంటే గొప్ప టానిక్ లా పనిచేస్తుంది”

తలాడిస్తూ వెళ్ళడానికుద్యుక్తురాలయ్యింది.

“రేపూ ఎల్లుండి హాలిడేస్ కదూ..

ఎటైనా జాల్మిట్రి వేసుకోండి. రీచార్జ్ మీకు చాలా అవసరం”

“ఫరవాలేదు. చార్జి అయి వున్నాను”

“ప్రాజెక్టు వర్కు కొంచెం స్లో అయ్యింది. టెస్టింగ్ సరిగ్గా జరగట్లేదు. కొంచెం అటెన్షన్ పెట్టాలి. వీలుంటే రేపొచ్చి రివ్యూ చెయ్యండి. టెస్టింగ్ టూల్స్ అతడ్ని రమ్మ నండి”

★ ★ ★

టిఫిన్ చేసుకోబుద్ధి కాలేదు స్వప్నికి. పాలల్లో ఇన్ని ఓట్స్ వేసుకుని తిన్నది.

తల్లిదండ్రులు పిలిచేరని అనురాగ్ శుక్ర వారం రాత్రి వెళ్ళాడు. ఇంతదాకా ఎలాంటి ఫోనూ లేదు. ఒకవేళ వాళ్ళని తీసుకుని సడన్ గా వస్తాడేమోనని ఇల్లంతా నీట్ గా సర్దివుంచింది.

హోటల్లో ఏం మంతనాలు జరుగుతున్నాయో! మరేం గూడుపురాణీలు పురుడు పోసుకుంటున్నాయో!

రాత్రి, అంతక్రితం రాత్రి కూడా ఆమె నిద్ర పోలేదు. కన్ను మూస్తే చాలు వీడ కలలు దాడి చేస్తున్నాయి!

ఒకటే ఆదుర్దాగా, ఆందోళనగా వుంది. ‘ఈ టెన్షన్ భరించలేను’ అనుకుంది పదో సారి.

ఎక్కడికైనా వెళ్తే, ఇంకేదైనా వ్యాపకం పెట్టుకుంటే మర్చిపోవచ్చేమో అనిపించింది.

గాయత్రి గుర్తొచ్చింది. ఆ వెంటనే గుండెల్లో సన్నాయి రాగం మోగింది.

ఉత్సాహంగా కాల్ చేసింది.

“నిన్ను కలవాలనిస్తోంది. వచ్చేస్తున్నాను. ఇబ్బంది లేదుకదా?”

“నీ మొఖం. నాకు ఇబ్బందేమిట? ఎన్ని సార్లు పిలిచినా రాలేదు. ఇద్దరూ భోజనానికి వచ్చేయ్యండి”

“నేనొక్కదాన్నీ వస్తున్నా” మరో ప్రశ్నక వకాశం ఇవ్వకుండా కట్ చేసింది.

దారిలో అరకిలో స్వీట్లు కొనుక్కువెళ్ళింది.

సాదరంగా ఆహ్వానించింది గాయత్రి. ఆమెలో వచ్చిన మార్పుని చూసి యమా ఆశ్చర్యబోయింది స్వప్ని.

ఎత్తైన పొట్టుతో నిండుకుండలా వుందామె.

“సర్ప్రైజ్ న్యూస్! ఎన్నో నెల?”

“ఫోర్ట్ మంత్”

“నిన్నిలా చూస్తుంటే చాలా చిత్రంగా అనిస్తోంది గాయత్రి. ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో కలిసినప్పుడు ఎంతో అమాయకంగా వుండేదానివి. ఫైనలియర్లో కొచ్చేసరికి మెచ్యూరిటీ వచ్చి బుద్ధిమంతురాలన్న బిరుదు కొట్టేశావ్. నా రూమ్మేట్ గా వున్నప్పుడు ఆరిందాలా మాట్లాడేదానివి. కంపెనీలో పనే ధైవం అన్నట్లుండేదానివి. పెళ్లయ్యాక లక్ష్మీకళ స్వంతమైనట్లున్నావు. ఇప్పుడేమో పరిపూర్ణత్వం సిద్ధించినట్లు వెలిగిపోతున్నావు”

“అందుకే ఆడవారికి అరవై కళలంటారు మా వారు..”

“ఆయనేరీ?”

“బజారుకెళ్ళారు”

“ఇంటిపనిలో చేదోడాస్తారా?”

“బాగా హెల్ప్ చేస్తారు. నెల తప్పినప్పుట్నుంచి కాలు కింద పెట్టనివ్వటం లేదు” మురిపెంగా నవ్వుతూ అంది.

“వారసుడ్నిస్తున్నావుగా?”

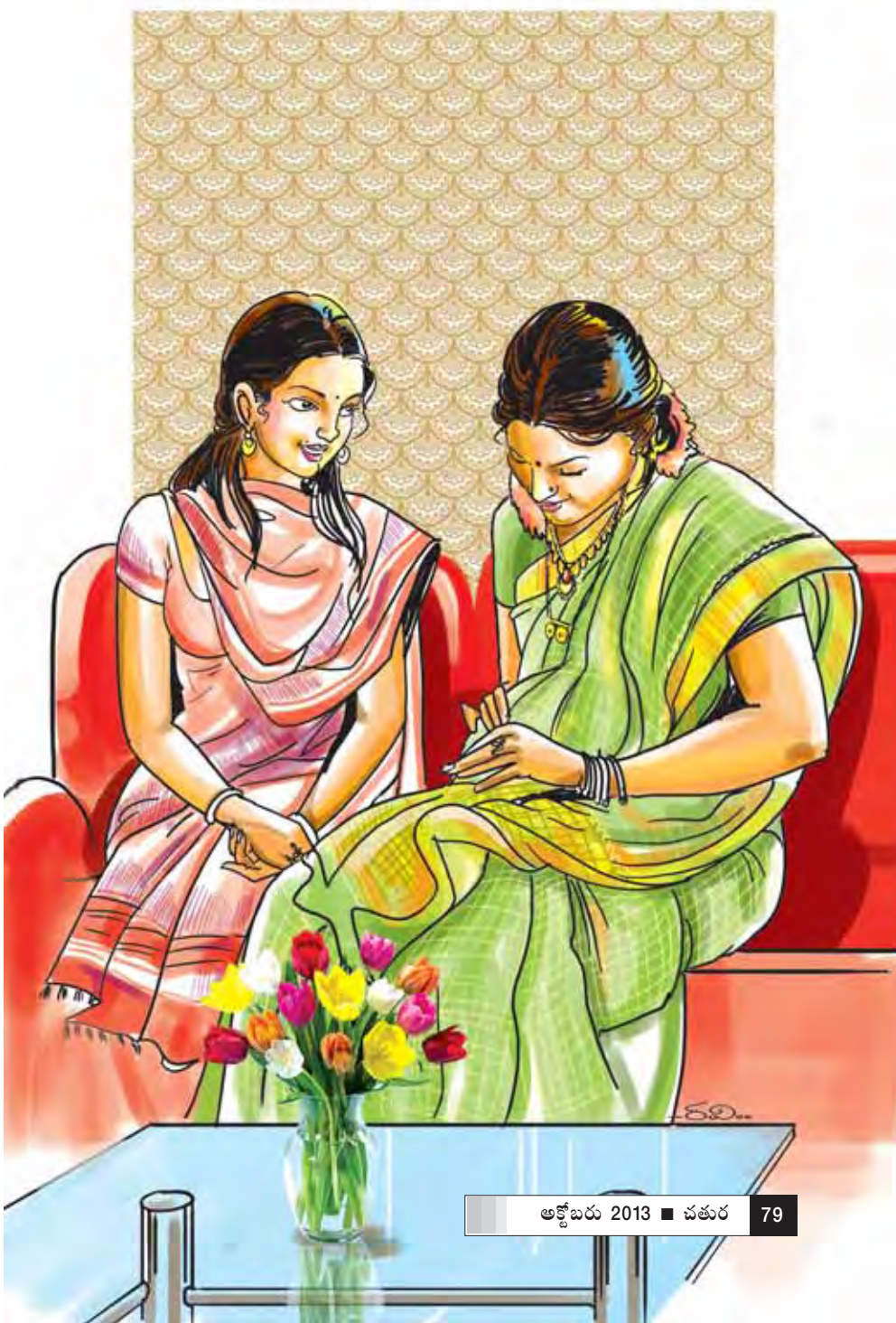
“నాకూ వారసుడే కదా!”

“మీ ఆయన ఆస్తిపాస్తులకి వారసుడంటున్నాను”

“ఇల్లా ప్లాటూ నా పేరుమీదే వున్నాయి”

మిరిచూసి అంది “అయితే వంశానికి వారసుడనుకో”

“అనుకోవడమే గాని పిల్లల్లో ఇరువైపుల వారి జీన్స్ వుంటాయిగా. సైంటిఫిక్ గా చెప్పాలంటే ఇరువంశాలకీ వారసుడు”



“మీ అత్తామామ మీతోనే వుంటున్నారేమో. బాగా చూసుకుంటున్నారా?”

“కూతుర్లా చూసుకుంటున్నారు. మా ఆడబడుచుకి ఒంటల్లో బాగోలేదంటే చూసి రావడానికి వెళ్ళేరు. వాళ్ళలా వెళ్లారో లేదో ఈయనిలా ఫోన్లు మొదలెట్టేరు వెంటనే వచ్చేయ్యమని. నాకు బోరు కొడుతుందనిట!”

“మీ సంసారం గురించి వింటుంటే చాలా ముచ్చటగా వుండే. ఇల్లూ, ఇంటి చుట్టూ మొక్కలూ, ఇంట్లోని అలంకరణ... లైఫ్ ఉట్టిపడుతోందనుకో...”

“నీ ఇంటినీ బాగా డెకరేట్ చెయ్”

“చేశాంగాని ఎంచేతో ప్లాస్టిక్ పూల అందమే వచ్చింది”

“మనుషులు ఆత్మీయంగా మెలిగితే ఇంటికి కళ వస్తుంది. జీవం వస్తుంది”

“నేనూ వచ్చాను” అంటూ వచ్చాడు సతీష్.

“నా ఫ్రెండ్ స్వప్నిక. మీ వంటరుచి చూట్టానికొచ్చింది” హాస్యమాడింది.

“నేను రెడీ. నేను బట్టర్ చికెన్ చేస్తాను, నువ్వు నాన్ చెయ్యి. మన అతిథి సుష్టుగా భోంచేసి త్రేస్తాలి”

“నాకు పెద్ద పనిపైంటే ఇస్తున్నారు...” నవ్వింది స్వప్ని.

టీవీ పెట్టి కిచెన్లోకి వెళ్లింది గాయత్రి. సతీష్ కూడా లుంగీ కట్టుకుని వెళ్ళాడు.

వార్తలెం స్వప్ని బుర్రకి ఎక్కడంటేదు. అనురాగ్ ఎలాంటి వార్తతో వస్తాడోననే ఆలోచిస్తోంది.

“అనురాగ్ కూడా వచ్చివుంటే బావుండేది” కాస్మేపయ్యాక వచ్చి కూర్చుంటూ అంది గాయత్రి.

అతడి తల్లిదండ్రులొచ్చిన సంగతి చెప్పింది.

“మీ ఇంటికి రాకుండా హోటల్లో దిగటం.. డాల్ మె కుచ్ కాలా హై”

“చూద్దాం”

“అనురాగ్ మంచివాడే. అందులో సందేహం లేదు. మీ ఇద్దరికీ ఒకరిమీద ఒకరికి నమ్మకం వుందెకదా?”

“వుందిలే గాని... నీకు తెలుసుగా మగాడి మనస్సు చంచలం. ఎప్పుడెటుమళ్ళుతుందో చెప్పలేం”

“ముక్కుకి తాడు వెయ్యాలిందేలే. కానది నీ విధానంలో కుదరదేమో?”

గాయత్రి వంక చూసి తల అడ్డంగా వూపింది.

“అతిస్వేచ్ఛ అనర్థదాయకం. ఛాయిస్ వున్నప్పుడు మనిషి అటూ ఇటూ వూగు తాడు. గుర్రపు కళ్ళకి గంతలు కట్టకపోతే అది తిన్నగా పరుగెట్టదు. ఆ విషయాల్లో పెళ్లి మగవాళ్ళి బాగా నియంత్రిస్తుంది...”

“కాని పెళ్లిలో మనకంటూ స్పెస్ వుండదు. స్వాతంత్ర్యం వుండదు. ప్రతి దానికీ మరొకరి పర్మిషన్ కోసం ఎదురు చూడాలి. ఎంత సంపాదిస్తున్నా స్వంతంగా ఖర్చు చెయ్యడానికుండదు. అడుగడుగునా ఆంక్షలు ఆరళ్ళు...”

“నా విషయంలో అలా లేదుమరి. నాకు భావస్వేచ్ఛ వుంది. ఆర్థిక స్వేచ్ఛ వుంది. ఎక్కువగా అన్నిటోనూ ఇద్దరం డిస్కస్ చేసుకుని ఒక అభిప్రాయానికొస్తాం. కొన్ని సార్లు నా అంతట నేను ఏం కొన్నా ఆయ

నేమీ అనరు. పట్టించుకోరు. ఒకర్నికరు సంప్రదించుకోవడం సహకరించుకోవడం న్యూనతగా భావించినప్పుడే చిక్కులో స్తాయి”

“పెత్తైన వాళ్ళు- చాలామంది- సుఖంగా వుండటం నేను చూడలేదు. ఏదో రకమైన బాధ. అస్తిత్వలోపం. స్వేచ్ఛాహీనత. మనదేశంలో నలభై అయిదు శాతం వివాహితలు వివిధ రకాల గృహహింసకు లోనవుతున్నారు. పితృస్వామ్యపు నాలుగు గోడల మధ్య మగ్గిపోతున్నారు తెలుసా? ”

“ఆ స్థితి రోజురోజుకీ మారుతోంది. ఆడపిల్లలు ఉన్నత విద్యసభ్యసిస్తున్నారు. వేలల్లో జీతాలు సంపాదిస్తున్నారు. ఆస్తులు కొంటున్నారు. ఉన్నత స్థానాలకెదిగి శాసిస్తున్నారు. తదనుగుణంగా మగవారూ మారుతున్నారు. వరకట్నాలు తగ్గాయి. విద్య విజ్ఞానం వివేకం మనిషిని సంస్కరిస్తూనే వుంటాయికదా!”

“హాట్ హాట్ గా చర్చించుకుంటున్నారు. బాగానే వుంది. వేడివేడిగా తింటే నా పాక శాస్త్ర ప్రావీణ్యం బాగా తెలుస్తుంది”

సతీష్ మాటలకి నవ్వుతూ భోజనాలకి లేచారు.

స్వప్నిక వెళ్ళడానికుదుర్తురాలయ్యింది. బొట్టుపెట్టి జాకెట్ పీసూ అరటిపళ్ళూ ఇచ్చింది గాయత్రి. వీధివరకూ సాగనంపుతూ అంది- “టెంపరరీ ఉద్యోగుల్ని చూసుంటావు కదా. ఉద్యోగం ఎప్పుడుంటుందో ఎప్పుడు వూడుతుందో తెలీదు. అనుక్షణం టెన్షన్. అభద్రత. అదే పర్మినెంటు ఉద్యోగులు చూడు ఎంతో నిశ్చింతగా వుంటారు. వారు తప్పుచేసినా ఉద్యోగం నుంచి తీసెయ్యాలంటే బోల్దంత తతంగం. విచారణ, అప్పీలు, యూనియన్ల రాయబారాలూ వుంటాయి. మీ అరెంజ్ మెంట్ టెంపరరీ ఉద్యోగం లాంటిది. పెళ్లి పర్మినెంట్ ఉద్యోగమన్నమాట. నీలో ఎంత అభద్రత వుందో నీ మాటల్ని బట్టి

తెలుస్తోంది. హిప్పీల్లా బతకొద్దు. హ్యాపీ కపుల్ లా బతకండి. పెళ్లి గురించొక్కసారి ఆలోచించు. ఆల్ ద బెస్ట్!”



అనురాగ్ వచ్చేసి వుంటాడనుకుంటూ గబగబా మెట్లక్కి ఫ్లాట్ లో కెళ్లింది.

తలుపుకి వేలాడుతోన్న తాళంకప్ప కంటబడేసరికి నవనాడులూ కుంగిపోయాయి.

వెళ్ళి రెండ్రోజులైంది. ఇంతదాకా కబురూ లేదు కాకరకాయా లేదు. ఏం చేస్తున్నట్టు?

సెల్ అందుకుని కాలే చేసింది. లిఫ్ట్ చెయ్యలేదు.

విసుక్కుంటూ సోఫాలో ఒరిగింది. నిద్ర పట్టేసింది.

కాలింగ్ బెల్ శబ్దానికి ఉలిక్కిపడి లేచెళ్ళి తలుపు తీసింది.

అనురాగ్ ని చూసి “ఏమన్నారు? ” గుమ్మంలోనే అడిగింది.

అతడు బదులివ్వలేదు. లోపలికొచ్చి షూ విప్పి ప్రిజ్ దగ్గరకెళ్ళి కూలింగ్ వాటర్ తీసుకుని తాగి వచ్చి కూర్చున్నాడు.

జవాబు కోసం అసహనంగా ఎదురుచూస్తోంది స్వప్నిక.

“ఒక నెల టైమిచ్చారు బాగా ఆలోచించు

కోడానికి”

“ఎం ఆలోచించాలి?”

“భవిష్యత్తు గురించి. తరచి ఆలోచించి సరైన నిర్ణయం తీసుకోమన్నారు. అంటే ఇలాగే వుండటమా, పెళ్లి చేసుకోవడమా లేక ఎవరిదారి వాళ్ళు చూసుకోవడమా- ఏది బెస్ట్ అన్నది మనల్నే తేల్చుకోమన్నారు”

“ఇంట్లోటిదానికి నెల టైమెందుకు. ఇప్పుడే చెప్పేయగల్గు. ఇలాగే వుంటాం. ఇదే లివ్ ఇన్ పార్ట్నర్షిప్ని కొనసాగిస్తాం”

“తొందరపడొద్దనే తొందరపడకూడదనే నెల గడువిచ్చారు. దాన్ని ఉపయోగించుకుందాం. అన్ని కోణాల్నుంచీ విశ్లేషించుకుందాం. ఇప్పటికీ వచ్చిన అనుభవాన్ని సమీక్షించుకుందాం. ది బెస్ట్ నిర్ణయానికి వద్దాం”

ఎంతో తాపీగా చెప్పాడు. ఎలాంటి ఎమోషన్ కీ లోసుకాకుండా అన్నాడు.

అతడి నాన్నడు ధోరణి ఆమెకి నచ్చలేదు. తన అభిప్రాయాన్ని వెంటనే చెప్పేయక ఈ సాగడిత ఎందుకో అర్థంకాలేదు.

అలా అని ఒత్తిడి తేదలచలేదు. పెద్ద వాళ్లే గడువిచ్చి పెద్దరికం చాటుకున్నప్పుడు తను తొందరపట్టం కుర్రచేష్ట అవుతుందనుకుంది.

“అయితే ఈ మంత్ర మనకి టెస్టింగ్ టైమన్నమాట”

తలూపాడు.

“నాలో ఎలాంటి మార్పు రాదు. నా దారినుంచి అంగుళం కూడా జరగను. నువ్వే చూస్తావుగా”

“మార్పుకి రోజులక్కర్లేదు, క్షణాలు చాలు!”

ఆ రాత్రి స్వప్నిక నిద్రపోలేదు. ఆలోచిస్తోందనడంకన్నా వ్యూహరచన చేస్తోంద

నడం సబబు.

ఎలాగైనా సరే కడకి ఎమోషనల్ బ్లాక్ మెయిలింగ్ చేసినా సరే అనురాగ్ని తనతో వుండేలా చేయాలి. తమ రిలేషన్ ఇలాగే కొనసాగాలి. తనెన్నుకున్న మార్గం అనితరసాధ్యం అనిపించాలి.

ఇది ఇగో లేక ప్రిస్టేజ్ సమస్య కాదు.

సహజీవన విధానానికి పరీక్ష. యాసిడ్ టెస్ట్. దీన్లో గెలిచితిరాలి!

గాయత్రి, తనూ చెరో జీవన విధానానికి ప్రతినిధులు.

గాయత్రి హ్యాపీగా వుంది. అర్థం చేసుకుని సహకరించే భర్త. ఆదరిస్తోన్న అత్త మామలు. మేము, మాది, మనది- అన్న భావమే వుంది భార్యాభర్తలిద్దరిలో. ఒక రంటే ఒకరికి కొండంత నమ్మకం వుంది. ఆజన్మాంతం తోడు నీడగా కలిసి నడుస్తామన్న ధీమా వుంది. సర్వదేవుళ్ళూ రక్షగా వుంటారన్న భావనా వుంది. పిల్లలకి చక్కని సాంస్కృతిక వారసత్వం ఇచ్చి ఉత్తముల్ని సమాజానికి జతచేస్తామన్న గొప్ప విశ్వాసమూ వుంది. వారికి బంధు మిత్రుల ఆదరణ వుంది. సమాజపు ఆశీస్సులూ సంపూర్ణంగా వున్నాయి.

ఇకపోతే తమదీ సంతోషకరమైన బంధమే. చిటపటల్లేవు. హెచ్చుతగ్గుల్లేవు. ఆజ్ఞలూ అణకువలూ లేవు. పెత్తనాలూ, ఫోజులూ లేవు. ఒకరినొకరు గౌరవించుకుంటున్నారు. అభిమానిస్తున్నారు, సహకరించుకుంటున్నారు. అన్నీ సమంగా పంచుకుంటున్నారు. ఇష్టానుసారం మసలుతున్నారు. ఆంక్షలనేవే లేవు. పూర్తి స్వేచ్ఛని ఆస్వాదిస్తున్నారు.

కాని తమ మధ్య వున్నది ఇష్టమే. కోరికే. భౌతికావసరమే, ఆకర్షణ బంధమే. అంతే తప్ప దాన్ని ప్రేమ అనలేం. ప్రేమ మరొకరి ఆనందాన్ని కోరుతుంది. స్వత్వగాన్ని ఆశిస్తుంది. అవి తమకి తెలిసివి. ఒకరంటే ఒకరికి ఆపేక్ష, అభిమానం

వున్నాయి. అవన్నీ సాన్నిహిత్యం వల్ల ఏర్పడినవే. ఒకరిమీద మరొకరికి పూర్తి నమ్మకముందని చెప్పలేం. ఎప్పుడైనా ఎవరైనా జారిపోవచ్చు గనుక అభద్రత వుంది. బంధుమిత్రులు సహకరించట్లేదు సరికదా తిన్నగా బతకనీకుండా సమస్యలు సృష్టిస్తున్నారు. ఆందోళన వుంది! అంచేత పిల్లల గురించి సమాజం గురించి ఆలోచించే స్థితిలోనే లేరు. నేను, నాది- అన్న లెక్కలే తమ మధ్య తిష్ట వేసుకున్నారున్నాయి!

తాము వ్యక్తి సుఖాన్ని, వ్యక్తి స్వేచ్ఛని, వ్యక్తి మనుగడనే కోరుకుంటున్నారు.

ఒక్క ముక్కలో చెపాల్సంటే తాము భౌతికంగా కలిసుంటున్నారు తప్ప మానసికంగా కాదు!

పెళ్లి అయినా సహజీవనమైనా స్థిరంగా దృఢంగా నిలబడాలంటే ఆడమగ మధ్య గల 'బంధం' బలంగా వుండాలి. అది ప్రేమబంధమా మానసిక బంధమా విశ్వాసబంధమా మరోటా మరోటా అన్నది అప్రస్తుతం. కాని ఒకరిని విడిచి ఒకరు విడువలేనంత పటిష్ఠం వుండాలి. దాని మీదే వారి దాంపత్యం సంసారం సమస్తం ఆధారపడి వుంటాయి!

అంచేత ఆ దిశగా తను పావులు కదపాలి.

అనురాగ్ని ఆకట్టుకోవాలి. అలరించాలి. ఆత్మీయత పెంచాలి. తమ అనుబంధం శాశ్వతమన్న భావన కలిగించాలి.

అవసరమైతే తనో మెట్టు దిగి వచ్చి అయినా సరే లక్ష్యాన్ని సాధించాలి! దీన్ని సర్దుబాటు అనకూడదు. దానోహమనడమూ కాదు. నమ్మకాలని పక్కన పెట్టడమూ కాదు. విజయసాధనకి అవలంబిస్తోన్న ఎత్తుగడ, అంతే!

స్వప్నికకెంతో తృప్తిగా అనిపించింది. ఆ నిర్ణయానికొచ్చేసరికి గెలిచినంత సంబరపడింది.

హాయిగా ఎలాంటి శంకలూ లేకుండా నిశ్చింతగా నిద్రపోయింది.

ఆ మర్నాటినుంచే కొత్తగా మారిపోయింది స్వప్ని.

ఉదయం లేవగానే కిస్ ఇస్తోంది. అతడు లేచి రాగానే నవ్వుతూ విష్ చేస్తోంది. 'నిద్ర బాగా పట్టిందా?' అని అడుగుతోంది. అతడి అవసరాలు, ఇష్టాలు గురించెక్కువ శ్రద్ధ తీసుకుంటోంది. అతడు చేస్తోన్న పనినీ సాయాన్నీ మెచ్చుకుంటోంది. భవిష్యత్తు గురించీ కెరీర్ గురించీ చర్చిస్తోంది. గొప్పగా ఊహల్ని అతడి కళ్లముందు ఆవిష్కరిస్తోంది.

తమకంటే లెక్కలు ఎక్కువ కాదనే సింది. తమ బంధంలో లాభనష్టాల గోల వద్దంది. ఎవరికి తోచినట్టు వాళ్లు ఖర్చుపెడదామన్నది. 'అంతా మనదే కదా' అన్నట్టుగా వ్యవహరిస్తోంది. బంధుమిత్రులతో సంబంధాలు పెంచుకుందామంటూ అతడి తల్లితో వదినతో సోదరితో ఫోన్లో మాట్లాడుతోంది. తనవారితో మాట్లాడింపజేస్తోంది.

ఏం చేసినా కలిసి చెయ్యడానికి ప్రాధాన్యమిస్తోంది. కవిత్యం రాయమని ప్రోత్సహిస్తోంది. రాసిందాన్ని వినిపించుకుని పొగుడుతోంది. చక్కని కవిత్య పుస్తకాలు

కొని బహుకరిస్తోంది. రాసుకోడానికను
వైన కుర్చీ కొన్నది. బాల్కనీలో ఊయల
వేయించి 'ప్రకృతిని చూడు.. కొత్త ఐడి
యాలోస్తాయి' అని చెప్పింది.

మన రక్తం పంచుకుపుట్టి 'మన' పిల్లలు
కావాలంటోంది. కాంట్రాసెప్టివ్స్ వాడటం
మానేద్దామని పోరుతోంది. పిల్లల్ని ఎలా
చదివించాలో, ఎంత ఆనందమయ
జీవితం ఇవ్వాలో ఊహలల్లుతోంది. వారి
బుడిబుడి నడకల గురించి, ఎదిగేదాకా
వారిలో వచ్చే మార్పుల్ని వర్ణిస్తూ మురిసి
పోతోంది.

అతి త్వరలోనే రెండు కుటుంబాలూ
కలిసిపోతాయని ఇకనుంచి ఇరువైపుల
బంధువులిళ్ళలోని శుభాశుభాలకు వెళ్ళొద్దా
మనీ అంటోంది. పదిమంది బలగం
వుండటమే మనిషికి బలం అని వివరి
స్తోంది. పదిమందితో పంచుకున్న
ఆనందం రెట్టినపుడుందని చెబుతోంది.

అనుక్షణం అనురాగ్ని అంటిపెట్టుకుని
ఉంటోంది. కంటికి రెప్పలా చూసుకుం
టోంది. అతడి కోసం అహరహం తపి
స్తోంది. అతడి తోడిదే ఆనందం, జీవితం,
పరమార్థం అన్నట్లు ప్రవర్తిస్తోంది.

స్వప్నిలో వచ్చిన మార్పు అనురాగ్నికి
బాగా నచ్చింది. తనూ ప్రతిస్పందిస్తు
న్నాడు. ఆమె మీదెంతో శ్రద్ధ చూపిస్తు
న్నాడు. వీకెండ్ ప్రోగ్రామ్స్ వేస్తున్నాడు.
ఆమెతో ఓ ఆనందమన్నట్లు ప్రవర్తిస్తు
న్నాడు. ఆమె ప్రోత్సాహం మేరకు
ప్రముఖ కంపెనీలకు రెస్యూమె పంపిస్తు
న్నాడు.

తమ అనుబంధంలో సరికొత్త
అధ్యాయం మొదలైనట్లుగా వుంది ఇద్దరికీ.
'ఎప్పటికీ ఇలాగే వుండిపోతే ఎంత
బావుణ్ణు' అనుకుంటున్నాడు.

★ ★ ★

టెక్నికల్ డైరెక్టర్, క్లయింటు ప్రతినిధి,
ప్రోగ్రాం కో-ఆర్డినేటర్, రుషి తదితరు
లంతా స్వప్నిక ప్రజెంటేషన్ని శ్రద్ధగా
చూస్తున్నారు, వింటున్నారు.

చాలా చక్కగా, సరళంగా, సూటిగా వివ
రిస్తోంది. ఎంతో ఉత్సాహంగా మరెంతో
కాన్ఫిడెన్సుతో చెబుతోంది.

ఒకప్పుడు 'పనిరాక్షసి'గా అభివర్ణింపబ
డిందామె. ఆ రోజులు మళ్ళీ వచ్చినట్లుగా
పనితో మమేకమైపోయింది. ప్రాజెక్టునే
ఊపిరిగా చేసుకుంది.

ఇంట్లోని చక్కని వాతావరణం, అనురా
గ్తో గల తీయని అనుబంధం ఆమెను
ఆ దిశగా పురిగొల్పాయి. మనస్సు లగ్నం
చేసేలా మంత్రించాయి.

రెట్టించిన ఉత్సాహంతో శ్రమించిందేమో
ఫలితం మిరుమిట్లు గొల్పుతోంది!

ప్రెజెంటేషన్ పూర్తయింది. చప్పట్లు
కొట్టి ఊరుకోలేదు. అభినందనల్లో ముంచె
త్తారు.

"మీ పొటెన్షియల్ నాకు తెలుసు. ఈ
ప్రాజెక్టు మీకప్పగించి నేను సరైన నిర్ణ
యమే తీసుకున్నాను. గో ఎహెడ్. బీ రెడీ
ఫర్ బిగ్గర్ రెస్పాన్సిబిలిటీస్" టెక్నికల్
డైరెక్టర్ షేక్ హేండ్ ఇస్తూ చెప్పేడు.

ఆనందంతో ఉక్కిరిబిక్కిరి అయ్యింది
స్వప్నిక.

"మీ పల్ల మాకు కంపెనీ గ్రాండ్ పార్టీ
ఇస్తుందని ఆశిస్తున్నాం. కీపిటప్. వెనక
డుగు వద్దు. వెనక చూపులోద్దు.
ముందుకే మున్ముందుకే సాగిపోండి. నౌ
యూ ఆర్ ఇన్ రైట్ ట్రాక్!

రుషి మాటలకు పొంగిపోయింది.

అతడు ఆఫీసుపని గురించన్నాడో పర్స
నల్ విషయాల గురించన్నాడో తెలీదు.
కాని వ్యక్తిగత పంథా గురించే అన్నాడని
భావించుకుంది.

కాన్ఫరెన్స్ హాల్లోంచి బయటికొస్తూనే
అనురాగ్ కి ఫోన్ చేసింది.

తన సంబరాన్ని మాటల్లోకి మార్చి అర గంట మాట్లాడింది. అతడామె శక్తియు క్షుల్మీ కార్యదక్షతనీ పొగిడాడు.

“ఏదో ఒకరోజున నువ్వు చుక్కలు చూడటం ఖాయం. ఇంత చిన్నవయస్సులో ఇంత గుర్తింపూ ప్రాధాన్యం లభించాయంటే ఇక ఆకాశమే నీకు హద్దు మైడియర్ స్వప్నికా” అన్నాడు మనస్ఫూర్తిగా.

తొలిసారిగా ‘మైడియర్’ అన్న పదం వాడాడు.

అమృతపు సోనల్లా వినించి ఫోన్లోనే ముద్దు విసిరేసింది.

★ ★ ★

స్వప్నిక తల్లి తండ్రి ఫోన్ చేశారు.

ఈ మధ్య తరచూ ఫోన్లు చేస్తూ ఇద్దర్లోనూ మాట్లాడుతున్నారు. ఎన్నో సూచనలిస్తున్నారు. జాగ్రత్తలూ చెబుతున్నారు.

ఇక బావ పరాంకుశం సరేసరి.

క్షేమసమాచారాలయ్యాక అడిగింది తల్లి “అల్లుడుగారు నీ పక్కనే వున్నారా? ”

“లేరులే గాని చెప్పు మమ్మీ”

“నెలనెలా బయటవుతోందా”

“వూఁ”

“పిల్లల గురించాలోచించండి. మొగుడూ పెళ్లాల్ని కట్టిపడేసేది పిల్లలేనే మొద్దూ. పిల్లల్ని కన్నాకే భర్త దృష్టిలో భార్య విలువ, గౌరవం పెరుగుతాయి. అనుబంధమూ గట్టిపడుతుంది. నేనెందుకు చెబుతున్నానో విను. ఇదివరకెలా ఊరేగినా ఇప్పుడైనా నా మాట వినవే...”

తల్లి తపన, వేదన ఆమెని కదిలించాయి.

ఆ రాత్రి కండోమ్ వాడనివ్వలేదు స్వప్నిక!

★ ★ ★

తిన్నగా స్వప్నిక క్యాబినలోకొచ్చాడు అనురాగ్.

అతడిలా రావడం ఇదే ప్రథమం. ఆశ్చర్యచకితురాలై చూసింది.

వెనగ్గా దాచిన స్వీట్స్ డబ్బాలోంచి ఓ స్వీట్ తీసి ఆమె నోట్లో కుక్కేడు.

“ఏయ్.. ఏంటిది చిన్న పిల్లాడిలా..”

నోటికి చేయి అడ్డు పెట్టుకుంటూ అంది.

“నేను చిన్నపిల్లవాణ్ణి, నువ్వు చిన్న పిల్లవి. కమాన్ వానలో తడుస్తూ వానా వానా వల్లప్పా అని పాడుతూ ఆడుకుందాం”

“నీ కోసం వాన కురవాలన్నమాట. కురుస్తుందిలేగాని తీపి తెచ్చావు తీపి కబురు చెప్పావా? ”

“ఐబియంలో సెలక్టయ్యాను”

“ఈజిప్ట్? ఓ కంగ్రాచ్యులేషన్స్” గబుక్కున అతడి బుగ్గమీద ముద్దు పెట్టేసింది.

“ఇది ఆఫీసు యార్...”

“లెటిట్ బీ. ఆనందం పట్టలేకపోయాను. ఆఫరెంత? ”

“సైన్ లాక్స్ ప్యాకేజ్”

“ఓహో నన్ను మించిపోయావ్. నాకు చాలా చాలా హ్యాపీగా వుంది అనురాగ్. ఐ లవ్వు సో మచ్” అంటూ ఓ స్వీట్ అతడి నోటికిందించింది.

అతడి చేతిని ముద్దాడి గాలిలో తేలిపోతూ స్వీట్ డబ్బా తీసుకెళ్లి టీం మెంబర్స్ అందరికీ పంచింది.

“అనురాగ్ ఐబీయంలో చేర్చున్నాడు. హీ

గాట్ గుడ్ డీల్. నైస్ లాక్స్...” గర్వంగా అందరికీ చెప్పి వచ్చింది.

“ఒన్ ఇయర్ ఇక్కడ చేశాక ఇంకో టూ ఇయర్స్ యుఎస్లో చెయ్యాలి. నెక్స్ట్ ఇయర్ ఎల్ ఒన్ మీద పంపిస్తానన్నారు. అక్కడి ఖర్చుతా వాళ్లదే”

“ఫెంటాస్టిక్ డీల్. అప్పుడు వీళ్లా నన్ను యు.ఎస్. పంపితే సరేసరి. లేక పోతే హెచ్ ఒన్ బీ మీద వచ్చేస్తాను. ఇద్దరం ప్రపంచాన్ని చుట్టేద్దాం!”

అతడింకేదో చెప్పడానికి సంకోచిస్తున్నాడు. అదేమీ పట్టించుకునే స్థితిలో లేదామె.

“పద, లెటజ్ సెలబ్రేట్” అంటూ లాక్కుపోయింది.

మాల్గుడిలో చికెన్ బిర్యానీ తింటూ మధ్య మధ్య కోక్ తాగుతూ కబుర్లలో పడ్డారు.

“అన్నివిధాలా నన్ను మించిపోయావు అనురాగ్. అయినా నాకే మాత్రం అసూయగా లేదు. అవన్నీ నాకే వచ్చినంత సంబరంగా వుందంటే నమ్ము. అమ్మాయిలు తనక్కాబోయేవాడు తనకన్నా పెద్దవాడై వుండాలి, ఎత్తుగా వుండాలి, ఎక్కువ సంపాదిస్తుండాలి, పెద్ద హోదా ఆస్తి కలిగి వుండాలి- అనెందుకు కలలు కంటూంటారో ఇప్పుడర్థమవుతోంది. ఆ గర్వమే మిటో, ఆ ఫీలింగేమిటో ఇప్పుడు తెలుస్తోంది”

“ఎక్కువ తక్కువల గొడవొద్దు. ఉయార్ ఈక్వల్ పార్ట్స్ నర్స్”

“ఇదివరకు మగాళ్ళు కాస్తెక్కువ సమాన మన్నావుగా” నవ్వింది.

అతడూ శృతి కలుపుతూ “అది నిజమే అని క్షణంముందు నువ్వన్న మాటలే సాక్ష్యం చెబుతున్నాయి” అన్నాడు.

“చోడో ఇస్ బాతోంకో. మీ మమ్మీ డాడీ

లకి చెప్పేవా? ”

“ఇంకా లేదు. ఫస్ట్ నీకే...”

“భలేవాడివే...” టకటకా డయల్ చేసి చ్చింది “నాకన్నా కన్నవాళ్ళెక్కువ సంతోష పడతారు. సంతానం ఎంత వృద్ధిలోకొస్తే వారికంత పండుగ...”

తండ్రికీ ఆ తర్వాత తల్లికీ చెప్పి వారి సంతోషాన్ని పంచుకున్నారు.

ఈలోగా తన తల్లిదండ్రులకీ చెప్పేసిందామె. వారి అభినందనలూ అందుకున్నారు.

లంచ్ పూర్తయ్యాక మెల్లగా అన్నాడు అనురాగ్ “పోస్టింగ్ బెంగళూరులో ఇచ్చారు”

“వ్వాట్!” అరిచింది.

“కూల్డాన్. అక్కడికే కావాల్సి”

“నువ్వక్కడ నేనిక్కడ... అలా ఎలా కుదుర్తుంది? ”

“అదేమంత దూరమనీ. అక్కడ రాత్రి బస్సెక్కితే తెల్లారేసరికి ఇక్కడుంటాను. ట్రెయిన్లు, ఫ్లయింట్లు వుండనే వున్నాయి. దూరంగా వెళ్ళినంత మాత్రాన దూరమైపోం”

అతడి చేయి గట్టిగా పట్టుకుంది. “పూహు. నిన్ను వెళ్ళనివ్వను. ఇక్కడే అలాటి ఛాన్స్ వస్తుంది. ప్రయత్నిద్దాం అనురాగ్.. ప్లీజ్..”

“ఐబీఎం ఆఫర్ కాదనుకుని...”

“పోనీ నేను కూడా అక్కడికే వచ్చేస్తాను. నాకొచ్చేక ఇద్దరం ఒకేసారి వెళ్దాం. నిన్ను వదలి వుండలేను” బేలగా అంది. నిశ్చయారాల్లా చూసింది.

“నువ్వు వచ్చేద్దువుగానే. నీ ప్రాజెక్టు ఫినిషింగ్ స్టేజ్లో వుందికదా. అదవ్వగానే టెక్ పీపుల్కి గుడ్ బై చెబుదువు గాని. ఈలోగా మా కంపెనీలోనే నా రిఫరెన్సు మీద గుడ్ ఆఫర్ వస్తుందేమో ట్రై చేస్తాను...”

“తప్పదంటావా? ”

“నో అదర్ వే. లెటజ్ ట్రై టు ఎడ్జస్ట్”
ఆమె మాట్లాడలేదు. ఎడ్జస్ట్ అన్న పదానికి మండిపడనూ లేదు!

‘సర్దుబాటు’తో సర్దుబాటు చేసుకోడానికి ప్రయత్నిస్తోంది!!



అనురాగ్ బెంగళూరు వెళ్ళి దాదాపు రెండు నెలలవుతోంది.

ఇంతదాకా ఒక్కసారి రాలేదు.

అతడెక్కోంటే స్వప్నిక ఎన్నో జాగ్రత్తలు చెప్పింది. ఎన్నో ప్రామిస్లు తీసుకుంది. అవన్నీ ఏ ఏట్లో కలిసిపోయామో తెలీదు. మొదట్లో తరచూ గాకపోయినా ఎక్కువగానే ఫోన్ చేసేవాడు. అతడు చేశాడా లేదా అన్నది పట్టించుకోకుండా తను మాత్రం రోజూ చేసేది.

కొన్నిసార్లు మాట్లాడేవాడు. చాలాసార్లు లిఫ్ట్ చెయ్యకపోవడమో స్విచాఫ్ చెయ్యడమో చేసేవాడు.

ఊరు మారేసరికి ఊసరవెల్లిలారంగులు మార్చేస్తాడని కలలో కూడా ఊహించలేదామె.

అసలేవరైనా ఇంత త్వరగా మారిపోతారంటే నమ్మకశక్యం గావట్లేదు.

ఎన్ని కలలు కన్నారూ! ఎన్ని రమ్యహార్యాలు నిర్మించుకున్నారూ! అవన్నీ చిరుగాలికే కొట్టుకుపోవడం ఎంత చిత్రం!

అతడికి తనమీద మోజు, ఆకర్షణ తగ్గాయా లేక మరొకరి ఆకర్షణలో

పడ్డాడా?

గాయత్రి భర్త సతీష్ ఐబిఎంలో పనిచేస్తున్నాడని తెలిసి అతడి ద్వారా కూపీ తీయించింది.

“అనురాగ్ చాలా హుషారుగా వుంటున్నాట్ట. అతడు గాళ్ళతో చనువుగా వుంటాడు కాబోలు కదా?” అని ఎదురుప్రశ్నించాడతడు.

‘అనురాగ్ తనకి దూరంగా జరిగాడు’ అన్న అభిప్రాయానికొచ్చేసింది.

డిప్రెషన్ కి లోనయ్యింది.

అయినా నమ్మలేకుండా జీర్ణించుకోలేకుండా వుంది. ఆశ కొన వూపిరితోనే అయినా కొట్టుమిట్టాడుతోంది.

ఫోన్లో ఎన్నో అడగాలని ఒక రకంగా నిలదీయాలని చూసింది. కానతడాస్కారం ఇవ్వలేదు.

ఒకరోజున ఛాటింగ్ లో కలిశాడు. “నాకిప్పటికీ నమ్మకం చిక్కటం లేదు. నువ్వు నా అనురాగ్ వేనా అనురాగ్?”

“నేనేం మారలేదు. ఎప్పట్లానే వున్నాను”

“నాతో ఎక్కువ మాట్లాడటం లేదే? నన్ను కలవడానికి రాలేదేం”

“అవసరం అనిపించలేదు”

“నన్ను చూడాలని కూడా అనిపించలేదా? నేనెలా వున్నానో తెలుసుకోవాలనిపించలేదా? నేనేం చేస్తున్నానో ఏం తింటున్నానో నీ కోసం ఎంత కలవరిస్తున్నానో మరెంతగా తపిస్తున్నానో తెలుసుకోవాలని ఒక్క-నాడూ ఒక్క-క్షణమూ అనిపించలేదా?”

“సీ స్టప్ప్. మనం రిలేషన్ లోకి ఎంట రయ్యే ముందు ఓరల్ గా చేసుకున్న అగ్రి మెంటుని ఓ సారి గుర్తు చేసుకో. ఇద్దరం కలిసివుంటాం.. కలిసి తింటాం.. కలిసి పడుకుంటాం.. కలిసి పంచుకుంటాం.. అంతే తప్ప ఎలాంటి కమిట్ మెంట్స్

లేవు. నీ బాధ్యత నాకు లేదు. నా బాధ్యత నీకు లేదు. ఎవరూ మరొకరి మీద ఆధారపడరు. అధికారం చలాయించరు. మరొకరి స్వేచ్ఛకి ఇష్టానికి అడ్డురారు. ఇష్టముంటే కలిసుంటాం లేకపోతే విడిపోతాం. అదేకదా మనం అనుకున్నది? ”

“అఫ్కోర్స్. అలా అని మన మధ్య ఎలాంటి అనుబంధమూ లేదా? ”

“ఏముంది చెప్పు? కలిసుంటే పార్ట్స్ నర్స్ మి. విడిపోతే ఎక్స్ పార్ట్స్ నర్స్ మి. దట్టూల్”

“దారుణంగా మాట్లాడకు. ఐ వాంటూ నువ్వు నాక్కావాలి. నువ్వు వూ అంటే ఇప్పుడే ఈ క్షణమే ఉద్యోగానికి రిజైన్ చేసి వచ్చేయ్యడానికి నేను రెడీ”

“అప్పుడేమవుతుందో ఆలోచించు. నీకు సంపాదన వుండదు. అన్నిటికీ నా మీద ఆధారపడాల్సి వస్తుంది. ఆర్థికస్వేచ్ఛ వుండదు. సో- సమానత్వం వుండదు. నీ అహం దెబ్బతింటుంది. రాజీవడలేక రెచ్చిపోయి ప్రవర్తిస్తావు. అశాంతి, ఆందోళన, కోపం, ద్వేషం, ఆఖరికి విడిపోవటం... అదేమైనా బావుంటుందా చెప్పు? సాంప్రదాయిక భార్యగా మారటానికి నీ శరీరం లోని ఏ అణువూ ఒప్పుకోదు. సో మన మిలా ఫ్రెండ్లీగా విడిపోవడం ఇద్దరికీ మంచిది. గుడ్ బై ఫరవర్..”

అతడు ఆఫ్ లైన్ అయ్యాడు.

స్థాణువయ్యింది. సర్వశక్తులూ ఒక్కసారిగా హరించుకుపోయినట్లు కూలబడింది. కన్నీళ్ళు రాలేదు. గుండెల్లో మాత్రం దుఃఖం. పొర్లి పొర్లి ఏడుస్తోంది!

ఆఫీసుకి వెళ్ళలేదు. వంట జోలికి పోలేదు. తనలో తను దుఃఖిస్తుండిపోయింది.

తను చేసిన తప్పేవిటో, తనెక్కడ తప్పుటడుగు వేసిందో, ఎంతాలోచించినా అర్థం

కావట్లేదు.

అనురాగ్ మంచివాడని విశ్వసించడం ఒక్కటే ఘోరాపరాధం అనిపించసాగింది.

బావ పరాంకుశం అన్నట్లు అతడు మగాడు. ఈజీగా దులుపుకెళ్లిపోయాడు!

తన పరిస్థితేమిటి?

ఫ్రెండ్స్ లో బంధువుల్లో సంఘంలో తన స్థానమేమిటి?

అందరికన్నా భిన్నంగా నడిచినందుకు తనకు విధించిన శిక్షా ఇది? !

ఆఫీసుకి వెళ్లటం లేదని తెలిసిందో ఏమో గాయత్రి ఫోన్ చేసింది.

“అనురాగ్ నాకన్యాయం చేసి వెళ్లిపోయాడు. నా రాతకి నన్నదిలేసి తన సుఖం తను చూసుకున్నాడు.. మగాడు!” ఏడుస్తూ నవ్వింది. నవ్వుతూ ఏడ్చింది.

“ఫూలిష్ గా మాట్లాడకు. కలిసుండటం అతడికిష్టం లేదు. బయటికి పోవాలనుకున్నాడు. పోయాడు. పీడ వదిలించని మర్చిపోక అతడే తలచుకుని విచారిస్తావెందుకే. ఒకదారి మూసుకుపోతే ఎన్నో దార్లు తెరుచుకుంటాయి గాని భైర్యంగా వుండు. ఆడది అబలకాదే ఆదిశక్తి. ఆ సంగతి గుర్తుంచుకో”

“అనురాగ్ ని మర్చిపోలేకపోతున్నాను. ఒంటరిగా వుండాలంటే భయమేస్తోంది గాయత్రి...”

“అత్యువిశ్వాసాన్ని కోల్పోకుండా వుంటే చాలు అన్నీ అవే సర్దుకుంటాయి. అనురాగ్ కాకపోతే మరొకరు. మగాళ్ళకేం కరువు రాలేదు. సిటీలో ఆడవారి కన్నా మగాళ్లే చాలా అధికంగా వున్నారు”

“అనురాగ్ ఫ్లేన్ లో ఇంకొకర్ని వూహించుకోలేను. అసలా వూహే ఎంతో జుగుప్సగా అనిపిస్తోంది. ఒళ్లు జలదరిస్తోంది”

“సహజీవనంలో అంతేగా. ఒకరుపోతే ఇంకొకరొస్తారు. ఎవరూ శాశ్వతం కాదు. ఏదీ శాశ్వతం కాదు. ఎవరి సుఖం వాళ్ళదే. ఎవరి గమ్యం వారిదే కదా? !”

“అదంతా ఆలోచించగల స్థితిలో లేను. మెదడు మొద్దుబారిపోయింది”

“నువ్వు అతిగా ఫీలవుతున్నావు గాని ప్రతి జీవన విధానంలోనూ కొన్ని పాజిటివ్ అంశాలుంటాయి. కొన్ని నెగటివ్ వుంటాయి. కొన్ని లాభాలుంటాయి. కొన్ని నష్టాలుంటాయి. కొన్ని బాధలుంటాయి. కొన్ని సంతోషాలుంటాయి. సరిపెట్టుకోవాలి. సర్దుకుపోవాలి. సంతృప్తిపడాలి. సహనంతో నేర్చుగా ఓర్పుతో చక్కదిద్దుకోవాలి. మెరుగు పరచుకోవాలి. జీవిత మంటే అంతేనే...”

“హుc. నువ్వు రుషి, మా బావ, అమ్మా, నాన్న... అంతా నాకే పాఠాలు చెబుతున్నారు. పెద్ద పెద్ద ఉపన్యాసాలిస్తున్నారు. నేను మీ అందరికీ లోకువగా దొరికాను కదూ? అలుసుగా కన్పిస్తున్నాను కదూ? కాని మీలో ఒక్కరికి కూడా అనురాగ్ కి చెప్పడానికి ధైర్యం లేదు. గట్స్ లేవు. ఎంచేతంటే అతడు మగాడు. ఐ హేట్ మేల్ ఛావనిజమ్. దాన్ని సపోర్టు చేసేవారంటే పరమ అసహ్యం!”

లైన్ కట్ చేసింది స్వప్నిక.

కొంత కసి తీరిన భావన కలిగింది. అది కొద్దిసేపే. మరుక్షణం అంతులేని నిరాశ నిస్సహాలు ఆకలిగొన్న పులిలా ఆమెమీద దాడి చేశాయి. కుమిలిపోయింది.

ఆమె అటువంటి స్థితిలో వుండగా ఆమె ఇల్లు వెదుక్కుంటూ వచ్చారామె తల్లిదండ్రులు.

వారు కంటబడే సరికి దుఃఖమూ ఆనందమూ ఒకేసారి కలిగాయి. తల్లిని వాటేసుకుని బావురుమంది.

వారి ఓదార్పుకి మెల్లగా తేరుకుంది. తమాయించుకుంది.

“చెప్పాపెట్టకుండా వచ్చారేంటి డాడీ? ”

“పరాంకుశం పంపించాడు. నీకు తోడుగా నీతోబాటు వుండమంటే వచ్చాం”

ఆమె నుదురు ముడివడింది. “ఇప్పుడే వంత అవసరమొచ్చిందని? మీరేదో దాస్తున్నారు...”

“అవన్నీ తీరిగ్గా మాట్లాడుకోవచ్చులేవే. వంటగది ఎక్కడుందో చూపించు. త్వరగా వంట చేస్తాను. ఆఫీసుకెళ్తున్నాను” చీర కొంగు బొడ్లో దోపుకుంటూ అంది తల్లి రేవతి.

“ఆఫీసెక్కడికీ పారిపోదుగాని సంగతే విటి మమ్మీ. ఇన్నాళ్లూ లేనిది మీరిద్దరూ వచ్చారంటే..మిమ్మల్ని బావ పనిగట్టుకుని పంపించారంటే.. ఏదో పెద్ద కారణమే ఉండి వుంటుంది. అసలేం జరిగింది

డాడీ? ”

“ఏమీ జరక్కాడదనే. ప్రయాణం చేసి అలసిపోయాం. సాయంత్రం తీరిగ్గా మాట్లాడుకుందాం బేబీ...”

“నన్ను మభ్యపెట్టాలని చూడొద్దు. ఏం జరక్కాడదని? ”

స్వప్ని మాటలకి తండ్రి బదులివ్వలేదు. తల్లి కళ్ళొత్తుకుంది “ఏదేదో అనుకుంటాం. అనుకున్నామని ఆగుతాయా చెప్పు. ఎలా రాసి పెట్టివుంటే అలా జరుగుతాయి...”

“మీ మెట్టు వేదాంతపు కబుర్లు కట్టిబెట్టండి. ఏం జరగబోతోందో చెబుతారా లేదా? ” అరిచినట్లుగా అడిగింది.

“చెప్పండివా. అది చిన్న పిల్లేం కాదు. చెట్టుంత ఎదిగింది!” అంది రేవతి.

సుబ్బారావు ధైర్యాన్ని కూడదీసుకుంటూ అన్నారు “అనురాగ్ మళ్ళీ పెళ్లి చేసుకుంటున్నాట్ట...”

“మీకెవరు చెప్పేరు? ”

“పరాంకుశం ఫోన్ చేస్తే వాళ్ల నాన్న చెప్పేర్ల...”

“నేన్నమ్మను. అనురాగ్ తమ్ముడికి పెళ్లి సంబంధాలు చూస్తోంటే బాప అలా ఊహించుకున్నారేమో. అనురాగ్ ద్రోహం చెయ్యడు” ఏ మూలో మిణుకుమిణుకు మని వెలుగుతోన్న ఆశ ఆమెచేత అలా మాట్లాడించింది.

“వాళ్ళంతా కుమ్మక్కై అతణ్ణి ఒప్పించి వుంటారు. ఈ రోజుల్లో డబ్బుకి తప్పు మంచికి మనిషికి విలువేం వుందీ!” నోటికి పమిటకొంగు అడ్డుపెట్టుకుందావిడ.

“మొదట మేమూ నమ్మలేకపోయాం గాని నిజమేనుట...”

“ఎవరు చెప్పినా నేను నమ్మను. అదేదో ఇప్పుడే తేల్చేస్తానుండండి...”

అనురాగ్ కి ఫోన్ చేసింది. కట్ చేశాడు. మళ్ళీ మళ్ళీ చేసింది.

విసుక్కుంటూ ఆస్పర్ చేశాడు. “ఏంటీ పిచ్చిపని స్వప్నీ. నేను బిజీగా వున్నాను”

“నేనూ బిజీయే. ఈ ఒక్కటి చెప్పు చాలు. నువ్వు పెళ్లి చేసుకుంటున్నావా? ” తన స్వరం తనకే వింతగా అనిపించింది.

“పెళ్లి చేసుకోవడం తప్పైనట్టు తప్పిద మన్నట్టు మాట్లాడతావేంటి? పెళ్లి చేసుకోకపోవడం వింత. చేసుకోవడం కాదు”

“నీతులక్కర్లేదు నాకు నిజం కావాలి. నువ్వు పెళ్లి చేసుకుంటున్నావా? ”

“ఒక్కముక్కలో చెప్తేను. సాయంత్రం వివరంగా చెబుతానై”

“సే యస్ ఆర్ నో. చేసుకుంటున్నావా

లేదా? ” అసహనంతో అరిచింది.

“యస్”

ఆమె కుప్పకూలిపోయింది. ఆ వెంటనే స్పృహ తప్పింది.

తల్లి శోకాలు తీస్తోంటే తండ్రి వారిం చాడు. ఇన్ని నీళ్ళు మొఖంమీద చిలకరిం చారు. లేపి కూర్చోబెట్టి పడేపడే పిల్వారు.

అతికష్టం మీద స్పృహలో కొచ్చింది.

చుట్టూ పిచ్చిగా చూసింది. వడీ వడీ నవ్వింది, బావురుమని ఏడ్చింది.

“పారిపోయాడు ఇడియట్... బద్మాష్.. కబుర్లు, కవిత్వం చెప్పేడు. నన్ను దేవత న్నాడు. నా యౌవనం కొల్లగొట్టాడు. మోజు తగ్గేసరికి మరో పిల్లవెంట పడ్డాడు, ఆంబోతు వెధవ. వాడు బాగుపడడు. సుఖంగా వుండలేడు. నా ఉసురు పోసు కుంటాడు... అనురాగ్... అనురాగ్... ప్లీజ్... వచ్చేసెయ్... నిన్నెంత ఆపురూ పంగా చూసుకున్నాను. నీకు సర్వాన్నీ ధారపోశాను... నాకన్యాయం చెయ్యకు... నువ్వెలాగంటే అలా చేద్దాం. పెళ్ళికి రెడీయే.. వచ్చెయ్ వచ్చెయ్...!”

తల్లీతండ్రి అనునయించాలని ఎంతగా ప్రయత్నిస్తున్నా వినటంలేదు, ఏడుస్తోంది. తిడుతోంది. తనని తాను నిందించుకొంటోంది.

“నేన్నిజంగా పిచ్చిదాన్నే. బెంగళూరు వెళ్ళనివ్వకుండా వుండాల్సింది. అతడి వెంట వెళ్ళినా బాగుండేది. బండారం బయటపడేది. అసలు కావాలనే నాకు దూరమవ్వాలనే బెంగళూరు వేయించుకు నుంటాడు. నెల గడువని చెప్పి వాళ్ళ వాళ్ళతో కలిసి నాటకమాడాడు. ఈలోగా అన్ని ముగ్గులూ పెట్టుకుని ఉడాయం చాడు. ఎగిరిపోయాడు. నాకింక అందడు... మళ్ళీ రాడు.. రా...డు...!”

హిస్టరీయా పేషంట్ లా మారిపోయింది. చీరుకొంటోంది. అన్నీ విసిరేస్తోంది. సర్వం కోల్పోయినట్టు గుండెలు

పగిలేలా ఏడుస్తోంది.

ఇరుగూ పొరుగూ వచ్చారు. అంబు లెన్స్ పిలిచారు. బలవంతాన తీసుకెళ్ళి ఆసుపత్రిలో చేర్చారు.

వెంటనే సెడటివ్ ఇచ్చారు. మత్తుగా పడుకుండిపోయింది.

తమ ఒకనాటి చిన్నారి పొన్నారి స్వప్ని క గుర్తొచ్చి ఆమె నేడిలా వైతన్యరహితంగా ఉండడం చూసి తల్లడిల్లిపోయారు సుబ్బారావు దంపతులు. కన్నీరు మున్నీరుగా విలపిస్తూ కూలబడ్డారు.

“చిలకా గోరింకల్లా బాగానే వుండేవారే. అసలేం జరిగిందేమిటి” కూపీ లాగుతూ అంది పక్కంటి రమణి.

“అతడు బెంగళూరశ్శేసరికి అప్ సెట్ అయ్యింది” విషయం చెప్పడం ఇష్టంలేక అన్నారు సుబ్బారావు.

“అదేంకాదు, వెళ్ళేప్పుడెన్ని మూటలు

కట్టిచ్చిందీ నాకు తెలీదూ! ఇంకేదో వుంది. ఎంతో ధైర్యంగా వుండే పిల్ల ఇలా జావకా రిపోయిందంటే ఇది ఆషామాషీ వ్యవహారం కాదు. మీకు తెలీపోతే తెలుసుకోండి. ముందతగాడ్ని అర్జెంటుగా రమ్మనండి”

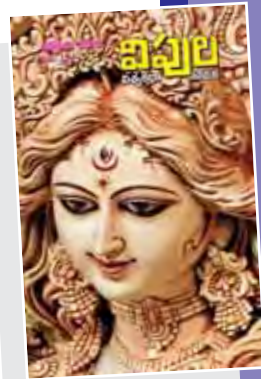
“ఇంకేం రమ్మనేదీ! దీన్ని మోసం చేసింది చాలక అభం శుభం తెలియని ఇంకో పిల్ల మెడలో తాళి కట్టడానికి సిద్ధ పడ్డాడు త్రాప్పుడు!” ఏడ్వేశారు సుబ్బారావు. బుగ్గలు నొక్కుకుంది రమణి. ఆ వెంటనే కొంగు బిగించింది.

“చేతకానివాళ్ళలాగ కన్నీరు పెడతారేంటి? ఫోన్ అందుకోండి. మీకు నోర్రాక పోతే చెప్పండి.. నేను నిలదీస్తాను. వచ్చి అమ్మాయిని ఏలుకుంటాడా సరేసరి. లేక పోతే పోలీసు కేసు పెట్టి ముప్పుతిప్పలు పెడదాం. మూడు చెరువులు నీళ్ళు తాగి

ఆమె తెగింపునకు ఫలితం?

ఆమె లోకానికి ఎదురు తిరిగింది. కట్టుకున్నవాడిని కసిరికొట్టింది. అన్యాయంగా కేసులో ఇరుక్కున్న తన ప్రియుడి కోసం ధైర్యం కూడగట్టుకుని కోర్టు మెట్లు ఎక్కింది. ఇంతలా తెగించిన ఆమెకు ఎలాంటి ఫలితం దక్కింది? ఇంతకీ ఆమె చేసింది తప్పా? ఒప్పా? తెలుసుకోవాలంటే మనోరంజన్ లాహరీ బోడో కథ మంజ్రి చదవండి!

- ◆ జ్ఞానపీఠ గ్రహీత మహాశ్వేతాదేవి బెంగాలీ కథ రోల్ మోడల్
- ◆ ఇటీవలే కీర్తిశేషులైన గిడుగు రాజేశ్వరరావు గారికి నివాళిగా ఆయన అనువదించిన ఆంగ్ల కథ వజ్రాలు చేసేవాడు
- ◆ తొమ్మిది అంతే వైశిష్ట్యాన్ని చెప్పే జ్ఞానధార మరెన్నో అద్భుతమైన కథలు, అలరించే శీర్షికలతో ముస్తాబైంది అక్టోబరు విపుల!



విపుల
విశ్వకథా వేదిక

స్తామని హెచ్చరిద్దాం. అలాంటి లోఫర్లని పూరికే వదలకూడదు. మహిళసంఘాల వారికి చెప్పి దేహశుద్ధి చేయిద్దాం. ఇంకో పెళ్ళి చేసుకోనివ్వకుండా అడ్డుపడి అతగాడి చేత జైలు ఊచలు లెక్కపెట్టిద్దాం...”

“అలా చెయ్యగలమంటావా?” ఆశగా అడిగింది స్వప్నిక తల్లి.

“ఎందుకు చెయ్యలేం తప్పకుండా చెయ్యగలం. గృహహింస చట్టముంది. మహిళా పోలీసు స్టేషన్లున్నాయి. ఫ్యామిలీ కోర్టులున్నాయి. అతడే చెడుగుడు ఆడేసెయ్యొచ్చు మీరు ధైర్యంగా నిలబడండి చాలు...” రెచ్చిపోయిందావిడ.

“మీకు తెలుసో లేదో వాళ్ళు పెళ్ళి చేసుకోలేదు” సన్నగా లోగొంతుకతో చెప్పింది.

“నిజవాఁ! ఇన్నాళ్ళూ ఆ ఇకఇకలూ పకపకలూ తిరుగుళ్ళూ చట్టుబండలూ... అన్నీ రంకు బొంకు వ్యవహారమా! సంసారుల మధ్య సానికొంపా! గొప్ప బిడ్డని కన్నారు! మీ పెంపకం మహాగొప్పగా వుందిలే, ఇంకా నయం మావారు పరస్మీ వంక కన్నెత్తి చూడరు గనుక సరిపోయింది గాని లేకపోతే నా కొంప కొల్లేరయ్యేది! నా బతుకు గోదావరయ్యేది...”

చేతులు తిప్పుకుంటూ ఈసడిస్తూ వెళ్ళిపోయింది రమణి.

పెదవి దాటింది. ఇక పృథ్వి దాటడం ఖాయం. బిడ్డ ఎలా తట్టుకుంటుందో. మళ్ళీ తలెత్తుకుని ఎలా తిరుగుతుందో! తల పట్టుకున్నారు సుబ్బారావు.

స్వప్నికకి స్పృహ వచ్చిందని చెప్పగా గబగబా రూంలోకెళ్ళారు. ఏదేదో తలాతోకా లేకుండా మాట్లాడుతూనే దుఃఖంతో సుళ్ళు తిరిగిపోతోంది. ఏడుస్తూ పెడబొబ్బలు పెడుతోంది.

డాక్టర్ పరుగునొచ్చి ఇంజెక్షన్ చేశారు. అరుస్తూనే మగతలోకి జారుకుంది.

“సెలయేరులా దుమికే పిల్ల ఎలా అయిపోయిందో చూడండి. తిరిగి మళ్ళీ మనిషివుతుందంటారా?”

“ఆందోళన పడొద్దు. తప్పకుండా అవుతుంది. పరాంకుశాన్ని వెంటనే బయల్దేరి రమ్మంటాను. అతడికన్నీ తెలుసు. ఏంచేయాలో అది చేస్తాడు”

భర్త మాటలకి, “ఇప్పుడే చేసేయ్యండి. వస్తూ వస్తూ గుడివాడ వెళ్ళి వాళ్ళ కడుపు కాల్చి పట్టుకోమని చెప్పండి. వాళ్ళ మనసులు కరుగుతాయేమో!” అంది.

తల పంకించాడాయన.



స్వప్నికని హాస్పిటల్నుంచి డిశ్చార్జ్ చేశారు.

ఎంతో నీరసంగా వుంది. నిస్సత్తువగా వుంది. నడవగల శక్తి లేనట్టుగా వుంది.

కళ్ళు లోతుకుపోయాయి. కళ్ళ కింద నల్లటి చారలు ఏర్పడ్డాయి.

వరదల్లో సర్వం కోల్పోయినదానిలా దిగులుగా వుంటోంది. శూన్యంలోకి చూస్తోంది. ఉండి వుండి కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుంటోంది.

తల్లీ తండ్రి, అక్కా బావా ఆమెని కంటికి రెప్పలా చూస్తున్నారు. ఓదారుస్తున్నారు. ధైర్యం చెబుతున్నారు. మౌనంగా వుంటోంది. మౌనంగానే వుంటోంది.

ఏమితిన్నా కడుపులో సరిగ్గా ఇమడటం

లేదు. వాంతి అవుతోంది. అది చూసి మరింత ఆందోళన పడ్డారు. అనురాగ్ వూసు ఎవరూ ఎత్తడంలేదు.

ఒకసారి స్వప్ని బాల్కనీలోకెళ్తే రమణి కనిపించింది. మొఖం తిప్పేసుకు నెళ్ళిపోయింది. నవ్వుకుంది స్వప్ని. మరో వారం గడిచింది.

“ఆఫీసుకెళ్ళొస్తాను. అక్కడేం గందరగోళంగా వుందో ఏమో. ప్రాజెక్టు పూర్తిచేశారో లేదో..”

“ఇంకో నాలోజులు రెస్టు తీసుకోకూడదూ” తండ్రి అన్నారు.

“ఒకసారెళ్ళి కలిసి రావడమే మంచిది. మెడికల్ రిపోర్టులూ బిల్లులూ తీసుకెళ్ళు. రీఎంబర్స్మెంటు వుందికదా. ఎలావోలా నచ్చచెప్పి ఒక నెలరోజులు లీవు శాంక్షన్ చేయించుకో మనూరెళ్లాం. మునుపటి మనిషివవుతావు” అన్నాడు పరాంకుశం.

ఇప్పుడాయన సరళంగానే మాట్లాడుతున్నాడు. ఒక్క పరుషపదమూ ఉపయోగించట్లేదు. తనలో వచ్చిన మార్పు అతణ్ణి మార్చిందేమో!

అన్ని పేపర్లూ తీసుకుంది. సెల్ వంక చూసింది. చాజ్ంగ్ లేక ఆఫ్ అయ్యింది. చాజ్ంగ్ కి పెట్టి బయల్దేరింది.

కంపెనీలో అడుగు పెడుతోంటే కాళ్ళు తడబడ్డాయి. చాలా సంవత్సరాల తర్వాత వచ్చినట్లుగా వుంది. తమ వింగ్ లో కెళ్ళింది. టీం సభ్యులొక్కరూ లేరు.

ఎంక్వైరీ చేసింది.

ప్రాజెక్టు సక్సెస్ఫుల్ గా కంప్లీటయ్యిందిట. క్లయింట్ యాజ్ ఇటీజ్ యాక్సెస్ చేశాట్ట. అంతా పార్టీ చేసుకుంటున్నారట. గుండెల్లో గునపం దిగినట్లు విలవిల్లాడింది. నిస్రాణయై కుర్చీ లాక్కుని కూలబడింది.

నైట్లీ వగ్రంట్ ప్రాజెక్టు వర్క్ తన ఆధ్వర్యంలోనే పూర్తయ్యింది. అనుకోని పరిస్థితుల వల్ల తను ఆఫీసుకి అటెండవలేదు.

తన స్థానంలో మరొకర్ని నియమించి పని పూర్తి చేయించారు. క్రెడిట్టుంతా అతడికి కట్టబెట్టారు!

ఏదో తెలీని బాధ గుండెల్ని మెలితిప్పింది. కన్నీరొలికింది. కళ్ళు తడుచుకు నెళ్ళి హెచ్చార్ని కలిసింది.

“హేయ్ స్వప్నికా! వాట్ హేపెన్డ్ టూ యూ. ఏమైంది నీకు? ఇన్ఫర్మేషన్ లేకుండా డుమ్మా కొట్టావేం? అలా వున్నావేంటి? ఆర్యూ ఆల్ రైట్?”

మౌనంగా మెడికల్ బిల్లులూ రిపోర్టులూ అతడి ముందుకి తోసింది.

“అయోం సారి.. ఇలా జరిగిందనుకోలేదు. లాయర్లీ మార్చావేమో.. ఇంకో కంపెనీలో చేరావేమో అనుకున్నాం”

“ఇక్కడ నాకు రికగ్నిషన్ లేకపోతే కదా!”

“అఫ్కోర్స్, మరి ఎవరోనూ ఎందుకు కాంటాక్ట్ లో లేవు? సెల్ ఆఫ్ చేశావు. మెయిల్ చూడవు..”

“సెల్ చార్జి అయిపోయింది. నేను స్పృహలో లేను...”

“ఓకే.. టెక్నికల్ డైరెక్టర్ కి వివరిస్తాన్నే. వాళ్ళేం డెసిషన్ తీసుకుంటారో ఏమో. ఐవిల్ కాల్యూ బ్యాక్..”

మరింకెవర్నీ కలపడానికి మనస్కరించలేదు. కాస్సేపుంటే రుషి కలుస్తాడేమో క్లాసు వీరుతాడేమోనన్న భయమూ కలిగింది.

ఎవరో తరుముతున్నట్లుగా బయటికి నడిచింది.

డీలాపడిన కూతురి మొహం చూసేసరికి తల్లి కడుపు తరుక్కుపోయింది. కదిపితే కన్నీళ్ళు ఒలుకుతాయేమోనని భయమేసి ప్రెక్షకుల్లా వుండిపోయారంతా.

భోజనం ముందు కూర్చుని అన్నం కెలికింది. రెండు ముద్దలు తిన్నదో లేదో



భళ్ళున వాంతి చేసుకుంది స్వప్ని, కలవర పడ్డారు. ఆందోళనగా చూశారు.

“వికారంగా వుంటోందమ్మా. ఏదీ తిన బుద్ధి కావట్లేదు..”

తప్పుచేస్తూ దొరికిపోయిన వారిలా పక్కచూపులు చూశారంతా.

“నిన్న మొన్నటిదాకా మత్తుపదార్థాలె క్రించారు కదా. అలాగే వుంటుంది. కాస్త టపికవట్టు తల్లి దార్లో పడిపోతుంది...”

తల్లి మాటల్ని విశ్వసించి లోపలికెళ్ళి పడుకుంది.

స్వప్నికీ మెలకువ వచ్చేసరికి హాల్లోంచి ఏవో మాటలు వినిస్తున్నాయి. ‘కొత్త గొంతు ఎవరిదబ్బా’ అనుకుంటూ హాల్లోకి వెళ్ళింది.

టీ తాగుతోన్న రుషిని చూసి కంగు తింది. కన్నీళ్ళు కారాయి. తల దించు కుంది.

“హెచ్చార్ చెప్పేడు. ఇలా అయ్యిందని ఎవరికీ తెలిదు. ఏమాత్రం మెస్సేజ్ అందినా సాయం వచ్చేవాళ్ళం ఇప్పుడెలా వుంది?”

“ఫైన్...”

“రెస్ట్ తీసుకో. మెంటల్ పీస్ అవసరం. ఎంత ప్రశాంతంగా వుండగలిగితే అంత త్వరగా రికవరవుతావు”

“ప్రాజెక్టు పూర్తయ్యిందని సెలబ్రేట్ చేసుకున్నార్రగా కంగ్రాట్స్”

“నిజానికి మేం నిన్ను అభినందించాలి. గోల్డెన్ ఛాన్స్ మిస్సుయ్యావ్. నేనందుకే చెబుతుంటా. ఇంటినీ ఆఫీసునీ సరిగ్గా బ్యాలెన్స్ చేసుకోలేకపోతే ప్రోబ్లమ్స్ ఫేస్



చెయ్యక తప్పదు. ఒక్కోసారిలాగే కెరీర్ కి గొడ్డలిపెట్టు అవుతుంది...”

ఆమె నేలచూపులు చూస్తుండిపోయింది.

“యూ నీడ్ సమ్ ఛేంజ్. లెటజ్ గో ఫర్ షార్ట్ రైడ్”

అప్పటికే అతడి మీదందరికీ సదభిప్రాయం కలగటంతో “సరదాగా వెళ్ళి తిరిగిరా” అన్నారు.

రెడీ అయి వచ్చింది. ఇద్దరూ రుషికార్లో బయల్దేరారు.

డ్రైవ్ చేస్తూ అన్నాడతడు “పర్సనల్ విషయాలు అడుగుతున్నాను. వాట్ హేపెన్స్? ”

అతడి మాటల్లో ఆత్మీయస్పర్శ కనిపించింది.

సహజీవనం వైపు తను ఆకర్షింపబ

డటం నుంచి నిన్నమొన్నటి వరకూ జరిగిందంతా పూస గుచ్చినట్లు చెప్పింది.

“ధర్మార్థకామ మోక్షాలని పురుషార్థాలు నాలుగు. ప్రతివారూ వాటిని సాధించాలి. ఏదోలాకాదు, ధర్మబద్ధంగా సాధించాలి. మనిషి మనీషిగా రూపొందాలి. ఆ క్రమంలో పశుత్వం విడిచి మానవత్వం దాటి దైవత్వంవైపు అడుగులు వెయ్యాలి”

ఇదిప్పుడు తనకెందుకు చెబుతున్నారన్నట్లు చూసింది.

అతడామె చూపుల్ని పట్టించుకోలేదు.

“ధర్మార్థ కామాలు మూడూ సాధించడానికి అనువైనది వివాహ వ్యవస్థ. మనిషి జీవితానికి సార్థకత చేకూరాలంటే ధర్మపరణ తప్పనిసరి. అర్థం కూడా ధర్మసహి

తంగానే సంపాదించాలి. కామమూ ధర్మ బద్ధంగానే తీర్చుకోవాలి. చక్కని సంతానానికి జన్మనివ్వాలి. యజ్ఞం చెయ్యటం వల్ల సమాజానికి ఎంత ప్రయోజనమో సత్సంతానం వల్ల కూడ సమాజానికి అంతే ప్రయోజనం. అందుకే వివాహాన్ని సంతాన యజ్ఞం అన్నారు. ఈసంతాన యజ్ఞానికి ఉపకరించే హోమ ద్రవ్యమే కామం. అధార్మిక కామ ప్రవృత్తి సమాజ వినాశనానికి దారి తీస్తుంది”

“పాశ్చాత్య దేశాల సమాజాలన్నీ ఫ్రీ సెక్స్ వల్ల ఇన్స్టిబిషన్స్ లేని ప్రవర్తన వల్ల భ్రష్టుపట్టుకుపోయాయనీ, పతనమయ్యాయనీ అంటారు? అంతేనా? ”

“వారి సభ్యత వేరు, సంస్కృతి వేరు. దృష్టి, దృక్పథం, లక్ష్యం.. అన్నీ వేరు. వారిని చూసి మనం వాతలు పెట్టుకోవడం సరికాదు. వ్యక్తిగతంగా సామాజికంగా నీతి, న్యాయం, ధర్మాలకి భారతీయ సంప్రదాయం అత్యంత విలువనిస్తుంది..”

“ఆ రూల్స్ న్నీ స్త్రీకే వర్తిస్తాయి. పురుషుడిక్కాదు. అతడు ఈజీగా తోసిరాజనేసి వెళ్ళిపోగలడు”

“ధర్మచ అర్థేచ కామేచ మోక్షేచ నాతిచ రామి అని ప్రమాణం చేసినవాడు అంత తేలిగ్గా వివాహబంధం నుంచి బయటపళ్ళేడు. ఈజీగా తప్పించుకోగలడనుకోవడం ఓ భ్రమ!”

“తాళి ఐ మీన్ పెళ్లి అంత శక్తిమంతమైందంటారు? ”

“నిస్సందేహంగా. భార్యాభర్తలు మనసావాచా కర్మణా కలిసిపోవాలి. అప్పుడది జన్మజన్మల బంధమన్నిస్తుంది. జీవితాంతం కొనసాగుతుంది”

“మీరు ఉపన్యాసాలు బాగా ఇస్తారు”

కారు ఆపి “దిగండి” అన్నాడు రుషి.

అయోమయంగా చూసింది. “మా

ఇంటికి వచ్చాం. కమాన్. ఓ కప్పు కాఫీ తాగి వెళ్దాం”

ఎన్నో నీతులు చెబుతూంటాడు. ఎంతో సరదాగా హుషారుగా వుంటాడు. ఇంట్లో అతడి నిజరూపం ఎలా వుంటుందో చూద్దాం- అనుకుంది.

డోర్ లాక్ తీస్తోంటే అమితాశ్చర్యంగా చూసింది స్వప్ని.

భార్యని లోపలపెట్టి బయట తాళంవేసే రాక్షసుడా? లేక ఇంట్లో భార్యే లేదని తెలివిగా తనని ట్రాప్ చేస్తూ...! అతడు లోపలి కెళ్ళాడు. ఆమె గుమ్మం దగ్గరే ఆగిపోయింది.

“హాయ్ లక్ష్మీ సాధన బాగానే చేశావన్న మాట. గుడ్. నీకో కొత్త ఫ్రెండ్ ని పరిచయం చేస్తాను..” అంటూ తల తిప్పి “స్వప్నికా! అక్కడే ఆగిపోయావేం? లోపలికి రా” అన్నాడు రుషి నీడీప్లేయర్ కట్టేస్తూ.

లోపలికెళ్ళింది. మంచం మీద పడుకునుందో ఎముకల గూడులా వున్నామె. ఆమె మెడలో తాళిబొట్టు నల్లపూసల గొలుసు మెరుస్తున్నాయి.

మనస్సు అముదం తాగినట్టు అయ్యింది. అతడి వంక వేదనగా చూసింది.

“కూర్చో” అని చెప్పి మంచంమీద ఉన్న ఆమెని రెండు చేతుల్తో ఎత్తుకుని బాత్ రూంలోకి తీసుకెళ్ళాడు.

షోకేస్ లోని వారిద్దరి ఫోటోలూ చూస్తూ అటూ ఇటూ తిరిగింది. ‘అందగత్తే పాపం. ఎందుకిలా అయ్యిందో!’ అనుకుంది. డాన్స్ చేస్తున్న ఫోటో చూసి అచ్చెరువొందింది.

లక్ష్మిని తీసుకొచ్చి మంచంమీద కూర్చోబెట్టి వీపుకి తలగడ సపోర్టుగా పెట్టాడు రుషి. తువ్వాలు తడిసి తెచ్చి ఆమె మొఖాన్నీ చేతుల్నీ కాళ్ళనీ తుడిచాడు. టాబ్లెట్స్ తెచ్చి వేసి నీళ్ళు తాగించాడు.

పాలల్లో ఏదో పొడర్ కలిపి తెచ్చి తిని పించాడు.

“ఒన్ మినిట్లో టీ తెస్తాను. బేర్ విత్ మీ” అంటూ ఉత్సాహంగా కిచెన్లోకెళ్లాడు.

సరదాగా చక్కగా ఎంతో ఇష్టంగా అతడు చేస్తున్న పనులు చూసి ముక్కున వేలేసుకుంది స్వప్ని.

‘ఇలాంటి భర్తలు కూడా వుంటారా!’ అనుకోకుండా వుండలేకపోయింది.

“రామ్మా.. నీ పేరేంటి?” అడిగింది లక్ష్మి.

జవాబుగా లోపల్నుంచొచ్చి అన్నాడు రుషి “సారీ! పరిచయం చెయ్యనేలేదు. ఈమె లక్ష్మి. నా జీవితలక్ష్మి. మా ఇంటి మహాలక్ష్మి. ఈమె స్వప్నిక. ఇదివరకు చెప్పేను గుర్తుందా? వెరీ స్మార్ట్ అండ్ హార్డ్ వర్కర్. వర్క్మీద కమాండ్ వుంది. నాలెడ్జి వుంది. ఈ మధ్య కొన్ని ఒడిదుడుకుల వల్ల నిరాశపడుతోంది. మీరు మాట్లాడుకుంటూ వుండండి”

“నిరాశ దిగులు దుఃఖం అధైర్యం- వీటిని అధిగమించి ముందుకెళ్ళాలి గాని అవి మనల్ని డామినేట్ చేసే ఆస్కారం ఇవ్వకూడదు” అందామె.

“కదలేని స్థితిలో వుండి కూడా మీరిలా మాట్లాడుతున్నారంటే మీ మనోనిబ్బరాన్ని అభినందించాలి”

“ఇదంతా మా వారి సాహచర్య ఫలం. నేనివాళిలా మాట్లాడుతున్నానంటే ఇదంతా ఆయన చలవే. చూస్తుండు ఏదో ఒక రోజున మళ్ళీ గజ్జెకట్టుకుని స్టేజిమీద ప్రదర్శన ఇస్తాను”

ఆమె కళ్ళల్లో కురిసిన మెరుపుల్ని చూసి ఆశ్చర్యబోయింది స్వప్నిక.

“అసలినంతా ఎలా జరిగింది. ఫోటోల్లో ఎంతో చలాకీగా వున్నారు”

“నాట్యమంటే నాకు ప్రాణం. ఎన్నో ప్రదర్శనలిచ్చాను. అప్పుడే ఆయన నా అభిమానినంటూ పరిచయం చేసుకు

న్నారు. పరిచయం ప్రణయానికీ ప్రణయం పరిణయానికీ దారితీశాయి. ఆయన భార్య నవడం నా అదృష్టం. జన్మజన్మల నోముల ఫలం”

“మొగుడ్ని ఎక్కువగా పొగడితే ఆయుక్షణం” అంటూ టీ కప్పుల్తో వచ్చాడు రుషి.

“ఏం కాదు, నేను పొగడితే ఆయుష్షు రెట్టింపవుతుంది. నేను లక్ష్మీదేవినండీ”

“ఓహో.. నా తపస్సు మెచ్చి ప్రత్యక్షమై నందుకు కృతజ్ఞుడ్ని. కాస్త టీ రుచి చూడండి లక్ష్మీజీ” టీ కప్పు నోటికందించి

మెల్లగా సిప్ చేయించాడు.

“చేతులు స్వాధీనంలో లేవా? ” స్వప్ని అడిగింది టీ చప్పరిస్తూ.

“ఉహూ. ఇప్పుడింకా నయం ఇలాగైనా వున్నాను. ఇదివరకైతే జీవచ్ఛవాన్ననుకో” చటుక్కున ఆమె నోరు మూసేశాడు. “షట్ ఐ సే..”

ఆమె కనుకొనల్నుంచి రెండు వేడి కన్నీటిబొట్లు జారిపడ్డాయి.

“డాక్టరేమంటున్నారు? ”

“మల్టిపుల్ స్క్రిరోసిస్. నరాలకు రక్షణగా వుండే పదార్థం దెబ్బతినడంతో ఇలా అవుతుంది. అది యుక్తవయసు మహిళలకే ఎక్కువగా వస్తుందిట” చెప్పాడు

రుషి.

“మైగాడ్! మొదటిలా గుర్తించారు?”

“నాట్య ప్రదర్శనలెన్నోంటే ఏదో నలతగా వుండేది. అదేంటో గుర్తించేలోపే నా అడుగులు లయ తప్పాయి. అకస్మాత్తుగా కళ్ళు మసకబారాయి. మాటలు ముద్దముద్దగా వచ్చాయి. డాక్టర్‌కి చూపిస్తే ఎం.ఎస్. అని నిర్ధారణ చేశారు. మూడేళ్ళ నుంచి మంచానికే పరిమితమయ్యాను. మొదట్లో నా దుస్థితి ఎంత దారుణంగా వుండేదంటే ఒంటిమీద చీమ పాకుతున్నా తోనెయ్యలే కపోయేదాన్ని. కనురెప్ప వెయ్యాలన్న ఒక రిమీద ఆధారపడాల్సి వచ్చేది. మావారెన్ని సపర్యలు చేశారో చెప్పడానికి మాటలు చాలవు. చిన్నపిల్లకి చేసినట్లు అన్నీ చేశారు. నా బతుకుని మూటకట్టి ఆయన పాదాల దగ్గర పెట్టిగా ఆ రుణం తీరదు”

ఆమె కంఠం వణికింది... కన్నీళ్ళు చిప్పిల్లాయి. అతడు లేచి కళ్ళు తుడిచాడు.

“మన మధ్య రుణాలేంటి పిచ్చీ నాకిలాటి దుస్థితి వస్తే నువ్వు చెయ్యవూ?”

“ఇంకోసారలా మాట్లాడితే నా మీద ఒట్టే. మీరు దేవుడు. మీకే కష్టం రాదు. రాకూడదు”

“నువ్వు రావద్దంటే రాదులేగాని ఇవాళిం తనేపు సాధన చేశావు?”

“రెండు మూడు గంటలు చేశాను. కాళ్ళు బాగానే కదుల్తున్నాయి. మెల్లగా చేతులు కూడా కదిలించగలిగితే చాలు..”

“తప్పకుండా కదిలిస్తావు. మాట్లాడటం వచ్చింది కదా. అలాగే చక్కగా నడుస్తావు. నడక వచ్చేక నాట్యం రాకుండా ఎలా వుంటుంది. సీడీప్లేయర్‌లోని పాటల సంగీతానికనుగుణంగా నువ్వెంతెక్కువ సాధన చేస్తే అంత త్వరగా ఫలితం వస్తుంది..”

“నరాల్లో చెప్పలేనంత బాధగా

వుందండీ...”

“పంటి బిగువున భరించక తప్పదు. అప్పుడే నీ తపన, నీ ఆరాటం, నీ కృషి ఫలితాన్నిస్తాయి. నిరంతరం మనసుని ఉత్సాహపర్చుకుంటూ మనోబలంతో ఈ వ్యాధిని అధిగమించాలి. నువ్వు అధిగమిస్తావు. మళ్ళీ స్టేజిమీద చెంగుచెంగున ఎగుర్తా మయూరిలా నాట్యం చేస్తావు..”

రుషి బంగారు భవిష్యత్తుని ఆమె కళ్ళ ముందు ఆవిష్కరిస్తోంటే కలలో తేలి ఆడుతోంది లక్ష్మి.

వారిద్దరి అన్యన్యనురాగానికి ముగ్ధురాలైంది స్వప్నిక.

★ ★ ★

స్వప్నికకి కంపెనీలో చిన్న ప్రాజెక్ట్‌ని ఎలాటో చేశారు.

ఆమెకెంతో న్యూనతగా అనిపించింది.

డిమోషన్ ఇచ్చినట్లు భావించింది.

‘తనేవిటో మళ్ళీ రుజువు చేసుకోవాలి’ అనుకుందో లేదో పట్టుదల పెరిగింది.

టీం సభ్యుల్లో సమావేశమయ్యింది.

తక్కువమందే. సగంమంది కొత్తవారే.

అనుభవం లేనివారే.

ప్రాజెక్ట్ గురించి వివరించింది. రూట్ మేప్ వేసింది. ఒక్కొక్కరికీ వర్క్ ఎలాటో చేసింది.

“మనకి టూ మంత్స్ టైమిచ్చారు. అంత టైం అవసరం లేదు. సిక్స్ వీక్స్‌లో కంప్లీట్ చేయొచ్చు సో సిక్స్‌వీక్స్ మన డెడ్‌లైన్...” ఉత్సాహపరుస్తూ చెప్పింది.

లంచవర్లో కేంటిన్లో కలిశారు పాత టీం సభ్యులు.

“మీకు దక్కాల్సిన క్రెడిట్ వేరెవరికో వెళ్ళిపోయింది. కనీసం మిమ్మల్ని పార్టీకి కూడా పిలవకపోవడం దారుణం. రుషి గారు తప్ప ఒక్కరూ మీ పేరత్తకపోవడం ఇంకా దారుణం” అని చెప్పి బాధపడ్డారు.

“ఓ షాకింగ్ న్యూస్ చెప్పనా? నన్నీ ఇన్‌సిగ్నిఫికెంట్ ప్రాజెక్టుకి వేశారు” పేల

వంగా నవ్వింది స్వప్ని.

“మిమ్మల్ని కృడికో తీసుకుపోతామని అరచేతిలో స్వర్గం చూపించి కడకిలా సత్కరించారన్న మాట!”

“ఫ్రైవేట్ మేనేజ్మెంటుతో వచ్చిన చిక్కె ఇది. వాళ్ళకి గెలుపు గుర్రాలే కావాలి. అందుకు మనం అలుపూ సొలుపూ లేకుండా పరుగెడుతూనే వుండాలి. గెలుస్తూనే వుండాలి. కప్పులు తెస్తూనే వుండాలి. అలా చేస్తున్నంతవరకూ చక్కని ప్యాకేజీలిస్తారు. ప్రమోషన్లిస్తారు.. ఆన్ సైట్ కి పంపిస్తారు. అలసిపోయో, అనారోగ్యవల్లో మనం పరుగెత్తలేకపోతే మనకోసం పింక్ స్లిప్స్ తయారుచేస్తారు. లేదా పాస్ట్ ఎక్స్ పీరియన్సు వెరిఫై చేస్తున్నామని బెదిరించి మనంతట మనం రిజైన్ చేసి వెళ్ళిపోయేలా చేస్తారు. ఆ కారణం చూపి రావాల్సిన బెనిఫిట్లని తొక్కిపట్టిస్తారు. ఇదేమంటే నువ్వే రిజైన్ చేశావుగా అంటారు. అంతా మేనేజ్మెంట్ మాయ!”

“మీరేం వర్గీ కావద్దు. దీని బాబులాటి ఆపర్చునిటీ మిమ్మల్ని వెదుక్కుంటూ వస్తుంది, చూడండి. ఎక్కడికెళ్ళినా మీ ప్రతిభకి పట్టాభిషేకం చేస్తారు” అన్నారు.

సాయంత్రం పని ముగించుకుని కంపెనీలోంచి బయట పడ్డంటే రుషి వచ్చి కలిశాడు.

“మీ ఎన్నైన్ మెంట్ గురించి తెలిసింది. సారీ. ఇర్రెస్పాన్సిబిలిటీ, ఇన్ డిసిప్లిన్ వగైరా వగైరా అనుకుంటోంది మేనేజ్మెంట్. తుమ్మితే ఊడే ముక్కుల్లాంటివి మన జాబ్స్”

తుళ్ళిపడింది. “ఆ రకమైన ప్లాన్స్ కూడా వున్నాయంటారా? ”

“సీ స్వప్నికా.. ప్రభుత్వ సర్వీసులో బ్యాంకుల్లో పరిశ్రమల్లో ఒక్కసారి చేరితే చాలు, పర్మినెంట్ అయినట్టే. వారికి జాబ్ సెక్యూరిటీ వుంది గనుక ఎంతో భద్రతగా

ఫీలవుతారు. రేపు గురించెంతో భరోసాగా వుంటారు. ఐటీ, ఫైనాన్స్ కంపెనీలొచ్చేక ఎంప్లాయ్మెంట్ పొజిషన్ పూర్తిగా మారిపోయింది. ఎప్పుడవి వుంటాయో ఎప్పుడు బోర్డు తిప్పేస్తారో తెలీదు. సప్లై లొచ్చి ఆర్డర్లు రాక బిజినెస్ తగ్గి మనకి ఇంటిగుమ్మం చూపించొచ్చు. ఎప్పుడేం జరుగుతుందో తెలీని అభద్రతని మనం భరించక తప్పదు. రేపటిని దృష్టిలో పెట్టుకుని మనశక్తిని, ఫైనాన్స్ ని ప్లాన్ చేసుకోవాలి”

“నా ఫ్రెండ్స్ చాలా కంపెనీల్లో వున్నారు. రెస్యూమె పంపిస్తాను సార్”

“నాకొకటి మెయిల్ చెయ్యి. టీసీఎస్ లో హెచ్చార్ తెలుసు. బెటర్ ఛాన్స్ వచ్చి తీరుతుంది. ఆలో ద బెస్ట్...”

‘జీవితంలో ఇంతకంటే పెద్ద దెబ్బ తిన్నాను. ఇదో లెక్కకాదు. డిప్రెస్ అవ్వను గాక అవ్వను’ అనుకుంది.

★ ★ ★

స్వప్ని అక్కా బావా వచ్చారు. వస్తూనే ఆరోగ్యం ఎలా వుందంటూ ఆరా తీశారు.

“బాగానే వుంది. ఈ వీక్ లో సెట్ అయిపోతాన్నే. లేకపోతే డాక్టర్ని కలుస్తాను”

మావగారి వంక చూశాడు పరాంకుశం. ఆయనేదో సైగ చేశారు. తలపంకించాడు.

“నువ్వు మళ్ళీ పెళ్లి చేసుకోవాలి స్వప్నీ. నిన్ను ఒప్పించడానికే మళ్ళీ వచ్చా” స్వప్నీ అక్క దీపిక అంది.

“నాకసలు పెళ్లే కాలేదు. మళ్ళీ పెళ్ళేంటి అక్కా” నవ్వుతూ అందిగాని అది నవ్వులా లేదు.

“పోనీ మొదటి పెళ్ళే అనుకో. వీలైన సంబంధం రెడీగా ఉంది”

“నా గురించి తెలిసిన వారెవరూ నన్ను చేసుకోడానికి సిద్ధపడరు”

“వితంతువులకు పెళ్లిళ్ళవ్వడం లేదూ? నువ్వు వారికన్నా తీసిపోయావా? ”

బాధతో కమిలిపోయింది స్వప్నీ మొహం. “నన్ను వితంతువుతో పోలుస్తూ న్నావన్న మాట”

“అహ... వూరికే... మీరు చెప్పండి...” అంది భర్తతో దీపిక.

“పెద్దవాళ్ళం. నీ మేలుకోరేవాళ్ళం. మేం ఎందుకింతగా చెబుతున్నామో విను. ప్రతి మనిషికీ ఓ భద్రతని ఓ భరోసాని ఓ ఆలంబనని ఓ బాధ్యతని, లక్ష్యాన్ని, దిశని ఇచ్చే పెళ్ళి అత్యవసరం. తప్పని సరి” అన్నాడు.

“పాశ్చాత్య దేశాలవారు మన వివాహ, కుటుంబ వ్యవస్థల వంక ఆశగా ఎందుకు చూస్తున్నారో ఇప్పుడిప్పుడే నాకూ అర్థమవుతోంది”

స్వప్నిక మాటలకి విస్తుబోయారు. పిమ్మట సంబరపడ్డారు. ఇక పెళ్లికి అంగీకరించడం ఖాయం అనుకుని చిన్నగా నిట్టూర్చారు.

“ఇక నీ పెళ్ళికి ఏర్పాట్లు చేస్తాం...”

“పెళ్ళికి పవిత్రత ముఖ్యం. నైతిక వర్తనం ముఖ్యం. ధర్మాచరణ ముఖ్యం. అవేవీ నాకు లేవుకదా!”

“కాలికేస్తే మెడకీ.. మెడకేస్తే కాలికీ వెయ్యాలని చూడకు. పవిత్రత అనేది

మనస్సుకి సంబంధించింది. మరో దృష్టి మరో యావ లేకుండా జీవిత భాగస్వామికే అంకితమవడమే పవిత్రతంటే...”

ఆమె మాట్లాడలేదు. ఆలోచిస్తూండిపోయింది.

“మాట్లాడవేంటి? దేనిగురించి ఆలోచిస్తున్నావ్? ”

“అనురాగ్”

అదిరిపడి చూశారంతా.

అది తనకి సంబంధించింది కాదన్నట్టు లోపలికెళ్లిపోయింది.

ల్యాప్ టాప్ ఓపెన్ చేసింది.

బెంగళూరు ఫ్లయిట్ కి వేకెంట్ పూజి షన్ ఏమిటో చూసింది. లక్ష్మీగా ఖాళీలున్నాయి.

వెళ్లడానికీ అదేరోజున తిరిగి రావడానికీ ఆన్ లైన్లో బుక్ చేసింది.

కంపెనీకెళ్తున్నానని చెప్పి తిన్నగా ఎయిర్ పోర్టుకెళ్ళింది.

బెంగళూరు ఎయిర్ పోర్టులో దిగి అనురాగ్ కి ఫోన్ చేసింది స్వప్నిక. “నీ కంపెనీ ఎడ్రస్ చెప్పు”

అతడు చెప్పేడు. వెంటనే టాక్సీ ఎక్కింది.

కారు కంపెనీ గేటు ముండాగిందో లేదో గేటు దగ్గర నిరీక్షిస్తోన్న అనురాగ్ ముందుకొచ్చి విష్ చేశాడు.

“చాలా మారిపోయావు స్వప్నీ. సడన్ గా చూసి వుంటే గుర్తుపట్టలేకపోదుననుకో. హెల్త్ పాడయ్యిందా వర్క్ ప్రెజరా? ”

అతడికి జవాబివ్వకుండా “నువ్వు మాత్రం మారలేదు. సేమ్ ఓల్డ్ అనురాగ్”

మందహాసం చేశాడు. “ఏం పని మీదొచ్చావ్? ”

“నిన్ను చూడాలనించింది”

షాక్ తిన్నాడు. అపసమ్మకంగా చూశాడు. పిమ్మట భుజాలు ప్రగ్గ చేశాడు.

“కమాన్ స్వప్నీ...”

దగ్గర్లోని పార్కులోని పచ్చికలో చతికిల బడ్డారు.

“ఐ మిస్ట్రీ అనురాగ్..”

సడన్ గా అండామె. కళ్లలో తడిపొర కదిలింది. స్వరం కంపించింది.

“ఐ టూ...” గొణిగినట్లుగా అన్నాడు.

“మరి నన్ను చూట్టానికి రాలేదేం? ఫోన్ చెయ్యడానిక్కాడా మనస్సు రాలేదా? ”

“అయామ్ ఇన్ డిఫరెంట్ సిచ్యుయేషన్. నీకెలా చెప్పాలో అర్థం కావడం లేదు..”

“అదేమిటో నాకు తెలుసు, నువ్వు పెళ్లి చేసుకోబోతున్నావు”

చివ్వున తలెత్తాడు. అమితాశ్చర్యంతో చూశాడు. తలదించుకున్నాడు.

“నువ్వెందుకు చేసుకుంటున్నావు, ఏ పరిస్థితుల్లో చేసుకుంటున్నావు ఎవరి ఒత్తిడి వల్ల చేసుకుంటున్నావు- అని అడగడానికి రాలేదు. అన్నాళ్లు కలిసున్నాం. ఒకరంటే ఒకరికి ఇష్టం వుంది. ప్రేమ వుంది. కస్టర్న్ వుంది. అయినా అవేమీ మన అనుబంధాన్ని దృఢం చేయలేకపోయాయి. ఎందుకంటావు అనురాగ్? ”

“అది టెంపరరీ అరేంజ్ మెంట్, కమిట్ మెంట్స్ లేని కలయిక. దాని ఆయుష్షు ఆర్టెల్లో ఏడాదో మోజు తీరే వరకునో, అంతే”

“కరెక్టుగా చెప్పేవు. నేనేమిటో నీకు తెలిసింది. నీ గురించి నాకు తెలిసింది. ఇద్దరం ఒకరికొకరం బాగా అర్థమయ్యాం. అందుకు సహజీవనం- సారీ- సారీ - డేటింగ్ బాగా ఉపకరించింది. ఇప్పుడు నెక్స్ట్ స్టెప్ వేద్దాం, నీ గురించి నాకు కంప్లయింట్స్ లేవు. నా మీద నీకూ లేకపోతే మనం మ్యారేజ్ చేసుకుందాం అనురాగ్”

ఆర్చీనీ ఆప్యాయతనీ అనురాగాన్నీ అనుకంపాన్నీ మిళితం చేసి అడిగింది.

అప్రతిభుడై చూశాడు. నోట మాట రాలేదు.

“పెళ్లిలో హోమం చేస్తారు. అదెందుకో వివిధ ద్రవ్యాలను సమిధలుగా వెయ్యడం మొదలుకొని ఇదివరకు తెలీదు. ఇప్పుడు తెలిసింది. అందులో వేసే ద్రవ్యాలేమిటో తెలుసా? మన గతం, మన అహం, నేను అనే భావం, మన తప్పుపులు, తప్పుడు కోరికలు, వాటన్నిటినీ హోమంలో దహనం చేసి క్రొంగొత్త జీవితం ప్రారంభించాలన్న

మాట. ఇద్దరూ వేరు వేరు అన్న అభిప్రాయాన్ని వదిలేసి వధూవరులిద్దరూ కూడా మేం ఒక్కటి, ఒక్కటిగా వుంటాం, ఒక్కటై జీవితాంతం నడుస్తాం' అని ప్రమాణం చెయ్యడానికే కలిసి ఏడడుగులు వేసేది”

ఆమెలో కొత్తవ్యక్తి కన్పిస్తోంటే కొత్తగా చూశాడు. వింతగా చూశాడు.

“డేటింగ్ ముగిసింది. మనం పెళ్లితో ఒకటవుదాం. కొత్త జీవితం మొదలెడదాం. మనసా వాచా కర్తృణా ఒక్కటై జీవిద్దాం, ఒక్కరుగా బతుకుదాం”

ఆశగా అంది. ఆర్తితో అంది. అనురాగ ధార వర్షిస్తూ అంది.

అతడు మౌనంగా వుండిపోయాడు.

“నేనీలా వచ్చి అడుగుతున్నందుకు అర్థిస్తున్నందుకు సిగ్గుపడటం లేదు. నీకు దాసోహమంటున్నానని భావించడం లేదు. ఎంచేతనంటే నువ్వు వేరు నేను వేరు అని నేననుకోవటం లేదు గనుక, ఇక హెచ్చుతగ్గులకూ యజమాని బానిస సంబంధాలకూ స్థానమే లేదు. నేను నీలో సగం నువ్వు నాలో సగం అని విశ్వసిస్తున్నప్పుడు ఎక్కువ తక్కువలేమిటి? త్రివేణి సంగమంలో గంగ యమున కలిసేక ఏది గంగో ఏది యమునో చెప్పలేం కదా? స్త్రీ పురుష సంగమమే కదా ఈ ప్రకృతి!”

ఆశ్చర్యంగా అభినందనపూర్వకంగా చూశాడు అనురాగ్, అదే సమయంలో ఇబ్బందిగా ఎంబ్రాస్సింగ్ గా ఫీలయ్యాడు.

“మాట్లాడవేం అనురాగ్, నేను చెప్పండి తప్పా”

“కాదు. అక్షర సత్యం. కానీ... ఇలా సడన్ గా వచ్చి లాస్ట్ మినిట్లో ఇలాంటి టిప్స్ తు ఇస్తావని ఊహించలేదు. నాక్కొంచెం టైమివ్వు. నన్ను ఆలోచించుకోనీ”

“నీక్కొవల్సినంత టైం తీసుకో. ఎన్ని

కోణాల్లోంచి ఎన్నిరకాలుగా ఆలోచిస్తావో ఆలోచించు. నేన్నీ సహధర్మచారిణిగా అర్థాంగిగా వుండటానికి సిద్ధంగా వున్నాను. నా బతుకూ భవితా నీ చేతుల్లో పెట్టడానికి రెడీగా వున్నాను. నువ్వేం నిర్ణయం తీసుకుంటావో నీఇష్టం”

వెళ్ళడానికుద్యుక్తురాలవుతూ లేచి నిలబడింది.

“వెళ్ళవుగానీ”

“నీకవతల ఆఫీసుంది. నాకివతల ఫ్లయిట్ వుంది. బై అనురాగ్..”

ఆమె వెళ్ళేంటే నిలబడి చూస్తుండిపోయాడు. అంతలో ఏమనిపించిందో పెద్ద పెద్ద అడుగులేసుకుంటూ వెళ్లి కలిశాడు.

“లంచ్ చేద్దాం పద” అంటూ హోటల్ కి తీసుకెళ్లాడు.

చికెన్ బిర్యానీ ఆర్డర్ చేసి అన్నాడు “నీకిష్టం కదా. హైదరాబాద్ బిర్యానీ అంత రుచిగా వుండదు”

“నా ఇష్టానికి గుర్తున్నాయే”

“ఎలా మరచిపోగలను? ” అనేసి నాలి కృరచుకున్నాడు.

స్వప్నీ టాఫీ ఎక్కుబోతుంటే అన్నాడు “ఒన్ వీక్ టైమివ్వు..”

“ఇంకా ఎక్కువ తీసుకున్నా ఫర్లేదు. నేను వేరే స్థిరమైన జాబ్ కి వీలైతే నైన్ టు సిక్స్ జాబ్ కి ప్రయత్నిస్తాను అనురాగ్. శాలరీ తక్కువైనా సరే”

“ఎందుకలా? ”

“ఒకటి ఉద్యోగభద్రత ఉంటుంది. రెండు ఫ్యామిలీకి ఎక్కువ టైము కేటాయించగలుగుతాను. మూడు ఐటీలో వున్నన్ని టెన్షన్లు ఒత్తిళ్లు వుండవు”

“మెచ్చూర్లేగా ఆలోచిస్తున్నావు..”

“అనుభవం నేర్చిన పాఠాలు... బై... నీ డెసిషన్ కోసం నిరీక్షిస్తూంటా”

★ ★ ★

స్వప్నీకి ఎంతో వికారంగా వుంది. కడుపులో దేవుతున్నట్టుగా వుంది. కాఫీ

త్రాగిన వెంటనే వాంటి అయిపోయింది.

నీరసంగా అంది “నా హెల్త్‌లో తేడా వచ్చింది మమ్మీ. అప్పుడు ఆసుపత్రిలో హైడోస్ వాడారో ఏమో... గత ఇరవై రోజుల్నుంచీ ఇంచుమించు ఇలాగే వుంటోంది. ఇవాళ డాక్టర్ని కలుస్తాను...”

“అవసరం లేదు తల్లీ...”

“అవసరం లేదా? నేనెంతో అనీజీగా అన్‌రెస్ట్‌గా ఫీలవుతోంటే...!”

“అది కాదమ్మా. సంగతేంటంటే... నువ్వు నీళ్ళోసుకున్నావు...” రేవతి మెల్లగా

చెప్పింది.

సంభ్రమానికి లోనైంది. ఆశ్చర్యం ఆనందం అపనమ్మకం ముప్పేటగా దాడి చెయ్యగా విభిన్న భావోద్వేగాలతో ఉక్కిరిబిక్కిరయ్యింది.

“నువ్వు చెబుతోంది నిజమేనా? నిజం గానే? ”

“ఇది అబద్ధమాడే విషయమా.. ఆసుపత్రిలో చేరినప్పుడే డాక్టర్లు నిర్ధారించారు”

“మరిన్నాళ్ళూ నాకు చెప్పకుండా ఎందుకు దాచారు?”

“అసలే అవ్ సెట్ అయివున్నావు. ఇది తెలిస్తే ఎలా రియాక్టుతావోనని భయపడ్డాం స్వప్నీ...”

“భలే చిత్రంగా వుంది. నాకు నెల తప్పిన సంగతి నాకే తెలీదు. ఎవరైనా వింటే నవ్విపోరూ!” అనురాగ్ దూరమయ్యాడన్న టెన్షన్లో పడి పీరియడ్స్ వచ్చింది లేనిది పట్టించుకోనే లేదు!”

చిత్రానుభూతికి లోనవుతూ పొట్ట నిమరుకొంది.

“ఇప్పుడిప్పుడే సమాజరీతుల్ని అర్థం చేసుకుంటున్న నా కడుపులో చిన్ని బిడ్డ ఊపిరి పోసుకుంది. ఎంత చిత్రమో చూడు మమ్మీ...”

“చిత్రమే మరి...” బాధగా అంది తల్లి.

ఉత్సాహం ఆనందం ఉత్తుంగతరంగాలై స్వప్నీని ముంచెత్తసాగాయి. శరీరం ఈక కన్నా తేలికైపోతోంది. అపురూపమైనదేదో సాధించినట్టు వుంది.

తనలో తనే మురిసిపోతూంటే అనురాగ్ గుర్తొచ్చాడు. వెంటనే ఫోన్ చేసింది.

“గుడ్ న్యూస్ అనురాగ్. నీ రక్తం నా రక్తం కలిసి నా కడుపులో బిడ్డగా ప్రాణం పోసుకుంది”

అతడి ప్రతిస్పందన వినకుండానే లైన్ కట్ చేసింది.

మరి రెండు నిమిషాలకి... ఓ థాట్ వచ్చి మళ్ళీ ఫోన్ చేసింది “మన అనుబంధానికి ప్రత్యక్ష సాక్ష్యం ఈ బిడ్డ అన్నెప్పి బ్లాక్ మెయిలింగ్ కి పాల్పడను. చెట్టుకి కాయ భారం కాదు. నువ్వు స్వేచ్ఛగా నిర్ణయం తీసుకోవచ్చు...”

“అతడికెందుకు చెప్పేవే. చేజేతులా నీ జీవితాన్ని సర్వనాశనం చేసుకుంటావా పాపిష్టిదానా” ఏడ్చేస్తూ తిట్టింది రేవతి.

ప్రూన్పడి చూసింది స్వప్నీ. “అలా మాట్లాడతావేంటి మమ్మీ. మొన్న గాయత్రికి సీమంతం చేస్తున్నారని సంబరంగా చెప్పేవు. ఇవాళ నేను గర్భం దాలిస్తే ఈసడిస్తూ మాట్లాడుతున్నావు. నీకేమైంది?”

“నాకేం.. గుమ్మటంలా బాగానే వున్నాను. నీ నెత్తి మీదకే అనర్థం వచ్చిపడిందే తల్లీ. గాయత్రికీ నీకూ సాపత్యమేంటే?”

“ఇద్దరమూ గర్భం దాల్చాం”

“అయినా రెంటికీ పోలికే లేదే. ఆ అమ్మాయికి పెళ్లయ్యింది, నీకు కాలేదు. ఆమె కడుపున పుట్టినవాడు రాముడవుతాడు. నీకు పుట్టినవాడు కర్ణుడవుతాడు” చీరకొంగు నోట్లో కుక్కుకుని ఏడ్చుసాగింది.

దిమ్మెరబోయింది. పెదాలు కంపిస్తున్నాయి. ఏదో చెప్పాలనుకొంటోంది గాని శబ్దం బయటికి రావట్లేదు.

“గుండెరాయి చేసుకోక తప్పదమ్మా. ఎంతో తెలివైనదానివి. ఎంతో ఎదగాల్సినంత చురుకైనదానివి. నీకే ఇన్ని కష్టాలెందుకొస్తున్నాయో అర్థం కావట్లేదు. మేమంతా బాగా ఆలోచించి అన్ని విషయాలూ కులంకషంగా చర్చించి ఒక అభిప్రాయానికొచ్చాం...” ఆగాడు తండ్రి.

చివ్వున తలెత్తి ఏమిటన్నట్టు చూసింది.

“గుట్టు చప్పుడు కాకుండా ఎబార్షన్ చేయించేద్దాం...”

“డాడీ! కీచుగా అరిచింది. “భూతహత్య మహాపాపం... నా కడుపులో ఓ బుల్లి ప్రాణి ఊపిరిపోసుకుంది. నేనిప్పుడు తల్లిని. నా చేతుల్లో శిశుహత్య చెయ్యమంటారా? నా తరం కాదు. నేనేమైపోయినా ఫర్లేదు. అలాంటి ఘోరం నేను చెయ్యను. చెయ్యలేను!” సన్నగా ఏడ్చింది.

“మొండితనం అన్ని విషయాలలోనూ పనికిరాదు. ఈ సంఘం సత్సంతానాన్నే ఆదరిస్తుంది. గౌరవిస్తుంది. అక్రమ సంతానాన్ని ఈసడిస్తుంది. చిన్నచూపు

చూస్తుంది. నిర్లక్ష్యం చేస్తుంది. తల్లిదండ్రు లిద్దరి ప్రేమ దక్కని పిల్లలు కనితే, ద్వేషంతో పెరుగుతారు. అపరాధ భావ నతో ఎదుగుతారు. మోసగాళ్ళుగా, నేరగా ళ్లుగా మారతారు. చదువుకున్నదానివి. అలాటి ఓ నేరగాడ్ని సమాజానికందిస్తావా చెప్పు? ” ప్రశ్నించారు సుబ్బారావు.

“లేదు లేదు. నా బిడ్డని అలా కాని వ్వను. ప్రేమతో పెంచుతాను. ప్రేమ పోసి పెంచుతాను. ప్రేమగా పెంచు తాను. ప్రేమ పంచేలా పెంచుతాను”

“మరి నీ సంగతేంటి? నీ బతుకు కుక్కలు చింపిన విస్తరవృద్ధి తెలుసా? నిన్ను కన్నందుకు నీ బతుకు చూస్తూ మమ్మల్ని ఏడవమని శపిస్తావా చెప్పు? ”

“మమ్మ! నువ్వు తల్లివే కదా అర్థం చేసుకో ప్లీజ్..”

“అర్థం చేసుకున్న తల్లిని గనుకే నా బిడ్డ క్షేమం కోసం పాకులాడుతున్నాను”

“నా బిడ్డని బలిపెట్టా? ”

“నేర్చుయ్. అదో బిడ్డ. నువ్వో తల్లివి! జరిగిందానికి నలుగురికీ మొఖం చూపించ లేక సిగ్గుతో చచ్చిపోతున్నాం. మళ్ళీ ఈ పెంట మా నెత్తిమీదకు తెచ్చి మమ్మల్ని నవ్వులపాలు చేస్తావా? నీకు చీమూ నెత్తురూ లేవేంటి? ”

వెంటనే ఆవేదన, ఆక్రోశంతో రెచ్చిపో తున్న భార్యకి నచ్చచెప్పి గదిలోకి పంపే శారు సుబ్బారావు. ఏడుస్తూ వెళ్లిపోయిం దావిడ.

“నేన్నేప్పేది జాగ్రత్తగా విని బాగా ఆలో చించు స్వప్నే. అనురాగ్ మంచి కుర్రాడు. మనస్సు మారి వెదుక్కుంటూ వస్తాడని మాకింకా ఆశగా వుంది. అతడు రావడా నికి సిద్ధపడ్డా నువ్వులా బిడ్డ తల్లివి కాబో తున్నావని తెలిస్తే వెనుకంజ వెయ్యొచ్చు...”

“నేనేంటో నా క్యారెక్టరేంటో అనురాగ్ కి తెలుసు”

“తెలియడం వేరు, నమ్మడం వేరు. నీతా సాధ్యకే నీలాపనిందలు తప్పలేదు. సరే - నీ మాటే ఒప్పుకుంటాను. అనురాగ్ నమ్ముతాడు. కాని అతడి తల్లిదండ్రులు నమ్మాలని లేదుకదా. మరొకర్లో పెళ్లి ఖాయం చేసుకున్నారు గనుక నీ మీద లేనిపోని అభాండాలేని తప్పించుకోవచ్చు. అందుకాస్కారం ఇవ్వడం ఎందుకు చెప్పు? కాటికి కాళ్లు చాచుకున్న వాళ్లం. మా గురించి మాకు దిగులేదు. ఎంతో భవిష్యత్తున్న నీ గురించే..” కంఠం రుద్ద మవడంతో ఆపైన మాట్లాడలేకపోయారు సుబ్బారావు.

“ఇది నా సమస్య. నన్ను పరిష్కరిం చుకోనీ డాడీ. ఇప్పటికే మిమ్మల్ని క్షోభ పెట్టాను. ఇక నిశ్చింతగా వుండండి..”

స్వప్ని మాటలకు ఉలిక్కిపడి చూశారు ఆ కన్నతండ్ర్రి. ఆ చూపుల్నిండా భయమే వుంది!



అనురాగ్ కోరిన గడువు పూర్తయ్యింది. ఎలాంటి సమాధానమూ రాలేదు.

‘అతడు పారిపోయినట్టే’ అనుకుంది. శరీరంలోని సగభాగాన్ని కోసి వేసినట్టుగా విలవిల్లాడింది.

‘వివాహానికి పూర్వమే శృంగారంలో పాల్గొన్న స్త్రీ అంటే ఏ పురుషుడికీ గౌరవం

వుండదు. ఆఖరికి ఆమెతో శృంగారం నెరిపిన వాడిక్కూడా. ఆకు ముల్లు సామెత ఈనాటికీ వర్తిస్తుంది'- అనుకుంది.

మెదడులోంచి అతడి తాలూకు జ్ఞాపకాలని తుడిచేసి ముందుకి సాగాలనుకుంది.

బ్యాంకులో ఎన్నో ఖాళీలున్నాయనీ, వేలాదిమంది రిటైరవబోతున్నారనీ తెలిసింది. పనివేళలు, జీతభత్యాలు, ప్రమోషన్ విధానం గురించి నెట్లో సెర్చి చేసింది.

“నాకిదే సూటబుల్” అనుకుని బ్యాంకులో ప్రాజెక్షనరీ ఆఫీసర్ పోస్టుకి దరఖాస్తు చేసింది. ఆ పరీక్షలకు కావాల్సిన మెటీరియల్ని సేకరించడంలో బిజీ అయిపోయింది.

★ ★ ★

స్వప్నికి నాలుగో నెల వచ్చింది.

ఆమె తల్లిదండ్రుల ఆందోళన రోజురోజుకీ అధికమవుతోంది. మరి తట్టుకోలేక పరాంకుశానికి ఫోన్చేసి తమగోడు వెళ్లబోసుకున్నారు.

వెంటనే అతడమెకి ఫోన్ చేశాడు.

“ఇవతల మేం నీకు పెళ్లి సంబంధాలు చూస్తున్నాం. నువ్వు గర్భాన్ని వుంచుకోవటం బావోలేదు. ఇప్పుటికే నీ ఇమేజ్ డామేజ్ అయ్యింది. ఈ సంగతి కూడా తెలిస్తే ఎవరూ ముందుకురారు. అమ్మాయి కావాలనుకుంటూరు గాని బిడ్డ తల్లిని కోరుకోరు. ఈ కొత్త బంధం నీ కెప్పటికీ గుదిబండే”

“అవన్నీ ఆలోచించాను. ప్రకృతి ధర్మాన్ని నిర్వర్తించాలనే నిర్ణయించుకున్నాను. సృష్టి కర్తృత్వాన్ని చేజితులా జార్చుకోను” స్థిరస్వరంతో చెప్పింది స్వప్ని.

“సెంటిమెంటు వుంటుందనుకో. కాని బిడ్డ బాధ్యత పంచుకోడానికి అతగాడు రాడు. చట్టం కూడా నీకు సపోర్టు వస్తుంది

దనుకోను. పెళ్లి కాలేదన్నదే పెద్ద అవరోధమై కూర్చుంటుంది”

“ఈ బాధ్యతని ఇంకొకరి తలకెత్తాలనుకోవటం లేదు బావా. నన్ను క్షమించండి”

“క్షమించడం సంగతలా వుంచు. నీ జీవితమంతా ఒంటరిగా వుండిపోవాల్సి వస్తుందేమోనని మా భయం!”

“రోట్లో తలదూర్చేక రోకలి పోటుకి వెరవకూడదని చిన్నప్పుడు చదివేను”

“ఇప్పుడు తల బయటికి తీసే అవకాశం వుంది. నువ్వు వినటం లేదంతే. అదీగాక ప్రతిబిడ్డా తన పుట్టుపూర్వోత్తరాల గురించి, సంస్కృతి - వారసత్వం గురించి, జాతి ఉన్నతి గురించి గర్వించాలని చూస్తుంది. తాను తన తల్లిదండ్రుల అక్రమ సంబంధం ఫలితమన్న ముద్రని శిలువలా జీవితాంతం మోయాలని ఎంతమాత్రం అనుకోదు. ఇది బిడ్డ మానసిక స్థితిమీద ఆలోచనలమీద ఎంత వ్యతిరేక ప్రభావం చూపుతుందో నువ్వాలోచించకపోవడం శోచనీయం”

“నాకింక ఆలోచించగల శక్తి లేదు. అలసిపోయాను. ఓడిపోయాను. మాయలేడి లాంటి జీవన విధానం వెంట పరుగెత్తి నష్టపోయాను. భ్రష్టుపట్టిపోయాను. దానికి శిక్ష అనుభవించనీండి. నా గురించి మీరెవరూ బెంగపెట్టుకోవద్దు. ఫ్లీజ్!”

“పోనీ అనురాగ్తో మాట్లాడనా? అతడు నిన్ను నమ్ముతాడు కదా?”

“తెలీదు. ఇందుకే కాబోలు ‘తల్లి సత్యం.. తండ్రి నమ్మకం’ అనే సామెత వచ్చింది”

★ ★ ★

శృతి పిలుస్తూ వస్తోంటే తప్పించుకోవాలని చూసింది స్వప్నిక. సాధ్యం కాలేదు.

“నన్ను చూసి పారిపోతున్నావు కదూ?”

“అహహ.. అదేం కాదుగాని ఎలా వున్నావ్”

“ఘైన్. ట్యుంటీయత్ నా మ్యారేజ్..



స్వాగత్ లో. నువ్వు తప్పుకుండా రావాలి” హ్యాండ్ బ్యాగ్ లోంచి ఖరీదైన వెడ్జింగ్ కార్డ్ తీసిస్తూ అంది.

“నీ గురించంతా అతడికి తెలుసా? ”

“నా చదువు, ఉద్యోగం, హాయిటు, వెయిటు, నక్షత్రం, రాశి తెలుసు”

“నీ బ్యాక్ గ్రౌండ్ సంగతి...?”

“అది తెలిదుగాని ఆస్తిపాస్తులూ బ్యాంక్ బ్యాలెన్సు తెలుసు” నవ్వుతూ చెప్పింది.

“నీ తిరుగుళ్ల గురించి రేపెప్పుడైనా తెలిస్తే? ”

“అవన్నీ ఎవరు పట్టించుకుంటారు పిచ్చీ అతడు మూడేళ్ల నుండి ఒంటరిగా అమెరికాలో వుంటున్నాడు. మడిగట్టుకుని వున్నాడని గ్యారెంటీ ఏమిటి? ”

“వాదన కోసం అడగట్లేదు. ఇది వరకు ఒకరోజు తిరిగి ఇప్పుడు ఇంకొకరితో పడుకో దానికి.. జుగుప్సా అనించట్టేదా? నిజం చెప్పు? ”

“దానికి దీనికి కంపేరిజనేమిటి? అది

అదే ఇది ఇదే. అది యౌవనపు ఉబలాటంతో కోరికల వేడితో కాలిపోతూ దగ్గర వడం. ఇది ప్రేమతో కలవడం. ఆ అనుభవం జలపాత స్నానం. ఈ అనుభవం నదీ స్నానం..” కిలకిలా నవ్వింది.

“నువ్వు మరి ఇంత అమాయకురాలివనుకోలేదు. బీనీ కాలంలోలా ఆలోచించకు. ఇది ట్యుంటిఫస్ట్ సెంచురీ. పెళ్లికి ముందేలా వున్నా పెళ్లయ్యాక ఒకరికొకరు ఫెయిత్‌ఫుల్‌గా వుంటే చాలు లైఫంతా హ్యాపీ” అంది తిరిగి తనే.

“నువ్వే ఇంటిదానివవుతున్నందుకు చాలా సంతోషంగా వుంది. సో నీ లైఫ్ సెటిలైసెడ్”

“ఎన్ని హోటల్స్‌లో ఎన్ని రకాల ఫుడ్స్ తిన్నా కడకి ఇంటిపుడ్ కి సెటిలైసెడ్ వుందేనే. లేకపోతే హెల్త్ పాడవుద్ది” కళ్ళు చిట్టించి నవ్వుతూ స్వప్నిని గిచ్చింది.

“నీ మాటల తీరు మారలేదు”

“నీకో సంగతి చెప్పనా? నా మాటల తీరు, నా ఫాస్ట్‌నెస్ నచ్చే నా వుడ్ బీ ఓకే అన్నాడు. ప్రీమారిటల్ సెక్స్ తప్పేమో గాని నేరం కాదు” అంటూనే అడిగింది “నీకూ అనురాగ్ కి ఎందుకు చెడింది?”

“జస్ట్ లైక్ దట్. నో పర్మిక్యుల్ రీజన్..”

“అతడు నిన్నిలా డిప్ చేస్తాడనుకోలేదు”

“అతడు పెళ్లి చేసుకుంటున్నాడు. నేను కేరీయింగ్...”

మూర్ఛపోబోయింది శృతి. “నువ్వు డేరింగువో మూర్ఛురాలివో తెలీట్లేదు...”

జీవంలేని నవ్వు స్వప్నిక పెదాలమీద కదిలింది!

★ ★ ★

గాయత్రి ఆడపిల్లకి జన్మనిచ్చిందని తెలిసింది.

‘జస్ట్ బోర్న్ బేబీ’ కిట్ కొనుక్కొని ఆమె ఇంటికెళ్ళింది స్వప్నిక. ఎర్రగా వున్న బిడ్డని చూసి మురిసిపోయింది.

“నీ నోట్లోంచి వూడివడినట్టుంది. నుదురు, గడ్డం సతీష్‌వే...” తేరిపార చూస్తూ అంది.

సతీష్ రాగా అతడ్ని అభినందించింది. అతడే వచ్చినతన్ని “మా పిన్నిగారబ్బాయి రాంబాబు” అంటూ పరిచయం చేసింది.

“మీరేం చేస్తున్నారు?” స్వప్ని అడిగింది.

“కాలేజీ లెక్చరర్స్..”

“హౌయెన జాబ్. చీకాచింతా వుండదు”

“మీ అంత కాకపోయినా మాకూ ఒత్తిడి వుంటోందిలెండి. కార్పొరేట్ కాలేజీ కదా. జీతాలు బాగా ఇస్తారు. బాగా పిండుతారు. సిలబస్ పూర్తయ్యేవరకూ పరుగెత్తిస్తారు. ఆ తర్వాత స్టడీ అవర్లు, ర్యాంక్ వచ్చే అవకాశమున్న వారిని స్పెషల్ గా తోమడం... ఇదంతా ఒక ఎత్తు వారం వారం పిల్లలు మా గురించి ఇచ్చే ఫీడ్ బ్యాక్ ఇంకో ఎత్తు. అది బాగోకపోతే మాకు స్పెషల్ క్లాస్! అంచేత అటు మేనేజ్ మెంటుతోనూ ఇటు స్టూడెంటుతోనూ మంచిగా వుంటూ నోన్‌ప్రెషర్ తానొవ్వక అన్నట్టు వుండాలి”

“రాంబాబన్నయ్య రచయిత కూడానే. చాలా కథలు రాశాడు” వెనక నుంచి అంది గాయత్రి.

“హమ్మో. అయితే మీతో జాగ్రత్తగా వుండాలి”

“మేమేం పాపం చేశాం?”

“కవులూ రచయితలూ వట్టి హిపోక్రైట్స్. పైకొకటి, లోపలికొకటి. ఒక రకంగా రాస్తారు. ఇంకోరకంగా చేస్తారు. స్టేజిమీద స్త్రీ స్వేచ్ఛ, స్త్రీ అస్తిత్వం అంటూ ఉపన్యాసాలిస్తారు. ఇంట్లో ‘ఓసే తువ్వాలందుకో’ అని అరుస్తారు”

“హతోస్మి! మా రచయితల మీద

మీకింత 'మంచి' అభిప్రాయం వుండటం మా దురదృష్టం. మీరేం చేస్తూంటారు- ఐ మీన్ హాబీలు”

“తినడం ల్యాప్ టాప్ తో కున్నీపట్టడం”

“సాఫ్ట్ వేర్ వాళ్లంతా నెట్ ఎడిక్ట్ లే”

“రాంబాబు భార్య ఇటీవలే యాక్సిడెంట్లో చనిపోయింది. మళ్ళీ పెళ్లి చేసుకోవాలని చూస్తున్నాడు. నీ గురించి గాయత్రి చెప్పింది. పాజిటివ్ గా రెస్పాండ్ అయ్యాడు. ఆ దృష్టితో పర్సనల్ విషయాలు ఒకరికొకరు తెలుసుకుంటే మంచిది. ఇందుకోసమే గాయత్రి నీకు ఫోన్ చేద్దామనుకుంది. అనుకోకుండా నువ్వే వచ్చావు” అన్నాడు సతీష్.

స్వప్ని మోము కందగడ్డ అయ్యింది. సంగతి తెలిసివుంటే వచ్చేదే కాదు. ఇప్పుడర్థాంతరంగా వెళ్లిపోతే గాయత్రి ఫీలవుతుంది.

“ఉన్న విషయం చెబుతున్నాను. నా భార్య చాలా మంచిది. అందంగా వుండేది. స్క్వాటర్ ప్రమాదంలో చనిపోయింది. ఆమెని మరచిపోవడం కష్టం. కాని మా బాబు గురించి తప్పుటం లేదు”

“మీకు బాబున్నాడా?”

“ఏడాది వయస్సు. వాడంటే మాకు చాలా ఎటాచ్ మెంట్. వాడి గురించే మళ్ళీ పెళ్లి చేసుకోవాలనుకుంటున్నాను. వాడ్ని వాళ్లమ్మలాగా చూసుకొనే అమ్మాయి కోసం చూస్తున్నాను. కన్నతల్లిని మరిపించాలి. పెద్ద మనస్సు వుంటే తప్ప అది సాధ్యం కాదు...”

“మీది పెద్ద మనస్సా?”

సూటిగా ప్రశ్నించేసరికి తడబడ్డాడతడు.

“కాబట్టే కదా మీ గురించి తెలిసి కూడా మిమ్మల్ని చేసుకోడానికి సిద్ధపడ్డాను”

“నేనిప్పుడు కేరీయింగ్. ఇప్పుడు కూడా సిద్ధపడతారా?”

అతడి మొఖాన కత్తివేటుకి నెత్తురు చుక్కలేదు.

గాయత్రీ సతీష్ అవాక్కై చూశారు.

“మీ బిడ్డకి కన్నతల్లిని కాగలను. నా బిడ్డకి కనీసం పెంపుడు తండ్రి కాగలరా?”

“నాకంత పెద్దమనస్సు లేదు” విసురుగా లేచెళ్ళిపోయాడు.

★ ★ ★

‘నాంచారయ్య శక్తి పూజ చేస్తాడు. దుష్టగ్రహాల స్థితి స్థానాలను మారుస్తాడు. క్షుద్రశక్తుల్ని పారద్రోలతాడు. దీర్ఘరోగాల్ని మటుమాయం చేస్తాడు. వాస్తు చూస్తాడు. దశ మార్చేస్తాడు’ - ఇదీ సామాన్యుల అభిప్రాయం.

అతడి గురించి ప్రక్రింటి రమణి ఎప్పు

ట్నుంచో చెబుతోంది. అతడ్ని కలిస్తే సర్వ కష్టాలూ అరిష్టాలూ మాయమవుతాయని సుబ్బారావు దంపతుల చెవినిల్లు కట్టుకుని పోరింది.

స్వప్నిక ఈ కొత్త ఫ్లాట్ కి మారేకనే కష్టాలు మొదలయ్యాయని వారిద్దరూ గాఢంగా విశ్వసించారు.

గృహదోషమే కాదు, దుష్టశక్తులు ఆవహించాయన్నాడు. ఆమెని మరింత పతనం చేసిగాని శాంతించవన్నాడు. ఇంటి కొచ్చి అన్నీ పరిశీలిస్తానన్నాడు. మూడ్రోజుల్లో అవసరమైనవన్నీ చేసి ఇంట్లో, ఆమె జీవితంలో శాంతి నెలకొల్పుతానని నమ్ము

కంగా చెప్పేడు. పిమ్మట అదే ఇంట్లో శుభ కార్యం చేస్తారని నమ్మబలికాడు.

సుబ్బారావు దంపతులు పరమానంద పడిపోయారు.

అతడొచ్చి ఇల్లంతా కలియతిరిగాడు. కళ్ళతో కొలతలేశాడు. లెక్కలేశాడు. కూర్చుని ఏవో పుస్తకాలు తిరగేశాడు. గ్రహస్థితులు లెక్కగట్టాడు.

“ఇదంతా వాస్తూ పురుషుడి ప్రభావమే. వాస్తూ పరమ చండాలంగా వుంది. తక్షణం ఇంట్లోంచి మారిపోకపోతే దుష్టప్రభావం అధికమై తల్లి ప్రాణానికే ముప్పు రావచ్చు” గంభీర స్వరంతో అన్నాడు నాంచారయ్య.

దిక్కుతోచలేదు సుబ్బారావుకీ అతడి భార్యకీ.

“ఇది స్వంతిల్లు. ఇప్పటికీప్పుడు ఎక్కడికి పోగలరు. చిన్నా చితకా మార్పులైతే చేసుకోగలరు. మీరే ఇంకోదారి చూపాలి...” వేడిపాలు తెచ్చిస్తూ అంది రమణి.

పాలు తాగేక కూల్ అయ్యాడు. మళ్ళీ ఇల్లంతా పరిశీలించాడు.

స్టా ఓ పక్కకి జరపమన్నాడు. బీరు వాని ఇంకో మూలకి మార్చమన్నాడు. సోఫాలు టీవీ అరేంజ్మెంటు మార్చి తీరాల్సిందే అన్నాడు. ఇలాటివే మరికొన్ని సూచనలు చేశాడు.

శక్తిపీఠంలో నవగ్రహ పూజచేసి యంత్రాన్నిస్తానన్నాడు. దాన్ని పూజా మందిరంలో వుంచి రోజూ పూజ చెయ్యాల్సన్నాడు. సర్వభూత శాంతి ప్రత్యేకంగా చేస్తానన్నాడు.

“ఏమేం చెయ్యాలో అన్నీ చెయ్యండి. మా అమ్మాయి ఆరోగ్యంగా ఆనందంగా వుండాలి. ఈ ఇంట బాజాలు మోగాలి. మొత్తం ఎంతవుతుందో చెప్పండి”

అతడో లెక్కలేసుకున్నాడు కళ్ళు

మూసుకుని.

“పదివేల ఒక్క రూపాయి అవుతుంది. దశ మారకపోతే నన్నడగండి. ఇలాటివి ఇప్పటికీ ఇన్ని చేశాను” అంటూ తలమీదున్న కాసిని వెంట్రుకలూ చూపించాడు. “అంతా సుఖసంతోషాలతో జీవిస్తున్నారు” అన్నాడు మళ్ళీ.

సుబ్బారావు దంపతులు తర్జనభర్జన పడుతోంటే “డబ్బుకోసం చూడొద్దు, శుభం త్వరగా జరగాలని కోరుకోండి...” అంది రమణి.

వెయ్యి రూపాయలిచ్చారు. అసంతృప్తిగా చూశాడు. “రేపొస్తారుగా”

అతడ్ని సాగనంపుతోంటే వచ్చింది స్వస్థిక.

“ఈ తతంగమంతా ఏమిటి డాడీ? ” ఇంట్లోకెళ్తూ అడిగింది.

“ఏదో మామూలు వ్యవహారంగాని నువ్వప్పుడే వచ్చేశావేంటి? ”

“ఒంట్లో బాగోలేదు. నడుంనొప్పి ఎక్కువగా వుంది. కడుపులోని బిడ్డ కదుల్తున్నట్టు... అనీజీగా వుంది”

ముచ్చేమటలు పోశాయి ఆమెతల్లికి. “అయ్యో అయ్యో అలాగా? ఆయన చెప్పనే చెప్పరు. ఆలస్యం చేస్తే ప్రాణాలకి ముప్పున”

“ఎవరు చెప్పరు? ఇందాకొచ్చినతనా? ”

“వాస్తూదోషం వుందిట స్వప్నీ. మన మేదో అనుకుంటాంగాని వాస్తూ ప్రభావం ఎక్కువగానే వుంటుంది. దిశమారితే దశ మారుతుందంటారండ్రే...”

“అలా ఎందుకన్నారో చెప్పనా డాడీ? మనం నడుస్తోన్న దారి పయనిస్తోన్న మార్గం సరైన ఫలితాలివ్వకపోతే లేక వ్యతిరేక ఫలితాలొస్తోంటే మొండిగా అదే దారిలో వెళ్ళకూడదు. పునరాలోచన చేసుకోవాలి. అవసరమైతే దిశమార్పుకోవాలి. ఆలోచనలూ అభిప్రాయాలూ మార్పుకోవాలి. వీలుంటే లక్ష్య సాధనా మార్గాన్నీ

మార్పుకోవాలి. అంటే దిశ మారినట్లు. అప్పుడు దశ తిరుగుతుంది. ఉన్నత స్థితికి స్థాయికి చేరుకోగలుగతారు”

ఊపిరి పీల్చుకోడానికా అన్నట్లు ఆగి అంది స్వప్నిక- “నేను చేసిందదే డాడీ. నా మార్గం నన్ను అశాంతికి, అభద్రతకి, ఆందోళనకి, అవహేళనకి, ఒంటరితనానికి తీసుకెళ్తుందని అర్థమైంది. నేననుకుంటున్న స్వేచ్ఛ విశ్వంఖలత్వానికి దారితీస్తుందని బోధపడింది. స్వేచ్ఛకి పరిధులు న్నాయనీ, దానికి లోబడే ప్రవర్తించాలని తెలిసొచ్చింది. స్వేచ్ఛ వుంది కదాని రోడ్డు కడ్డంపడి డ్రైవ్ చెయ్యలేం. ఇష్టమొచ్చినట్లు మాట్లాడలేం. ఇతరుల్ని నొప్పించలేం. భార్యాభర్తలిద్దరూ కూడా స్వేచ్ఛగా ప్రవర్తించొచ్చు కానది పరిమితులకి లోబడి కుటుంబ శ్రేయస్సు లోపలే వుండాలి. అది తెలుసుకున్నాను గనుకే దిశ మార్పుకుంటున్నాను..”

‘ఇంత తెలివైన స్వప్నికి ఎంత కష్టం వచ్చిందీ!’ అనుకుంటూ బాధగా చూశారు తండ్రి.

“ఆసుపత్రి కెళ్లాంపద” తొందర పెట్టింది రేవతి.

“వెళ్లాచ్చేనమ్మా. మెడిసిన్స్ ఇచ్చారు. ఎలాంటి ఆందోళనకీ మానసిక ఒత్తిడికీ గురికావొద్దని చెప్పింది డాక్టర్. వాటి ప్రభావం బిడ్డమీద చాలా ఎక్కువ వుంటుందిట...”

“అందుకనే కదా నీమంతం చేసేదీ...” అనికేదో అనబోయి తల్లి మింగేసింది.

అది గ్రహించి చిన్నగా నవ్వింది స్వప్ని. “గతాన్నంతా తుడిచెయ్యాలి. ఎలాంటి ఆనవాళ్ళూ మిగలకూడదు. నువ్వింకోసారి ఆలోచిస్తే మంచిదేమో స్వప్ని...” వేదనా పూరిత స్వరంతో అన్నారు సుబ్బారావు.

“డాక్టర్ ఓ మాటన్నది డాడీ! తనకేదైనా సమస్య వస్తే తన ఆలోచనల ద్వారా పరిష్కరించుకోలేకపోతే స్ఫూర్తి కోసం గీతని

ఆశ్రయిస్తుందిట. నేనూ అపనే చేద్దామని భగవద్గీత కొనుక్కొచ్చాను. ఆటోలో పూరికే తిరగేస్తోంటే ‘కర్మజ్యేవాధి కారస్తే మాఫలేషు కదాచన’ అన్న శ్లోకం కన్పించింది. కర్మ ఆచరించు. నీ బాధ్యత నువ్వు నిర్వర్తించు. దాని ఫలితం గురించి ఆలోచించకు అంటారు కృష్ణ పరమాత్మ. సత్కర్మ అనే విత్తనం నాటితే సత్ఫలాలు లభిస్తాయన్న సూచన నాకిందులో కన్పించింది డాడీ. గీతాకర్త శ్రీకృష్ణుడు వ్యక్తిత్వ వికాస నిపుణుడిగా స్ఫూర్తి ప్రదాతగా ప్రేరణకర్తగా అధ్యయనం చెయ్యాలిట. చేస్తాను. నా నుదుటి గీతలు మారతాయేమో చూద్దాం. మారితే ఆ మార్పు మీకు

సంతోషదాయని అవుతుందని నా ఆశ, ఆకాంక్ష!”

స్వప్ని ఎంతో ఎత్తుకి ఎదిగిపోయినట్లు ఆటుపోట్లకి తట్టుకుని తనని తాను సరిదిద్దుకుని పరిపూర్ణురాలిగా రూపుదిద్దుకొన్నట్లు అనిపించింది.

వాత్సల్యంతో అభినందన పూర్వకంగా చూశారామె తల్లిదండ్రులు.

సరిగ్గా అప్పుడు గాయత్రి ఫోన్ చేసి “పాపం శృతి పెళ్లి ఆగిపోయిందిటే” అని చెప్పింది.

“ఎం ఎందుకు?”

“అనారోగ్యంగా వుందని బ్లడ్ టెస్ట్ చేయి
స్తే హెచ్ఐవి పాజిటివ్ వచ్చిందట!”

“దట్ మీన్స్.. భవిష్యత్తులో ఎయిడ్స్
వ్యాధిగ్రస్తృలవ్వక తప్పదు”

“యా!”

“మై గాడ్!”

★ ★ ★

ఉదయ కిరణాలతోబాటు వచ్చాడు
పరాంకుశం.

“ఉరుములేని పిడుగులా వచ్చి పడ్డా
వేంటి? ఊళ్ళో అంతా బాగానే వుంది
కదా? ” అడిగారు సుబ్బారావు.

“బ్రహ్మాండంగా వుంది. పెళ్లిపనులు

పురమాయించి వచ్చాను. స్వీట్లు తీసు
కోండి. శుభవార్త మీకెప్పుడు చెబుతానా
అని నిన్నట్నుంచి ఉగ్గబెట్టుకున్నాను.
స్వప్నికా- ముందు నువ్వు తీసుకో...”
స్వీట్స్ డబ్బా తెరచి ముందుకు చూస్తూ
అన్నాడు.

ఒక లడ్డు తీసుకుంటూ “శుభవార్త
చెప్పు బావా? ” అంది.

“బందరు లడ్డాలమ్మా. చాలా బావుం
టాయి. గుడివాడలో కొన్నాను”

“గుడివాడ వెళ్లావా? ” చటుక్కున అడి
గారు సుబ్బారావు.

“వెళ్లకపోతే ఎలా? వ్యవహారం గురిం

చోమాట అనుకోవద్దు. తర్వాత మేం
అలా చెయ్యలేదు ఇలా అనలేదు అంటూ
నిందలు వెయ్యనివ్వకూడదు కదా? ”

“ఊంక తిరుగుడు మానేసి సంగతి
సూటిగా చెప్పు...”

“చెబుతాను చెబుతాను. మీరు లడ్డు
తింటూ వుండండి. నేను ప్రయాణపు బడ
లిక తీర్చుకుంటాను. ఈలోగా ఎవరైనా
కమ్మని వేడి వేడి ఘుమ ఘుమల కాఫీ
ఇస్తే బావుణ్ణు...” సోఫాలో కాళ్ళు చాపు
క్యూర్చుంటూ అన్నాడు పరాంకుశం.

అతడి ధోరణి, ప్రవర్తన వింతగా
వున్నాయి. అతనిలో కొత్త మనిషి కన్పి
స్తోంటే కించిత్తు అనుమానంగా చూశారు.

‘ఏ మొగుడూ లేకపోతే అక్క మొగుడే
గతి’ అన్న సామెత గుర్తొచ్చింది ముగ్గురికీ
ఒకేసారి. సన్నగా కంపించారు.

ఏం ఫిటింగు పెడతాడో కొంపమీదికేం
ముసలం తెస్తాడోనని భయం భయంగా
చూశారు.

వారి భావాలనీ భయాలనీ చదివినట్టు
నవ్వేడు.

“ఫర్లేదు. నన్ను బాగానే అర్థం చేసుకు
న్నారు. వచ్చే గురువారమే స్వప్నిక పెళ్లి.
సరిగ్గా ఎనిమిది రోజులున్నాయి.
సమయం తక్కువే. హడావిడవుతుంది.
అయినా తప్పదు. అంతకంటే మంచి
ముహూర్తం లేదు. ఇంకా ఆలస్యం చేస్తే
స్వప్నికకీ బాగోదు, అతిథులకీ బాగోదు.
ఆమె ఎత్తైన పొట్టవంక అంతా చిత్రంగా
చూస్తూ చాటుగా నవ్వుకోటం మీక్కుడా
బాగోదు కదా మావయ్యా అందుకనే ఈ
ముహూర్తమే ఖాయం చేసేశాను..”

ఎవ్వరూ మాట్లాడలేదు. వారి చూపు
లోని అనుమానం ముదిరి అసహ్యతగా
మారుతోంది.

“మీ పద్ధతేం బావోలేదు. ఏదో మర
దల్ని ఉద్ధరిద్దామనివస్తే నా మొహాన కాఫీ
నీళ్ళు పోయలేదు. శుభవార్త చెప్పినా

ఒక్కరి మొహాల్లోనూ ఆనందం లేదు. నన్ను అభినందించడం లేదు. లోకంలో మంచికి విలువ లేదు. అంతేనా స్వప్నీ? ”

గంభీరంగా మారిందామె. మాడ్చేసేలా చూసింది. అసహ్యన్ని ముద్దగా చేసి అతడిమీద విసిరేసింది.

“ఇదివరకు మూర్ఖుడనుకున్నాను. తర్వాత తెలివైనవారనుకున్నాను. ఇప్పుడు పచ్చి అవకాశవాది, దుర్మార్గుడు అనుకుంటున్నాను”

“మనస్సులోని మాట కళ్ళేసినందుకు చాలా థాంక్స్. లోపలంతా ఖాళీ అయిపోయింది కదా.. హమ్మయ్య! నీ మనస్సు తెల్లకాగితం అయిపోయింది గనుక ఇక కొత్త కావ్యం రాసేయ్యొచ్చు..”

“పరాంకుశం! నిన్నే పురుగూ కుట్టలేదు కదా? ఆ మాటలేంటి ఆ ధోరణెంటి? ” కోపం బాధ మిళితమైన స్వరంతో అన్నారు సుబ్బారావు.

“మేకవన్నె పులి. మనతో మంచిగా వుంటూ మనకేదో ఒరగ బెట్టేస్తున్నట్టు నటిస్తూవచ్చాడు. ఇవాళ నిజరూపం బయట పెట్టేసుకున్నాడు...” అత్తగారంది చీపురుకట్ట ఎక్కడందో కళ్ళతోనే వెదుకుతూ.

“బాబోయ్! దేవుడోయ్! నేనేదో కాస్తంత సస్పెన్స్ క్రియేట్ చేస్తే నా తలంటేస్తున్నారు నాయనోయ్” తలమీద చేతులు పెట్టుకుంటూ అన్నాడు పరాంకుశం.

అందరూ కళ్ళు పెద్దవి చేసుకుని చూశారా మాటలకి.

ఆ చూపుల్లో పిసరంత సిగ్గు వుంది. అపరాధ భావన వుంది. ఉలికిపాటూ వుంది.

“పెళ్లికొడుకెవరో అడక్కుండా ఇలా చిత్ర హింస పెట్టడం ఏం బావోలేదు”

“పెళ్లికొడుకెవరు? ” ముగ్గురూ ముక్తకంఠంతో అడిగారు.

“అనురాగ్... అనురాగ్.. అనురాగ్..”

గంతులేస్తూ అన్నాడు.

వెర్రి సంబరంతో వూగిపోయింది స్వప్నీ.

“భయపెట్టి చంపేవుకదా” చనువుగా వీపుమీద చరిచారు సుబ్బారావు.

“పాపిష్టి ఆలోచనోచ్చాయి గాని మా అల్లుడు బంగారం” చెంపలు వాయించుకుంది స్వప్నీక తల్లి రేవతి.

ఆనందోద్వేగంతో ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ ఉడిపోయింది స్వప్నీక.

కోయిలలు పాడుతున్నాయి. నెమళ్లు ఆడుతున్నాయి. చెట్లు తలలూగిస్తున్నాయి.

గాలి చిందులేస్తోంది. సముద్రం ఎగిరి గిరి పడుతోంది. వెన్నెల జల్లులుగా కురుస్తోంది. సూర్య కిరణాలు ఇంద్ర ధనస్సుతో సయ్యాటలాడుతున్నాయి. గుడిలో గంటలు మోగుతున్నాయి.

ఆనందం! పరమానందం!

సమస్త ప్రకృతీ ఆనంద లోకంలా మారిపోయింది. పచ్చని తోరణాలు కట్టుకుంది. సన్నాయి రాగాలు మోగుతున్నాయి. నునుసిగ్గులు జారిపోతున్నాయి.

మనస్సులో మల్లెల మాలలూగుతున్నాయి.

“మా స్వప్నీకమ్మ పెళ్లి కూతురాయెనే” చప్పట్లు చరుస్తూ పాడుతూ ఆమె చుట్టూ తిరిగాడు పరాంకుశం.

సుబ్బారావు దంపతులు సంతోషాన్ని అణచుకోలేక వూగిపోతున్నారు.

‘ఈ జన్మకీ ఆనందం చాలు’ అనుకుంది.

అప్పుడు గుర్తొచ్చిందా సంగతి.

చప్పున కోపం వచ్చింది. చటుక్కున ఫోన్ అందుకుంది.

“ఏయ్ అనురాగ్. ముందుగా నాకెందుకు చెప్పలేదు? ”

“ముందే తెలిస్తే డ్రిల్ వుండదుగా”



“అందుకని ఇంత సస్పెన్స్ మెయిన్ టెయిన్ చెయ్యాలా? నిన్నంత తిట్టానో తెలుసా? ”

“ఊహించగలను. నీ శాపనార్థాలకి శక్తి వుంటే శంకుస్థాపన రాయిగా మారేవా ద్వేమో!”

“తెలిసీ దాచావన్నమాట”

“కొన్ని దాస్తేనే అందం. దాచినవి ఇంకా వున్నాయ్”

“ఏంటవి? ”

“ఆ గుట్టు విప్పడానికి వేరే టైం ఫిక్స్ చేశాను”

“ఇప్పుడు చెప్పకూడదా? ”

“నువ్వుడక్కూడదు”

“ఎప్పుడు చెబుతావ్? ”

“ఫస్ట్ నైట్”

సిగ్గుల మొగ్గ అయ్యింది స్వప్ని.

“ఎంతందంగా వున్నావే ఎవరే నువ్వు...” పాటందుకున్నాడతడు.

“చీ ఫో...”

లైన్ కట్ చేసింది.

కొత్త కనెక్షన్ ప్రారంభమైంది మరి!

★ ★ ★

భూదేవంత అరుగు వెయ్యలేదు. ఆకాశ మంత పందిరీ వెయ్యలేదు.

అయితేనేం రంగురంగుల విద్యుత్

ఈ పాత్ర, ఈ ఘట్టం ఆమెని మైమరి పిస్తోంది. శరీరం మనస్సు క్రొంగొత్త అనుభూతులతో తూలిసోలి పోతోంది. గాలిలో తేలిపోతోంది.

ఆమెని లోపలికి తీసుకెళ్ళేక అనురాగ్ ని మంటపంలోకి తీసుకొచ్చారు. గణపతి పూజ వగైరా చేయించారు.

పిమ్మట సుబ్బారావు దంపతులొచ్చి ఆసీ నులయ్యారు. స్వప్నికనీ తీసుకొచ్చారు.

వధూవరుల మధ్య తెరసెల్లా కట్టారు.

వరుడ్ని లక్ష్మీనారాయణ స్వరూపుడిగా భావిస్తూ కాళ్ళు కడిగారు కన్యాదాత దంప

తులు.

ఇప్పటిదాకా వధువు పోషణ, రక్షణ, సంతోషం, ఓదార్పు, ఉత్సాహం- అన్నీ తల్లి దండ్రుల బాధ్యతలు. వాటన్నిటినీ వరుడికి బదిలీ చేస్తూ కన్యాదానం చేశారు.

‘సంతానార్థం ధర్మ కార్యార్థం నేనీమెను దానం చేస్తున్నాను. ఈమెని స్నేహితురా లిగా ప్రేమాభిమానాలతో చూసుకోవాలి’ అని హితవు చెప్పారు.

పిమ్మట వివాహ ధర్మాలు వివరించారు.

రుఘులు ఆదేశించినట్టు క్రమశిక్షణ, ధర్మాచరణ కలిగిన జీవితాన్ని మీరిద్దరూ కలిసి గడపాలన్నారు. మతం, ప్రకృతి సంపద, శృంగార విషయాల్లో నియమా

లకి కట్టుబడి వుండాలని వివరించారు.

ధర్మార్థ కామ మోక్షాల్లో ఈమె చేయి విడువనని ప్రతిజ్ఞ చేస్తూ ‘నాతిచరామి’ అన్నాడు అనురాగ్. ‘ఈమెతోనే నా జీవితం, నా జీవితంలో సగం ఈమెయే, ఈమె లేక నాకు బతుకులేదు’ - అనీ అన్నాడు.

ధర్మార్థ కామాల్లోనూ, సంతానోత్పత్తి యందూ అతద్దనుసరించి గృహస్థాశ్రమ ధర్మాలను నిర్వర్తిస్తానని స్వప్నిక ప్రమాణం చేసింది.

సుముహూర్తాన జీలకర్ర బెల్లం మిశ్ర మాన్ని ఒకరి శిరస్సుపై ఒకరు వుంచారు. వాటిల్లా కలిసిపోయి జీవిస్తామన్నారు.

అడ్డుతెర తొలగించగా ఒకరినొకరు భ్రూమధ్యంలోకి చూసుకున్నారు స్వప్నికా అనురాగ్.

ఆ శుభవీక్షణానికి గుండె ఝల్లుమంది.

ఒళ్ళంతా పులకింతల్తో పులకించిపో యింది.

ఒకరికొకరు ఎంతో గొప్పగా ఆద్వితీ యంగా అపూర్వంగా కన్పించారు. మురిసి పోయారు.

‘నా జీవన హేతువైన ఈ సూత్రంతో నీ కంఠంలో మాంగల్యాన్ని కడుతున్నాను. బంధహేతువైన మంగళ సూత్రాన్ని ధరించి నీవు నిండు నూరేళ్ళు జీవించు’ అనే మంత్రాన్ని పురోహితుడు చదువు తోంటే ఆమె మెడలో మూడు ముళ్ళు వేశాడు అనురాగ్.

ఇద్దరి జీవితాల్నీ ముడివేసే సూత్రబం ధాన్ని ఆశీర్వదిస్తూ వివాహానికి వచ్చిన పెద్దలంతా అక్షతలు వేసి దీవించారు.

యావత్ సమాజమే తరలివచ్చి ఆశీర్వ చనాలు కురిపిస్తున్నట్టు అనుభూతి చెందా రిద్దరూ.

ఒకర్లో ఒకరు పోటీపడుతూ తలం బ్రాలు పోసుకున్నారు.

వేడుకగా తిలకించారు పిల్లలా

పెద్దలూ.

ఆమె చీరకొంగునూ అతడి ఉత్తరీయపు అంచునీ కలపి 'కొంగుముడి' వేశాడు పురో హితుడు.

కేవలం రెండు వస్త్రాలని గాక ఇద్దరు వ్యక్తుల్ని కలిపి క్రొంగొత్త ఆకారాన్ని సృష్టించడమే దాని అర్థమని వివరించాడు.

ఒకరికొకరు 'చేదోడు'గా వుంటామని, 'చేయూత' నిచ్చుకుంటామని, ఒకరికొకరు అభయం ఇచ్చుకుంటూ పాణిగ్రహణం చేసుకున్నారు.

“నీవు సజల సఫల సంపన్నమైన ధరణివి. నేను నిర్మలమైన ఆకాశాన్ని. రా! నా ప్రాణాన్ని వివాహ సూత్రాన్ని కలిపి బంధించుకుందాం. ప్రపంచంలోని మేళన శక్తితో సత్వత్రుల్నికని ప్రపంచానికి సమర్పించుకుందాం. మనిద్దరి మనస్సుల్ని మంగళ మయ భావాలతో నిమగ్నం చేసి శత సంవత్సరాల శోభను చూద్దాం” అంటూ పాణిగ్రహణ ప్రతిజ్ఞ చేశాడు.

పిమ్మట అగ్ని ప్రదక్షిణ చేశారు. మొదటి నాలుగుసార్లు స్వప్నిక ముందు నడవగా అనురాగ్ అనుసరించాడు. తర్వాత మూడుసార్లు అతడు ముందు నడవగా ఆమె అనుసరించింది. అవసరాన్ని బట్టి ఎవరు ఎవర్ని అనుసరించినా తప్పులేదని గ్రహించిందామె.

అనంతరం ఇద్దరూ కలిసికట్టుగా ఒకే జట్టుగా సప్తపది నడిచారు.

ఆహారం, శక్తి, సత్కర్మలు, సుఖం, పశు సమృద్ధి, రుతువుల అనుగ్రహం, ఏడుగురు హోతల కోసం ఏడు అడుగులు వేస్తున్నట్టు మంత్రం చదివాడు.

కలిసి ఏడడుగులు వేయడం వల్ల మంచి స్నేహితులమయ్యాం. పరస్పర ప్రేమతో అనుకూల దాంపత్యంతో కలిసి వుందాం. కలిసి ఆలోచిద్దాం. మనస్సులు కలిపి నడుచుకుందాం- అంటూ మరో మంత్రమూ చెప్పేడు పురోహితుడు.

తదనంతరం అగ్ని సాక్షిగా వధూవరులిద్దరూ ప్రమాణాలు చేశారు.

“ఈ క్షణం నుంచి వధువు నా అర్ధాంగి. నా వ్యక్తిత్వాన్ని ఆమెతో కలుపుతాను. ఇద్దరి కలయికతో నూతన సృష్టి చేస్తాను. నా శరీర భాగాల్లానే భార్య గురించి శ్రద్ధ తీసుకుంటాను. ఇంటి ఆర్థిక విషయాలు చూసే బాధ్యతను నా భార్యకు అప్పగిస్తున్నాను. అన్ని ముఖ్య విషయాల్లోనూ ఆమె అభిప్రాయాలూ సలహాలూ తీసుకుంటాను. నా భార్య బాహ్యరూప మార్పుల వల్ల అనాకర్షణ పెంచుకోను. అసంతృప్తి చెందను. ప్రేమతో సత్సంబంధం కొనసాగిస్తాను. నా భార్యకి ప్రాణ స్నేహితుడిలా వుంటాను. ఆమెతో ఆత్మీయంగా ప్రవర్తిస్తాను. నా శక్తియుక్తుల్ని ఆమె సుఖసంతోషాల కోసం, శాంతి అభివృద్ధిల కోసం వినియోగిస్తాను. ఈ ప్రమాణానికి మనసా వాచా కట్టుబడి వుంటాను” అని వరుడిచేత ప్రమాణం చేయించాడు.

ఆమెతో కూడా ప్రమాణం చేయిస్తూ-

“నా జీవన శైలిని నా భర్త శైలితో కలిపి నూతన వ్యక్తిగా మేం రూపొందుతాం. అతడి అర్ధాంగిగా జీవిస్తాను. బంధుమిత్రుల్ని ఆదరిస్తాను. విశ్వాస పాత్రంగా వుంటాను. అసూయ, గయ్యాళితనం నా దరికి రానివ్వను. ఆజన్మ సహచరిగా వుంటాను. నా భర్తపట్ల నా బాధ్యతలు ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా నిర్వహిస్తాను” అంటూ మంత్రాలు చదివారు.

పురోహితుడు వివిధ మంత్రాల అర్థాలు వివరిస్తోంటే సరికొత్త జ్ఞాన ద్వారాలు తెరచుకున్నట్టు అనుభూతి చెందింది స్వప్నిక.

ఆమెను మరో కుటుంబానికి అప్పగించడంతో వివాహ ఘట్టం పూర్తయ్యింది.

★ ★ ★

తెల్లచీర కట్టుకుని మల్లెపూలు పెట్టుకుని

పాలగ్లాసు చేతబట్టి హంసగమనంతో గది లోకి అడుగు పెట్టింది స్వప్నిక.

సిగ్గుబరువు చేత కనురెప్పలు వాలిపో తోంటే పెదాలు చిరుకంపనకు లోనవు తోంటే యౌవనపు శోభ వెలిగిపోతోంటే దివి నుండి దిగివచ్చిన దేవకన్యలా అన్పించింది అనురాగ్ కి.

అతికష్టం మీద కనురెత్తి చూసింది.

స్వచ్ఛమైన తెల్లని వస్త్రాల్లో చిరునవ్వులు చిందిస్తూ వున్నమి చంద్రుడిలా అనురాగా మృతవు వెన్నెల జల్లుల్ని కరిపిస్తూ - తన కోసం ప్రత్యేకంగా బ్రహ్మ సృజించిన మహా పురుషుడిలా అన్పించాడు, కన్పించాడు స్వప్నికకి. ఎదురెళ్ళి ఆమె చేతిలోని పాల గ్లాసందుకొని పక్కన బెట్టి ఆమెని పొదివి పట్టుకుని మంచం దగ్గరికి నడిపించుకెళ్ళాడు.

అతడి ఎదమీద వాలిందామె.

ఆమెని సుతారంగా హత్తుకున్నాడు.

కోరికల సెగల్లేవు. అనురాగస్పర్శపు పూతలే వున్నాయి. జలపాతంలా చుట్టేసుకోలేదు. నిండు గోదావరిలా పెనవేసుకున్నారు.

అతడు మెల్లగా కిందికి జారి ఆమె పొట్టమీద ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

ఆమెకళ్ళు చెమర్చాయి. గాఢంగా అతడి పెదాల్ని ముద్దాడింది.

“ఆరోగ్యం బాగుందా? ”

“ఊ”

“మౌనరాగమేనా మాటలపల్లవి లేదా? ”

“మీ వాళ్ళింత తేలిగ్గా ఒప్పుకుంటారనుకోలేదు”

“వాళ్ళెన్నడూ అభ్యంతర పెట్టలేదు. కులాంతరమా మరోటా అన్నదీ వట్టింపుకోలేదు. మీరు సంతోషంగా వుండటమే మాకు కావాలన్నారు. ఏ తల్లిదండ్రులైనా పిల్లల శ్రేయస్సే కోరుకుంటారేమో. సిని

మాలు చూసి పిల్లలు పెద్దవాళ్ళని అపార్థం చేసుకుంటున్నారనిపిస్తోంది”

“కొన్ని క్షణాలపాటు మా బావగార్ని అపార్థం చేసుకున్నాం, తెలుసా? ”

“హీ ఈజ్ గ్రేట్. ఆవేశంకన్నా ఆలోచన పాలెక్కువ. బెంగళూరెళ్ళక నువ్వును కుంటున్నట్టు నేన్నిన్ను మర్చిపోలేదు. అనుక్షణం నిన్ను గుర్తు చేసుకుంటూనే వున్నాను తెలుసా? ”

“మరెందుకలా నాటకమాడావు? ”

“నువ్వేమిటో నాకు తెలుసు. నువ్వు కావాలి. కాని నీలోని వక్ర ధోరణులు అక్కర్లేదు. నువ్వు వజ్రానివే. కాని సానబట్టాలి. పెళ్లికి నిన్ను అనుకూలంగా మార్చాలి. అందుకని మీ బావ పరాంకు శంతో కలిసి నాటక మాడాను”

“అమ్మదొంగా! ఎంత ఏడిపించావు” తొడపాశం పెట్టింది.

“మంచు కరిగితేనే కదా పర్వత స్వరూపం తెలిసేది. భ్రమలు తొలగితేనే కదా నీ నిజ సంస్కారం బయటపడేది”

“ఏమైతేనేం నేను లక్ష్మీ” వాటేసుకుంది మళ్ళీ.

“నీ కన్నా నా కన్నా మన బాబు లక్ష్మీ. వాడికి తల్లి ప్రేమ తండ్రి ప్రేమ సంపూర్ణంగా లభించబోతున్నాయి”

“అవునవును”

“చెప్పడం మరిచాను. మా అమ్మా నాన్నా ఇంకో సంగతి అన్నారోయ్. చెప్పనా? ఆ మధ్యేదో హిందీ సినిమా చూసినప్పట్నుంచీ నేనో అబ్బాయిని తీసుకొచ్చి ‘వీణ్ణి పెళ్ళి చేసుకుంటాను’ అంటా నేమోనని భయపడ్డారట!”

పడీ పడీ నవ్విందామె.

ఆమెవంక అపురూపంగా, ఆరాధనగా చూస్తూ ఆమె పెదాలని తన పెదాలతో మూసే ముందు అన్నాడు-

“మొన్నటిదాకా మనం లిప్ ఇన్ పార్ట్ నర్స్ మి. ఇక లైఫ్ పార్ట్ నర్స్ మి”

రాజీ

అనాదిగా వున్న వివాహ వ్యవస్థకి ప్రతీకగా ఆ పాత భవనంలో ఫ్యామిలీ కోర్టు వుంది. చిద్రమైపోతున్న మానవ సంబంధాలకి ప్రతీకగా గోడల్లో పగుళ్ళు, మనిబారిపోయిన మూలాలు, బూజులు, చెదలు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి.

ఒకలాంటి పాతవాసన రాజ్యమేలుతోంది. వరండాలో అసహనంగా జంటలు కాని జంటలు, విడిపోవాలనుకున్న జంటలు. ఎవరి కుటుంబ సభ్యులతో వాళ్ళు గుసగుసలు, వెక్కిరింతలు, దెప్పిపొడుచుకోవడాలు, మధ్యవర్తుల మంతనాలు.

వివాహబంధం తుంచుకోవడానికి ధరలు, బేర సారాలు, కరిగిపోతున్న ఆశలు, కల్లలయిపోతున్న అనురాగాలు. హడావిడిగా పరుగులు పెట్టున్న లాయర్లు. మనసు బరువుతో కదలేక పోతున్న మనుష్యులు.

అప్పటికే ఆ కేసు విషయంలో ఆ యిద్దరినీ కలిపే ప్రయత్నంలో చాలా చర్చలు జరిగాయి. ఏవీ ఫలించలేదు.

చివరి ప్రయత్నంగా జడ్జిగారు అతి చిన్న విషయంలో విభేదాలు పచ్చాయని గట్టిగా నమ్మి-మొదటగా ఆమెని బోనులోకి పిల్చారు. ఆమె కుటుంబసభ్యులు ఆసక్తిగా చూస్తున్నారు.

“...నావల్ల కాదు ఆ కంపు భరించడం... ఆ మనిషి దగ్గరకొస్తేనే కడుపులో తిప్పుతోంది... వాంటి వస్తోంది... యిలాంటి మనిషిని నేను భరించలేను...” వివాహ వ్యవస్థని అడ్డంగా బద్దలు కొట్టినట్టు చెప్పేసిందామె.

మొదటిరోజు నుండి ఒకే మాట, ఇదేమాట.

ఒక చుక్క సెంట్ వాళ్ళిద్దరి జీవితాల్లో చిచ్చు పెట్టింది. మొదటిరోజు మొదటిరాత్రి నుంచి అదే గొడవ. విడాకుల వరకు వచ్చింది. ‘సెంట్’ వాసన భరించలేకపోతోందామె. ఆ అత్తరునే వాడతానంటాడు అతను.

జడ్జిగారు ఛాంబర్‌లోకి పిలిచి సెంట్ మార్చు మన్నారు. అతను కుదరదన్నాడు.

ఆ అమ్మాయి మాటలు విన్నాక, అతన్ని బోను దగ్గరికి రమ్మన్నారు. అతను వాస్తుంటేనే జడ్జిగారికే కాదు, అక్కడ వున్న వాళ్ళందరికీ ముక్కు పుటాలకి సెంట్ వాసన గుప్పుమంది.

ఎప్పటిలాగే అతను తనదైన పద్ధతిలో “ఎలా మారుస్తానండి. ‘దీని’ గురించి ప్రతీది మార్చుకుంటూ పోతే నా వ్యక్తిత్వం ఏమైపోతుంది? పెళ్ళికాక పూర్వం నుండి ఈ సెంట్ వాడుతు



- ఆకెళ్ళ శివప్రసాద్

న్నాను.. యిదే ఎప్పటికీ వాడైనా” కచ్చితంగా చెప్పేశాడు.

అప్పటిదాకా లెక్కకు మిక్కిలిగా కొన్నిలింగ్‌లు జరిగాయి. సెంట్ వల్ల విడిపోవడమేమిటి?

వివాహ వ్యవస్థనే ప్రశ్నిస్తోంది చిన్ని సెంట్ చుక్క! జెను, సెంట్ పడక విడిపోవడమేమిటి?

అతను తేలుకొండి బ్రాండ్ సెంట్‌ను వదిలి పెట్టడని అర్థమయ్యింది. ఆమెకి ఆ వాసన, ఆ వాసన యిష్టపడే మనిషి, యిష్టంలేదు!! ఆ

చేతుర కతలు

వాసన మాత్రం అక్కడి గాలిలో కలిసి ‘తమాషా’ని చూస్తోంది. ‘వట్టు-విడుపు’ వుండాలని మరో సారి చెప్పారు.

లాభం లేకపోయింది. తప్పుక జడ్జిగారు విడాకులు యిచ్చేశారు!! ప్రస్తుతం అతడు విడాకులు తీసుకుని చాలా రోజులయినా పెళ్ళికాలేదని, సెంటిమెంట్‌గా సెంట్ మార్చేసి సంబంధాలు వెతుక్కుంటున్నాడు!!

ఆమె.. మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోబోయేవాడు తేలుకొండి బ్రాండ్ సెంట్‌నే యిష్టపడితే ఇబ్బంది పడవలసి వస్తుందని ఆ సెంట్ వాసనని అలవాటు చేసుకుంది!!

©

ఒకడిని మించి మరొకడు

- నారంశెట్టి ఉమామహేశ్వరరావు



సాఫ్ట్వేర్ ఎంప్లాయి వెంకట్ ఆదివారం సాయంత్రం పార్కులో కూర్చున్నాడు. చుట్టూ కలర్స్ కోసం వెతుకుతున్నాడు కళ్లతోటే! అతడి వయస్సు అలాంటిది మరి... పెండ్లి వయసు! అంతలో నలుగురు కుర్రాళ్ళొచ్చి పక్క బెంచ్ మీద సెటిలై కబుర్లాడుతున్నారు.

'ఎలాంటి ఫిగరయినా నేనామె కాలు పట్టుకుని పాదాలు చూస్తుంటే ప్రతిమలా మారిపోవాల్సిందే! నేను చెయ్యి తీసేవరకు కనీసం కాలు కదపలేరు' మొదటివాడు చెప్పాడు గొప్పగా.

'ఓస్! కాలూ, పాదాలూ... అంతే కదా! అదే నేనయితే ఎంత సౌందర్య రాశినయినా చేతులు పట్టుకుని మృదువుగా స్పృశిస్తుంటే చూడాలిరా వారి కళ్లల్లో మెరుపు!' గర్వంగా చెప్పాడు రెండోవాడు.

'అపంధ్రా మీ సోదీ కబుర్లు. మీరు కేవలం కాళ్ళూ, చేతులూ తాక గలరు. అదే నేనయితే ముఖంలో ముఖంపెట్టి చూస్తాను. ఎంత అంద గత్తె అయినా నా చేతుల్లో ముఖం పెట్టి నా మాటకోసం ఆగాల్సిందే!' చెప్పాడు పొగురుగా మూడోవాడు.

ఇది వింటున్న వెంకట్ ఒక్కసారి లేచి వారివైపు నడిచి పరిచయం చేసుకోవాలనుకున్నాడు. అది గమనించిన వారిలోని నాలుగోవాడు 'మీరు అంత ఆశగా పరిచయం కోసం ఇటు రానక్కరలేదు. వీళ్ళలాగే గొప్పలు చెప్పుకుని మురిసిపోతుంటారు. వీళ్ళేమో ఒకడు చెప్పాల కొట్లో, రెండోవాడు గాజుల పాపులో పన్నెస్తుంటే.. ముచ్చటగా మూడోవాడు బ్యూటీపార్లర్ నడుపుతూ సినీతారలకు మేకప్ మాన్ గా వెళ్తాడు, అంతే!' అనగానే ఉన్నాడు మున్నాడు వెంకట్.

©

సుప్రసిద్ధ కథకులు, విమర్శకులు
వి. రాజారామమోహనరావు
 నిర్వహణలో

**సరికొత్త శీర్షిక
 వచ్చేసేల నుంచీ..**

అన్ని సరైన సమాధానాలు రాసిన వారిలో డ్రా డ్యారా ఎంపికైన ఈ విజేతకు రూ.150/- త్వరలోనే అందుతాయి.

కె. విష్ణుచందన్

ఇంటి.నెం. 3-10-83,

కొత్తబజారు, కావలి,

నెల్లూరు జిల్లా, పిన్: 524201

సరైన సమాధానాలు రాసిన వారు

1. వి. దివ్య, చిలకంపాడు, వరంగల్ జిల్లా, 2. అత్తిలి కస్తూరిబాయి, తిరుపతి, 3. పుల్లారంగనాథంనాయుడు, తిరుపతి, 4. వి.వి. సత్య నారాయణశెట్టి, తిరుపతి, 5. టి. హేమలత, మంచి లీపట్నం, 6. బచ్చు సత్యనారాయణ, కొత్తగూడెం,

7. బోడపాటి కృష్ణవేణి, చెన్నై, 8. లకిరెడ్డి చంద్రకళ, నూజివీడు, 9. పెద్ది రాజేశ్వరి, సంగారెడ్డి, 10. పి. దేవసనమ్మ, హైదరాబాద్, 11. లలిత దేవులపల్లి, ఉయ్యూరు, 12. కె. నాగభూషణం, మల్కాజిగిరి, 13. గోతమి శిష్యా, హబ్బిగూడ, 14. బొట్టా శ్రీహరిరావు, విశాఖ, 15. నియతే అలి, హైదరాబాద్, 16. తిప్పావర్రుల వెంకటనారాయణ, మల్కాజిగిరి, 17. ఆరుంధతి, మల్లేపల్లి, 18. సాధనాల పద్మావతి, విజయవాడ, 19. గేదెల రామరావు, ఏలూరు, 20. ఆనంతుల సుబ్బారావు, గుంటూరు, 21. కె. వాణీసుజాత, గుంటూరు, 22. ఎమ్.వి.ఎస్. రామశేషు, గుంటూరు, 23. సి. జనార్దన్ సింగ్, నల్లమంచి, 24. ఇందర మల్లికార్జునరావు, ఏలూరు, 25. జి. ప్రభాకర్ రావు, మల్లాపూర్, 26. ధరణి పద్మావతి, హైదరాబాద్, 27. ఎమ్. జానకిదేవి, రామంతపూర్, 28. జోషి శ్రీనివాసశర్మ, మహబూబ్ నగర్, 29. డి. శివమనోహర్, తిమ్మాపురం, కర్నూలు జిల్లా, 30. సి హెచ్. శేషకుమార్, విశాఖ, 31. బచ్చలి శాంతకుమారి, నెల్లూరు, 32. టి. సాయిసుజన, ఆదోని, 33. ఎ. ఆరుంధతి, పుణె, 34. మహమ్మద్ ఖాసిం, కల్లూరు గూడెం, ఖమ్మం జిల్లా, 35. పాలెపు బుచ్చిరాజు, గుజరాత్, 36. వాసా మోహనరావు, విశాఖ, 37. వేదాల సీత, విశాఖ, 38. పిశిపాటి శైలజ, నవపూరు, 39. కె.వి. దుర్గామోహనరావు, వనస్థలిపురం, 40. సి. శేషసాయి, కూకట్ పల్లి, 41. రామకూర లక్ష్మి, శ్రీకాకుళం, 42. బిక్కునూరి రాజేశ్వర్, తాడేగూడ, ఆదిలాబాద్ జిల్లా, 43. ఆర్.వి.సి హెచ్. నాగేశ్వర రావు, శ్రీకాకుళం, 44. గుర్రాల వీనో, విశాఖ, 45. జయశేషసాయి, సామర్లకోట, 46. సూరి నాగరాజు, రామవరపూడు, 47. వెలసెరి రమాదేవి, నల్గొండ, 48. ఎస్. నాగభూషణరావు, విజయనగరం, 49. పెద్దిలి అనంతలక్ష్మి, పెద్దాపురం, 50. మహమ్మద్ తహసీన్ అలి, పడేపల్లి, 51. పి.బి. సీతాదేవి, నరసాపురం, 52. సి హెచ్.వి. శేషతల్పారావు, విజయవాడ, 53. కె.ఎన్.వి. అంజనేయులు, విశాఖ, 54. చింతపల్లి నాగేశ్వరరావు, విజయవాడ, 55. గరికిపాటి శ్రీచైతన్యకృష్ణ, కాకినాడ, 56. సి. నిర్మల, తిరుపతి, 57. జాన్మలక్ష్మి, హైదరాబాద్, 58. ఎమ్. రామచంద్రరావు, నల్గొండ, 59. తుమ్మల విద్వాసాగర్, విజయవాడ, 60. సుభాష్ చంద్రబోస్, విశాఖ, 61. యు. విజయశేఖరరెడ్డి, కూకట్ పల్లి, 62. పరమాత్మని వెంకటాచలం, సైదాబాద్, 63. కొత్తెర గడ్డ అన్నపూర్ణ, తూ.గో. జిల్లా, 64. కొత్తెరగడ్డ శ్రీదేవి, అమలాపురం, 65. తల్లాప్రగడ భాస్కరరావు, హైదరాబాద్, 66. ఆర్. సుశీల, విజయవాడ, 67. వాడపల్లి వెంకటరమణ, విశాఖ, 68. వంకాయల వీరంజని, రాజమండ్రి, 69. అంజల అశ్వత్థరామయ్య, తణుకు, 70. ఆడపా రాజు, విశాఖ, 71. వసుమర్తి జయశ్రీ, మోలాలి, 72. ఎమ్.వి.ఎస్. మూర్తి, కొత్తగూడెం, 73. ఆర్. భారతి, ఎమ్మిగునూరు, 74. బాణకుమారి లీలాప్రవీణ, కొత్తనాగులూరు, 75. కాకర్లమూడి కృష్ణప్రసాద్, తణుకు, 76. ఎన్. ప్రేమలత, నిజాంపేట, 77. షేక్ నజీబరాషా, కోట, 78. పాలకర్తి సుధీర్ కుమార్, మాదాపూర్, 79. గణపం గ్రీష్మ, శ్రీకాకుళం, 80. బిరుదు సురేష్ బాబు, వీరాల, 81. జి.బి.ఆర్. లక్ష్మి, రాజమండ్రి, 82. బి. సునీల్ కుమార్, నూజివీడు, 83. ఎమ్.వి. శ్రీనివాసగుప్తు, హైదరాబాద్, 84. ఎ. మానస, యర్రగంట, 85. కె.వి.జె. డాన్, సికింద్రాబాద్, 86. సి హెచ్.వి. కృష్ణమహారాయలు, సైనికపేరి, 87. సత్రసాని సుభాషిణి, ఆనంతపురం, 88. జి. సురేఖ, ఖమ్మం, 89. ఎమ్. ప్రసాన, హైదరాబాద్, 90. డి. కృష్ణమూర్తి, హైదరాబాద్, 91. యనమండ్ర శాంత, విశాఖపట్నం, 92. వంతు తమ్మయ్యశర్మ, గెడ్డనాపర్తి, 93. అమలమంచి, నెల్లూరు, 94. కమలారాజుని పువ్వాడ, గుంటూరు, 95. కె.ఎల్. ప్రసాదరావు, రాజమండ్రి, 96. అద్దింకి సీతాదేవి, మలకేపేట, 97. వి.ఆర్.కె. అల్లమరాజు, కాట్రేసికోన, 98. ఎన్. రామకృష్ణమూర్తి, విశాఖ, 99. ముట్టూరు ఉపేంద్రశర్మ, శ్రీకాకుళం, 100. వి. ఇందిర, విజయవాడ, 101. ధ్రోణరాజు వీరరావుపరావు, హనుమకొండ, 102. గుర్రాల జయశ్రీ, గుంటూరు, 103. వి. వెంకటరమణయ్య, కడప, 104. బుట్టా వరంజ్యోతి, సికింద్రాబాద్, 105. ఎమ్.పి. సుందరి, కూకట్ పల్లి, 106. కోలా సత్యనారాయణ, విశాఖ, 107. తూములూరి పార్వసాగర్, వైతన్యపేరి, 108. ఎస్. శ్రీహరి, బెంగళూరు, 109. జి. జయచంద్ర గుప్తు, కర్నూలు, 110. కె. మోహన్, బెంగళూరు, 111. బి. రామమోహనరావు, సరూర్ నగర్, 112. గరికిపాటి రాజాధర్మాత్రయ, కాకినాడ, 113. కన్నేపల్లి నారాయణమూర్తి, శ్రీకాకుళం, 114. నల్లమోతు సుబ్బారావు, గుంటూరు, 115. శివలెంక చంద్రశేఖర్, హుమాయూన్ నగర్, 116. ఎన్. మణిమేగెల్, తిరుపతి, 117. వంగూరి ప్రసన్న, గుంటూరు, 118. తటవర్తి రామకృష్ణ, తాళ్లగడ్డ, 119. పి. శిరీషకుమారి, పుత్తూరు, 120. ఎమ్.వై. నారాయణ, మల్కాజిగిరి, 121. వి. సుజాత, తిరుపతి, 122. గురజాల వరలక్ష్మి, ఆత్మేయపురి, 123. వారణాసి పార్వసాగర్, పొడగట్లపల్లి, 124. జి.ఎస్. నారాయణశర్మ, ఎల్లారెడ్డి గూడ, 125. జె. రాజగోపాలరావు, సాయివాడపురం, 126. ఎన్. ప్రభాకర్, కల్వకుర్తి, 127. జె. శివకుమార్, దిల్ సుఖ్ నగర్, 128. బి. శాంతి, విజయవాడ, 129. జి.వి. చద్రుజ, విజయనగరం, 130. బి. రామయ్య, బయ్యలపేట, 131. టి. నాగేందర్ శర్మ, నంగారెడ్డి, 132. పి.సుగోటి విజయలక్ష్మయ్య, నల్గొండ, 133. చిమరామయ్య శిష్యా, జనగామ, 134. కాశీబట్ల పద్మావతి, ఆనంతపురి, 135. స్థాదావీని నాగరాజన్, విశాఖ, 136. ధనలక్ష్మి, నరసాపురం, 137. పి. సుజాత, గుంటూరు,

(తరువాతి 128 లో..)

చతురంగం - 30 జవాబులు

1 మా	2 ర	3 కం	4 ప	5 త్ని	6 కం	7 చి	8 కి
9 న	10 సు	11 మా	12 రు	13 ప	14 తు	15 లు	16
17 వా	18 డ	19 డు	20 ల	21 లా	22 టం	23 క	24 ర్కం
25 మ	26	27 త	28 భం	29	30 నా	31 లు	32 గు
33 పు	34 రు	35 మ	36 లం	37 దు	38 కా	39 మం	40 లు
41 త్రి	42 కం	43 గా	44 య	45 కు	46 డు	47 వి	48
49 క	50	51 వీ	52 ణ	53 రు	54	55 క	56 వా
57 టం	58	59	60	61	62	63	64
65	66	67	68	69	70	71	72
73	74	75	76	77	78	79	80
81	82	83	84	85	86	87	88
89	90	91	92	93	94	95	96
97	98	99	100	101	102	103	104
105	106	107	108	109	110	111	112
113	114	115	116	117	118	119	120
121	122	123	124	125	126	127	128
129	130	131	132	133	134	135	136
137	138	139	140	141	142	143	144
145	146	147	148	149	150	151	152
153	154	155	156	157	158	159	160
161	162	163	164	165	166	167	168
169	170	171	172	173	174	175	176
177	178	179	180	181	182	183	184
185	186	187	188	189	190	191	192
193	194	195	196	197	198	199	200

చేతురంగం - 31 ఆధారాలు

అడ్డం

1. దుర్యోధనుణ్ణి ఇలా అంటారు (3)
3. రామపాదం సోకగానే
అహల్యకు ఏమైంది? (6)
8. మజ్నా ప్రేయసి (2)
10. క్రమం అనడానికి అచ్చతెలుగు...
వావి తరువాత వచ్చేది (3)
11. శ్రీ (2)
13. యుద్ధం (3)
15. మున్నుడు (3)
17. స్త్రీని ఇలా కూడా అంటారు (3)
19. దర్బలు, పవిత్రమైన గడ్డి (3)
20. ముల్లు (3)
22. 'మాది'కి ఏకవచనం (2)
23. సంస్కృతంలో తండ్రి (2)
26. మాద్రీ కుమారుల్లో పెద్దవాడు (4)
29. స్వప్నం అటునుంచి (2)
31. భవుణ్ణి పిలవండి (2)
32. తుమ్మెద (4)
34. విష్ణురూపమైన వృక్షం (4)
36. పాము (2)
37. 'ఒప్పు'నకు వ్యతిరేకం (2)
38. 'పర్మిషన్'కు తెలుగు (4)
41. గోడమీది బొమ్మ... (2)
42. విరామం, ఆదివారం బడికి--- (3)
43. బెజ్జం, కన్నం (3)

నిలువు

1. నాటి వెండితెర ప్రతినాయకుడు (4)
2. జూన్ తరువాతి నెల (2)
4. వాయువు (3)
5. సూర్యుడు శీర్షాసనం (2)
6. మోసాలు చేసేవాడు (4)
7. శ్రీ కృష్ణుణ్ణి పెంచిన తండ్రి (3)
9. నష్టానికి వ్యతిరేకం (2)
12. నుదుట దిద్దేది (3)
14. చాటింపు దీంతో వేస్తారు (2)
16. కోయిల తలకిందులు (3)
18. నటులు చేసేది (3)
19. తెలుగులో 'రూము' (2)
21. విరాటరాజు కొలువులో
ధర్మరాజు పేరు (4)
22. రోజు, గ్రామం (2)
24. తెల్లగా, మెత్తగా ఉండే ఒకలోహం (3)
25. వాంతులు, విరోచనాలతో
ఒక అంటువ్యాధి (3)
27. పల్లం కింద నుంచి (2)
28. బాగు, మంచి (2)
30. కవులు రాసేది (4)
32. దేవుడు చూపేది (3)
33. 'కత'కు ప్రకృతి (2)
35. పాదరక్ష (2)
36. --- కానిచోట అధికులమనరాదు (3)
38. తరంగం (2)
39. 'స్థిరం' వికృతి (2)
40. 'నేను' బహువచనం (2)

(127 తరువాయి)

138. పి. సీతారత్నం, నరసాపురం, 139. ఎమ్. అంజనాదేవి, నిజాంపేట, 140. పి. ఉదయశ్రీ, హయత్ నగర్, 141. ఓంప్రకాశ్ పార్థి, మహబూబ్ నగర్, 142. పి.వి. రమణారావు, మల్కాజిగిరి, 143. ప్రవాద్ కుమార్ సింగరాజు, రామంతాపూర్, 144. లక్ష్మణరావు మంచాళ, విశాఖ, 145. పట్టి శ్రీదేవి, మెట్టపల్లి, 146. ఎమ్. ప్రతిభ, వరంగల్, 147. జి.వి. కామేశ్వరి, విశాఖ, 148. లక్ష్మీరాజ్యం, హైదరాబాద్, 149. ఎన్. నాగేశ్వరరావు, బేగంపేట, 150. ప్రభావతి, వనస్థలిపురం, 151. మాధవ్, గుంటూరు, 152. జోగేశ్వరశర్మ, శ్రీకాకుళం, 153. మీనా జీవన్ బాబు, చెన్నై, 154. బి.ఎస్.ఎమ్. రావు, గుంటూరు, 155. రామ్ సోదర్ రెడ్డి, ఆర్కూరు, 156. కె. సుధీంద్రరావు, కర్నూలు, 157. కె. సుకుమార్, చిత్తూరు, 158. వల్లలరావు, చిలకలూరిపేట, 159. వి.వి. సంఘత, కర్నూలు, 160. టి. కేశవదాసు, గుంటూరు, 161. వై.ఆర్.కె.వి. ప్రసాదరావు, శ్రీకాకుళం, 162. పి. నిరాలబమ్మారెడ్డి, బుచ్చిరెడ్డి పాలెం, 163. సి.హెచ్. వెంకటేశ్వర్లు, నందిగామ, 164. చి.పు. శాస్త్రి, నిజామాబాద్, 165. జి.వి. రాఘవేంద్ర, బెంగళూరు, 166. యు.యు.యు., ఎమ్మిగనూరు, 167. కె. గ్రీష్మారెడ్డి, మంచిర్యాల, 168. కె. లక్ష్మీనారాయణ, నిజామాబాద్, 169. పి. అచ్యుతాంబ, విశాఖ, 170. టి. సుందరరామయ్య, రాజమండ్రి, 171. పి. రామభద్రరావు, వనస్థలిపురం, 172. కె. సుధాదేవి, చీరాల, 173. పి.వి. సుబ్బలక్ష్మి, వైజాగ్, 174. సి. అల్పారెడ్డి, నరసాగర్, 175. టి. మధుసూదన రావు, బెంగళూరు, 176. ఎ. స్వరాజ్యలక్ష్మి, చీరాల, 177. కె.ఇ. నిలమంగై, ఆనందబాగ్, 178. వి. నాగబాబు, తాడేపల్లిగూడెం.

చతురంగం - 31

రూ.150/- బహుమతి

గడువు తేది : అక్టోబరు 17

1		2		3	4	5	6		7
		8	9		10				
11	12		13	14			15	16	
17		18				19	రి		
	20		21		22			23	24
25		26		27			28		
29	30		31			32	ధు	33	
34		35			36	హి			
	37			38			39		40
41			42				43		

పంపినవారి పేరు: -----

వయసు () చిరునామా : -----

పిన్ : ----- ఫోన్ : -----



ఆధారాలు

సబ్స్క్రిప్షన్లు

- ◆ చతురంగాన్ని ఇదే పేజీలో పూర్తిచేసి పంపాలి. ◆ తుడుపులు, కొట్టివేతలు ఉండరాదు.
- ◆ మా 'కీ'తో సరిపోలిన పూరణలనే పరిగణనలోకి తీసుకుంటాం.
- ◆ గడువు తర్వాత అందిన పూరణలు పరిశీలించం. ◆ ఎక్కువ మంది సరైన జవాబులు రాస్తే ద్రా తీసి విజేతను ఎంపిక చేస్తాం. ◆ ఒక్కొక్కరు ఎన్ని కూపన్లైనా పంపవచ్చు. ◆ ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలకు తావులేదు.

చతురంగం పంపాల్సిన చిరునామా :

చతురంగం చతుర, ఈనాడు కాంపౌండ్, సోమాజిగూడ, హైదరాబాద్ -082

★ ఒకే కవరులో చతురంగం కూపన్లు ఎన్నయినా పంపవచ్చు.

★ చతురంగం, చతురప్రవేశిక, విపుల వినోదాన్ని ఒకే కవరులో పంపినా పరిశీలిస్తాం.

గాంధీజీ చతురశ్తులు

గాంధీజీ సంభాషణ చాతుర్యం, హాస్య ప్రియత్వం జగత్ప్రసిద్ధం. అక్టోబరు 2న గాంధీ జయంతి సందర్భంగా వివిధ సందర్భాలలో ఆయన నుడివిన చతురశ్తులు కొన్ని...



జైలులోనే మరోజైలు

గాంధీజీ సత్యపూజారి. ఆయన ఆడిన మాటను తప్పేవారు కాదు. ఒకసారి ఎరవాడ జైలులో ఉన్నప్పుడు బయటి విషయాలు గాంధీజీకి తెలియకూడదని ఆయనకు వార్తాపత్రికలను బండ్ చేశారు. అంతేకాదు, వాటిని తను చదవనని జైలు అధికారులకు గాంధీజీ మాట కూడా ఇచ్చారు.

గాంధీజీకి ఆరోగ్య పరీక్షలు చేసేందుకు వచ్చే వైద్యుడు మాత్రం ఎలాగైనా బయటి విషయాలు ఆయనకు తెలిసేలా చేయాలని వార్తాపత్రికలను తెచ్చి ఆ సెల్ లోనే వదిలేసి వెళ్లిపోయాడు.

మరుసటిరోజు ఆ వైద్యుడు వచ్చినప్పుడు గాంధీజీ 'మీరు ఎంత పని చేశారండీ! నిన్నటి దినపత్రికల్ని జైలులోనే వదిలేసి వెళ్లిపోయారు. వాటివంక చూస్తే నాకెక్కడ చదవాలని బుద్ధి పుడుతుందేమోనని నేను ఈ మూలనే కదలకుండా మెదలకుండా కూర్చుని, మనస్సును నిగ్రహించుకున్నాను. ఆ విధంగా మీరు నాకోసం ఈ జైలులోనే మరో చిన్నజైలును సృష్టించి వెళ్లిపోయారు' అన్నారు నవ్వుతూనే.

నెత్తిమీద విదా కదలిక!

‘ఆహారపుటలవాట్లు వ్యక్తుల శీలాన్ని, నడవడికను తప్పకుండా ప్రభావితం చేస్తాయి కదా?’ అనే విషయంపై ఓ జర్నలిస్టు గాంధీజీని గుచ్చిగుచ్చి అనేక ప్రశ్నలు అడుగుతున్నాడు.



దానికి గాంధీజీ విసుగెత్తిపోయి ‘ఔను, చాలా ప్రభావితం చేస్తాయి. ఉదాహరణకు నేనిప్పుడే ఓ గ్లాసెడు మేకపాలు తాగాను. దాంతో అప్పుడే నా తలపై చెరోవైపు ఒక లాంటి దురద, లోపల ఏదో కదలిక ప్రారంభమైంది. బహుశా మేకకు మాదిరిగా నాక్కూడా రెండు కొమ్ములు మొలుస్తున్నాయేమో? అందువల్ల వెంటనే ఇక్కడి నుంచి పారిపోయి నిన్ను నువ్వు కాపాడుకో!’ అని అన్నారాయన తన సహజ హాస్య ధోరణిలో.

అమెరికాకు రారెందుకు?

ఒకసారి ఓ అమెరికన్ వనిత గాంధీజీతో 'మీరు ఏవేవో దేశాలు తిరుగుతున్నారుగానీ మా అమెరికాకు మాత్రం ఒక్కసారి కూడా రావడం లేదు. అక్కడున్న ప్రజలంతా మీ రాకకోసం ఎంతో ఆత్రుతగా చూస్తున్నారు. అందువల్ల మీరెప్పుడు వస్తారో చెప్పండి?' అని ప్రశ్నించింది.



'సమీప భవిష్యత్తులో రాలేను. అక్కడి ప్రజలు నా రాకకోసం నిరీక్షిస్తున్నారా? బహుశా నేను మీ దేశం వస్తే అస్థిపంజరంలా అర్ధనగ్నంగా ఉన్న నన్ను తమ జంతు ప్రదర్శనశాలలో పెట్టి, చూసుకుని వినోదిస్తారేమో?' అన్నారు గాంధీజీ, తనమీద తనే జోక్ వేసుకుంటూ.

ఆ మాటలు విన్నాక జూలో కటకటాల వెనక గాంధీజీని నిర్బంధించిన దృశ్యం ఆమెకు హఠాత్తుగా ఊహలోకి రావడంతో ఆయన వంక చూస్తూ విపరీతంగా నవ్వింది.

ఎక్కడికెళ్లగా వస్తారా?

క్రిష్ణ ఆధ్వర్యంలోని కాబినెట్ మిషన్ తో రౌండ్ టేబుల్ సమావేశం తర్వాత బయటికి వచ్చిన గాంధీజీపై బ్రిటిష్ జర్నలిస్టులు ప్రశ్నల వర్షం కురిపించారు. అందులో



చర్చించిన అంశాలపట్ల ఎంతో గోప్యత పాటించాల్సిన అవసరం ఉంది.

తన చుట్టూ మూగిన విలేఖర్లను చూసిన గాంధీజీ 'మీరు ఇక్కడికి కూడా వచ్చేశారా? బహుశా నేను చనిపోయి స్వర్గానికి వెళ్లినా అక్కడ కూడా మీ బెడద నాకు తప్ప దేమో!?' అన్నారు, వారిని నవ్విస్తూ.

కొండను కొదిలించా!

మనదేశంలో 1948లో మతకల్లోలాలు తీవ్రమయ్యాయి. దీన్ని నిరసిస్తూ, ఇరు మతాలవారు శాంతించాలని గాంధీజీ కలకత్తాలోని బిర్లాహౌస్‌లో ఆమరణ నిరాహార దీక్ష ప్రారంభించారు.

ఆ విషయం తెలుసుకున్న లార్డ్ మౌంట్ బాటన్ వెనువెంటనే గాంధీజీ వద్దకు వచ్చాడు. ఆయనను చూసిన గాంధీజీ



అంతటి విషమ పరిస్థితిలోనూ హాస్యంగా 'మహ్మద్ కొండదగ్గరకు రాకపోతే కొండే మహ్మద్ దగ్గరకొచ్చిందట అలా ఉంది మీరు రాటం. కొండను దగ్గరకు రప్పించేందుకు ఉపవాసం చేయక తప్పదన్నమాట!' అన్నారు.

శరీరం అంతగా కృశించినా గాంధీజీ తన హాస్యచతురత అలా ఉండేది మరి!

ఆత్మీయనేస్త్రాలకు అందమైన కానుకలు

స్నేహితుల ఆనందమే మన ఆనందం
ఆవుల తలపులే మనకు ఆహ్లాదం
ఆత్మీయులకు అరుదైన బహుమానం
ఇవ్వాలనుకుంటున్నారా..?
ప్రతి నిత్యం వారి మదిలో
నిలవాలనుకుంటున్నారా..?

ఇందుకు మీరు చేయాల్సిందల్లా..
మిత్రుల పేరు మీద
రూ. 280/- చందా కట్టండి చాలు
ఇక నెలనెలా వారికి కొనసాగుతుంది



విపుల చతుర

ఆత్మీయ పలకరింపు
నెలంతా సాహితీపరిమళాల
చిలకరింపు
ఏడాది పొడవునా వారి మదిలో
మీ తలపులే గుబాళిస్తాయి
అక్షరాక్షరాన మీ ఉత్తమాభిరుచి
రూపుకడుతుంది

అది పుట్టిన రోజుయినా..
నూతన సంవత్సర సందర్భమైనా
సరే ఎంచుకోండి
ఒక్కసారి మమ్మల్ని
సంప్రదించండి చాలు..



డిడి లేదా ఎంఐ పంపవలసిన చిరునామా:

వసుంధర పబ్లికేషన్స్, ఈనాడు కాంప్లెక్స్, సోమాజిగూడ, హైదరాబాద్- 500 082.

ఆన్లైన్ చందా చెల్లింపునకు (యానియన్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా, సైఫాబాద్, హైదరాబాద్ ఆన్లైన్ అకౌంట్ నెం. 370605010044015)

వివరాలకు : vipula.chatura@eenadu.net - vipula.chatura@gmail.com

కొత్తగాలి... 

గాంధీ టోపీనే కాదు..
బాపూజీ ఆదర్శాలనూ
తలకెక్కించుకోవాలి
అప్పుడే ప్రజాస్వామ్యం పదిలం

- గుర్రం శ్రీనివాస్,

చెరుకుపల్లి, గుంటూరు జిల్లా

కొత్తగాలి...



నిరవధిక సమ్మెలు
నిరాహార దీక్షలు
నిరసన వ్రతాలు
ప్రజలకు వెత..
పత్రికలకు మేత!

- తాజీ ప్రసాద్, చెన్నై

కొత్తగాలి...



మత్తుమందుల
స్వీకారం!
మతి భ్రమణకు
శ్రీకారం!!

- జి.వి. రాఘవేంద్రరావు,
మచిలీపట్నం



కొత్తగాలి...



తాను కరిగిపోతూ
వెలుగునిస్తుంది కొవ్వొత్తి
తాను 'చితి'కి పోతూ
బిడ్డల మేలు కోరుతుంది
మాతృమూర్తి

- బిక్కునూరి రాజేశ్వర్, పొన్నుల్

కొత్తగాలి...

లోగడ

మారాజుల పలుబడి

ఇప్పుడు

సారాజుల సాగుబడి

- చక్కా చెన్న కేశవరావు,

కావలి



కొత్తగాలి...



అవినీతి ఆకాశానికి
రూపాయి పాతాళానికి
పాలకులు శూన్యంలో
ప్రజలు త్రిశంకు స్వర్గంలో!

– బి.వి. నరసింహారావు

చీరాల, ప్రకాశం జిల్లా

కొత్తగాలి...



ఎంత సంపదయినా
యవ్వనం ముందు
దిగదుడుపే!

- భానుమూర్తి,
హైదరాబాద్



కొత్తగాలి...



బాధల కొలిమి
ఆరిపోవాలా?
నవ్వుల వర్షం
కురిపించు

- అయినాల కనకరత్నాచారి,
కొరిశపాడు



కొత్తగాలి...



కంప్యూటర్ యుగం
కరస్పర్శల్లేవ్.. కరెన్సీ స్పర్శలే
ఆత్మీయతను
అంతర్జాలం మింగేసింది

- ధరణికోట శివరాంప్రసాద్,

హైదరాబాద్

కొత్తగాలి...

మాట మంచులా ఉండాలి
మనసు మల్లెలా విరబూయాలి
సమాజమంతా
చక్కని పరిమళమే!

- లోగిశ లక్ష్మీనాయుడు,

సింహాచలం

కొత్తగాలి...



కుంభవృష్టి
పైవోడి..
సృష్టి!

- యు. చిట్టిబాబు,
కొత్తపాల్వంచ

కొత్తగాలి...



ఏరాయయితేనేం..
పళ్ళాడగొట్టుకోడానికి?
ఏ పార్టీ అయితేనేం..
మనల్ని దోచుకోడానికి?

- ఆర్.ఎన్. హైమవతి,

చెన్నై

కొత్తగాలి...



గొంగళి పురుగును చూసి
ఈసడించుకోకు
అది సీతాకోకచిలుకలా
మారుతుందని తెలుసుకో!

- భానుమూర్తి,

హైదరాబాద్

కొత్తగాలి... 

నిఘా నీడలో..

తుపాకీ తూటాలో..

స్వతంత్రం!

- ఆరుద్ర శ్రీవిద్య,

ముల్కలపల్లి, వరంగల్ జిల్లా

శ్రావణం...

కొరివి పెట్టడానికే
కొడుకు ఉన్నది
ఎడ్డిస్తాడని తెలికే
వాడ్ని కన్నది

- మాధవీ సనారా,

అనకాపల్లి

కొత్తగాలి...



ఎన్నికల్లో
గెలిస్తే పీఠం!
ఓడితే..
ఓ పాఠం!!

- అంబటి వెంకటశివారెడ్డి,

యర్రగుంట్ల

కొత్తగాలి...



కొత్తగాలి

కవితల జెండా!

ఎగరాలి

పాఠకుల గుండె నిండా!!

– పి.వి. రమణకుమార్,

చిలకలూరి పేట

కొత్తగాలి...



నదీ జలాలు
సముద్రం పాలు
ప్రజల సొమ్ము
అవినీతి పాలు!

- ఎన్. జయచంద్రారెడ్డి,
బాపట్ల

కొత్తగాలి...



ప్రళయతాండవానికి తట్టుకుని మరీ..
'దేవుడనే వాడున్నాడా' అని
మనిషికి కలిగిన సందేహాన్ని
'నివృత్తి' చేసింది- కేదారనాథం!!

- పెన్మెత్త సూరిబాబు,

హైదరాబాద్

కొత్తగాలి...



అర్ధనగ్న పోస్టర్లని
పశువులు తింటాయి
మనిషి నెమరేస్తాడు!

- కృష్ణ మాదవరపు,

కాకినాడ

కొత్తగాలి...



‘తలలు’ తీసినా
కాల్చివేసినా
దండన వద్దా?
‘దాయాదులకు’!!

– వెల్ముల రాంరెడ్డి,

కరీంనగర్

కొత్తగాలి...



తీర్థయాత్రలకు వెళ్లిన
భక్తులని భగవంతుడు
తన సన్నిధికి
రప్పించుకుంటున్నాడు!

- తాజీప్రసాద్,
చెన్నై

కొత్తగాలి...



ఒకప్పుడు పెద్దగా పట్టించుకోని
ఇసుక రాసులు
ఇప్పుడు కనక రాసులై
రాజ్యమేలుతున్నాయి!

– కాళ్ళ గోవిందరావు,
ఆముదాలవలస

కొత్తగాలి...



టెలివిజన్ సదావీక్షణం
వెన్నునొప్పి తక్షణం
కంటి చూపు తగ్గడం
ఊబకాయం పెరగడం

- ఏకా లలితాపరమేశ్వరి,
మిర్యాలగూడ

కొత్తగాలి...



తలలు మార్చేవాడు
నాయకుడు
తనతలను మార్చుకునేవాడు
వినాయకుడు

- లోగిశ లక్ష్మీనారాయణ,
సింహాచలం

కొత్తగాలి...



ఉరుములు..

మెరుపులు..

లేకుండా కురిసేది

చల్లని వెన్నెల!

- అంబటి వెంకట శివారెడ్డి,
యర్రగుంట్ల, కడప జిల్లా

కొత్తగాలి...



సిరాకు
టెలిగ్రాముకు
పిచ్చుకలకు
నివాళులు!

- మండ రిత్విక్,
హైదరాబాద్

మనసున ఉన్నట్టి...



★ విశిష్ట ముఖచిత్రంలో వెలువడిన సెప్టెంబరు 2013 'చతుర' ఎంతో విశిష్టతను సంతరించుకుంది. చతుర కథలు, ధావర్ చతురోక్తులు, కొత్తగాలి మానసిక ప్రశాంతతను కలిగించాయి. ముఖ్యంగా పుట్టగంటి గోపీకృష్ణ నవల 'దేవుడితో పంతం' జీవితానికి అద్దం పట్టిందిగా ఉంది. అంతేకాదు, నవలలోని ప్రతిపాత్ర స్వార్థంకోసం మనుషులు ఎలా పాకులాడుతారో చిత్రించింది. 'చతురంగం' మెదడుకు పడును పెడుతోంది.

- టి.వి.డి.ఎన్ సీతారామారావు, విజయవాడ

★ సెప్టెంబరు 'చతుర' నవల 'దేవుడితో పంతం' గతంలో స్వర్గీయ ఎన్టీఆర్ నటించిన 'దేవాంతకుడు' సినిమాను గుర్తుచేసింది. కథనం, వాక్యపటిమ, వివరణ చాలా బాగున్నాయి. రచయితకు ధన్యవాదాలు!

- కన్నేపల్లి నారాయణమూర్తి, శ్రీకాకుళం

★ పుట్టగంటి గోపీకృష్ణ నవల 'దేవుడితో పంతం' ఆద్యంతం ఉత్కంఠగా చదివించింది. తనదికాని విలంలో అడుగుపెట్టరాదని చెప్పకనే చెప్పి దేవుని ఔన్నత్యాన్ని చూపింది. ముఖచిత్రం విషయంలో కొత్తదానాన్ని చూపిస్తున్నందుకు అభినందనలు.

- హైమవతి, మంచినాటి

★ సెప్టెంబరు 'చతుర'లో వచ్చిన నవల 'దేవుడితో పంతం' ఎంతగానో ఆకట్టుకుంది. సహదేవుడి రూపంలో దేవుడు, ఆదిత్య ఆలోచనలకు సమాధానంగా ఇచ్చిన వివరణ చాలా బాగుంది. దేవుడు రాసిన రాతను మానవుడు మార్చడానికి ప్రయత్నిస్తే ఎంత ప్రమాదకరంగా ఉంటుందో రచయిత చెప్పారు. కథను ఆదిత్యకు కలలో చూపించడం బాగుంది.

- జి. దివాకర్ రావు, కుంటిభండ్ర, శ్రీకాకుళం జిల్లా

★ సెప్టెంబరు నవల 'దేవుడితో పంతం' ఆద్యంతం ఉత్కంఠగా చదివించింది. చిన్నచిన్న

తప్పులే పెనుమార్పులకు కారణమవడం ఒకేసారి ఆశ్చర్యానుభూతులకు లోనుచేస్తూ బాగా ఆకట్టుకుంది. 'విజేత' కథ నేటి వర్తమాన పరిస్థితులను ప్రతిబింబించింది. 'అక్షరధార' శీర్షిక చతురకు కొత్తదనం తెస్తోంది. ప్రాచీన శాస్త్రాలను శోధిస్తూ సత్యాన్వేషణ కావించడం ముదాపహం.

- శివలెంక చంద్రశేఖర్, హైదరాబాద్

★ నేడు ప్రతి పత్రికలోనూ వస్తున్న ప్రేమలు, పెళ్లిళ్లు, కుటుంబ పరిస్థితులు వంటి అంశాలకు భిన్నంగా ఉంది సెప్టెంబరు చతుర నవల 'దేవుడితో పంతం'. ముగింపు బాగుంది. రచయితకు ధన్యవాదాలు.

- ఎం. శ్రీనివాస్, హైదరాబాద్

★ సెప్టెంబరు నవలలో సమకాలీన రాజకీయాలను విశ్లేషించే తీరు వాస్తవికంగా ఉంది. బ్యాంకుల లావాదేవీలు, వ్యాపారాల గురించి బాగా తెలిపారు. ఆదిత్య పాత్రద్వారా సామాన్యుని వ్యవహారశైలిని చిత్రించారు. మల్లోత్రా గురించి చదివేటపుడు ఆమధ్య 'కింగ్ ఫిషర్'లో నెలకొన్న సంక్షోభం గుర్తొచ్చింది. మహేష్ లాంటి ముఖ్యమంత్రులను పాఠకులు కోరుకునేలా చిత్రీకరించారు.

- జి. గోపాలకృష్ణ, శ్రీకాకుళం

★ పుట్టగంటి గోపీకృష్ణ నవల 'దేవుడితో పంతం' ఎంతగానో ఆకట్టుకుంది. కొత్తగాలి యువతకు, చతురంగం పిల్లలకు ఆహ్లాదాన్నిస్తున్నాయి. చతురప్ర.జ. ద్వారా పెద్దలకు చక్కటి సూక్తులు తెలుస్తున్నాయి. మొత్తంగా చతుర అందరికీ ఉపయుక్తంగా ఉంటోంది.

- ఎమ్.వి. సత్యనంబత్, నగ్గిపట్నం

★ సెప్టెంబరులో ప్రచురించిన పుట్టగంటి గోపీకృష్ణ నవల 'దేవుడితో పంతం' ఆద్యంతం ఆకట్టుకుంది. విభిన్నమైన కథ, దానికితగ్గ కథనం, ఒకదానికొకటి పోటీపడుతూ బిగి సడలకుండా నడిచి ముమ్మల్ని ఆనందింపజేశాయి.

- తోటపల్లి శశికళాధర్, గుంతకల్లు

చిరునామా : మనసున ఉన్నట్టి... సంపాదకుడు, చతుర, ఈనాడు

కాంపౌండ్, సోమాజిగూడ, హైదరాబాద్-500 082

ఈ మెయిల్ : vipula.chatura@gmail.com

vipula.chatura@eenadu.net

కర్వేకు దక్కిన అరుదైన గౌరవం

విశ్లేషణ



సజీవంగా ఉన్నప్పుడు తపాలా బిళ్ళ జారీచేయడం చాలా అరుదుగా జరుగుతుంటుంది. ఈ అరుదైన ఘనత డా. ధోండ్ కేశవ్ కర్వేకి దక్కుతుంది. డా. కర్వే 1858లో జన్మించి 1962లో మరణించారు. డా. కర్వే శతజయంతి రోజున అనగా 1958 సంవత్సరం ఏప్రిల్ 18న ఆయన గౌరవార్థం ఒక ప్రత్యేక 15 పైసల తపాలా బిళ్ళను తపాలా శాఖవారు జారీ చేశారు. డా. కర్వే విద్యావేత్తగా, సంఘసంస్కర్తగా పేరు పొందారు. ఎస్.ఎన్.డి.టి. భారతీయ విద్యాలయం సంస్థాపకులైన డా. కర్వేకి భారత ప్రభుత్వం 1958లో 'భారతరత్న' బిరుదును బహూకరించి సత్కరించింది.

వృద్ధులను గౌరవించే దేశం!



జపానులో ఎక్కువగా గౌరవం పొందే వ్యక్తులు వృద్ధులు. ఆ దేశంలో వారు తమకోసం ఏర్పాటయిన ప్రత్యేక మార్గాలలో నిర్భయంగా నడవవచ్చు, రోడ్డును దాటవచ్చు, ఏ టాక్సీ డ్రైవరునా రోడ్డు మీద వృద్ధుడిని చూస్తే టాక్సీ ఆపి దిగివచ్చి రోడ్డు దాటించి వెళతాడు. హోటళ్ళలో 'వృద్ధుల విభాగం' ప్రత్యేకంగా ఉంటుంది. ఇక్కడ వీరు నెమ్మదిగా, విశ్రాంతిగా కూర్చొని, సినిమా తినవచ్చు, చార్జీలు కూడా అంత ఎక్కువ ఖరీదులో ఉండవు. ఇతరులకు చేసే చార్జీలలో 10వ వంతు మాత్రమే! క్యూలో నిలుచున్న యువకులు వృద్ధులనుగానీ, స్త్రీలను గానీ చూస్తే వెంటనే వారికి తమ స్థానాన్ని ఇస్తారు. రైళ్ళలోగానీ, బస్సులలోగానీ యువకులు, వృద్ధులను చూస్తే వెంటనే లేచి కూర్చోడానికి తమ సీటును ఇస్తారు. ఎందుకు ఇలా చేస్తారని ఒక జపాను పౌరుడిని అడిగితే - వారు ఆరోగ్యంగా, యౌవనంలో ఉన్నప్పుడు దేశానికి చేసిన సేవను మేము ఈవిధంగా గుర్తిస్తాం-అని చెప్పాడు.

మొదటి పనితో ప్రారంభించు



బెత్తె హేం స్టీల్ కంపెనీ మాజీ అధ్యక్షుడైన చార్లెస్ స్క్వాబ్ సంవత్సరానికి ఒక మిలియన్ డాలర్ల వేతనం పుచ్చుకునేవాడు. ఆయనకు ముఖ్యమైన పెద్ద పెద్ద పనులు చేయడానికి వీలుకాకపోవడంతో ఇబ్బందులు పడ్డాడు. అంతేకాక తాను చేయవలసిన చిన్న చిన్న పనులు బల్లమీద పేరుకునిపోవడం చూసి విసుగెత్తిపోయి ఒకరోజున మేనేజ్మెంట్ కన్ఫరెన్స్ ను దీనికేం చేయాలి? అని అడిగాడు. ఆ కన్ఫరెన్స్ స్క్వాబ్ కు ఒక తెల్ల కాగితం ఇచ్చి "తర్వాతి రోజు నీవు చేయవలసిన ఆరు ముఖ్యమైన విషయాలను ఒక వరుస క్రమం

లో రాసి పెట్టుకో. రేపు ఉదయం మొట్టమొదట రాసిన పనిని ప్రారంభించి కేటాయించిన సమయంలోపలే దానిని పూర్తిచేయి. తరువాత రెండో పనిని ప్రారంభించు" అన్నాడు.

స్క్వాబ్ అలాగే చేసి ఆది తనకు బాగా ఉపకరించినట్లు తెలుసుకున్నాడు. తన స్నేహితులకు కూడా అలాగే చేయమని చెప్పాడు.

కన్ఫరెన్స్ కు అభినందనలు తెలియజేస్తూ ఇరవై ఐదువేల డాలర్లకు చెక్కు పంపాడు.

గమనిక : చతురకు నవలలు, ఇతర రచనలు, చతురంగం, ప్రవేశిక కూపస్సు పంపేవారు పారితోషికం, బహుమతులు పొందడంలో అసౌకర్యం కలగకుండా ఉండేందుకు విధిగా వారు తమ పూర్తి చిరునామా, పిన్ కోడ్, వయసు, ఫోన్ నంబరు స్పష్టంగా రాయాలి.



చతుర ప్ర.జ.

పాఠకుల ప్రశ్నలకు

అవధాన సరస్వతి

డా. మేడసాని మోహన్

సమాధానాలు



ప్ర. 'ఓం' ఇత్యేకాక్షరం, పరబ్రహ్మ. క్షరం కానిది అక్షరం. మరి అకార, ఉకార, మకారాలు కలిసి 'ఓం'కారం అంటున్నారు. అది ఎలా?

- చిలకమర్తి కృష్ణమాచార్యులు, సికింద్రాబాద్

జ. అకార, ఉకార, మకారాలతో ఏర్పడిందే 'ఓం'కారం. కొన్ని అక్షరాలు కలిస్తే ఒక పదం ఏర్పడుతుంది. మన ప్రాచీన వాఙ్మయంలో అక్షరం, శబ్దం- రెండూ సమానార్థకాలుగా వాడారు. 'ఓం' ఇత్యేకాక్షరం- అన్నబోట అక్షరం అన్న పదం 'శబ్దం' అన్న అర్థంతో భాసిస్తోంది. రెండు మూడు అక్షరాలు కూడా వ్యాకరణ సంప్రదాయంలోని సంధి విశేషాలతో ఒకే అక్షరంగా ఏర్పడవచ్చు.

ప్ర. అఖిజ్జల్గుం ప్రాశస్త్యం ఏంటి? శ్రీరాములవారి కల్యాణానికి ఆ లగ్నమే నిర్ణయించడానికి కారణమేంటి?

- టి. సుందరరామయ్య, కరీంనగర్

జ. ప్రాచీన వాఙ్మయాన్ని పరిశీలిస్తే అనుష్ఠాన శీలురైన మహర్షులు దినపర్యంతమైన కాలవిశేషాన్ని అనేకవిధాలుగా విశ్లేషించుకొన్నారు. ఉషః కాలం, అరుణోదయం, తపనోదయం, సంగమం (మాధ్యాహ్నాక సంద్య), మధ్యాహ్నం, సాయంతనం, రాత్రి, అర్ధరాత్రి- ఇలా వారి వారి అనుష్ఠాన విధులు నిర్వహించుకోడానికి సమయనిర్దేశాలు చేసుకున్నారు. సంగమకాలం, మధ్యాహ్నం- ఈ రెంటి మధ్య కాలాన్ని 'అభిజిత్' అని పేర్కొన్నారు. అభి + జిత్ = ఈ రెండు శబ్దాల కలయికతో ఏర్పడిన పదం. సర్వదోషాలను జయించింది- అని అర్థసూచనం ఇందులో ఉంది. అంటే ఈ సమయంలోని లగ్నకాలం సర్వదోషాలకు అతీతమై ఉంటుంది- అని శాస్త్రవాక్కు. భగ

వంతుడైన శ్రీరాముని కల్యాణం సమస్త జీవులకు శుభదాయకంగా, సర్వదోషహరంగా ఉండాలనే భావంతోనే మహర్షులు ఈ లగ్నాన్ని నిశ్చయించి ఉంటారు.

ప్ర. ప్రతి సంవత్సరం పంచాంగం, కేలండరు ప్రధాన రూపకర్తలు, న్యాయనిర్ణేతలు ఎవరు? ఏది ప్రామాణికంగా గ్రహిస్తారు?

- నేమాన సుఖాద్ చంద్రబోస్, విశాఖపట్నం

జ. ఖగోళ శాస్త్రాన్ని అధ్యయనం చేసిన శాస్త్రవేత్తలు పంచాంగం, కేలండర్లకు రూపకర్తలుగా ఉంటారు. వీరు సూర్య, చంద్ర, నక్షత్రాదుల ఉనికి, కదలికలు- ఇత్యాది అంశాలను క్షణంగా అధ్యయనం చేసి పంచాంగాలు రూపొందిస్తారు. ఈ పంచాంగ గణనంలో దేశ కాలాదులను బట్టి కొన్ని మార్పులుంటాయి. వీటిని బట్టి ప్రామాణికత కూడా నిర్ణయింపవలసి ఉంటుంది. ఉదాహరణకు తిరుపతి- పరిసర ప్రాంతాల వారు తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానంవారు రూపొందించిన పంచాంగాన్ని ప్రామాణికంగా భావిస్తారు.

ప్ర. పాండురాజు మరణిస్తూ తన దేహాన్ని భక్షించమని కొడుకులకు చెప్పినట్లు, కృష్ణుడు నలుగురిని తినకుండా ఆపగలిగినా, సహదేవుడు చిటికెన వేలు తిన్నందుకు అతన్ని తన అడుపులో ఉంచుకున్నారని విన్నాను. ఇది ఎంతవరకు నిజం?

- కరణం శివానందరావు, బెంగళూరు

జ. పాండురాజు మరణిస్తూ తన దేహాన్ని భక్షింపవలసిందిగా కొడుకులకు చెప్పినట్లుగా ఉన్న ఐతిహ్యం వ్యాసభారతంలోగానీ, కవిత్రయ

రూ.116/- బహుమతి పొందిన ఉత్తమ ప్రశ్న

ప్ర. మాణిక్యవీణా... శ్లోకంలో 'మాతంగ కన్యా మనసా స్మరామి' అని ఉంటుంది. సరస్వతి దేవి మాతంగకన్య కాదు కదా! వివరించగలరు?

- కె. గ్రీష్మారెడ్డి, మంచిర్యాల

జ. మన ప్రాచీన వాఙ్మయంలో మతంగ మహర్షులు ఇద్దరున్నారు. కాళిదాస మహాకవి పేర్కొన్న మహర్షి తన తపశ్శక్తితో పరాశక్తిని తన కుమార్తెగా పొందినవాడు. ఈ మహర్షి కుమార్తెగా పరాశక్తి 'శ్యామల' నామ ధేయంతో విలసిల్లింది. ఈమెను సరస్వతీ దేవి తేజోవిశేషంగా మహర్షులు కీర్తించారు. ఈవిధంగా ఆ దేవి మాతంగ కన్యగా కీర్తింపబడింది. మరొక మతంగుడు తన తపోబలంతో చండాలత్వం నుండి విముక్తి పొంది స్వర్గాన్ని అలంకరించిన మహర్షి.

భారతంలో గానీ లేదు. ఇది జానపదుల ప్రచారంలో ఉన్న గాథా విశేషం.

ప్ర. మరణించిన పెద్దల పేరున దేవాలయాల్లో అర్చన తదితర పూజాదులు చేయించవచ్చా?

- నిమ్మగడ్డ దేవేంద్రప్రసాద్, హైదరాబాద్

జ. మరణించిన పెద్దల పేరుతో పుణ్యప్రదేశాలలో శ్రాద్ధాదులు నిర్వహింపవచ్చు. దేవాలయాలలో అర్చనాదులు చేయకూడదు. వారి ఆత్మశాంతి కోసం పుణ్యక్షేత్రాలలో దానధర్మాలు కూడ నిర్వహింపవచ్చు.

ప్ర. రామాయణం మనకు ఆదర్శం కదా! లక్ష్మణుడు వలచి వచ్చిన శూర్యణఖ ముక్కు, చెవులూ కోయడంలో ఆంతర్యమేంటి?

- ఎమ్. శరత్, ఒంగోలు

జ. శూర్యణఖ వలపులో ప్రేమ కన్నా కామం ఎక్కువ. 'రాక్షసీ కామమోహితా' - అని వాల్మీకి మహర్షి స్పష్టంగా పేర్కొన్నాడు. అంటే రామలక్ష్మణులను చూచిన వెంటనే శూర్యణఖలో కామం, మోహం- అనే గుణాలు పెల్లుబిగాయి. ఈ రెండు దుర్గుణాలను అదుపు చేసుకోవలసిం

దిగా లక్ష్మణుడు ముక్కు, చెవులూ కోసి శిక్షించాడు.

ప్ర. గుడిలో దేవుని చుట్టూ 108 ప్రదక్షిణలు చేస్తే మంచి జరుగుతుందని చాలా మంది చెప్తారు. అసలు 108 సంఖ్య విశిష్టతేంటి?

- నల్లపాటి సురేంద్ర, విశాఖపట్నం

జ. మనకు సంఖ్యా శాస్త్రంలో '9' పూర్ణసంఖ్యగా చెబుతారు. 18, 27, 36 - వంటి వానిని మనం పరిశీలిస్తే $1 + 8 = 9$, $2 + 7 = 9$, $3 + 6 = 9$, ఇలా మళ్ళీ '9' వస్తూ ఉంటుంది. అంటే ఈ సంఖ్య సమగ్రత్వానికి, సంపూర్ణత్వానికి సంకేతాత్మకం. '108' - లో కూడా $1 + 0 + 8 = 9$ వస్తుంది. మధ్యలో ఉన్న పూర్ణానుస్వారం నిండుదనానికి ప్రతీక. మనం దేవాలయంలో 108 ప్రదక్షిణలు చేస్తే అర్చామూర్తి నిండైన కరుణతో మన సేవకు సంపూర్ణత్వాన్ని సంతరించి అనుగ్రహిస్తాడని విశ్వాసం. ఆస్తికృత భావానికి ఇటువంటి విశ్వాసమే పునాది.

ప్ర. మనం అనుభవిస్తున్న జీవితం వెనక మన కర్మఫలం మాత్రమే కాకుండా మన వంశానికి చెందినవారి కర్మఫలం కూడా ఉంటుందంటారు. ఇది వాస్తవమేనా?

- కె. ఆభిరామ్,

పర్యతాపురం, కర్నూలు జిల్లా

జ. మనం పెద్దలు సంపాదించి పెట్టిన ఆస్తి పాస్తులకు ఏ విధంగా వారసులమవుతామో, అలాగే వారి పాపపుణ్యాలకు కూడా వారసులమవుతాం. అందుకే పెద్దలు, పిన్నలు- అందరూ కర్మఫలం, కర్మాచరణం పట్ల ఆప్రమత్తులై ఉండాలి.

ప్ర. తల్లిదండ్రుల మరణానంతరం వారికి మాసికాలు, సంవత్సరీకాలు క్రమం తప్పకుండా చేయలేని పరిస్థితి వస్తే, లేక చేయకపోతే ఎటువంటి నష్టం జరుగుతుంది?

- రామభారపు సరిజీవేంద్రమూర్తి, వరంగల్

జ. మనం ఎప్పుడైనా ఒకటి రెండు రోజులు రైలులోగానీ, విమానంలో గానీ ప్రయాణం చేస్తూ ఉంటే సరియైన ఆహారం దొరకకుండా, ఏదో దొరికిన తినుబండారాలతో కాలక్షేపం చేస్తాం. గమ్యస్థానం చేరిన వెంటనే దారిలో తీసికొన్న ఆహారం కన్నా, మనకు నచ్చిన ఆహారాదులకోసం తనిస్తాం. పితృదేవతలకు సమర్పించే శ్రాద్ధాదులలో కూడా ఇలాగే భావించడం సముచితం. జీవుల ఆభ్యుదయానికి పితృదేవతల అనుగ్రహం కూడా కారణమవుతుంది.

వాణిశ్రీ
జారుడు మెట్లు

త్వరలో
చతురలో..

సుషమ్ బేబీ (హిందీ) నవల
నన్ను క్షమించు.. చిన్నా!

అనువాదం : ఆర్. శాంతసుందరి

అక్కినేని కుటుంబరావు
కాల్వేరు కంటనీరు

ప్ర. 'స్వయంభూ' అన్న పదానికి సరైన అర్థం మేంటి? గర్భగుడిలో నూనె దీపాలు మాత్రమే వెలిగించాలనే నియమం ఎందుకు?

- వి.ఆర్. విజయలక్ష్మి, కరీంనగర్

జ. మానవమాత్రులు ఎవరూ ప్రతిష్ఠించింది కాకుండా, కేవలం మహర్షుల తపఃఫలంగానో, భక్తుల అభీష్టానుసారమో భగవంతుడు స్వయంగా ఆవిర్భవిస్తే ఆ మూర్తిని 'స్వయంభూ' అంటారు. ఇక గర్భగుడిలో శ్రేష్ఠమైన నూనె, నేయిలతోనే దీపాలు వెలిగిస్తారు. ఇతర కల్రిప దార్దాలతో దీపాలు వెలిగిస్తే పొగచూరడం-వంటి వికారాలు ఏర్పడే ప్రమాదం ఉంది.

ప్ర. గీతోపదేశంలో అర్జునుడికి కృష్ణుడు, కురుక్షేత్ర సమరంలో బంధుత్వం, అనుబంధాలకు తావులేకుండా యుద్ధం చేయమని ఉపదేశిస్తాడు. మరి బతుకు సమరంలో అనుబంధాలు మరచి ఒక్కోమెట్టు అధిగమించి పైకి వస్తే స్వార్థపరు డంటారు. దీన్ని ఎలా సమన్వయించుకోవాలి?

- తల్లాప్రగడ ప్రభాకర్, బెంగళూరు

జ. నిజ జీవితంలో కూడా బంధుత్వం కలిగి నవారితో, అనుబంధం కలిగిన వారితో యుద్ధం వంటి పరిస్థితులు సంభవించినపుడు కృష్ణుడు ప్రబోధించిన ధర్మ, అధర్మ - విచక్షణ, విశ్లేషణ కూడ దృష్టిలో ఉంచుకోవాలి. కేవలం వారిని

అణగదొక్కి పైకి రావడానికి అవకాశంగా తీసికో కూడదు. అటువంటి దుష్ప్రయత్నం చేస్తే తప్పకుండా స్వార్థమే అవుతుంది.

ప్ర. హిందూ మతావలంబులు పూజార్చనా వేళల్లో శంఖాన్ని ఎందుకు పూరిస్తారు? దానికి విశేషమైన, వైజ్ఞానికమైన కారణాలున్నాయా? యుద్ధ సమయాల్లో శంఖం వినియోగంతో ఏమైనా సామ్యముందా?

- శ్రీ పెరంబూరు నారాయణరావు,
హైదరాబాద్

జ. అనుష్ఠానపరులు, సాధకులు వారి వారి మనోజయానికి చిహ్నంగా శంఖధ్వని, ఘంటాధ్వని- వంటివి చేస్తారు. అహంకార మమకారాది మనోవికారాలపై సాధకుడు సాధించిన విజయాలకు ఈ ధ్వనులు సంకేతాలు. గజేంద్రుని సంరక్షించినపుడు శ్రీమహావిష్ణువు పాంచజన్యాన్ని పూరించాడు. యుద్ధసమయాలలో రాజులు శత్రు రాజులపై యుద్ధం ప్రకటించినపుడు తమతమ సేనలలో సమరేత్నాహం పురికొల్పడానికి గానీ, యుద్ధానంతరం దిగ్విజయ సూచకంగాగానీ శంఖధ్వని చేయడం పరిపాటి.

(ఈ శీర్షిక ఇంటితో ముగిస్తున్నాం) ©

ఎస్సెమ్మెస్‌ల ద్వారా శస్త్ర చికిత్స

ఫిన్లిష్ రచయిత హన్సులుంటిమాల 2007లోనే కేవలం మెసేజీలనే గురించి ఒక నవలను రాసాడు. యూరప్, ఇండియా పర్యటించే హీరో తన బంధుమిత్రులకు పంపిన మూడువేల మెసేజీలే ఈ నవల. ఎస్ఎంఎస్ లలో ఉపయోగించే అబ్రివేషన్స్, ప్రత్యామ్నాయ పదాలు, స్పెల్లింగ్, గ్రామర్ తప్పులు మొదలైనవి ఆ ఎస్ఎంఎస్‌లలో చోటు చేసుకోవడం వల్ల ఈ నవల నిజంగా జరిగిందా? అని కొందరు పాఠకులు భ్రమకు గురయ్యారు. 323 పేజీల ఈ నవలను నోకియా సంస్థ ప్రచురించింది.

ఐదు నిమిషాల్లోనూ, ఒక్క నిమిషంలోనూ అత్యధికంగా ఎస్ఎంఎస్‌లు అందిన రికార్డు బ్రిటన్‌కు చెందిన థామస్ ఉడ్‌వార్డ్‌కి చెందుతుంది. 2011 జూన్‌లో 1213 వ్యక్తుల నుంచి ఎస్ఎంఎస్‌లను అతను అందుకున్నాడు. ఓ నెలలో అత్యధిక ఎస్ఎంఎస్‌లను పంపి,

అందుకున్నవారిలో రికార్డుని నెలకొల్పింది అమెరికాకు చెందిన థాచర్. 5.59 లక్షల మెసేజీలను పంపి, 7, 592 మెసేజీలను అందుకుందామె. ఓ జర్మన్ డాక్టర్ ఉగాండాలో ఓ మనిషి



ప్రాణాన్ని కాపాడటానికి తనకు తెలియని అపెండిసైటిస్ ఆపరేషన్‌ను చేసి ఆ రోగి ప్రాణాలను రక్షించాడు. దాని గురించి జర్మనీలోని తన మిత్రుడు ఎస్ఎంఎస్‌ల ద్వారా వివరిస్తోంటే, వాటిని చదివి ఆ ప్రకారమే శస్త్రచికిత్స చేశాడాయన. హాలండ్‌లోని ఓ స్కూలులో జరిగిన ఆటల

పోటీల విజేతల పేర్లు ఆఖరి క్షణాల్లో రహస్యంగా ఉంచి, స్టేజిమీద పేర్లు ప్రకటించే వ్యక్తి చేతిలోని సెల్‌ఫోన్‌కి విజేతల పేర్లను ఎస్ఎంఎస్ చేసింది స్కూల్ యాజమాన్యం. ఈ పద్ధతిని ఇప్పుడు పాశ్చాత్య దేశాలన్నీ అనుసరిస్తున్నాయి.

సైకిల్ కథ

పారిస్‌కు చెందిన పియరీ 1815లో నడిచే ఓ యంత్రాన్ని కనిపెట్టాడు. అదే తొలి సైకిల్. దాని హక్కులను మిబాక్స్ అనే ఇంగ్లండ్ దేశ స్టూడికి అమ్మాడు. మిబాక్స్ ఆ సైకిల్‌కు కర్ర చక్రాలకు బదులు ఇనుప

వి అమర్చాడు. చక్రం బలంగా ఉండటానికి కడ్డీలను పెట్టాడు. ఇనుప చక్రానికి గట్టి రబ్బర్ టైర్ తొడిగాడు. 1876లో

లాసన్ సైకిల్ వైని కనిపెట్టి, దాన్ని మరింత అభివృద్ధి చేసాడు. ఆ గొలుసుతో చక్రాలు వేగంగా తిరగసాగాయి. సైకిల్ వినియోగం పెరిగింది.

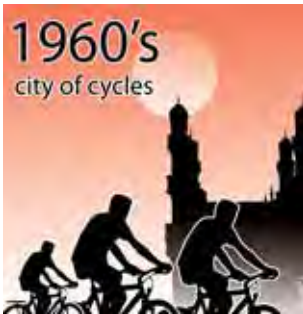
చక్రాలు తిరిగేటప్పుడు కలిగే ఒరిపిడికి చప్పుడు కాకుండా 1877లో ఒకతను బాల్ బేరింగ్స్ కనిపెట్టాడు. జాన్ బియిడ్ రబ్బర్ టైర్లను, లోపల ట్యూబ్ ని కనిపెట్టాడు. అంతకుముందు గట్టి టైర్ పల్ల వేగం నొద్దు మయ్యేది కాదు. అది ఇప్పుడు పెరగడంతో సైకిల్ ప్రాచుర్యం పొందింది.

1895 నాటికి సైకిల్ ని ధనవంతులు మాత్రమే వినియోగించేవారు. అప్పట్లో సైకిల్ తొక్కే వారిని హీరోలా చూసేవారు. రెండు చక్రాల మీద పడిపోకుండా బ్యాలెన్స్ చేయడం అబ్బురంగా ఉండేది. 1896లో ఇద్దరూ కలిసి వెళ్లే ఏర్పాటు గల సైకిళ్లు తయారయ్యాయి.

సైకిళ్లు విరివిగా వచ్చాక వాటికోసం మంచి రోడ్లు వేయాలని ప్రజలు ఉద్యమించసాగారు.

సైకిళ్ల వినియోగం పెరిగేకొద్దీ కంపెనీలు అధికమయ్యాయి. తమ కంపెనీలో తయారైన సైకిల్ ఎక్స్కి. ఊరంతా తిరిగేవారికి జీతాలు ఇచ్చే ఉద్యోగాలు ఉండేవి. సైకిళ్లను సైన్యం, అగ్నిమాపక దళాల్లో ఉపయోగించేవారు.

క్రమేపి సైకిల్ ను తొక్కే పనిలేకుండా, దానికి పెట్రోల్ తో నడిచే యంత్రాన్ని జత చేసారు. అదే నేటి మోపెడ్. దాని హార్న్ పవర్ పెంచి స్కూటర్ గా మలిచారు. 1960లో మన హైదరాబాద్ కు 'సిటీ ఆఫ్ సైకిల్స్' అని పేరు ఉండేదట.



ఎత్తైన శివుడు!



నేపాల్ లో 2010లో నూట నలభై మూడు అడుగుల ఎత్తయిన శివుడి విగ్రహాన్ని ఆవిష్కరించారు. భారతీయ వ్యాపారవేత్త కమల్ జైన్ దీని నిర్మాణ ఖర్చుని భరించాడు. సిమెంట్, కాంక్రీట్, ఇనుముతో నిర్మించిన ఈ విగ్రహానికి జింక్, కాపర్ లతో పైన నగషీలు దిద్దారు. మెడలో పాము, చేతిలో త్రిశూలం గల ఈ విగ్రహాన్ని బదరీనాథ్ లోని ఆదిశంకరాచార్య మఠానికి చెందిన స్వామీజీ మాధవేశ్వరణ్ జీ మహరాజ్ ఆవిష్కరించారు.

ఖాట్మండుకు ఇరవై కిలోమీటర్ల దూరంలో గల సంగా అనే గ్రామంలో నాలుగు లక్షల చదరపు అడుగుల రిసార్టు వద్ద ఇది ఉంది. ఆ ప్రదేశం పర్యాటక ప్రాంతంగా అభివృద్ధి చెందడానికి అక్కడ ఈ విగ్రహాన్ని ఏర్పాటు చేసారు. అక్కడ పిల్లల పార్క్, రెస్టారెంట్, స్నా, హెల్త్ సెంటర్, యోగా, ధ్యాన కేంద్రం, పడహారు గదుల గెస్ట్ హౌస్ కూడా ఉన్నాయి.

పేరులో ఏముంది!

'పేరులో ఏముంది? విషయంగానీ, వస్తువుగానీ మంచిదయితే చాలు' అనేది పాతమాట. నేడు ఏ వ్యాపార సంస్థకైనా పేరు పెట్టడానికి యాజమాన్యాలు మల్లగుల్లాలు పడటం సహజం. అంతేకాదు, దీనికి సంబంధించి నిపుణుల సహాయం కూడా తీసుకుంటారు. మనం టైప్ చేసే పదానికి సరిపోయే వందలాది వెబ్ సైట్లు క్షణాల్లో చూపించే గూగుల్ వెబ్ సైట్ కు 'గూగుల్' అనే పేరు పెట్టడానికి కారణం 'గూగోల్' అనే పదం. ఒకటి పక్కన వంద సున్నాలు పెడితే వచ్చే సంఖ్యను ఈ పదంతో సూచిస్తారు. అందుకే 'గూగుల్' పేరును ఆ సంస్థ వ్యవస్థాపకులు పెట్టారు. ఇప్పుడు ఆ పదం నిఘంటువులో ఒక క్రియాపదం అయింది.

ఇలాగే 'వికీపీడియా'కు ఆ పేరు పెట్టడానికి ఎన్ సైక్లోపీడియా అథారం. అందులోని పీడియాని, వికీ కలిపి, పేరును ఖాయం చేశారు. ఎన్ సైక్లోపీడియాలో అన్ని విషయాలు ఎలా

ఉంటాయో అలాగే వికీపీడియాలోనూ ఉంటాయనేది దీని అంతరార్థం.

సామాజిక వెబ్ సైట్ 'ట్విట్టర్' ఉద్దేశం బంధుమిత్రులకు, తమను అనుసరించేవారికి తాజా సమాచారాన్ని అందిస్తూపోవడం. చిన్న పిట్టలు ఒకదానితో మరొకటి సంభాషించుకునే శబ్దాన్ని ట్వీట్టరింగ్ అంటారు. దాంట్లోంచి ట్వీట్టర్ ను తీసుకున్నారు. ముందు ట్వీట్, జిట్టర్ అనే పేర్లను కూడా అనుకుని చివరికి ట్వీట్టర్ అనే పేరునే పెట్టారు. కారణం అప్పటికే ఫొటో షేరింగ్ వెబ్ సైట్ అయిన ఫ్లికర్ పాపులర్ అవడం.



ఇలాగే యూ ట్యూబుకు ఆ పేరు పెట్టడానికి కారణం యూ అంటే యువరీసెల్ఫ్, ట్యూబ్ అంటే బ్రాడ్ కాస్ట్. ఈ రెండూ కలిపి తమ ప్రతిభకు వేదికగా ఉపయోగించే వెబ్ సైట్ కు ఈ పేరు పెట్టారు. ఇందులో పెద్దాచిన్న చలన చిత్రాలను ఎవరైనా పోస్ట్ చేయవచ్చు

ఆరోగ్యవంత నగరాలు

ప్రపంచంలోనే అనేక రంగాల్లో అగ్రగామి దేశంగా అమెరికా విరాజిల్లుతోంది. ఆ దేశంలోని ఒకసంస్థ నగరీకరణలోని సాధకబాధకాలపై దేశవ్యాప్తంగా ఒక ఆసక్తికరమైన సర్వే నిర్వహించింది.



'అమెరికన్ కాలేజ్ ఆఫ్ స్పోర్ట్స్ మెడిసిన్' ఇటీవల అక్కడి పౌరులకి చక్కటి ఆరోగ్యాన్ని అందించే నగరాల గురించి శోధన మొదలుపెట్టింది. దీనికోసం పటిష్టమైన ప్రశ్నావళి



రూపొందించి, దాని ప్రకారం సర్వేలు నిర్వహించింది. అనేక నగరాల్లో పౌరుల ఆరోగ్యం, పర్యావరణ పరిరక్షణ, పారిశుధ్యం, ప్రజల ఆహారపుటలవాట్లు, క్రీడలు, వ్యాయామం మొదలైనవాటిని ప్రాతిపదికగా తీసుకుని అధ్యయనం చేసింది ఆ సంస్థ. చివరికి పాతిక నగరాలను దేశంలో ఆరోగ్యవంతమైనవిగా ఎంపిక చేసింది. అవి..

1. మినియా పొలిస్ 2. వాష్టింగ్ డిసి
3. బోస్టన్ 4. పోర్ట్లాండ్, 5. డెన్వర్ 6. శాన్ఫ్రాన్సిస్కో
7. హార్డ్ఫోర్డ్ 8. సియాటెల్ 9. వర్జీనియా బీచ్
10. శాక్రిమెంటో 11. సేనోజా 12. రిచ్మండ్
13. శాన్డియాగో 14. సిన్సినాటి 15. సాల్ట్లేక్ సిటీ
16. ఆస్టిన్-రేండ్రాక్ 17. పిట్స్బర్గ్ 18. అట్లాంటా
19. ప్రావిడెన్స్ 20. బాల్టిమోర్ 21. మిల్వాక్
22. కేన్సాస్ సిటీ 23. బఫెలో 24. రేలి 25. క్లీవ్లాండ్.

పైక్రమంలో అవి కిందనుంచి ఒక దానికన్నా మరొకటి అత్యుత్తమ నగరం అని ఆ సర్వే అధికారులు వెల్లడించారు.

మెక్‌డానాల్డ్స్ వైఫల్యాలు!

అమెరికాలో మెక్‌డానాల్డ్స్ అతిపెద్ద ఫాస్ట్ ఫుడ్ రెస్టారెంట్ చెయిన్ గల సంస్థ. మన దేశంలోనూ దీని శాఖలు ఉన్నాయి. పోటీని ఎదుర్కోవడానికి మెక్‌డానాల్డ్స్ కొన్ని కొత్త వంటకాలను ప్రవేశ పెట్టి జపాన్ ప్రజల కోసం మెక్‌గ్రీటీన్ క్రొకట్ అనే బర్గర్‌ని పరిచయం చేసింది. కేబేజీ ఆకులో వేయించిన ప్రింప్స్‌ని, బంగాళా దుంపలను ఉంచి ఇచ్చేవారు. దీన్ని జపాన్ ప్రజలు తిరస్కరించారు. అలాగే మెక్‌పిజ్జాని అమెరికన్ ప్రజలు తిరగ్గొట్టారు. కారణం దాని రుచి వచ్చుగా ఉండటమే. వీటి తయారీ కోసం ఏర్పరచిన ఓవెన్‌లన్నీ వృథా అయ్యాయి. 1963లో హాలాబర్గర్‌ని పరిచయం చేసి దెబ్బ తిన్నారు. మెక్‌డానాల్డ్స్ వినియోగదారుల్లో అధికశాతం రోమన్ కేథలిక్కులు. వారు శుక్రవారం మాంసం తినరు. వారికోసం బర్గర్‌లో ఆ రోజు మాంసం బదులు సన్నటి అనాస ముక్కని పెట్టి అమ్మడం ప్రారంభించారు. అదీ విఫలమైంది. మరో ప్రాడక్ట్ మెక్‌డిలైట్. రెండు భాగాలు గల ఇందులో కిందివైపు బ్రెడ్, మాంసం ఉంటుంది. పైభాగంలో టోమాటో ముక్కలు, పచ్చడి, చీజ్, ఆకులు, సాసెస్ ఉంటాయి.



తినడానికి ముందు ఈ రెంటినీ కలుపుకోవాలి. దీన్ని కస్తమర్లు ఇష్టపడకపోవడంతో ఇది కూడా నిలిచిపోయింది. విఫలమైన వారి మరో ప్రాడక్ట్ ఆర్స్ డీలక్స్. అయితే దీనినుంచి సరైన లాభాలు రాకపోవడంతో వారే ఆపేసారు. కారణం ఇది పెద్దవాళ్ళకి ఉద్దేశించిన బర్గర్. పిల్లలతో వచ్చే పెద్దలు తమ కోసం ప్రత్యేకంగా దాన్ని కొనడానికి ఇష్టపడేవారు కాదు. మెక్ లోబ్స్టర్ మరో విఫల అయ్యారు. దీని ధర 5.99 డాలర్లు. ఉంత ధర పెట్టి కొనడానికి ఇష్టపడక పోవడంతో ఇదీ మూలనపడింది. అప్రికా ప్రజల కోసం మెక్ ఆఫ్రికాని విడుదల చేసారు. ఆఫ్రికాలో తీవ్ర క్షామాసంతరం దీన్ని పరిచయం చేయడంతో, ప్రకటనలతో ప్రచారం సరిగ్గా చేయకపోవడంతో ఇది కూడా సఫలం కాలేదు. మెక్‌లీన్ డీలక్స్‌ను సన్నబడేవారి కోసం తయారు చేసారు. అయితే దీని రుచి ఘోరంగా ఉండటంతో ప్రజలు కొనేవారు కాదు. అయితే నేటికీ బిగ్‌మెక్, క్వార్టర్ పౌండర్ విత్ చీజ్, ఫిల్లెట్ ఓ ఫిష్, చీజ్ బర్గర్లు, ఫ్రెంచ్ ఫ్రైస్ మొదలైనవి మెక్‌డానాల్డ్స్‌లోని టాప్ సెల్లర్‌గా ఉండటం విశేషం.

చతుర ప్రవేశిక

అక్టోబరు చతుర చదివారా?

ఈ ప్రశ్నలకు ఒక్క మాటలో జవాబు రాయగలరేమో చూడండి. ఎక్కువమంది సరైన జవాబులు రాస్తే డ్రాతీసి విజేతలను ఎంపికచేస్తాం. ఇందులో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలకు తావులేదు.

1. సుబ్బారావుకు కూతుళ్లేందరు?

జ.

2. స్వప్నికను పెళ్లాడింది?

జ.

3. హెచ్ఐవి పాజిటివ్గా తేలిందెవరికి?

జ.

4. పరాంకుశం భార్య ఎవరు?

జ.

5. గాయత్రి భర్త పేరు?

జ.

6. రుషి భార్యకొచ్చిన జబ్బు పేరు?

జ.

7. అనురాగ్ వదిన?

జ.

8. సిటీ ఆఫ్ సైకిల్స్గా దేనికి పేరు?

జ.

9. విడాకులకు కారణమైన వాసన?

జ.

10. అకార, ఉకార, మకారాలు కలిస్తే?

జ.

పంపినవారి పేరు: -----

-----వయసు ()

చిరునామా: -----

పిన్కోడ్: ఫోన్ నెం:

చిరునామా : సంపాదకుడు, చతుర,
ఈనాడు కాంపౌండ్, సోమాజిగూడ,
హైదరాబాద్-500 082

**చివరి
తేదీ 17**

ఈ కూపన్‌లోనే సమాధానాలు రాసి పంపాలి.

విపుల వినోదిని, చతుర ప్రవేశిక ఒకే కవరులో పంపవచ్చు.

అగ్రరాజ్యతపాలా తీరుతెన్నూ!



శాస్త్ర సాంకేతిక రంగంలో అగ్రగామిగా ఉన్న ఆ దేశ జనసంఖ్య దాదాపు 33 కోట్లు. అయితే ఆ దేశంలో రోజూ బట్టవాడ అయ్యే ఉత్తరాల సంఖ్య 66కోట్లు. దీనిర్థం అక్కడ సగటున ప్రతి ఒక్కరూ రోజుకి రెండు ఉత్తరాలు రాస్తారు. ఇంటర్నెట్, సెల్ ఫోన్ల యుగంలోనూ ఆ దేశంలో ఇన్నేసి ఉత్తరాలు ఇంకా రాసుకుంటున్నారంటే ఆశ్చర్యం కదూ?!

ఇంటర్నెట్, ప్రైవేట్ రంగంలోని కొరియర్ సంస్థల దెబ్బకు కొన్ని అభివృద్ధి చెందిన దేశాల్లో తపాలా వ్యవస్థ కుప్పకూలిపోగా అమెరికాలో మాత్రం ఆ శాఖ పోటీని ఎదుర్కొంటూ దీటుగా కొనసాగుతోంది. ఏ అధునాతన పరిజ్ఞానం తపాలా శాఖను దెబ్బతీస్తుందనుకున్నారో దాన్నే వినియోగించుకుంటూ ఆ శాఖ పరుగిడుతోంది. ఈ కారణంగానే ప్రపంచంలో బట్టవాడ అవు తున్న మొత్తం ఉత్తరాలలో నలభై శాతాన్ని ఆక్ర మించి అమెరికా అగ్రస్థానంలో ఉంది. అధికారిక లెక్కల ప్రకారం 2012లో ఆ దేశంలో పద్దెనిమి ది వేల కోట్లకు పైగా ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు



జరిగాయి.

అమెరికాలో బ్రిటిష్ వారు 1692లోనే తపాలా వ్యవస్థను ప్రారంభించారు. అయితే అప్పట్లో ఉత్తరం పంపినవారు కాకుండా దానిని అందుకు నేవారు ధర చెల్లించాల్సి వచ్చేది. ఈ కారణంగా తిరిగి వచ్చే ఉత్తరాల సంఖ్య పెరిగిపోయేది. దీనికి విరుగుడుగా పంపేవారే ముందస్తు ధర చెల్లించే విధానం అమలులోకి రావడంతో తపాలా వ్యవస్థ పట్టాలెక్కి ముందుకు దూసుకు పోయింది. అమెరికాకు స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తర్వాత పోస్ట్ మాస్టర్ జనరల్ పదవిని ఏర్పాటు చేసి, అందులో బెంజమిన్ ఫ్రాంక్లిన్ ను 1780లో

నియమించారు. దాంతో ఆ వ్యవస్థ మరింత వేగం పుంజుకుంది. అమెరికావారి ఆధునిక పోకడల్లో అతిముఖ్యమైనది ఒకరికొకరు గ్రీటింగ్స్ చెప్పకోవటం. దీనివల్ల పెద్ద ఎత్తున ఉత్తరాల వాడకం మొదలైంది. దీనికితోడు వ్యాపార సంస్థలు, ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీలు, ప్రైవేట్ సంస్థలు ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలను తమ సంస్థల విజయానికి సాధనంగా ఉపయోగించుకోవడం ప్రారంభించాయి. కాలంతోపాటే వేగంగా అమెరికా పోస్టల్ శాఖ అనేక మార్పులను ప్రవేశ పెట్టసాగింది. ఉదాహరణకు వాహనాలు అందుబాటులో లేని పద్దెనిమిదే శతాబ్దంలో గుర్రాల ద్వారా విజయవంతంగా ఉత్తరాలను పంపిణీ చేసింది. పందొమ్మిదో శతాబ్దంలో సాధారణ వాహనాలను, ఇరవయ్యో శతాబ్దంలో వేగవంతమైన వాహనాలను ఉత్తరాల రవాణాకు వినియోగించింది. 21వ శతాబ్దంలో అనేకచోట్ల ఆటోమేటిక్ యంత్రాలను సైతం ఏర్పాటు చేసింది. మొదట్లో పోస్టుబాక్సుల రంగులు ఒక్కో



రాష్ట్రంలో ఒక్కోవిధంగా తరచూ మారుతూ గందరగోళంగా ఉండేవి. 1971 నుండి అన్నీ నీలరంగులో తెల్లటి ఈగిల్ చిహ్నంతో ఉంటున్నాయి. 1963లో ప్రవేశపెట్టిన ఏరియా జిప్కోడ్ విధానంతో ఉత్తరాల పంపిణీ వేగం పెరిగింది.

దేశంలోని 15.2 కోట్ల ఇళ్లు, కార్యాలయ భవనాలకు తపాలా వ్యవస్థ అందుబాటులో ఉండాలన్నది ఆ శాఖ విధానం. ఇందులో భాగంగానే 2011లో తపాలా సౌకర్యం అంతగా అందుబాటులో లేనిచోట్ల విల్డెజ్ పోస్టాఫీసులను స్థానికుల సహకారంతో ఏర్పాటు చేసింది.

అమెరికాలో తపాలాశాఖలో 5.22 లక్షల ఉద్యోగులు, 2.12 లక్షల వాహనాలు ఉన్నాయి. పర్యావరణ పరిరక్షణలో భాగంగా ఈ వాహనాలు తక్కువ బరువును కలిగివుంటాయి. ఇథనాల్, బయోడిజిల్ నే వీటికి వాడతారు. దేశంలోని ముప్పైఒక్క వేల పోస్టాఫీసులు పచ్చదనం-పరిశుభ్రతను విధిగా పాటించవలసిందే.

సాంకేతికరణలో భాగంగా 1.25 లక్షల కంప్యూటర్లు, మూడు లక్షల హెండ్ స్కానర్లు, డెజైవేల ఆటోమేటిక్ వెండింగ్ మిషన్లు వినియోగిస్తున్నారు. 2012లో పోస్టల్ శాఖ 57 లక్షల పాస్ పోర్ట్ అప్లికేషన్లు స్వీకరించి రికార్డు సృష్టించింది. అలాగే తపాలా మోసాలకు పాల్పడిన 7,845 మందిని అరెస్ట్ చేయించింది.

వింతలు - విశేషాలు

★ రోజు పదిలక్షల మంది పోస్టల్ శాఖకు చెందిన 'యు.ఎస్.పి.ఎస్.కామ్'ను చూస్తారు.

★ రోజుకు తపాలా ఉద్యోగుల వేతనం 15.7 కోట్ల డాలర్లు

★ ఇంటర్నెట్ పాటు ప్రయివేట్ కొరియర్ వ్యవస్థ పెడెక్స్, యునైటెడ్ పార్సెల్ సర్వీస్ల కారణంగా 1998 నుంచి 2008 మధ్య తపాలా శాఖ సేవల్లో 29 శాతం తగ్గింది.

★ తపాలా తగువుల కారణంగా 1986-1997 మధ్యన నలభై మంది సిబ్బంది మరణించారు. వీరి మరణానికి గుర్తుగా ఎడ్మండ్ లో స్మారక స్థూపం ఏర్పాటు చేశారు.

★ బ్రెస్ట్ కేన్సర్ గురించి ముద్రించిన స్టాంపులు ఎనిమిదేళ్లలో 94 కోట్లు అమ్ముడయ్యాయి.

★ అమెరికా పోస్టల్ ఉద్యోగులు ఏటా 98 మిలియన్ డాలర్లను విరాళంగా ఇస్తారు.

★ 2012లో 10.9 కోట్ల మందికి మనియా ర్డర్లు అందజేశారు.

కుక్కలతో పారా హుషార్!

మన పోస్టుమెన్ లకే కాదు, అమెరికా దేశంలోని పోస్టుమెన్ లకు కూడా కుక్కల బెడద ఉంది. ఒక్క 2012లోనే 5,879 మంది ఉద్యోగులు కుక్కల కాట్లకు గురయ్యారు. ప్రతిఏటా మేలో కుక్కకాట్ల నివారణ వాల్ తృవాన్ని ఆ దేశ తపాలాశాఖ పాటిస్తోంది.

తీసుకోవడమూ బాధ్యతే!

అమెరికా తపాలా శాఖ మనలా ఉత్తరాలు ఇవ్వటమే కాదు, తీసుకుంటుంది కూడా. అక్కడ ఇళ్లముందు సొంత పోస్టుబాక్సులు ఉంటాయి. పోస్ట్ మెన్ వాటిలో ఉత్తరాలు వేయటమే కాకుండా, అందులో ప్రజలు వేసిన ఉత్తరాలను తీసుకెళ్తారు. దీనికోసం చిన్న సూచన చేయాలి. అదేమంటే పోస్టుబాక్స్ కు అమర్చిన ఎర్రబాణం గుర్తును పైకి లేపాలి. దాంతో తీసుకెళ్తామని ఉత్తరాలు ఉన్నాయని గ్రహిస్తారు. మనదేశంలో కూడా ఇలా చేస్తే ఎంతో బాగుంటుంది కదూ!?

- పుట్టా సోమన్న చౌదరి

రమణీయ ప్రకృతి దృశ్యం!

ఇదేదో సహజసిద్ధంగా
ఏర్పడిన లోయ కాదు.
ఇది జేమ్స్ టరెల్
అనే ప్రపంచ ప్రసిద్ధి చెందిన
కళాకారుడు
రూపొందించిన బలం.
బర్లాండులోని
లిస్ ఆర్ట్ కంప్లీ ఎస్టేట్‌లో
పర్యాటకులను
విశేషంగా ఆకర్షిస్తున్న
ప్రదేశమిది!



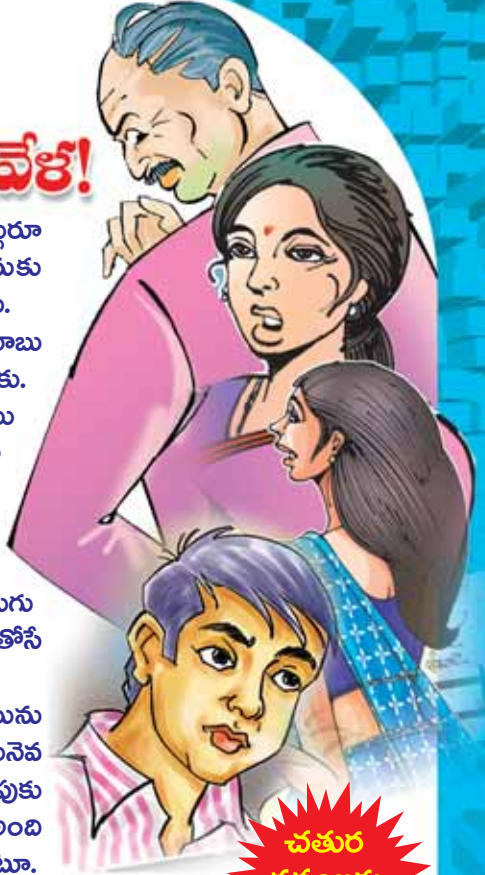
ఇంటిపెద్దనే దాంగ్ చేసిన వేళ!

సినిమా చూసాచ్చిన ఆ ముగ్గురూ
తలుపులు తెరుచుకునే కునుకు
తీస్తున్న ఆ ఇంటిపెద్దను చూశారు.
ఆ పెద్దాయనను కుదిపి లేపి 'బాబు
ఏదీ?' తీక్షణంగా అడిగాడు కొడుకు.
'ఇక్కడే ఉండాలే?' కళ్లు నులుము
కుని చుట్టూ చూశాడా
యన.

'నా బడ్డనేం చేసారో చెప్పండి.
వాడుంటే చాకిరీ చెయ్యాలి
స్తుందని చంపేసారా? మీ తిరుగు
ళ్లకి అడ్డొస్తాడని ఏ నూతిలోనో తోసే
శారా?' నిలదీసింది కోడలు.

'పోలీసుల్ని పిలవడే.. బాబును
ఎవరు ఎత్తుకుపోయారో, ఈయనెవ
రికి అప్పజెప్పేసి చేతులు దులుపుకు
న్నాడో వాళ్లే తేల్చుతారు!' అంది
వియ్యపురాలు ఫోన్ అందుకుంటూ.

ఇంతకీ ఆ చిన్నారి ఏమైనట్లు? బాబు కన్పించకపోతే
ఇంటిపెద్దనే అనుమానించడం ఏమిటి? ఆధ్వంతం ఏకబ
గిన చదివించే కాశీవిశ్వనాథ్ నవల దొత్తతకోతొడ్డి!



చతుర
నవంబరు
కానుక

Printed, Published, Edited & Owned, by Ramoji Rao for Vasundhara Publications, D.No. 6-3-569/3, Eenadu Complex, Somajiguda, Hyderabad-500 082 and Printed at Eenadu Press, No. 7-134 / 1 & 2, Moosapet Village, Balanagar Mandal, Kukatpally - 500 072, R.R District, Office Address: CHATURA, Telugu Monthly, D.No. 6-3-569/3, Eenadu Complex, Somajiguda, Hyderabad-500 082, Tel: 23318181, Visakhapatnam: 2552211; Vijayawada: 2494900; Tirupati: 2275757; Anantapur: 273444; Karimnagar: 9959021802; Rajahmundry: 2468992; Suryapet: 221146; Guntur: 2512142; Nellore: 2338734; Srikakulam: 241101; Kurnool: 252813; Kadapa: 270011; Tadepalligudem: 228881; Warangal: 9959021804; Khammam: 9959021806; Nizamabad: 245661; Mahabubnagar: 8008706125; Ongole: 256777; New Delhi: 23753440; Mumbai: 24982498; Chennai: 28242036; Bangalore: 25599686. www.eenadu.net.

సెప్టెంబరు - 2013

చీటీర్ ప్రీవేరిక విజేతలు వీరే!

ద్రాలో ఎంపికైన ఈ అందుగులకి
త్వరలో బహుమతులు అందుతాయి.



1. నాపా మురళి

- పెద్ద హోతూరు, కర్నూలు జిల్లా

2. లలిత దేవులపల్లి

- ఉయ్యూరు, కృష్ణా జిల్లా

3. రామ్సోదర్ రెడ్డి

- సుర్భిర్యూల్, నిజామాబాద్ జిల్లా

4. పాలెపు బుచ్చిరాజు

- వడోదర, గుజరాత్

5. ఎం.వి.ఎస్. రామశేషు

- బ్రాడీపేట, గుంటూరు

సరైన జవాబులు

1. సుమ

6. సహదేవుడు

2. ప్రభు

7. మస్తాన్

3. లక్ష్మరూపాయలు

8. మాధవి

4. స్కైలైన్

9. బ్రిటన్

5. స్వదేష్సింగ్

10. నరసింహం

పచ్చని చిలకవి నీవైతే..
పల్లని జాబిలి నేనైతే..
భూగోళమే అనందాలకు ఇల్లు
లోకంలో కన్నీరింకా చెల్లు!!



www.mohanpublications.com

మోహన్ పబ్లికేషన్స్ లభించు

పుస్తకముల పట్టిక

(Book List)

ఆధ్యాత్మిక, జ్యోతిష, వాస్తు, ఆయుర్వేద, మంత్రశాస్త్రాది
అనేక విషయాలు తెలుసుకోండి...

ఫేస్‌బుక్ మోహన్ పబ్లికేషన్స్

పేజ్ లైక్ చేయండి.



Like us to follow:

MOHAN PUBLICATIONS

Rajamahendravaram



మావద్ద లభించు గ్రంథములు



శ్రేణి కోటిలు - పురాణాలు

1. శ్రీ వినాయక వ్రతం	వెల రూ.	10-00
2. శ్రీ విఘ్నేశ్వరపూజా-పుణ్యహవాచనం		30-00
3. శ్రీ విఘ్నేశ్వరపూజ (కాణిపాకక్షేత్రమాహాత్మ్యంతో)		10-00
4. సంకష్టహరచతుర్థి శ్రీమహాగణపతి వ్రతం		30-00
5. వరలక్ష్మీవ్రతం		10-00
6. కేదారేశ్వర వ్రతం		10-00
7. త్రినాథ వ్రతం(కలర్)		10-00
8. త్రినాథవ్రతం(సాదా)		5-00
9. క్షీరాబ్ధి వ్రతం		12-00
10. మంగళ గౌరీవ్రతం		10-00
11. వైభవలక్ష్మీ వ్రతం ఫోటో యంత్రంతో		25-00
12. శ్రీలక్ష్మీ కుబేర వ్రతం (ఫోటో యంత్రంతో)		25-00
13. కనకమహాలక్ష్మీవ్రతం (కామేశ్వరిపాటతో)		25-00
14. సంతోషీమాతా వ్రతం		25-00
15. ఏడు శనివారాల వ్రతం		25-00
16. సత్యనారాయణవ్రతం		25-00
17. శ్రీ సువర్చలాహనుమద్దీక్ష		30-00
18. శివదీక్ష		10-00
19. కాత్యాయనీ వ్రతం		20-00
20. సాభాగ్య గౌరీవ్రతం		20-00
21. తిరుప్పావై (ధనుర్కాసవ్రతం)		36-00
22. స్త్రీల వ్రతకథలు		36-00
23. స్త్రీలవ్రతకథలుస్థూలాక్షరి (నేదునూరిగంగాధరరావుగారి)		54-00
24. పెళ్ళి పాటలు - స్త్రీలపాటలు (కామేశ్వరిపాటతో)		36-00
25. సర్వదేవతా పూజావిధానం		25-00
26. ఆరువ్రతాలు		30-00
27. రాఘుకాలంలోదుర్గాదేవీపూజా		10-00
28. తులసి నిత్యపూజ, తులసీఉపయోగాలు		10-00
29. శ్రీ చక్ర రహస్య విజ్ఞానమ్		36-00
30. శ్రీచక్ర పూజావిధానం(పెద్దది)		36-00

31. లక్ష్మీ - గౌరీ నిత్యపూజ	10-00
32. శ్రీ సరస్వతీ నిత్యపూజ	10-00
33. శ్రీ దుర్గానిత్యపూజ	10-00
34. కాలభైరవ నిత్యపూజ	10-00
35. శివపూజ	10-00
36. వీరభద్ర పూజ	10-00
37. ఆంజనేయ నిత్యపూజ	10-00
38. నాగేంద్ర స్వామి పూజ	10-00
39. సుబ్రహ్మణ్య నిత్యపూజ	10-00
40. రామదేవుని కథ	10-00
41. శివదేవుని కథ	10-00
42. లక్ష్మీనరసింహపూజ	10-00
43. వేంకటేశ్వరపూజ	10-00
44. బ్రహ్మాంగారి నిత్యపూజ	10-00
45. సూర్య నిత్యపూజ	10-00
46. నవగ్రహ నిత్యపూజ	10-00
47. రుక్మిణీ కల్యాణం	25-00
48. ఉమామహేశ్వర వ్రతం	36-00
49. శ్రీ కామేశ్వరీ వ్రతం	36-00
50. 16 సోమవారముల వ్రతము	25-00
51. పార్వతీకల్యాణం	25-00
52. సహస్రకమలవర్తి వ్రతము	25-00
53. పంచముఖ ఆంజనేయ పూజావిధానము	36-00
54. అష్టనాగపూజ	36-00
55. పూజలు ఎందుకుచేయాలి ?	36-00
56. ఏ దేవునికి ఏపుష్పాలతో పూజించాలి?	36-00
57. ఏ దేవునికి ఏప్రసాదం నైవేద్యం పెట్టాలి?	36-00
58. ఏదేవునికి ఏవిధముగాచీపారాధనచెయ్యాలి?	36-00
59. ఏదేవునికి ఎన్ని ప్రదక్షిణలుచేయాలి ?	36-00
60. హనుమద్ వ్రతం	36-00
61. పంచాయతన పూజ	63-00
62. 28 వ్రతములు	120-00
63. కలశపూజలు (9ఒకేసారి)	150-00
64. కలశపూజలు (విడివిడిగా) (ప్రింటులో)
65. శ్రీంకార మహాయజ్ఞం (ప్రింటులో)
66. గోమాత	40-00



స్తోత్రాలు సేవోన్నతములు

1. శ్రీ లలితా విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు	45-00
పురాణపండ రాధాకృష్ణమూర్తిగాలి సంకలనం	
2. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (హిందీ) ,,	50-00
3. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (ఇంగ్లీషు) ,,	50-00
4. స్థూలాక్షలలితావిష్ణుసహస్రనామస్తోత్రములు(పత్రికసైజ్)	99-00
5. లలితావిష్ణు (కేస్ బైండ్) 1/8 డెమ్మి	63-00
6. స్థూలాక్షలలితావిష్ణు (క్రాస్ సైజు)కేస్ బైండ్	108-00
7. సర్వదేవతా స్తోత్రమంజరి	120-00
8. సకలదేవతా అష్టోత్తరశతనామావళి: (63)	24-00
9. విష్ణుసహస్రనామస్తోత్రమ్ (క్రాస్)	25-00
10. లలితా సహస్రనామ స్తోత్రమ్ (క్రాస్)	36-00
11. లలితా సహస్రనామములు	24-00
12. లక్ష్మీ సహస్రనామములు	24-00
13. దుర్గా సహస్రనామములు	24-00
14. అంజనేయ సహస్రనామములు	24-00
15. శివ సహస్రనామములు	24-00
16. విష్ణు సహస్రనామములు	24-00
17. గణపతి సహస్రనామములు	24-00
18. సుబ్రహ్మణ్య సహస్రనామములు	24-00
19. గాయత్రి సహస్రనామములు	24-00
20. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు	24-00
21. శ్రీరామా సహస్రనామములు	24-00
22. సరస్వతి సహస్రనామములు	24-00
23. సూర్యసహస్రనామములు & ఆదిత్యహృదయం	24-00
24. శ్రీవేంకటేశ్వరసహస్రనామములు	24-00
25. మణిబీజపవర్ణన (పెద్దది)	24-00
26. సంద్యాపందనం	24-00
27. మంత్రపుష్పమ్
28. త్రిభాషా హనుమాన్ చాలీసా	15-00
29. హనుమాన్ చాలీసా	10-00
30. మణిబీజపవర్ణన (పాకెట్)	10-00
31. ఆరు చాలీసాలు	10-00
32. శివారాధన (శివస్తోత్రాలు)	10-00
33. వేంకటేశ్వర సుప్రభాతం (పాకెట్)	10-00
34. ఆరుదండకాలు	5-00
35. వేంకటేశ్వర గోవిందనామములు	5-00

36. అష్టలక్ష్మీ స్తోత్రమ్ కనకధారాస్తోత్రమ్	10-00
37. దేవీఖడ్గమాలాస్తోత్రమ్ (మహిషాసురమర్ధినీస్తోత్రంతో)	10-00
38. సుందరకాండ (పాకెట్)	10-00
39. భగవద్గీత మూలం	27-00
40. రామరక్షాస్తోత్రమ్	15-00
41. స్తోత్ర రత్నావళి	36-00
42. పురాణపండ లలితా-విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
43. పురాణపండ లలితాసహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
44. పురాణపండ విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్	10-00
45. పురాణపండ ఆదిత్య హృదయం	10-00
46. మంత్రపుష్పం (మినీ)	10-00
47. శివానందలహరి-సౌందర్యలహరి	36-00
48. కుజదోషం	10-00
49. కాలసర్ప దోషం	10-00
50. మీ అప్పులు తీరాలా?	10-00
51. దృష్టిదోషాలు నివారణ	10-00
52. పంచసూక్తములు	10-00
53. సంధ్యావందనం	10-00
54. రుద్రనమకమ్-చమకమ్	10-00
55. గాయత్రీమంత్రాలు	10-00
56. హయగ్రీవ స్తోత్రమాల	10-00
57. దక్షిణామూర్తి స్తోత్రమాల	10-00
58. ద్వాదశ జ్యోతిర్లింగాలు - పంచారామాలతో	10-00
59. శ్రీసూక్తం పురుష సూక్తం	10-00
60. నవగ్రహస్తోత్రమాల	36-00
61. మహాన్యాసమ్	36-00
62. సుందరకాండ గానామృతం	36-00
63. గోమాతపూజావిధానము	10-00
64. అనందసిద్ధి - 1 శ్రీదేవీ స్తోత్రమాల	108-00
65. అనందసిద్ధి - 2 ఏ సమస్యకు ఏ స్తోత్రమ్ పారాయణచేయాలి	108-00
66. అనందసిద్ధి-3 మానసదేవీ స్తోత్రమాల	108-00
67. శ్రీ కాలభైరవ రక్షా కవచమ్	63-00
68. అర్చన	40-00
69. నిత్యదేవతార్చన	40-00
70. సర్వదేవతా స్తోత్ర నిధి	99-00
71. శ్రీచక్ర నవవరణార్చన	63-00
72. చండీ సప్తశతి పారాయణ క్రమం	99-00
73. శ్రీదేవి స్తోత్ర రత్నావళి 32 దేవి స్తోత్రాలకు తాత్పర్యంతో	99-00
74. వనదుర్గా మంత్రానుష్ఠాన క్రమమ్	63-00
75. శ్రీ కాలభైరవ వ్రతము	63-00



శ్రీ సాయి దత్త గ్రంథములు

1. శ్రీ సాయిబాబా సచ్చరిత్ర 120-00
2. సంపూర్ణ శ్రీ గురు చరిత్ర 120-00
3. శ్రీ సాయిఆరాధన-షిర్డివైభవం 120-00
4. శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్ర (క్రాస్) 63-00
5. శ్రీ గురుచరిత్ర (క్రాస్) 63-00
6. నవనాథ చరిత్ర 99-00
7. శ్రీసాయిచరిత్ర (బైండు) ప్రయాణపుసారాయణగ్రంథం 63-00
8. శ్రీగురుచరిత్ర (బైండు) ప్రయాణపుసారాయణగ్రంథం 63-00
9. సత్యదత్తవ్రతం దత్తాత్రేయపూజాకల్పం, సహస్రంతో 30-00
10. అనఘాదేవీ వ్రతం 30-00
11. భక్తుల ప్రశ్నలకు బాబా జవాబులు 30-00
12. శ్రీ సాయిపూజాకల్పం (సహస్రంతో) 25-00
13. శ్రీ సాయిభజనమాల 20-00
14. శ్రీ సాయి భజన్స్ 20-00
15. శ్రీ సాయిభక్తి గీతాలు 20-00
16. శిరిడిహారతులు (భావంతో) 20-00
17. "శ్రీసాయి"కోటి 27-00
18. "శ్రీసాయిరామ్"కోటి 20-00
19. శ్రీ సాయినాథ స్తోత్రమంజరి 10-00
20. శ్రీ సాయివేయినామాలు 8-00
21. శ్రీ సాయి హారతులు (పాకెట్) 15-00
22. శ్రీ సాయి స్తవనమంజరి 10-00
23. హిందీ శ్రీ సాయి హారతులు 15-00
24. శని సింగణాపూర్ క్షేత్రమాహాత్మ్యం 63-00
25. ఇంగ్లీషు శ్రీ సాయిహారతులు 15-00
26. షిరిడి దర్శనం-శ్రీసాయి వైభవం 99-00
27. సాయిసత్యవ్రతం 30-00
28. సాయి అనుగ్రహమ్ 120-00
29. నవగురువారాల వ్రతకల్పము 15-00
30. శ్రీదత్తలీలామృతము 99-00
31. హృదయంలో సాయి 15-00
32. శ్రీషిరిడిసాయి లీలామృతం(శ్రీసచ్చరిత్ర) 120-00
33. గజాననమహరాజ్ చరిత్ర 99-00



జ్యోతిషాలు

1. 'కాలచక్రం' గంటలపంచాంగం (గార్గేయ)	72.00
2. గ్రహభూమి పంచాంగము (గార్గేయ)	108.00
3. ఆనందసిద్ధి పంచాంగం (వై.వి.శాస్త్రి)	63.00
4. ములుగు వారి రాశిఫలితాలు (12రాశులువారికి)	45.00
5. ములుగు వారి రాశిఫలితాలు విడివిడిగా ఒక్కొక్కటి	12.00
6. కాలచక్రం జ్యోతిష క్యాలండర్	30.00
7. గ్రహబలం క్యాలండర్ (శ్రీనివాసగార్గేయ-భక్తిబీబి)	30.00
8. శుభమస్తు (పిడపల్లి) క్యాలండర్	30.00
9. సాదా క్యాలండర్	5.00
10. పాకెట్ క్యాలండర్	15.00
11. తాజకనీలకంఠీయమ్	100-00
12. కేరళ జ్యోతిష రహస్యాలు	180-00
13. జ్యోతిష బ్రహ్మ రహస్యాలు	180-00
14. మానసాగరి జాతకపద్ధతి	180-00
15. వరాహమిహిర జాతకపద్ధతి	180-00
16. వధూవర వివాహమైత్రిద్వాదశకూటములు	99-00
17. సింపుల్ రెమిడిస్	180-00
18. శంభు హోరప్రకాశిక	250-00
19. పూర్వ పరాశరి	100-00
20. పరాశర జ్యోతిషవిజ్ఞాన సర్వస్వం	200-00
21. ప్రశ్న సింధు	99-00
22. నక్షత్ర విశేష ఫలితాలు	63-00
23. సూర్యసిద్ధాంతపంచాంగగణితంచేయడంఎలా?	180-00
24. ధృక్సిద్ధాంతపంచాంగగణితం చేయడంఎలా?	180-00
25. ఆయుర్దాయ నిర్ణయం	63-00
26. జాతక గణిత ప్రవేశిక	63-00
27. జ్యోతిషమర్మబోధిని	63-00
28. జ్యోతిష ప్రశ్నోత్తరమాల	63-00
29. ముహూర్తం నిర్ణయించడంఎలా?	63-00
30. జాతక మకరందం	63-00
31. జ్యోతిష సరస్వతి	63-00
32. మీజననకాల విశేషాలు	63-00
33. ముహూర్త విజ్ఞాన భాస్కరం	63-00
34. జ్యోతిష స్వయంబోధిని	63-00
35. శుభముహూర్త శిరోమణి	63-00
36. నక్షత్ర ఫలమంజరి	36-00
37. పంచాంగం చూసే విధానం	36-00
38. సర్వార్థ జ్యోతిషం	36-00
39. ప్రాథమిక జ్యోతిషం	36-00
40. నవరత్నములు శుభయోగములు	36-00

41. శుభశకునాలు	30-00
42. హస్తరేఖాఫలితాలు	36-00
43. సంఖ్యల్లో భవిష్యత్	36-00
44. ముహూర్త దీపిక	99-00
45. పుట్టుమచ్చలు ఫలితాలు	30-00
46. కలలు ఫలితాలు	30-00
47. జాతక చక్రం వేయడం ఎలా?	36-00
48. మానసాగరి (ప్రాచీనజ్యోతిషగ్రంథం) -పుచ్చాశ్రీనివాసరావు	250-00
49. జ్యోతిషశాస్త్ర చిట్కాలు	120-00
50. గుప్తా శతాబ్ది పంచాంగం (1940-2050)	999-00
51. ప్రశ్నచండేశ్వరమ్	63-00
52. ద్వాదశభావ ఫలచంద్రిక	250-00
53. జ్యోతిష శతయోగరత్నావళి (నూరుయోగాలఫలితాలు)	120-00
54. అంగసాముద్రికం	36-00
55. హస్త సాముద్రికం	63-00
56. లాల్ కితాబ్	99-00
57. శకునశాస్త్రం	63-00
58. ఆధునికప్రశ్నశాస్త్రం	120-00
59. పరాశరజ్యోతిష ప్రశ్నజ్యోతిషం	180-00
60. అష్టకవర్ణ (కొండపల్లి)	63-00
61. బృహత్జాతకం (ప్రాచీనప్రతికీపునర్ముద్రణ)	250-00
62. లగ్నరత్నాకరం	63-00
63. షట్పంచాశిక	120-00
64. 40 రోజుల్లో జ్యోతిషంనేర్చుకొనండి	270-00
65. 40 రోజుల్లో సాముద్రికంనేర్చుకొనండి	180-00
66. 40 రోజుల్లో సంఖ్యాశాస్త్రం	180-00
67. 40 రోజుల్లో నక్షత్ర (నాడీ) ఫలితములు	270-00
68. 40 రోజుల్లో వైద్యజ్యోతిషం నేర్చుకోండి	250-00
69. మీ పుట్టినతేదీ అద్భుతరహస్యాలు (సాయిగణపతిరెడ్డి)	270-00
70. కె.పి.జ్యోతిషం (పరిచయం)	63-00
71. ముహూర్తచింతామణి	99-00
72. సూర్యచంద్ర గ్రహణములు	63-00
73. ప్రసిద్ధవ్యక్తుల జాతకాలు (వేరేకొండప్ప)	180-00
74. అదృష్టరెమెడీస్	144-00
75. గ్రహసంచార ఫలనిర్ణయదీపిక	63-00
76. జ్యోతిష రెమిడీస్	300-00
77. జాతకమార్పాడం పాతప్రతికీ యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
78. జ్యోతిషవిద్యాప్రకాశిక పాతప్రతికీ యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
79. నాడీజ్యోతిషం	63-00
80. నక్షత్రపారిజాతం (గోరసవీరభద్రాచార్య)	63-00

81. లగ్నపారిజాతం (గ్రోరసపీరభద్రాచార్య)	63-00
82. గౌతమసంహిత	63-00
83. హోరరత్నమాల	63-00
84. జాతకఫల మణిమంజరి	200-00
85. పుష్కర పంచాంగం (2013-14నుండి 2024-25)	560-00
86. దశాభుక్తిఫల నిర్ణయం	250-00
87. వింత జోష్యములు	63-00
88. షోడశవర్ణలు	200-00
89. రవిగ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
90. చంద్ర గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
91. కుజ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
92. బుధ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
93. గురు గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
94. శుక్ర గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
95. శని గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
96. రాహు & కేతు గ్రహముల సమస్త ప్రభావములు	99-00
97. ఆధునిక గ్రహములు-ఉపగ్రహములు సమస్త ప్రభావములు	99-00
98. ముహూర్తమార్తాండం	63-00
99. లఘుజాతకం	63-00
100. జాతకాలంకారము	63-00
101. మేషులగ్న ఫలితములు	99-00
102. వృషభ లగ్న ఫలితములు	99-00
103. మిథున లగ్న ఫలితములు	99-00
104. కర్కాటక లగ్న ఫలితములు	99-00
105. సింహులగ్న ఫలితములు	99-00
106. కన్యలగ్న ఫలితములు	99-00
107. తుల లగ్న ఫలితములు	99-00
108. వృశ్చిక లగ్న ఫలితములు	99-00
109. ధనుస్సు లగ్న ఫలితములు	99-00
110. మకర లగ్న ఫలితములు	99-00
111. కుంభ లగ్న ఫలితములు	99-00
112. మీన లగ్న ఫలితములు	99-00
113. నారద సంహిత	200-00
114. పంచాంగపీఠికలేఖకాగణితం	250-00
115. తారాబలం - చంద్రబలం (వేరే కొండప్ప)	99-00
116. సులభలగ్న సాధన (చిత్రాలగురుమూర్తిగుప్తా)	200-00
117. రాహు కేతువుల యోగము	99-00
118. ఛాయాగ్రహములు	99-00
119. జ్యోతిషవిజ్ఞాన దీపిక	63-00

జి.వి.రామన్ గారి గ్రంథములు

120. జ్యోతిష విద్యారంభం	50-00
121 గ్రహభావ బలములు	50-00
122. కాలచక్రదశ	50-00
123. అనుభవ ప్రశ్నాజ్యోతిషం	50-00
124. జ్యోతిషశాస్త్రంలో వాతావరణ భూకంపాలు	50-00
125. పురోగామి జాతకం	50-00
126. భావార్థరత్నాకరం	75-00
127. భారతీయజ్యోతిష సర్వస్వం	75-00
128. అష్టకపర్గ పద్ధతి:	75-00
129. జ్యోతిషశాస్త్రంలో సందేహాలు,సమాధానాలు	75-00
130. ప్రశ్నతంత్ర	75-00
131. ముహూర్తం	75-00
132. విశిష్ట జాతకములు	125-00
133. భారతీయఫలితజ్యోతిషం	125-00
134. 300 ముఖ్యమైన యోగములు	125-00
135. జాతకంపరిశీలించడంఎలా ?	300-00

**రాష్ట్రపతి అవార్డుగ్రహీత, మహామహోపాధ్యాయ, వాచస్పతి
శ్రీ మధురకృష్ణమూర్తిగారి గ్రంథములు**

136. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-1	200-00
137. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-2	200-00
138. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-3	200-00
139. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-4	200-00
140. భావార్థరత్నాకరము	100-00
141. ముహూర్త చింతామణి	100-00
142. ముహూర్త చింతామణి-పార్టు2	200-00
143. స్వప్న శాస్త్రము	36-00
144. శతయోగమంజరి	50-00
145. వ్రతనిర్ణయకల్పవల్లి	250-00
146. దైవజ్ఞవల్లభం	75-00
147. వసంతరాజశకునమ్ (బృహత్శకునశాస్త్రం)	250-00
148. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-1	100-00
149. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-2	200-00
150. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-3	100-00
151. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-4	200-00
152. అనుభవసులభవాస్తు - 1	50-00
153. అనుభవసులభవాస్తు - 2	100-00
154. పంచాంగ వివేకము	99-00
155. వశిష్ట సंहిత	360-00
156. పంచపక్షి శాస్త్రం (కేస్బైండ్)	200-00



పాస్పులు

1. 40 రోజుల్లో "వాస్తువిద్య" నేర్పుకొనండి	180-00
2. వాస్తుశాస్త్ర రహస్యములు	200-00
3. వాస్తునుబట్టి మీ ఇల్లు	63-00
4. మీరూ మీ వాస్తు	63-00
5. గృహవాస్తు చిట్కాలు	63-00
6. వాస్తు పూజ	63-00
7. వాస్తు సూత్రములు	63-00
8. వాస్తుశాస్త్ర రహస్యాలు	63-00
9. గృహవాస్తు వర్ణలు	99-00
10. విశ్వకర్మవాస్తు శాస్త్రరీత్యా మీ ఇంటి ప్లానులు	63-00
11. విశ్వకర్మ వాస్తుశాస్త్రరీత్యా మీ ఇండ్ల ఆయములు	99-00
12. విశ్వకర్మ వాస్తు శాస్త్రం (చిత్రాలగురుమూర్తిగుప్తా)	180-00
13. ఆధునిక గృహవాస్తు	99-00
14. శుభవాస్తు	270-00
15. వాస్తుయంత్ర రత్నావళి	120-00
16. వాస్తుశాస్త్రం	120-00
17. హౌస్ ప్లాన్స్	63-00
18. గృహనిర్మాణ వాస్తు	63-00
19. వాస్తు రెమెడిస్	63-00
20. గృహవాస్తు దర్పణం	63-00
21. జ్యోతిష-గృహవాస్తుచంద్రిక	200-00
22. వాస్తురత్నాకరం (కొండపల్లి)	63-00
23. వాస్తుశిరోమణి	120-00
24. వాస్తుసంగ్రహమ్	63-00
25. పంచవాస్తు పారిజాతం	120-00
26. వాస్తుడిండిమమ్	63-00
27. వాస్తుదుందిభి	120-00
28. విశ్వకర్మవాస్తుప్రకాశిక (కేస్ బైండి)	250-00
29. కృష్ణవాస్తుశాస్త్రము	63-00
30. జలవాస్తు, శల్యవాస్తు (దంతూరిపండరీనాథ్)	99-00
31. మయవాస్తు (గోరసవీరభద్రాచార్య)	120-00
32. వాస్తు జ్యోతి	63-00
33. మన ఇల్లు-మనవాస్తు	99-00
34. వాస్తవ వాస్తుపూజావిధానము	108-00
35. వాస్తు దర్పణం	120-00



మంత్రశాస్త్రాలు



1. మంత్రసాధన	63-00
2. తంత్రజాలం	63-00
3. మంత్రశక్తి	63-00
4. దత్తాత్రేయ తంత్రవిద్య	63-00
5. దత్తాత్రేయ మూలికాతంత్రమ్	63-00
6. తాంత్రిక పంచాంగం	63-00
7. యక్షిణీ తంత్రం	63-00
8. మంత్రానుష్ఠాన చంద్రిక	63-00
9. సర్వదేవతా మంత్రకవచములు	63-00
10. మంత్రాక్షరాలరహస్యం (జీజాక్షరనిఘంటువు)	63-00
11. సర్వదేవతా మంత్రరత్నావళి	63-00
12. సదాచార దీపిక	63-00
13. యోగినీ-వామకేశ్వరతంత్రం	63-00
14. ప్రపంచసారతంత్రం	63-00
15. బదనిక తంత్రమ్	63-00
16. ఉచ్చిష్ట గణపతి తంత్రమ్	63-00
17. గుప్త సాధన తంత్రం	63-00
18. గంధర్వ తంత్రమ్	63-00
19. సౌందర్యలహరి (మంత్రయంత్రరత్నావళి)	63-00
20. యంత్ర మంత్ర తంత్ర	63-00
21. పాశుపత తంత్రం	99-00
22. పంచదశ మహాఖడ్గ తంత్రం	99-00
23. రుద్రాష్టాధ్యాయః	99-00
24. మంత్రసిద్ధి	120-00
25. పరశురామతంత్రమ్	108-00
26. శ్రీలలితావిలోమ పంచదశీ	108-00
27. శ్రీ గురు తంత్రం	108-00
28. గాయత్రీ తంత్రమ్	108-00
29. మహాశక్తి మంత్ర తంత్ర రహస్యాలు	150-00
30. శ్రీ దుర్గ తంత్రమ్	200-00
31. మహామృత్యుంజయఅమృతపాశుపతమ్	200-00
32. సర్వ (నాగ)తంత్రం	250-00
33. హవన తంత్రం	250-00
34. షోడశనిత్యతంత్రం	250-00
35. శాక్తేయతంత్రం	250-00

36. రుద్రయామళతంత్రం	250-00
37. లక్ష్మీప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
38. హిరణ్యశూలినీ తంత్రమ్	250-00
39. మాయాప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
40. శ్రీ విశ్వరూప ప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
41. స్వర్ణాకర్షణభైరవతంత్రం	250-00
42. కాశీవిశాలాక్షి తంత్రం	250-00
43. శాంతితంత్రమ్	250-00
44. యంత్రసిద్ధి	360-00
45. శ్రీ లక్ష్మీ తంత్రమ్	360-00
46. మంత్రమహోదధి (స్త్రీదేవతాకల్పమ్)	360-00
47. మంత్రమహోదధి (పురుషదేవతాకల్పమ్)	360-00
48. మంత్రశాస్త్రం (గ్రంథము)	360-00
49. ప్రత్యంగిరాకృత్యాతంత్రం	360-00
50. కామధేనువు తంత్రం	360-00
51. శూలినీదుర్గాతంత్రం	360-00
52. శ్రీవిద్య రహస్యం	290-00
53. కులార్ణవ తంత్రమ్	150-00
54. ఆచార్య సిద్ధ నాగార్జునతంత్రం (ఒరిజినల్)	390-00
55. సిద్ధమూలిక రహస్యం (మంత్ర,యంత్రసహితం)	63-00



గ్రంథాలు - ఆరాధనలు

1. భగవద్గీత శ్లోక తాత్పర్య సహితం	54-00
2. భగవద్గీత (వచనం)	99-00
3. భగవద్గీత శ్లోకతాత్పర్యం-కేసుబైండింగ్	72-00
2. గణేశ ఆరాధన 1	99-00
3. గణేశోపాసన 2	99-00
4. నవగ్రహవైభవం	99-00
5. నవగ్రహ రెమెడీస్	99-00
6. నవగ్రహ వేదం	99-00
7. శనిగ్రహారాధన	99-00
8. ఆదిత్యారాధన	99-00
9. సుబ్రహ్మణ్యారాధన	99-00
10. శ్రీ శివ ఆరాధన	99-00
11. లక్ష్మీ ఆరాధన	99-00
12. హనుమదారాధన	99-00
13. లలితారాధన	99-00

14. శ్రీ చక్రారాధన	99-00
15. గాయత్రీ ఆరాధన	99-00
16. వీరభద్రారాధన	99-00
17. కుజగ్రహారాధన	99-00
18. భైరవారాధన	99-00
19. దైవారాధన	99-00
20. గీతారాధన (భగవద్గీత శ్లోకతాత్పర్యసహిత)	99-00
21. శ్రీవేంకటేశ్వరాధన	99-00
22. హయగ్రీవారాధన	99-00
23. లక్ష్మీనరసింహారాధన	99-00
24. శ్రీ బాలాత్రిపురసుందరీ స్తోత్ర కదంబం	99-00
25. దేవీ లీలామృతం	99-00
26. పురాణపండ సుందరకాండ వచనం	99-00
27. పురాణపండ రామాయణం	99-00
28. పురాణపండ భారతం	99-00
29. పురాణపండ భాగవతం	99-00
30. (సూరి) వాల్మీకి రామాయణం	99-00
31. కాలసర్ప యోగం	99-00
32. నిత్య జీవితములో రుద్రాక్షలు	99-00
33. నిత్య జీవితములో నవరత్నాలు	99-00
34. వేదసూక్తములు	99-00
35. వేమన పద్యసారామృతం	99-00
36. పండగలు పర్వదినాలు	99-00
37. సూక్తిరత్నాలు	99-00
38. హనుమచ్ఛరిత్ర	99-00
39. నవగ్రహ దర్శనమ్	99-00
40. నిత్యజీవితంలో నవగ్రహాలు	99-00
41. సాలిగ్రామములు	99-00
42. గురుశుక్ర ప్రభావము చంద్రకళానాడీ	99-00
43. శనిగ్రహరెమిడీస్	99-00
44. జాతకసుధాసారము-జాతకమోక్షప్రదాయిని	99-00
45. వివాహజ్యోతిషమంజరి-మ్యారేజ్ మ్యాచింగ్ గైడ్ (సాయిగణపతిరెడ్డి)	99-00
46. మీపుట్టినతేదీనిబట్టి మీజీవితరహస్యాలు (న్యూమరాలజీ లైఫ్ గైడ్) ..	99-00
47. మీఅదృష్టానికి (పేరు) నేమ్ కరక్షన్ ..	99-00
48. న్యూమరాలజీ రెమిడీస్	99-00
49. మూకపంచశతీ	99-00
50. శ్రీరామకర్ణామృతం	99-00
51. రహస్యకుక్కుటశాస్త్రం	300-00
52. ఉపాసన విధానం	99-00
53. పంచమవేదం మహాభారతం	99-00

54. దేవుళ్ళు డాట్ కామ్	99-00
55. గణపతిభాష్యం	99-00
56. యజుర్వేద ఉపనయనవివాహప్రయోగమంజరి	99-00
57. నవయోగులు	99-00
58. ఆంధ్రప్రదేశ్లోనిదర్శించవలసిన ప్రముఖదర్గాలు	99-00
59. సకలదేవతాఅష్టోత్తరాలు(పెద్దది)-(180అష్టోత్తరశతనామావళులతో)	99-00
60. సకలదేవతా అష్టోత్తరశతనామావళులు (కేస్బైండింగ్)	216-00
61. సకలదేవతా సహస్రనామములు	99-00
62. ఆధ్యాత్మిక సూక్తి నిధి	99-00
63. బ్రాహ్మణులు గోత్రాలు,ప్రవరలు	99-00
64. సర్వదేవతాస్వరూపుడు శ్రీ వేంకటేశ్వరుడు	99-00
65. శ్రీ లక్ష్మీసన్నిధి	99-00
66. శ్రీలక్ష్మీగణపతి హోమకల్పం	99-00
67. మార్షల్ఆర్ట్స్ (కరాటే,కుంగ్ఫూనేర్చుకోండి)	99-00
68. మ్యాజిక్గైడ్	99-00
69. చదరంగం	99-00
70. పంచముఖ హనుమత్ వైభవం	63-00
71. గరుడపురాణం	40-00
72. మాఘపురాణం	36-00
73. శివపురాణం	36-00
74. వైశాఖపురాణం	36-00
75. కార్తీక పురాణం	36-00
76. కార్తీక పురాణం (చిన్నది)	25-00
77. సర్వకార్యసిద్ధికి రామాయణపారాయణ	63-00
78. పెద్దబాలశిక్ష	50-00
79. గాయత్రీ మహిమ	36-00
80. వృక్షదేవతలు	63-00
81. యాజుష స్మార్త సంస్కార చంద్రిక	200-00
82. సనాతనవైదిక బ్రాహ్మణస్మార్తాగమకల్పమ్	150-00
83. చతుర్వేదములు	120-00
84. నవగ్రహారాధన	120-00
85. తాళపత్ర సమాహార గోపురం	120-00
86. మనుధర్మ శాస్త్రం (వచనంలో...) (కేస్బైండు)	250-00
87. మానవధర్మములు	120-00
88. వేదమంత్ర సంహిత	120-00
89. సహస్రలింగార్చన	120-00
90. శ్రీ శివగీత	120-00
91. ద్వాదశఉపనిషత్తులు	120-00
92. పురాణపండవారి సౌందర్యలహరి (శ్లోకతాత్పర్యసహిత విపులవ్యాఖ్యతో)	(కేస్బైండ్) 250-00 సాదా 120-00
93. బృహత్ శివ స్తోత్ర రత్నాకరము	200-00
94. బృహత్ దేవీ స్తోత్రరత్నాకరము	200-00
95. బృహత్ విష్ణు స్తోత్రరత్నాకరము	200-00

96. కేదారనాథ్ బదరీనాథ్ యాత్రాగైడు	63-00
97. దక్షిణాపుత శంఖములు	63-00
98. 108 దివ్యదేశాల విష్ణుక్షేత్రదర్శని	36-00
99. ధర్మసింధువు(కేస్ బైండింగ్)	270-00
100. భారతీయ శైవక్షేత్రయాత్రాదర్శిని	99-00
101. బిలుకూరి బాలాజీచరిత్ర	36-00
102. భగవత్ స్తుతి	63-00
103. సూర్యోపాసన	36-00
104. కాశీఖండం	250-00
105. దేవీభాగవతం	360-00
106. శ్రీ ఆంజనేయం	216-00
107. ధర్మసందేహాలు	216-00
108. ఆధ్యాత్మిక దైవిక వస్తువులు	250-00
109. రామాయణం	600-00
110. పోతన భాగవతం	900-00
111. శివమంత్రములు	63-00



వైద్య గ్రంథాలు

1. ఆహారం ఆరోగ్యం	36-00
2. మూలికావైద్య చిట్కాలు	36-00
3. ఆయుర్వేద వైద్య చిట్కాలు	30-00
4. గృహవైద్య రహస్యాలు	36-00
5. గృహవైద్యసారం	36-00
6. హోమియోవైద్యం (ద్వాదశలవణచికిత్స)	63-00
7. ప్రకృతివైద్యం	36-00
8. ఆహారం-వైద్యం	99-00
9. సంపూర్ణ ఆయుర్వేద-చిట్కా వైద్యం	99-00
10. ఆయుర్వేదమ్	36-00
11. ఆయుర్వేద మూలికావైద్యదీపిక	99-00
12. దుంపకూరలు, ఆకుకూరలు, కాయగూరలు (వాడకం - ఉపయోగాలు)	99-00
13. ఏకమూలికావైద్యం	99-00
14. అష్టాంగ హృదయం (4భాగాలు)	1200-00
15. రహస్యసిద్ధయోగవైద్యసారమ్	99-00
16. ప్రాథమిక హోమియోవైద్యం	99-00
17. ఒబెసిటీ	99-00
18. హెల్త్ గైడ్	99-00
19. ఆయుర్వేదం-జీవనవేదం	99-00
20. ఫుడ్ థెరపి	63-00

21. న్యాచురల్ థెరపి	99-00
22. సంపూర్ణ ఆరోగ్యానికి 20 ని॥	63-00
23. కీళ్ళనొప్పులు మీ సమస్యలైతే...	99-00
24. యోగామంత్ర	63-00
25. యోగా మండే టు సందే	63-00
26. హెర్బల్ మెడిసిన్-హెల్త్ టుడే	99-00
27. హెల్త్ ఫైల్	108-00
28. వస్తుగుణపాఠం	250-00
29. రసాయన వాణికరణ తంత్రం	150-00
30. వస్తుగుణ మకరందం	400-00
31. నాటువైద్యం -(కేస్ బైండ్)	360-00
32. నాటువైద్యం (చిన్నది)	99-00
33. ప్రాణాయామము-యోగ	63-00



అయ్యప్ప - భవానీ రికార్డులు

1. శ్రీ అయ్యప్ప లీలామృతం	30-00
2. శ్రీ అయ్యప్ప భజనపాటలు	63-00
3. శ్రీ అయ్యప్ప పూజాకల్పం	20-00
4. శ్రీ అయ్యప్ప భక్తి గీతాలు	20-00
5. హారతిగైకొనుమా	40-00
6. శ్రీ అయ్యప్ప దీక్ష F	10-00
7. శ్రీ అయ్యప్ప భజనమాల F	10-00
8. శ్రీ అయ్యప్ప నిత్యపూజ P	10-00
9. శ్రీ అయ్యప్ప నిత్యనియమావళి P	10-00
10. భవానీదీక్ష (శ్రీ భవానీ లీలామృతం)	36-00
11. దేవీలీలామృతం	99-00
12. శ్రీ దేవీ పూజాకల్పం	20-00
13. దేవీ భక్తిగీతాలు	20-00
14. భవానీదీక్ష P	10-00
15. దేవీ భక్తిమాల F	10-00
16. శ్రీ అయ్యప్ప భజనావళి	120-00
17. అయ్యప్పపూజావిధి (జేసుదాసుసాంగ్స్ తో)	24-00



భజనలు - కీర్తనలు

1. అన్నమయ్య కీర్తనలు	20-00
2. శ్రీరామదాసు కీర్తనలు	20-00
3. సర్వదేవతా మంగళహారతులు	20-00
4. వసుంధర మంగళ హారతులు	25-00
5. సాభాగ్య దేవతా మంగళహారతులు	36-00
6. సర్వదేవతా భజనలు	36-00
7. చిట్టి పొట్టి పాటలు	10-00
8. జాతీయ గీతాలు	10-00
9. దేశభక్తి గీతాలు	36-00
10. పండుగలు-పుణ్యక్షేత్రాలు భక్తిగీతాలు	36-00
11. గొబ్బిళ్ళపాటలు,లాలిపాటలు,కోలాటపాటలు	36-00
12. అన్నమయ్య సంకీర్తనలు	99-00
13. పెళ్ళిపాటలు-స్త్రీలపాటలు	36-00
14. భక్తానంద భజనకీర్తనలు(ఓల్డ్ సినిస్టర్)	36-00
15. సర్వదేవతాభక్తిమణిమాల	36-00
16. బతుకమ్మ ఉయ్యాల పాటలు	36-00
17. అన్నమయ్య సంకీర్తనానిధి(1000కీర్తనలు)	270-00



హాట్ సాంగ్స్



1. ఘంటసాల భక్తిగీతాలు-భగవద్గీత	36-00
2. ఎస్.పి.బాలు భక్తిగీతాలు	36-00
3. ఘంటసాల సుమధురగీతాలు	99-00
4. పి. సుశీల సుమధురగీతాలు	99-00
5. ఎస్.పి. బాలు సుమధురగీతాలు	99-00
6. ఎస్.జానకి సుమధురగీతాలు	99-00
7. వేటూరి సుందరరామమూర్తిహిట్స్	99-00
8. సర్వదేవతా సినీభక్తిగీతాలు	99-00



స్త్రీలకు ఉపయుక్త పుస్తకములు

1. శ్రీకాంతామణి వంటలు (వెజ్)	63-00
2. శ్రీకాంతామణి వంటలు (నాన్ వెజ్)	63-00
3. శాకాహార వంటలు	30-00
4. మాంసాహారవంటలు	30-00
5. చిట్టిచిట్కాలు	30-00
6. అందానికి చిట్కాలు	30-00
7. పిల్లల పేర్లు (పెద్దది)	30-00
8. పిల్లల పేర్లు (చిన్నది)	10-00
9. లేటెస్ట్ ఎంబ్రాయిడరీ శారీబోర్డర్స్	36-00
10. లేటెస్ట్ ఎంబ్రాయిడరీ డిజైన్స్	36-00
11. చిన్నాదులకు చిరుతిళ్ళు	30-00
12. పసందైన ఫాస్ట్ ఫుడ్ వంటలు	30-00
13. పలావ్లు, ఫ్రైడ్ రైస్లు, వైరెటీరైస్లు	30-00
14. వేపుళ్ళు-ఇగుర్లు	30-00
15. బ్రేక్ ఫాస్ట్ వంటలు	30-00
16. పండుగలలో చేసుకొనే పిండివంటలు	30-00
17. మైక్రోవేవ్ వంటలు	99-00
18. సర్వదేవతాభక్తిమాల	36-00
19. పిల్లలపేర్లు (బాబు)	36-00
20. పిల్లలపేర్లు (పాప)	36-00
21. మోడ్రన్ మెహంది (గోరింటాకు డిజైన్స్)	36-00
22. మోడ్రన్ పిల్లలపేర్లు	99-00
23. నోరూరించే నాన్ వెజ్ వంటలు	99-00
24. మోడ్రన్ టైలరింగ్ (లేడీస్ & జంట్స్)	99-00

ఐఐఐ రీకములు

ఎందరో మహానుభావులు	270-00
యోగాసనాలు	36-00
సూర్యనమస్కారములు	36-00
పొడుపు కథలు (చిన్నది)	10-00

హిందీ-తెలుగు-స్వబోధిని	20-00
ఇంగ్లీషు-తెలుగు-స్వబోధిని	20-00
జనరల్ నాలెడ్జ్	20-00
నూరు ఎక్కాలు	10-00
1-100 టేబుల్ బుక్	10-00
1-100 టేబుల్ బుక్ (క్రాస్ సైజు)	4-50
శ్రీరామకోటి	27-00
శ్రీశివకోటి	27-00
మేజిక్	30-00
అంకెలతో గారడీ	30-00
హృదయస్పందన (కవితలు)	30-00
వాత్స్యయన కామసూత్రాలు	36-00
ఎ.పి.టూరిస్ట్ గైడు	36-00
ఇంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
మహేంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
శరీరభాష (బాడీ లాంగ్వేజీ)	99-00
క్రియాయోగం	36-00
అనందంగా జీవద్ధాం	99-00
హరిశ్చంద్ర నాటకం	50-00
వాత్స్యయనకామసూత్రాలు	99-00
పంచసాయకం	99-00
రతిరహస్యాలు	99-00
అనంగరంగం (కంభంపాటి స్వయంప్రకాష్)	99-00
శృంగారకేళి (కంభంపాటి స్వయంప్రకాష్)	99-00
గాయత్రీవిజ్ఞాన్	99-00
చింతామణి (నాటకం)	50-00
బాలనాగమ్మ	50-00
కాళహస్తి స్త్రీల వ్రతకథలు	36-00
కాళహస్తి రామాంజనేయ యుద్ధం(బిదిరెడ్డి)	50-00
కాళహస్తి గోవింద నామాల భగవద్గీత	36-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు చింతామణి	99-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు మర్కాలు (భైండు)	63-00
రామరాయవాస్తుశాస్త్రం(ముద్దగడరామారావు)	90-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.హనుమాన్ చాలీసా	10-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.సుందరకాండ	80-00
బ్రహ్మాంగారిజీవితచరిత్ర (జవంగుల)	125-00
శ్రీ ఆదిశంకరాచార్య చివ్యచరితామృతం	40-00
కాశీరామేశ్వర మజిలీ కథలు	63-00
శ్రీలలితాసహస్రనామము(భాస్కరభాష్యం)	600-00

మావద్ద లభించు గ్రంథములు...మోహన్ పబ్లికేషన్స్ కోటగుమ్మం,రాజమహేంద్రవరం.

ప్రకృతిసిద్ధాంతములు-వేదవిజ్ఞానము-ఫలితజాతక సూత్రములు	595-00
ముదుండి విశ్వనాథరాజుగారి గ్రంథములు	
విశ్వకర్మ ప్రకాశము	80-00
ప్రాచీనవాస్తుశాస్త్రాలు-ఆధునికవాస్తుపరిశీలన	250-00
నారద సంహిత	150-00
వాస్తురాజవల్లభము-మూలానువాదము	60-00
మయమతము - వచనము	80-00
బృహత్సంహిత - వచనము	160-00
వాస్తువిజ్ఞానజ్యోతి
పురోహిత దర్శని (గిరిసమీరభద్రాచార్య)
విశ్వకర్మవాస్తువిద్యారహస్యములు
వాస్తు విజ్ఞాన చంద్రిక
మహాదశా పారిజాతం
వాస్తు నారాయణీయం	120-00
యోగావళీఖండం	120-00
ముహూర్తసింధువు	150-00
సర్వార్థచంద్రిక (4భాగాలు)	1208-00
మీరే న్యూమరాలజిస్ట్ (డావూడ్)	370-00
నిర్ణయసింధు (2భాగాలు)	590-00
సాయి...	45-00
శ్రీ దుర్గానందలహరి	200-00
ఆరతిసాయిబాబా	11-00
ప్రతిష్ఠకల్పః(సాగి నరసింహమూర్తి)	500-00
తాజాబ్దీన్ బాబా సచ్చరిత్ర	100-00



సోమోదయ 100 సేదాదాలు

సూటి వ్రేదీసే వ్రేయలు (జూరక్స్ క్లెయిన్)

శ్రీరామ మంత్రానుష్ఠానము	300-00
శ్రీరామనవరాత్రోత్సవకల్పః	300-00
సీతారామ కథా సుధ అయోధ్యకాండ	200-00
సీతారామ కథా సుధ బాలకాండ	150-00
అరణ్యకాండ	100-00
శ్రాద్ధము ఎందుకు పెట్టాలి ? షోడశ సంస్కారములు	200-00
స్మార్త కాపర్ణి కారికలు	200-00
నవుంసక సంజీవనము, వైద్య శిరోమణి	200-00
విషవైద్య చింతామణి	200-00
హేమాద్రి సూరిణా ప్రాయశ్చిత్తాధ్యాయః	300-00
సర్వమూలికా గుణరత్నాకరం	300-00
అవస్థంబీయ ధర్మసూత్రాలు	300-00
సర్వశాంతి దర్పణం - అపర ప్రయోగ దర్పణం	200-00

గణకరంజని	200-00
సంతాన దీపిక	200-00
తిథినిర్ణయ కాండః	250-00
ముహూర్త దర్పణం	200-00
జ్యోతిష శాస్త్ర రత్నము (శ్రీపతిజాతక పద్ధతి)	250-00
లఘుతాచకము	200-00
శ్రీ వైఖానస పైతృమేదిక ప్రయోగః	300-00
స్మృతి రత్నాకరము (ధర్మశాస్త్రం)	400-00
జాతకామృతతసారం	300-00
జాతక బోధిని	300-00
సంగీత విద్యాదర్పణం	300-00
సంగీత సర్వార్థసారసంగ్రహం	300-00
ముహూర్త మార్తాండం(టీకతాత్పర్యం)	450-00
జాతకరహస్యం	200-00
రాజమార్తాండం	200-00
అయుర్దాయదీపిక	200-00
వైద్యామృతం	200-00
అనుపానమంజరీ	200-00
నవగ్రహశాంతి విధానం-ఉదకశాంతి విధిః	200-00
చికిత్సరత్నము	200-00
స్వరచింతామణి	200-00
ద్వాదశలోహ భస్మవిధానం	200-00
దైవజ్ఞయశో విభూషణం	200-00
అనుపాన రత్నాకరము	200-00
కాలామృతము	250-00
దైవజ్ఞకర్ణామృతము	300-00
రసేంద్ర చింతామణి	300-00
రసరత్న సముచ్ఛయం	300-00
పన్నుగుణరత్నాకరము	300-00
హోరానుభవదర్పణము	360-00
విశ్వకర్మ ప్రకాశిక వాస్తుశాస్త్రము	250-00
స్త్రీజన కల్పవల్లి	450-00
సంగీత సర్వార్థ సంగ్రహం	300-00
సంగీత సుధాసంగ్రహము	250-00
అర్క ప్రకాశము	200-00
సంగీత మార్తాండము	200-00
సంగీత ప్రథమబోధిని	200-00
వైద్యకల్పతరువు	200-00
రసప్రదీపిక	250-00
గణకానందము	250-00

శ్రీ లలితాసహస్రనామావళి:-వివరణాత్మక భావంతో	200-00
నవచండీ వేదోక్త శ్రీ దేవీ పూజాకల్పం	200-00
శ్రీ గాయత్రీ అనుష్ఠాన తత్త్వప్రకాశిక	360-00
సంగీతమార్తాండము	250-00
సారావళి	360-00
భేషజకల్పము	200-00
గురుశిష్య ఆయుర్వేద వైద్యచింతామణి	360-00
జాతకమణి	200-00
సర్వశకున ప్రకాశిక	200-00
యాజుష ప్రయోగ చంద్రిక	250-00
శిక్షావల్లీ-ఆనందవల్లీ-భృగువల్లీ	300-00
వసంతరాజ శకునము	250-00
తోట్టి వైద్యం	450-00
జ్యోతిష సిద్ధాంత సంగ్రహము (పంచాంగ గణితం)	300-00
సహస్ర యోగప్రకాశిక	300-00
శ్రీవిద్యారహస్యం	290-00
మహర్షుల చరిత్ర 1,3 300+300	
వేంకట సోమయాజీయం అను ధర్మశాస్త్రకాండము	250-00
శ్రీఆంజనేయం	216-00
రాశితుల్యవత్సర ఫలితం	200-00
నాడి జ్యోతిష విశ్లేషణ	400-00
రహస్యకుక్కుటశస్త్రం	300-00
స్త్రీ ధర్మరత్న బాండాగారము	200-00
శైవోత్సవరత్నాకరం	300-00
యాజుషప్రయోగ చింతామణి	300-00
సుస్వర ఋగ్వేద ప్రయోగదర్శిని	300-00
ఆయుర్వేద వైద్య సంగ్రహం	300-00
పశిష్ట సంహిత	360-00
హోమియోపతి గృహవైద్యం	200-00
వ్రతచూడామణి	300-00
వైశ్యధర్మప్రకాశిక	300-00
ఆలయ నిత్యార్చన పద్ధతి	200-00
స్మృతిముక్తాఫలం	300-00
అపస్తంబయల్లాజీయమ్	300-00
జ్యోతిషశాస్త్రసంగ్రహము	200-00
కర్మవిపాకాఖ్యాయం	360-00
ముహూర్త రత్నావళి	250-00
సుదివిలోచనం	300-00
ఉత్తర కాలామృతం	200-00
సర్వవిషయ సర్వస్వసంగ్రహం	200-00

అరుదైన పాత పంచాంగములు, వ్రతకథలు,
పురాణములు, ఆరాధన గ్రంథములు,
సుప్రభాతములు, మహాత్మ్యములు, సహస్రనామములు,
పూజావిధానములు, స్తోత్రాలు, ప్రామాణిక గ్రంథములు,
కథలు, జ్యోతిష, వాస్తు, వైద్య, మంత్రశాస్త్రాది ఆధ్యాత్మిక
గ్రంథములకు

మోహన్ పబ్లికేషన్స్

ఆధ్యాత్మిక గ్రంథనిలయం

కోటగుమ్మం, అజంతా హోటల్ ఎదుట,
రాజమహేంద్రవరం.

www.mohanpublications.com

From :

☎ : 0883-246 25 65

MOHAN PUBLICATIONS

Fort Gate, Opp : Ajanta Hotel
Rajahmundry-533 101 (a.p.)



ఉచిత Pdf బుక్స్ కై : - www.granthanidhi.blogspot.in



ఆధ్యాత్మిక, జ్యోతిష, వాస్తు, అయుర్వేద,
మంత్ర-శాస్త్రాది అనేక విషయాలు
తెలుసుకోండి... ఫేస్ బుక్

MOHAN PUBLICATIONS

పేజ్ లైక్ చేయండి.



FIRST EVER TELUGU FREE E-BOOKS
DOWNLOADING WEB PORTAL

www.granthanidhi.com

Kinige.com

మా ఇ-బుక్స్ కివిగి ద్వారా కానుకగా
చేసుకొనే వచ్చును.

dailyhunt

మా ఇ-బుక్స్ డైలీహంట్ ద్వారా
అత్యధిక డిస్కంట్ ఆఫర్ లో లభించును.